

Tirsdag den 14. juni 2011 (D)

1

105. møde

Tirsdag den 14. juni 2011 kl. 11.00

Kl. 11:00

Dagsorden

1) 1. behandling af lovforslag nr. L 209:

Forslag til lov om ændring af straffeloven. (Skærpede straffe for hjemmerøveri og organiseret indbrudskriminalitet).

Af justitsministeren (Lars Barfoed).
(Fremsættelse 25.05.2011).

2) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 143:

Forslag til folketingsbeslutning om ministres og folketingsmedlemmers pensionsvilkår.

Af Simon Emil Ammitzbøll (LA) m.fl.
(Fremsættelse 01.06.2011).

3) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 142:

Forslag til folketingsbeslutning om en uvildig undersøgelse af Penkawasagen.

Af Simon Emil Ammitzbøll (LA) m.fl.
(Fremsættelse 01.06.2011).

4) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 140:

Forslag til folketingsbeslutning om et enklere grundlag for beskatning af fast ejendom.

Af Mikkel Dencker (DF) m.fl.
(Fremsættelse 30.05.2011. (Omtrykt)).

5) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 141:

Forslag til folketingsbeslutning om afskaffelse af multimedieskatten.

Af Anders Samuelsen (LA) m.fl.
(Fremsættelse 01.06.2011).

6) 1. behandling af lovforslag nr. L 210:

Forslag til lov om ændring af udlændingeloven. (Skærpede udvisningsregler).

Af integrationsministeren (Søren Pind).
(Fremsættelse 30.05.2011).

7) 1. behandling af lovforslag nr. L 211:

Forslag til lov om ændring af integrationsloven og repatrieringsloven. (Styrket kommunal vejledningspligt og indførelse af resultattilskud i forbindelse med repatriering m.v.).

Af integrationsministeren (Søren Pind).
(Fremsættelse 30.05.2011).

8) 1. behandling af lovforslag nr. L 212:

Forslag til lov om ændring af udlændingeloven. (Skærpede regler for udenlandske studerende).

Af integrationsministeren (Søren Pind).
(Fremsættelse 01.06.2011).

Meddelelser fra formanden

Formanden :

Mødet er åbnet.

I dag er der følgende anmeldelse:

Morten Bødskov (S), Ole Sohn (SF), Morten Østergaard (RV) og Christian H. Hansen (UFG) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. 144 (Forslag til folketingsbeslutning om opfordring til at trække aktstykket 128 af 12. maj 2011 om permanent toldkontrol i Danmark (styrket grænsekontrol) tilbage fra Finansudvalget med henblik på at styrke forudsætningerne for en mobil, fleksibel og efterretningsbaseret indsats mod grænseoverskridende kriminalitet).

Titlen på den anmeldte sag vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Så kan jeg oplyse, at punkt 3 på dagsordenen, og det er første behandling af forslag til folketingsbeslutning om en uvildig undersøgelse af Penkawasagen, som meddelt ordførerne udgår af dagsordenen efter ønske fra forslagsstillerne, der samtidig har meddelt, at de ønsker at tage forslaget tilbage.

Ønsker nogen at optage dette beslutningsforslag?

Det er ikke tilfældet, og så er beslutningsforslaget bortfaldet.

Det første punkt på dagsordenen er:

1) 1. behandling af lovforslag nr. L 209:

Forslag til lov om ændring af straffeloven. (Skærpede straffe for hjemmerøveri og organiseret indbrudskriminalitet).

Af justitsministeren (Lars Barfoed).
(Fremsættelse 25.05.2011).

Kl. 11:00

Forhandling

Formanden :

Forhandlingen er åbnet, og den første, der får ordet, er hr. Kim Andersen som ordfører for Venstre.

Kl. 11:01

Kl. 11:06

(Ordfører)

Kim Andersen (V):

Det lovforslag, vi her har til behandling, er jo et resultat af den store aftale, der blev indgået for nylig mellem regeringen, Dansk Folkeparti og fru Pia Christmas-Møller – i hvert fald i den tilrettede version efterfølgende. Det er et vigtigt element, men det er kun et delelement i den store aftale, vi her snakker om.

Det er et spørgsmål om, at vi ønsker at øge trygheden i vores samfund, at vi ønsker at videreføre en markant og fast, men retfærdig retspolitik, hvor vi gør en forstærket indsats mod de kriminelle, både med hensyn til forebyggelse, med hensyn til opklaring, med hensyn til domfældelse og med hensyn til strafudmåling, når det er gået galt.

Der er ingen tvivl om, at hjemmerøveri og organiseret indbrudskriminalitet, som er det essentielle i det lovforslag, vi har til behandling, er en meget, meget alvorlig form for kriminalitet. Det er stærkt intimiderende, og det er noget, som for langt de fleste mennesker, som udsættes for den her form for kriminalitet, er en følelsesmæssig påvirkning, som man først meget sent bliver helt fri af, hvis man i det hele taget bliver det. Det, at nogen som vildt fremmed med vold trænger ind i et privat hjem, foretager overgreb på hjemmets værdier og kan være truende, ja direkte voldelig over for personer, der eventuelt ligger og sover i deres egne senge, er en stærkt krænkende oplevelse.

Derfor er det helt klart, at det her er et lovforslag, som Venstre støtter, nemlig at vi hæver normalstraffen, så den fra som udgangspunkt at være de nuværende omkring 2½ år ved hjemmerøveri som udgangspunkt bliver 5 års fængsel, og at vi for organiseret indbrudskriminalitet hæver den nuværende strafudmåling med omkring en tredjedel i forhold til det nuværende strafniveau. Det synes vi er rimeligt. Det er med til at understrege, at vi har en markant retspolitik, som slår hårdt ned over for på de kriminelle.

Der er også i aftalen fra maj måned lavet nogle beregninger på, hvad det her vil koste af ressourcer, både i forhold til flere fængselspladser og i forhold til personale i Kriminalforsorgen og dens institutioner. Disse beregninger og dette merforbrug er vi helt bevidste om, og det vil så indgå, om jeg så må sige, forlods i de forhandlinger om en fornyelse af Kriminalforsorgens 4-års-aftale, som jo skal indledes til efteråret.

I den forbindelse skal man altså også huske, at det merforbrug, der vil være af pladser i kriminalforsorgen, og dermed det øgede personaleforbrug jo er et forbrug, der først indtræffer om et betragteligt stykke tid. Det er jo sager, som først skal opstå, det er sager, der først skal pådømmes, og så vil den forlængede strafudmåling falde bagest, i enden af den straf, der i forvejen ville være blevet udmålt. Så det er ikke et her og nu-merforbrug pr. 1. juli, når loven træder i kraft, eller pr. 1. januar 2012. Det vil komme langt senere. Men vi skal naturligvis tage højde for det i den 4-års-aftale, der skal forhandles og gennemføres til efteråret, det er vi helt opmærksomme på, og det fremgår altså også af aftaleteksten.

Jeg vil også gerne her sige, at vi taler om normalstraffe, og fremhæve det udtryk, og jeg vil også gerne fremhæve udtrykket som udgangspunkt. Der er ikke tale om, at vi indfører minimumsstraffe. Det vil stadig væk være sådan, at det er den enkelte domstol, der i den enkelte sag og afhængigt af alle de aspekter, der indgår i hver enkelt sag, har myndigheden, retten og forpligtelsen til at foretage den konkrete udmåling. Og det kan jo så være i formildende eller i skærpende retning med alle de nuancer, der er i den enkelte sag.

Vi er i Venstre tilhængere af det her lovforslag, vi tilsiger det vores fulde støtte og vil gøre, hvad vi kan, for at det får en ordentlig, men også hurtig behandling i udvalget.

Formanden :

Tak. Der er ønske om en kort bemærkning fra fru Karina Lorentzen Dehnhardt.

Kl. 11:06

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg vil gerne spørge Venstres retsordfører, hvad der er årsagen til, at man har udvalgt de egentlige hjemmerøverier – som beløb sig til 22 sidste år – som mål for en strafsøkærpelse, men ikke tager den del med, hvor der er et indbrud, og hvor beboeren kommer hjem, så det udvikler sig til et hjemmerøveri. Hvorfor har man valgt at udvælge én gruppe, men ikke tage andre med, som bliver udsat for hjemmerøveri? Det er det ene spørgsmål.

Det andet spørgsmål er – måske kan ordføreren ikke svare på det, men jeg har også stillet det i Retsudvalget – hvad der egentlig skal ske med dommene i de allerallergroveste sager. De første to domme, jeg slog op i Rigsadvokatens undersøgelse, er udmålt til henholdsvis 5 og 8 år, så hvordan forventer ordføreren for Venstre at de strafudmålinger kommer til at ligge i fremtiden, for strafferammen er jo kun 10 år?

Kl. 11:07

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:07

Kim Andersen (V):

Når vi tager de egentlige hjemmerøverier, er det, fordi det efter vores opfattelse er en form for kriminalitet, som er meget, meget grov, og som er særdeles krænkende i forhold til det menneske eller de mennesker, som udsættes for den. Derfor har vi ønsket at skærpe straffen på det her område og markere, at vi altså anser det for at være en meget grov og krænkende form for kriminalitet, som vi gerne vil slå hårdt ned på.

Kl. 11:08

Formanden :

Fru Karina Lorentzen Dehnhardt.

Kl. 11:08

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jo, men er det ikke lige så krænkende at komme hjem og blive udsat for et røveri i sit eget hjem, når det er en indbrudstyv, der pludselig hiver en pistol frem og truer sig til nogle værdier? Det tror jeg kan være mindst lige så krænkende, alt efter hvad der sker. Og det betyder faktisk, at nogle af de sager, som kan være meget, meget grove, vil blive udmålt meget, meget mildere end det, som regeringen her foreslår.

Den anden ting var, at jeg ikke helt fik svar på, hvad det her kommer til at betyde for dommene i de allerallergroveste sager.

En sidste ting er: Vil Venstre være med til at se på, at vi får givet en torterstatning til ofrene for hjemmerøverier? For der er ret mange af de røverier, der ikke bliver opklaret; det er kun i halvdelen af tilfældene, at man faktisk finder gerningsmanden.

Kl. 11:09

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:09

Kim Andersen (V):

Jeg vil meget gerne være med til at se på, om den erstatning, der gives til ofrene, er rimelig. Vi har også tidligere haft igangsat et arbejde herom. Jeg vil meget gerne være med til at se på, om der er noget,

der skal forbedres på det område. Det er klart, at ofrene virkelig skal behandles ordentligt og hæderligt af samfundet.

Med hensyn til de allerallergroveste former for hjemmerøverier, vil jeg sige, at der jo – også i forhold til de sager, som ordføreren her nævner – stadig væk er noget af strafferammen tilbage, om jeg så må sige. Der kunne være givet strengere straffe, så det vil sige, at der er mulighed inden for strafferammen til at tage højde for de allermost bestialske og forfærdelige eksempler.

Med hensyn til den form for røveri, hvor man kommer hjem og man eventuelt bliver truet med en pistol eller der udøves vold på anden måde, vil jeg da ikke afvise, at det er en form for indbrud med så megen magt og voldsanvendelse og af en sådan grovhed og bestialsk karakter, at det også karaktermæssigt vil kunne benævnes som et hjemmerøveri. Men det må vi jo i givet fald prøve at stille nogle spørgsmål om i udvalget – og det forstår jeg også at ordføreren har gjort – for at få en helt klar besked om, hvordan hjemmerøveri defineres. Jeg vil tro, at der er en glidende overgang, og jeg vil tro, at et eksempel som det, der her bliver nævnt, meget let vil kunne karakteriseres som et hjemmerøveri.

Kl. 11:10

Formanden :

Fru Line Barfod har også bedt om korte bemærkninger, værsgo.

Kl. 11:10

Line Barfod (EL):

I forlængelse af ordførerens svar vil jeg sige, at jeg ikke helt forstår det, ordføreren siger, for som jeg forstår lovforslaget, er det netop meningen, at det kun skal være de tilfælde, hvor gerningsmanden fra starten har planlagt det som et røveri – altså har planlagt, at der er nogle i hjemmet, som man så kan røve – der skal være omfattet af det her, og ikke de tilfælde, som fru Karina Lorentzen Dehnhardt nævnte, hvor beboeren kommer hjem og overrasker nogle i sit hjem, der så bruger våben. Jeg forstår simpelt hen ikke den skelnen. Det håber jeg at Venstres ordfører kan forklare: Hvorfor lægger man op til, at der skal være den skelnen mellem forskellige typer hjemmerøveri? Derfor forstår jeg heller ikke, hvorfor man er ude i at skulle lave den her strafskærpelse, for så vidt man kan se af den redegørelse, der er kommet, og de domme, der er, er domstolene i dag i stand til at lave en afvejning af, hvor hård en straf der skal gives, alt efter hvor grov forbrydelsen er.

Hvad er det konkret for nogle sager, som har gjort, at Venstre finder, at det er nødvendigt at lave de her strafskærper?

Kl. 11:11

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:11

Kim Andersen (V):

Altså, nu ved vi jo kun alt for godt, at Enhedslisten ikke overhovedet forstår eller accepterer strafskærper. Vi ved jo kun alt for godt, at Enhedslisten dybest set er fuldstændig imod den konsekvente retspolitik, som VK-regeringen står for og har stået for gennem alle årene. Vi ved jo godt fra Enhedslistens ageren og de mange forslag her i salen, at Enhedslisten dybest set er med de kriminelle. Det er jo det, der karakteriserer Enhedslistens politik, forslag og retorik, når vi snakker kriminalitet. Derfor under spørgsmålet mig i og for sig ikke spor. Enhedslisten ville jo helst lade retspolitikken dalre, og derfor er det også vanskeligt at se, hvordan der overhovedet vil kunne blive bare et minimum af stringens i retspolitikken blandt de partier, der forestiller at skulle udgøre et alternativ til den nuværende regering.

Jeg er af den overbevisning, at der er brug for en strafskærpelse på området. Og hvad angår de helt præcise definitioner, tror jeg, at det vil blive afklaret ved domsafsigelsen. Det klart, at de sager, hvor

man kommer hjem og overrasker nogen, og hvor der bliver udøvet volds kriminalitet og truet og måske skudt, som fru Line Barfod her nævner, må for min skyld også meget gerne blive omfattet af strafskærpelsen.

Kl. 11:13

Formanden :

Fru Line Barfod.

Kl. 11:13

Line Barfod (EL):

Jeg forstår stadig ikke Venstres holdning. Altså, nu har jeg jo den opfattelse, at man skal vælge en retspolitik, der virker. Det er derfor, jeg bl.a. har været meget glad for at få resten af oppositionen med på en handlingsplan mod bandekriminalitet, som har nogle forslag, der rent faktisk ville virke. Jeg kan forstå, at Venstre så ikke går helt så meget op i, om det virker, det skal bare se pænt ud.

Derfor forstår jeg simpelt hen heller ikke, at Venstres ordfører kan stå her og sige, at man ikke har sat sig ind i, hvad det er for en type hjemmerøveri, der er omfattet af lovforslaget. Jeg forstår ikke, hvad det er, der gør, at Venstre synes, det er godt med et lovforslag, som kun omfatter én slags hjemmerøveri og ikke den anden slags hjemmerøveri. Det er det ene spørgsmål, jeg stadig gerne vil have svar på.

Det andet spørgsmål er: Hvad er det konkret for nogle sager eller ny viden, der er kommet til Venstre siden Rigsadvokatens redegørelse for få måneder siden, som viste, at domstolene godt er i stand til at give forskellige straffe for de forskellige typer hjemmerøveri, afhængigt af hvor grov forbrydelsen er?

Kl. 11:14

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:14

Kim Andersen (V):

Jeg anerkender, at der er blevet givet strengere straffe, men vi synes ikke, at de for den her form for kriminalitet er blevet skrappe nok, og derfor er vi tilhænger af det forslag, vi her har til behandling. Vi vil meget gerne have en markant forøgelse af straffen for den her meget, meget grove og krænkende form for kriminalitet, som vi taler om.

Vi er i Venstre meget optaget af, hvordan retspolitikken virker. Vi er på borgernes side, vi er imod de kriminelle og forbryderne. Det ses også ganske klart af, at den retspolitik, som regeringen og regeringspartierne har ført gennem de seneste 8-10 år, slår meget markant igennem. Vi får flere kriminelle både fra rocker- og bandemiljøet bag tremmer. Vi har en statistik, som på mange områder viser, at vi er ved at få bugt med kriminaliteten og får knækket kurven. Vi har også lavet vores mange tiltag til forebyggelse og sat nye penge af ude i kommunerne til forebyggelse af ungdomskriminalitet, og der er overhovedet ingen tvivl om, at det virker og har en effekt. Det her er en mangesidet indsats: Det er ikke bare forebyggelse og behandling, det er også straf, og det er det, vi ser resultatet af, og det er positivt.

Kl. 11:15

Formanden :

Tak til hr. Kim Andersen. Der er ikke ønsket om flere korte bemærkninger. Så er det fru Karen Hækkerup som ordfører for Socialdemokratiet.

Kl. 11:15

(Ordfører)

Karen Hækkerup (S):

Var det det? Det var min første indskydelse, da jeg havde læst lovforslaget igennem. Var det virkelig det? Var det det, Dansk Folke-

parti skulle have for at svigte sit løfte om at ville bevare efterlønnen? Er det virkelig de her få mennesker, der nu skal have en strengere straf, der skal måles op mod de flere hundrede tusinde mennesker, som nu kan se på, at deres fremtid bliver usikker, at de ikke ved, hvornår de kan trække sig tilbage, at de kan risikere at stå uden forsørgelsesgrundlag? Var det virkelig det?

Men omvendt ved vi jo godt, at det er det her, som Dansk Folkeparti gerne vil tale om. Dansk Folkeparti vil gerne tale om strafsækærpelse, og Venstre vil sådan set også meget gerne tale om strafsækærpelse, om at være hård og streng. Vi, der er herinde, ved jo så bare godt, at virkeligheden nogle gange er en anden. Det er ikke mange uger siden, vi færdigbehandlede lovforslag nr. L 174, hvormed vi bl.a. sørgede for, at også hjemmørøvere nu kan komme ud efter halv tid, hvis de opfører sig ordentligt i fængslet. Så man giver halv tid med det ene lovforslag og fordobler straffen med det andet. Men man vil gerne have, at vi skal snakke hjemmørøverier, fordi man åbenbart synes, at det kan gavne ens politiske position.

Det her lovforslag indeholder to elementer. Jeg skal indledningsvis starte med at sige, at Socialdemokraterne støtter lovforslaget. Vi støtter lovforslaget, for der er ikke nogen tvivl om, at for dem, der bliver udsat for den her ganske, ganske grove type af hjemmørøverier, er kränkelsen virkelig ekstrem. Det, der er sagen i det her, er, at når vi kigger på antallet af hjemmørøverier, kan vi se, at der har været forskellige tal fremme. Dansk Folkeparti har turneret i pressen med nogle tal, som var meget, meget høje, og det viser sig jo så, at de ikke kun gjaldt egentlige hjemmørøverier, men at de også gjaldt røveri i eget hjem.

Vi har fået nogle redegørelser og nogle rapporter, hvor vi har kunnet se, hvad det egentlig er for nogle røveri, der går under betegnelsen hjemmørøverier. De fleste har nok en opfattelse af, at et hjemmørøveri er noget, der går ud over en pensionist, en ældre, som er svagelig, og som bliver overfaldet og udsat for et røveri i hjemmet, men i virkelighedens verden foregår over halvdelen af vores hjemmørøverier i etageejendomme. Det er ganske ofte misbrugere, unge mænd, der render rundt og stjæler hos hinanden. Det er tit gæld, der skal inddrives, eller andet. Det vil sige, at den type af hjemmørøverier, som vi alle sammen har på nethinden, når vi ser det skrækkelige eksempel for os med nogle pensionister, der fuldstændig krænkende og nedværdigende bliver overfaldet og bundet i deres eget hjem, altså ikke er de tilfælde, der er typiske. Men det er dem, der bliver berørt med den her strafændring, og derfor støtter Socialdemokraterne lovforslaget, når det drejer sig om skærpelse af straffen for hjemmørøverier.

Jeg synes, det er vigtigt at sige, at der stadig væk er lagt op til, at det skal være en normalstraf. Det skal stadig være op til domstolene at vurdere, om straffen skal være højere eller lavere. Det vil sige, at det er en konkret vurdering, som skal foretages af domstolene, og det kommer kun til at handle om de ganske grove sager. Alle de andre sager er ikke omfattet af den her lovændring.

Vedrørende den del af lovforslaget, som handler om organiseret indbrudskriminalitet, er det bl.a. beskrevet, hvordan man med rambuk kan forsøge at bryde ind, og hvordan man i banderegi kan organisere indbrud. Det er da klart, at det er ufattelig krænkende, når man bor i et lokalområde, i et villakvarter, hvor man den ene gang efter den anden oplever, at der kommer bander, som organiserer sig og går på tog.

Så er spørgsmålet, hvad der er den rigtige medicin til de områder, hvor man i den grad oplever at være udsat for indbrud og for kriminalitet. Det allerbedste ville jo være, hvis man opklarede de indbrud, der er i forvejen. For hvis straf skal virke præventivt, gør den det jo kun, hvis man rent faktisk risikerer at blive stillet til regnskab for den kriminalitet, man har begået, og der kan vi desværre se, at opklaringsprocenten for indbrud er pinligt lavt. Jeg forstår så på den aftale, der er lavet, at man nu vil forsøge at lave en central indbruds-

hed, og at man vil prøve at se, hvordan man bedre kan gå efter de her indbrudstyper. Det kan vi selvfølgelig kun bakke op om, og også at der bliver sat penge af til det. Men så længe vi har en så lav opklaringsprocent på indbrud, er det altså ikke det, der kommer til at virke præventivt. Det virker heller ikke som en hård og stram retspolitik, når ofrene, der sidder ude i stuerne, oplever, at deres arvesmykker og andet bliver stjålet, og at hjemmet bliver rodet igennem, men at deres gerningsmænd går fri, fordi politiet aldrig nogen sinde får fat i dem.

Så derfor kan man spørge: Hvad er egentlig essensen af det her lovforslag? Essensen er, at der er nogle, der gerne vil tale retspolitik, fordi de ved, at det kan deres vælgere godt lide at høre om. De kan godt lide at høre, at nu skal man være streng, at nu skal man være hård. Men vi, der sidder herinde, og som kender lovgivningen, ved jo også godt, nu hvor vi f.eks. lige har behandlet L 174, at hjemmørøvere nu også kan komme ud efter halv tid. Vi ved, at situationen er, at vores fængsler er overfyldte. Der ligger ganske ofte mere end en i hver celle. Man har inddraget muligheder for beskæftigelse og for undervisning. Hele kriminalforsorgen sejler.

Når Venstres retsordfører i sit ordførerindlæg siger, at det her jo ikke er et forbrug, kriminalforsorgen skal have nu, men at det er et forbrug, der kommer efterfølgende, så er det vigtigt at sige, at der allerede nu er behov for ekstra ressourcer i kriminalforsorgen. Allerede nu har man jo mange flere fanger, som man skal have igennem, og som man altså ender med at løslade efter halv tid, fordi man ikke har plads til dem. Det synes jeg er et problem, man burde være gået ind at se på.

Så vil jeg gerne komme med en meget, meget kort kommentar til det, der handlede om indbrudstyper. Der vil jeg sige, at for os er det vigtigste, at vi skelner imellem forsæt og ikke forsæt. Det vil sige: Har man planlagt en så modbydelig forbrydelse, som det er at begå et hjemmørøveri, og har sat sig ned og forberedt sig på, at koste, hvad det vil, vil man bruge vold og angribe andre mennesker, eller er der noget, der er gået galt? Der er forskel, og det vil der også være i forhold til vores stillingtagen, hvis der bliver fremsat forslag om, at indbrudstyper skal omfattes.

Kl. 11:21

Formanden :

Tak. Der er ønske om korte bemærkninger, først fra fru Marlene Harpsøe.

Kl. 11:21

Marlene Harpsøe (DF):

Socialdemokratiets ordfører siger, at Socialdemokratiet støtter lovforslaget. Det var da rart at høre, at man støtter, at der netop kommer et konsekvent initiativ over for forbrydere i det her samfund. Men den der støtte blev godt nok pakket ind i ekstremt meget kritik, så jeg vil gerne høre fru Karen Hækkerup: Hvorfor støtter Socialdemokratiet egentlig lovforslaget og de her strafsækærpelse?

Kl. 11:21

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:21

Karen Hækkerup (S):

Jeg troede egentlig, jeg havde formuleret mig meget tydeligt, nemlig at det gør vi, fordi det i forhold til de forbrydelser, som det her vil omfatte, som er de meget grove og meget krænkende forbrydelser, er rimeligt, at der er en ordentlig straf. Derfor støtter vi lovforslaget.

Kl. 11:21

Formanden :

Fru Marlene Harpsøe.

Kl. 11:21

Kl. 11:24

Marlene Harpsøe (DF):

Det er jo dejligt at høre, at man vil bistå og sige, at det støtter man, når Dansk Folkeparti har forhandlet med regeringen om bl.a. trykspakken. Jeg ved jo, at fru Karen Hækkerup tidligere har været ude at sige, at det, vi vil gøre med hjemmerøverier, hvor vi siger, at straffen som udgangspunkt skal være 5 år, har man fra Socialdemokratiets side ikke kunnet støtte.

Hvorfor kommer denne ændring lige pludselig? Hvorfor vil man lige pludselig gerne støtte den her strafskærpelse?

Kl. 11:22

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:22

Karen Hækkerup (S):

Det er, fordi vi har fået pillet snak fra fakta. Vi har fået de tal, som bl.a. Dansk Folkeparti har turneret med, pillet fra hinanden. Det er tal, som beskriver de typer af indbrud og hjemmerøverier, som det her skal omfatte. Og nu handler det her om de egentlige hjemmerøverier og ikke om det tilfælde, hvor der også skal gives 5 års fængsel til en stofafhængig niece, som ender med at trække en køkkenkniv for at true sin onkel til at udlevere penge. For i det tilfælde ville jeg ikke synes det var rimeligt. Men i de tilfælde, hvor der er tale om forsæt, hvor gerningsmænd bevidst har planlagt at gå ind et sted, hvor de ved der er nogen hjemme, hvor de har taget gaffatape i lommen, og hvor de har forberedt sig på, at de vil slå på tæven, er en hård straf også retfærdigt.

Så vil jeg gerne sige: Jeg synes, det er vigtigt at understrege for de folk, der sidder derude og lytter, at man ikke skal være bange for at blive udsat for hjemmerøveri. Når vi taler om det herinde, kan det lyde, som om det er en trussel, der nærmest er nærværende i hver eneste landsby og hvert eneste hjem. Sådan er det heldigvis ikke. Derfor synes jeg, det påhviler os at sige meget tydeligt, at de grove hjemmerøverier, der rammer mennesker, som ikke har haft relationer til gerningsmanden – i modsætning til eksempelvis kriminelle, der skylder hinanden penge – er en meget, meget sjælden forbrydelse. Folk skal ikke være bekymrede for det, men selvfølgelig skal der sættes ind.

Noget af det, jeg gerne ville have haft regeringen havde lagt mere vægt på, er ofrene. Hvor er pengene til offerrådgivning og til psykologhjælp? Hvor er den forebyggende indsats og indsatsen mod de overfyldte fængsler? Det her minder en lille smule om signalpolitik.

Kl. 11:23

Formanden :

Så er det hr. Tom Behnke for en kort bemærkning.

Kl. 11:23

Tom Behnke (KF):

Af hensyn til dem, der måtte følge debatten her og høre efter, hvad der egentlig er blevet sagt, vil jeg gerne høre fru Karen Hækkerup, om ikke det er lidt af en tilsnigelse eller måske en fortalelse at koble det her lovforslag, L 209, sammen med L 174, som jo er noget for noget-ordningen. For noget for noget-ordningen er jo en ordning, der har eksisteret 4-5 år, og som Socialdemokratiet har støttet. Men med L 174 udvidede vi jo nede i den milde ende, så man fremover kun skal være straffet med 4 måneders fængsel, man skal altså sidde minimum 2 måneder i fængsel. Men der er vel ikke i forbindelse med egentlige hjemmerøverier nogen hjemmerøvere, der får så milde straffe, eller hvad?

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:24

Karen Hækkerup (S):

Nu er det jo ikke L 174, vi behandler, men faktisk bed jeg godt mærke i, at den konservative ordfører gentog en fejl, som også blev gentaget, da vi behandlede L 174. Så jeg repeterer lige, hvad L 174 går ud på.

Man kan blive løsladt på noget for noget-ordningen, hvis man har afsonet halvdelen af sin straf, dog minimum 2 måneder. Spørgsmålet omfatter ikke kun de korte straffe. Det omfatter også de længere straffe. Der, hvor forskellen er, er, at der er en grænse på 8 måneder. Det betyder ikke, at det kun er dem, der har en straf op til 8 måneder, der kan løslades efter halv tid. Det betyder, at anklagemyndigheden ikke skal høres, inden institutionen er blevet delegeret kompetencen til at træffe beslutning om, hvorvidt den indsatte skal løslades efter halv tid. Det vil sige, at den 8-måneders-grænse, der er, ikke afhænger af straffens længde, men udelukkende drejer sig om, at man skal høre anklagemyndigheden.

Dernæst indeholder L 174 et andet element, som handler om uledsaget udgang. Der har reglerne tidligere været sådan, at for strafede med op til 5 års straf har man skullet afsone mindst en tredjedel af tiden, før man har kunnet komme på uledsaget udgang. For straffe op til 8 år har man skullet afsone halvdelen. De minimumsgrænser har man fjernet, sådan at tidligere udgang kan påbegyndes tidligere for at skaffe flere pladser i fængslerne. Så den konservative ordfører har ikke ret i, at L 174 kun omfatter de korte domme.

Kl. 11:25

Formanden :

Hr. Tom Behnke.

Kl. 11:25

Tom Behnke (KF):

Nej, det ved jeg udmærket, men det, der er spørgsmålet, er, om L 174 omfatter egentlige hjemmerøverier. For nu har vi fået slået fast, at de jo får væsentlig hårdere straffe end det, som L 174 omtaler, nemlig det nede i den milde ende. Det andet er, at det jo klart og tydeligt fremgår af det forslag – jeg siger det kun, fordi fru Karen Hækkerup selv inddrager det i den her debat – at hensynet til retshåndhævelsen normalt vil udelukke hjemmerøvere og organiserede indbrudstyre fra at blive omfattet af ordningen. Derfor er det faktisk forkert at stå og give det indtryk, at de to lovforslag strider mod hinanden, for det gør de jo ikke.

Kl. 11:26

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:26

Karen Hækkerup (S):

Jeg bliver nødt til at sige, at den konservative ordfører gentager sin misforståelse. Hjemmerøvere kan godt løslades efter halv tid. Jeg har stillet et skriftligt spørgsmål vedrørende L 174 og fået det svar, at det selvfølgelig beror på en konkret vurdering. Der vil være sager, hvor man vil sige, at det i forhold til retshåndhævelsen ikke kan komme på tale i det her tilfælde og i den her sag, men der er ikke nogen garanti for, at hjemmerøvere ikke kan komme ud efter halv tid. Det synes jeg at De Konservative skulle tage at anerkende.

Det her handler jo ikke kun om, hvor lang tid vi skal straffe folk. Hvis man spurgte mig, hvad målet egentlig er med det her, så skulle det gerne være, at vi herinde i Folketinget blev bedre til at sige til

den danske befolkning: I kan være trygge og rolige ved, at der er styr på det, at kriminalitet bliver opklaret, at forbrydere kommer i fængsel, og at de, når de er i fængsel, modtager behandling, de modtager undervisning, de bliver hjulpet videre til et liv uden kriminalitet. Sandheden er desværre, at vi ser så mange strafskærpelser, som ikke bliver fulgt op af den resocialiserende indsats, der er behov for i fængslerne. Vi har fængsler med et belæg på over 100 pct. Der er altså folk, der ligger klinet sammen. Arbejdsmiljøet i vores fængsler er ganske grotesk. Volden i fængslerne er stigende. Regeringen burde med det her lovforslag også have taget højde for, at kriminalforsorgen allerede nu er nødlidende.

Kl. 11:27

Formanden :

Så er det hr. Kim Andersen for en kort bemærkning.

Kl. 11:27

Kim Andersen (V):

Tak for det. Det var meget interessant at høre den socialdemokratiske ordførers indlæg her ved førstebehandlingen af L 209. Der var mange kritikpunkter, der var mange forbehold, og der var i det hele taget meget sådan snak frem og tilbage. Men det lykkedes alligevel at få klemt ud mellem sidebenene, at Socialdemokraterne vil støtte forslaget. Det vil jeg da i og for sig gerne sige tak for. Det er rart, når regeringen får støtte til sine forslag.

Men det, der undrer mig lidt, er, at der var så mange kritikpunkter og besværgelser, inden man sådan lige kunne få klemt ud, at man støttede det. Og vi ved jo også godt, at det har været meget svært at få at vide, hvad Socialdemokraterne mente om det her lovforslag, før det nu sådan blev klemt ud mellem sidebenene i dag. Der har jo været umådelig mange meldinger, lige fra at man støttede det, at man var neutral og ville stemme gult, og til at man var direkte imod. Er det sådan, at vi nu kan gå ud fra, at det er hele den socialdemokratiske folketingsgruppe, som vil støtte det her forslag, og som også vil støtte det efter et valg, og som i det hele taget står inde for den stramning af retspolitikken, som vi her taler om? Der har været meget tvivl, så jeg vil gerne have det bekræftet af ordføreren.

Kl. 11:28

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:28

Karen Hækkerup (S):

Det her handler om nogle ganske få og meget, meget grove sager, hvor folk med forsæt har planlagt at overfalde uskyldige mennesker, fordi de har haft en formodning om, at disse mennesker havde værdier i deres eget hjem. Vi synes i Socialdemokraterne, at det er fair, at det bliver straffet hårdt.

Der, hvor vi har været bekymrede i forhold til regeringens udmelding, var, at man ikke havde afgrænset, hvad det egentlig var for nogle hjemmørøverier eller røverier i hjemmet, der skulle være omfattet af de her. Og der var det, som jeg sagde tidligere om forsæt, for mig meget vigtigt. Har man planlagt en rigtig grov forbrydelse, eller er det eksempelvis, som jeg også nævnte tidligere, niecen, der truer sin onkel, fordi hun er afhængig af stoffer og skal have nogle penge? For os har det været vigtigt, at det her blev indkredset til at være de egentlige hjemmørøverier. Det var det ikke i den aftaletekst, der kom, da regeringen fremlagde sin aftale om tryghedspakken. Det var det til gengæld, da det havde været over juristernes bord i Justitsministeriet. Og så er det jo meget tydeligere og meget nemmere at tage stilling til, hvad man læser.

Derfor kan jeg selvfølgelig også give en samlet melding: Socialdemokraterne står bag det her lovforslag.

Kl. 11:29

Formanden :

Hr. Kim Andersen.

Kl. 11:29

Kim Andersen (V):

Nu har vi jo ud over den vægelsindethed, der har været fra Socialdemokraternes side i forhold til det her forslag, hørt, at både Det Radikale Venstre og Enhedslisten er stærke modstandere. Vi ved også, at SF er meget i tvivl med sig selv, og på nuværende tidspunkt ved vi rent faktisk ikke, om SF vil støtte det eller ikke vil støtte det. Ser den socialdemokratiske ordfører ikke et meget, meget stort problem i det, altså hvordan man skal danne sig et indtryk af, hvad der egentlig er oppositionens retspolitiske linje? Er det sådan en lidt diffus linje, som vi kender det fra tidligere SR-regeringers tid, hvor man jo var meget, meget slap og faktisk forsvarede kriminaliteten og forbryderne, eller er det en mere konsekvent, hård retspolitisk linje som den, VK-regeringen står for?

Jeg må indrømme, at jeg med hensyn til de signaler, der kommer fra Socialdemokratiet, fra SF og fra Enhedslisten, som jo tonser frem i meningsmålingerne og åbenbart skal have meget stor indflydelse på en eventuel anden regerings politiske indhold, er noget i tvivl om, hvad det er for en retspolitisk linje, man vil køre. Og jeg synes også, at meldingerne om L 209 i dag giver baggrund for at have den tvivl.

Kl. 11:31

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:31

Karen Hækkerup (S):

Jeg synes, det er fair nok at fremture, hvis man har noget at fremvise, som man kan prale af, men vi står altså nu over for, at den borgerlige regering har haft ansvaret for vores retspolitik i 10 år, og ser man på, hvor mange indbrud der eksempelvis har været, kan man se, at vi i løbet af de sidste par år har haft en stigning på 49 pct., tror jeg nok det er, og opklaringsprocenten er forsvindende lav. Vi har overfyldte fængsler, fordi man den ene gang efter den anden kun har villet skærpe straffen, men ikke har villet se på den resocialiserende indsats, som handler om, hvad der bliver gjort med de indsatte, der rent faktisk kommer ind i vores fængsler. Vi har stigende vold i vores fængsler, vi har stigende bande problemer i vores fængsler, vi har et arbejdsmiljø i vores fængsler, som slider vores medarbejdere ned, vi har en regering, som har fremsat et lovforslag om, at for at lette kapacitetspresset på vores fængsler skal folk ud på halv tid. Altså, jeg vil sige til hr. Kim Andersen, at konsekvent retspolitik tror jeg ikke man kan kalde det, regeringen har præsteret i de sidste 10 år. Det vil derimod være det, man vil få, når en ny regering forhåbentlig kommer til. Der vil man få straffe, der virker, og der vil være fokus på, hvad det er for en indsats, der rent faktisk får de kriminelle ud af kriminalitet. Vores blik vil være på, hvordan vi forhindrer, at der kommer et næste offer, samtidig med at vi selvfølgelig også vil følge op på de lovændringer, som ellers er blevet lavet.

Kl. 11:32

Formanden :

Tak til fru Karen Hækkerup. Der er ikke flere korte bemærkninger.

Så er det fru Marlene Harpsøe som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 11:32

(Ordfører)

Marlene Harpsøe (DF):

I Dansk Folkeparti indgik vi sammen med regeringen og medlem af Folketinget fru Pia Christmas-Møller en aftale om en tryghedspakke.

Der er rigtig mange gode elementer i netop denne pakke. Hvis jeg skal sige noget kort om tryghedspakken, fordi den som sagt indeholder rigtig mange gode ting, kan jeg sige, at straffen for overfaldsvoldtægt bliver skærpet, at bandetaskforøringen, som det jo hedder, gøres permanent, og at det bliver nemmere at udvise kriminelle udlændinge. Fremover kan kriminelle udlændinge altså kun få én betinget udvisningsdom, og begår den dømte udlænding igen kriminalitet, bliver denne udvist af Danmark.

Så bliver straffen for hjemmerøverier skærpet, straffen for organiseret indbrudskriminalitet bliver skærpet, grænsekontrollen bliver genindført, straffen for at sælge og besidde kat bliver skærpet, indsatsen mod den her forfærdelige stalking bliver styrket, der bliver lavet en indbrudsenhed under Rigspolitiet, og der bliver lavet en særlig restriktiv arrestafdeling i Vestdanmark. Som vores partiformand, fru Pia Kjærsgaard, så smukt formulerede det, vil denne pakke gøre det utrygt for de kriminelle og mere trygt for almindelige danskere.

Med det her lovforslag vedtager vi følgende fra tryghedspakken, nemlig 1) at straffen for hjemmerøverier fordobles, så normalstraffen som udgangspunkt er 5 års fængsel og fængsel i op til 10 år, og 2) at straffen for organiseret indbrudskriminalitet hæves med en tredjedel i forhold til det nuværende niveau. Det kan man kun være tilfreds med. For det er enormt ubehageligt at være den, der bliver udsat for et hjemmerøveri, og det skal være tilsvarende ubehageligt for den, der begår hjemmerøveriet. Ens private hjem er et særligt helle, det er her, man finder tryghed og ro, og derfor er det også ekstremt grænseoverskridende, når man i ens eget hjem pludselig står ansigt til ansigt med en forbryder. Ro bliver til uro, og tryghed bliver til frygt, og så i ens eget hjem. Tryghed bliver nogle gange omtalt som en størrelse, der ikke er så vigtig, fordi der jo er tale om følelser. Utryghed er frygt, og frygt skal man ikke tage alvorligt, synes holdningen nogle gange at være.

I Dansk Folkeparti mener vi nu, at frygten skal tages meget alvorligt, ikke kun fordi frygten i sig selv er særdeles ubehagelig, men også fordi angsten kan være totalt invaliderende for den, der bliver ramt af den. Og skulle vi ikke tage frygten alvorligt, fordi der er tale om følelser? Jo, selvfølgelig skal vi det. Uanset om vi som politikere kan mene, at angsten er begrundet eller ej, så er den der, og i 2009 blev der registreret 359 hjemmerøverier.

På grund af disse mange hjemmerøverier er almindelige danskere nu bange i deres eget hjem, i det hjem, der ellers skulle være en zone af tryghed og ro. Derfor har vi i Dansk Folkeparti længe kæmpet for at skærpe straffen for hjemmerøverier, og vi er ovenud tilfredse med, at det nu lykkes at skærpe straffen for denne ekstremt ubehagelige og utryghedsskabende kriminalitetsform.

Med lovforslaget skærpes også straffen for organiseret indbrudskriminalitet. F.eks. er tyvebander gået målrettet efter hjem eller steder, hvor de har kunnet forsyne sig med dyre designermøbler. På Krogerup Højskole, der ligger i Humlebæk i Nordsjælland, har man f.eks. to gange i år oplevet indbrud, hvor designermøbler for over 1 mio. kr. er blevet stjålet, og det skete endda, mens eleverne og lærerne lå på skolen og sov. Disse indbrudstyper har ingen hævninger, og derfor skal straffen også være markant og særdeles mærkbar. I Dansk Folkeparti er vi derfor også glade for, at vi har kunnet nå til enighed med regeringen om at skærpe straffen for netop det her.

Så i Dansk Folkeparti støtter vi selvfølgelig lovforslaget, for vi vil gøre landet trygt for borgerne og utrygt for forbryderne.

Kl. 11:36

Formanden :

Tak. Der er ønsker om korte bemærkninger, først er det fru Line Barfod.

Kl. 11:36

Line Barfod (EL):

Dansk Folkepartis ordfører talte om tryghed. Mange tusinde mennesker i dette land har arbejdet hårdt i en tryk forvisning om, at når de blev 60 år, og hvis de så ikke kunne holde til arbejdet længere, kunne de faktisk trække sig tilbage og stadig væk have nogle gode år, hvor de kunne nå at være sammen med deres familie og nyde livet og nå at have en næsten lige så lang pensionisttilværelse som andre, der ikke har arbejdet lige så hårdt. Den tryghed tager Dansk Folkeparti nu fra de her mennesker, og man kan forstå, at betalingen er, at nogle forbrydere skal sidde nogle flere år i fængsel. Der er ikke tale om, at man nedbringer antallet af hjemmerøverier, bare at dem, der bliver taget for at begå hjemmerøverier, kommer til at sidde flere år i fængsel.

Hvordan har Dansk Folkepartis ordfører foretaget afvejningen mellem den tryghed, de mange tusinde mennesker havde i, at de fik en mulighed for at få en pensionisttilværelse, og så den tryghed, som Dansk Folkepartis ordfører mener der ligger i at vide, at nogle forbrydere sidder flere år i fængsel?

Kl. 11:37

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:37

Marlene Harpsøe (DF):

Det kan jo slet ikke gøres op på den måde, som Enhedslistens ordfører prøver at stille det op på. Det er rigtigt, at Dansk Folkeparti har været med til at ændre efterlønsordningen, men når det så er sagt, sætter det jo ikke nogen personer i et tomrum, fordi vi bl.a. også indfører – det gør vi i hvert fald efter et valg, hvis vi stadig har flertal – en seniorførtidspensionsordning. Så det vil stadig væk give tryghed, og jeg synes, det er en god udbygning af velfærdssamfundet, at man netop indfører den her seniorførtidspensionsordning.

Så man kan ikke sådan sige, at det er en betaling for det ene og det andet, for den reelle betaling handler om, at vi i den økonomiske situation, vi har i Danmark, har en regning, der skal betales indtil år 2020, og betaler vi ikke den regning, kan vores velfærdssamfund slet ikke løbe rundt. Så den egentlige betaling handler ikke om, hvorvidt Dansk Folkeparti har fået straffeskærpelser igennem. Den handler om, om beløbet passer, og om vi kan sætte to streger under facit i år 2020, og det kan vi med den aftale, som er blevet indgået af et flertal i Folketinget.

Kl. 11:38

Formanden :

Fru Line Barfod.

Kl. 11:38

Line Barfod (EL):

Hullet i statskassen skyldes jo ikke de mange mennesker, der går på arbejde hver dag, de mange SOSU'er, jord- og betonarbejdere og mange andre, der udfører deres arbejde hver dag. Det er ikke dem, der har tømt statskassen. Det er Dansk Folkeparti, der sammen med regeringen har givet masser af skattelettelser til de rigeste.

Men i forhold til tryghed forstår jeg det stadig ikke. Dansk Folkeparti har været ude at sige, at det her var betalingen, og at man ville have de her lovforslag vedtaget inden sommerferien. Det er jo derfor, vi har ekstraordinære møder her i juni måned, nemlig fordi Dansk Folkeparti ville have vedtaget de her lovforslag.

Så hvordan har Dansk Folkeparti foretaget afvejningen mellem det, at flere tusinde mennesker havde regnet med, at de kunne trække sig tilbage og nå at have en ordentlig pensionisttilværelse, inden de var så syge og så nedslidte, at de ikke længere kunne få særlig

meget ud af pensionisttilværelsen, og så det, at man ikke får forhindret nogle hjemmøverier, men bare får sat nogle folk længere tid i fængsel?

Kl. 11:39

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 11:39

Marlene Harpsøe (DF):

Det er jo helt forkert, vil jeg sige til fru Line Barfod. Altså, det er jo helt forkert at sætte det op på den måde, for der vil stadig væk være en efterlønsordning, og der vil stadig væk være tryghed, også for dem, som ikke engang betaler til en efterlønsordning, men som enten psykisk eller fysisk bliver nedslidt på arbejdsmarkedet, så de kan trække sig tidligere tilbage. Den tryghed vil stadig være der, når det er, at vi efter et valg gennemfører den efterlønsreform, som vi har lavet med et flertal i Folketinget.

Med hensyn til hullet i statskassen vil jeg sige, at fru Line Barfod igen og igen kommer med nogle postulater, som bare ikke har hold i virkeligheden. Altså, jeg synes, at man, når man taler om økonomi, skal prøve at se på, hvad der egentlig er sket rundt omkring i verden, for hele verden har været igennem en økonomisk krise, det har vi også her i Danmark, og der har været penge, som desværre skulle betales. Sådan er det jo, økonomiske kriser efterlader regninger, og de penge skal betales, og pengene skal stemme overens med det, vi har i statskassen.

Jeg ved godt, at man fra Enhedslistens side har det meget ømfindtligt med forbrug af penge, for det er jo meget nemmere bare at bruge en masse penge end egentlig at betale regningen. Men regningen skal betales.

Kl. 11:40

Formanden :

Fru Karina Lorentzen Dehnhardt for en kort bemærkning.

Kl. 11:40

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Egentlig burde jeg have spurgt hr. Peter Skaarup om det her, men da hr. Peter Skaarup ikke er her i dag, må jeg jo spørge fru Marlene Harpsøe, som jeg formoder har et tæt samarbejde med hr. Peter Skaarup.

Jeg kan simpelt hen ikke forstå, at hr. Peter Skaarup har været ude i mange medier og sige, at det her handlede om en straffeskærpelse for de mange hjemmøverier. Da TV-avisen konfronterer ham med, at det, man har lavet en straffeskærpelse for, er de her 21-22 hjemmøverier om året, siger han, som jeg hører det: Det er altså forkerte tal, der bliver fremlagt her.

Så hvad skal man tro? Er Dansk Folkeparti blevet snydt af regeringen, eller har man haft et behov for ligesom at puste det her op og sige: Jamen det var det, vi kunne få igennem, for vi skulle jo ligesom kunne fremvise et eller andet troværdigt tal og en eller anden troværdig straffeskærpelse, i forhold til at vi har medvirket til at forringe efterløn og pension for en halv million danskere?

Hvad er egentlig op og ned i det her? Hr. Peter Skaarup taler om de mange og de store og de flere hjemmøverier, men virkeligheden er, at det her kun drejer sig om 22 hjemmøverier. Føler Dansk Folkeparti sig ikke snydt?

Kl. 11:41

Formanden :
Ordføreren.

Marlene Harpsøe (DF):

Socialistisk Folkeparti har jo selv i 2006 været med til at lave en aftale om at hæve både pensionsalderen og efterlønsalderen. Det skal lige være sagt.

I forhold til det her med antallet af hjemmøverier, som der også i dag har været en debat om, må vi i Dansk Folkeparti indrømme, at vi synes, det egentlig er en mærkelig debat det her med, hvornår der er tale om et egentligt hjemmøveri, altså, om det er en person, som kommer hjem, mens der er indbrudstyve i hjemmet, og bliver truet, eller om der er tale om nogle, der allerede er hjemme, og hvor der altså er nogen, som bryder ind hos dem, truer dem og får udleveret kontanter, eller hvad det kan være. Jeg tror inderst inde, befolkningen er hamrende ligeglad med, om det sker på den ene eller den anden måde.

Justitsministeriets forskningsenhed har jo leveret nogle tal, som viser det, jeg netop har sagt, nemlig at der blev begået 359 hjemmøverier i 2009. Og vi i Dansk Folkeparti ser sådan på det, at der jo et eller andet sted ikke bør være nogen forskel, for det er lige ubehageligt for alle personer, som oplever at blive truet i deres eget hjem.

Kl. 11:43

Formanden :

Fru Karina Lorentzen Dehnhardt.

Kl. 11:43

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Først må jeg bringe den serviceoplysning, at SF faktisk ikke var et af partierne bag velfærdsforliget i 2006.

Altså, det, fru Marlene Harpsøe står her og siger, er jo fuldstændig misvisende. Fru Marlene Harpsøe taler jo også om indbrud, der udvikler sig til hjemmøverier, men fakta er jo, at de ikke er omfattet af den her aftale; man har udvalgt de egentlige hjemmøverier, som udgør 22 om året. Og undskyld mig, men for mig ser det ud, som om man har taget sig umanerlig billigt betalt for at forringe efterløn og pension for rigtig mange danskere. Det er det, der er virkeligheden her.

Mit sidste spørgsmål skal være: Hvor optaget er Dansk Folkeparti af ofrene for hjemmøverier? For kun i halvdelen af tilfældene lykkes det rent faktisk at få fat på gerningsmændene, og det vil sige, at der er rigtig mange ofre, som aldrig nogen sinde vil få afgjort deres sag. Jeg har lavet et ændringsforslag, som vil betyde, at ofrene kan få bedre adgang til erstatning, en mulighed, som de ikke har i dag. Vil Dansk Folkeparti tage ofrene alvorligt og stemme for det forslag?

Kl. 11:44

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:44

Marlene Harpsøe (DF):

I Dansk Folkeparti tager vi altid ofrene alvorligt, men jeg står her på talerstolen, og jeg har jo ikke læst det ændringsforslag, som Socialistisk Folkepartis ordfører nævner her, og det er klart, at jeg er nødt til at læse det først, før jeg kan tage stilling til det.

I forhold til at SF ikke var med til velfærdsforliget tilbage i 2006, skulle jeg selvfølgelig have sagt det, som er korrekt, nemlig at S og SF jo har fremlagt en plan, som hedder »En Fair Løsning«, hvor man netop går ind og støtter, at efterlønsalderen og pensionsalderen bliver hævet. Det var selvfølgelig det, jeg skulle have sagt i stedet for.

Så kritiserer Socialistisk Folkepartis ordfører, at Dansk Folkeparti skulle være blevet billigt betalt for at forringe efterlønsordningen. Nu er det jo ikke sådan, at vi gik ind med det konkrete mål – som

nogle andre partier gjorde – at afskaffe efterlønnen. Det er der nogle partier i den gruppe, vi har siddet og lavet en aftale om 2020 med, der har gjort. Dansk Folkeparti har trukket det en anden vej og har sikret, at der er en social balance, sådan at vi, når vi efter et valg forhåbentlig får flertal igen, kan indføre bl.a. en seniorførtidspensionsordning. Det kan godt være, man fra Socialistisk Folkepartis side synes, det er at tage sig billigt betalt, men det er nu engang en sikring af den enkelte borger.

Kl. 11:45

Formanden :

Så er det hr. Simon Emil Ammitzbøll for en kort bemærkning.

Kl. 11:45

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Fru Marlene Harpsøe nævnte et konkret eksempel fra Krogerup Højskole i Nordsjælland, og da jeg nu ud over at være medlem af Folketinget også er formand for bestyrelsen for den pågældende højskole, er jeg bare interesseret i at høre, hvordan i alverden dette lovforslag skulle sikre, at skoler, institutioner m.v. skulle få færre indbrud. Det har jeg da utrolig svært ved at se at lige præcis det her lovforslag skulle have nogen effekt på.

Kl. 11:46

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:46

Marlene Harpsøe (DF):

Det er kun positivt og godt at høre, at både hr. Simon Emil Ammitzbøll og jeg selv har en lokal forankring i forhold til Humlebæk og Krogerup Højskole. Men i forhold til strafskærpelsen på det her område er vi i Dansk Folkeparti ikke i tvivl om, at det selvfølgelig vil have en afskrækkende effekt i forhold til, om man har lysten, viljen, selv om det er forfærdeligt krænkende at gå ind i andre menneskers private hjem eller på en højskole og stjæle andre menneskers værdier. Jeg må sige, at jeg er helt sikker på, at det har en kriminalpræventiv effekt på den måde.

Kl. 11:46

Formanden :

Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 11:46

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Ja, det med den tro kan man så bare håbe på at ordføreren har ret i. Men det, som er problemet, er jo i virkeligheden, at det er alt for nemt at begå forbrydelsen uden at blive opdaget. Dansk Folkeparti har jo medvirket til en politiaftale, der sørger for at få mindre politi til rådighed til at opklare forbrydelserne. Vi har så sent som i dag set konsekvensen af den politiaftale, man har indgået sammen med SF og regeringen. Den medfører færre betjente og dermed mindre risiko for at blive opdaget, og jeg tror – det er så min politiske overbevisning – at risikoen for at blive opdaget har langt større betydning for at få antallet af røverier til at falde, end om man får et halvt eller et helt år mere, eller hvor meget det nu bliver, når det her engang bliver udmøntet i praksis. Så var det ikke en idé at se på politistyrken i stedet for?

Kl. 11:47

Formanden :

Ordføreren.

Marlene Harpsøe (DF):

Jamen i Dansk Folkeparti har vi selvfølgelig også noteret os det, der har været oppe i medierne i dag, om, at der er flere betjente, der nu skal ind bag skrivebordene i stedet for at være ude på gader og stræder, og det er også noget, vi er oprørte over i Dansk Folkeparti, og derfor har vores retsordfører sådan set også henvendt sig til justitsministeren om netop det. For der er ikke nogen tvivl om, at flere politibetjente ude på gader og stræder jo er det, der hele tiden har haft vores bevågenhed i forhold til hele den her debat om kriminalitetsbekæmpelse, ikke kun fordi det netop vil virke effektivt over for forbryderne, men også fordi det vil sikre tryghed rundtomkring i Danmark. På netop Dansk Folkepartis foranledning har vi jo sikret, at der bliver optaget langt flere politielever, og at øge politistyrken er jo også en måde, hvorpå man får sikret en meget større politistyrke, som også kan gribe effektivt ind over for de forbrydere, der er rundtomkring i landet. Alle de initiativer, der er sat i gang rundtomkring, betyder jo ikke, at vi så her i dag ikke skal skærpe straffen for indbrudskriminaliteten, det synes jeg stadig væk vi skal gøre, for det fortjener de mange mennesker, som bliver udsat for den her indbrudskriminalitet, at vi gør.

Kl. 11:47

Kl. 11:49

Formanden :

Fru Karen Hækkerup for en kort bemærkning.

Kl. 11:49

Karen Hækkerup (S):

Nu hæftede jeg mig ved, at Dansk Folkepartis ordfører var meget fokuseret på tryghed og talte om, at vi skulle tage borgernes tryghed alvorligt. Så jeg vil egentlig bare bede Dansk Folkepartis ordfører bekræfte, at der er større sandsynlighed for som borger at blive lottomillionær end at blive udsat for et egentligt hjemmøveri.

Kl. 11:49

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:49

Marlene Harpsøe (DF):

Det skal jeg ikke kunne sige, men jeg er i hvert fald helt sikker på, at der er større risiko for at blive udsat for kriminalitet her i Danmark, end der er chancer for at blive lottomillionær.

Kl. 11:49

Formanden :

Fru Karen Hækkerup.

Kl. 11:49

Karen Hækkerup (S):

Jamen jeg siger det, fordi jeg synes, at det er vigtigt at få sat tingene i perspektiv. Vi skal ikke herinde i Folketinget tale en frygt op ude i befolkningen, så almindelige mennesker skal gå rundt og være bange for at blive udsat for hjemmøveri om natten, for sandsynligheden for at blive udsat for det er ganske lille. Det ændrer ikke ved, at det er en ganske forfærdelig forbrydelse for dem, der er ofre for det, men vi skal bare passe på, at vi ikke får talt det op i et leje, hvor det ikke hører hjemme.

Noget andet, som vi burde tale mere om, er prisen for den her ordning, nemlig det, at Dansk Folkeparti har været med til at ville forringe efterlønnen. Dansk Folkepartis ordfører er meget optaget af at fortælle, at man jo har indført en seniorførtidspension, men er det ikke rigtigt, at der er forskel på, om man selv kan vælge, hvornår man skal gå på efterløn, eller om man skal være berettiget til en seniorførtidspension? Det skal være folks frie valg; de skal have den

tryghed selv at kunne træffe beslutningen: Hvornår er jeg slidt, og hvornår er jeg nedslidt? Som det bliver nu, med regeringens nye forslag om en seniorførtidspension, skal folk have et varigt tab af arbejdsevne, dvs. man ændrer ikke betingelserne for at få pension. Hvis man overhovedet kan blive godkendt, skal man altså *virkelig* være nedslidt, og den indtægt, man vil få, vil være ægtefælleafhængig. Dette vil sige, at det er en rigtig, rigtig dårlig ordning, som Dansk Folkeparti har lavet, og det vejer man op imod den tryghed, der skal være, ved at borgerne nu skal føle, at hjemmøvere bliver udsat for en strengere straf. Hvordan synes Dansk Folkeparti egentlig, det ene kan stå mål med det andet?

Kl. 11:50

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 11:51

Marlene Harpsøe (DF):

Jeg synes egentlig, det er ret interessant, hvad fru Karen Hækkerup siger, for der er en hel del mennesker, som i dag ikke kan få efterløn, fordi de ikke har betalt til den. De kan ikke få efterløn, selv om de er nedslidte, og seniorførtidspensionsordningen vil netop sikre, at de fremover vil kunne det, hvis de bliver nedslidte enten fysisk eller psykisk. Og det er da positivt, for ikke nok med at de højst sandsynligt kan spare nogle penge ved ikke at betale til efterlønsordningen – det er jo selvfølgelig op til en selv, om man vil betale til den eller ej – man har altså også en social sikring, så det er positivt.

I forhold til at tale frygt op eller ned og jeg ved ikke hvad, man bliver beskyldt for, vil jeg sige, at vi i Dansk Folkeparti altså tager det her alvorligt. 359 hjemmøverier i 2009 er næsten ét om dagen, så det er altså alvorligt. Og det kan godt være, at man ikke fra Socialdemokratiets side mener, at det er alvorligt nok, og at vi i Dansk Folkeparti skulle tale en eller anden frygt op. Det, vi gør i Dansk Folkeparti, er, at vi tager tingene alvorligt; vi ser helt nøgternt på tingene og siger: Jamen her er der altså et alvorligt problem, og vi mener saftuseme, at de her forbrydere skal have en straf, så det batter.

Kl. 11:52

Formanden :

Jeg ved ikke, om ordvalget ligger på den ene eller den anden side af grænsen her i sommervarmen.

Tak til fru Marlene Harpsøe. Så er det fru Karina Lorentzen Dehnhardt som ordfører for Socialistisk Folkeparti.

Altså, saft kan jo være godt for sig, og hvad »suseme« betyder alene, ved jeg ikke. Men man kan jo tænke over det.

Kl. 11:52

(Ordfører)

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Nå, det er da rart at vide, at man ikke er den eneste, der en gang imellem bevæger sig lidt på kanten.

Der er ingen tvivl om, at det kan være en meget krænkende oplevelse at blive udsat for et angreb i sit eget hjem. Der er heller ingen tvivl om, at det kan være en meget krænkende oplevelse bare at blive udsat for indbrudstyveri i sit eget hjem – det at komme hjem til et hjem, som er smadret, som er gennemrodet, og det at vide, at der har været fremmede inde på ens enemærker. Der er ingen tvivl om, at det er en rigtig, rigtig ubehagelig oplevelse for dem, det går ud over.

Regeringen har jo ikke formået at knække indbrudskurven, og det synes jeg er stærkt beklageligt for de mange borgere, som netop må opleve, at deres hjem bliver gennemrodet og tømt for værdier. Og til forskel for indbrudstyveri begået af enkeltpersoner fra misbrugsmiljøet synes jeg, at organiseret indbrudskriminalitet er planlagt ud fra en meget kynisk kalkulation om en økonomisk gevinst, og mange gange ser vi endda også, at det foregår på bestilling.

Derfor finder jeg faktisk også, at straffen bør skærpes, altså fordi man ikke på baggrund af planlægningselementet kan afvise, at der kan tænkes at være en præventiv effekt. Og jeg er ligesom hr. Simon Emil Ammitzbøll også meget optaget af, at vi har politiet nok til at løfte opgaven, for der er ingen tvivl om, at opklaringsprocenten er uhyggelig lav.

I forhold til hjemmøverier har SF faktisk tidligere støttet, at det blev en skærpende omstændighed, at et røveri bliver begået i et privat hjem. Men det her forslag vedrører jo kun egentlige hjemmøverier, og selv om fru Marlene Harpsøe her fra talerstolen prøver at gøre det til et spørgsmål om 369 hjemmøverier, er faktum, at det her omhandler 22 hjemmøverier begået sidste år.

Så synes jeg faktisk, at forslaget ved den måde, det er skruet sammen på, er udtryk for noget sjusk, fordi det lægger op til en ret stor forskelsbehandling af de ofre, der er udsat for en ukendt gerningsmand, som bryder ind i hjemmet, og de ofre, som kommer hjem, hvor der er et igangværende indbrud, og hvor det så senere udvikler sig til et røveri. Jeg er sikker på, at oplevelsen af ubehag og det voldsomme overgreb er meget ens for dem, som oplever det her, og jeg synes ikke, at det her forslag udviser den helt store sammenhæng i forhold til de to grupper.

Jeg har heller ikke fået et klart svar på – men det har jeg jo så spurgt ind til – hvad det her kommer til at betyde for de allerallergroveste forbrydelser. Altså, de første to domme, jeg slog op på i Rigsadvokatens undersøgelse, er udmålt til 5 og 8 år. Hvordan kommer de til at ligge, i forhold til at normalstraffen nu bliver udmålt til 5 år? For dem tror jeg, at det vil kunne opleves som en strafnedsættelse, fordi spændet mellem det grove og det mildere formindskes. Så det ser jeg meget frem til at få nogle svar på.

Det, jeg bare vil sige med det her, er, at vi støtter intentionen om hårdere straffe til hjemmøverier, men det her forslag er udformet på en måde, så det er udtryk for en ringe lov kvalitet, som jeg ikke synes at danskerne og ofrene kan være tjent med. Og på den baggrund mener jeg faktisk også, at såfremt vi vinder et valg, vil vi sætte Straffelovrådet til at undersøge hele røveriområdet, for der skal altså være en form for proportionalitet og sammenhæng i hele røveriområdet, så vi kan sikre retfærdighed og rimelighed for alle ofre og ikke kun én gruppe af ofre, som regeringen her har udvalgt, nemlig i de 22 domme, der falder om året i forbindelse med egentlige hjemmøverier.

Så synes jeg, at der skal gøres langt mere for at få opklaringsprocenten op. Det er kun halvdelen af røverierne, som bliver opklaret, og det må være smertefuldt for dem, som ikke kan få stillet deres gerningsmand til ansvar. Det kræver selvfølgelig, at vi har noget politi, som tager det her alvorligt og har ressourcer til at efterforske det, og der er det netop bekymrende, at vi i dag har kunnet høre, at der skal flyttes rigtig, rigtig mange politimænd og -kvinder til indendørs kontorarbejde, og det vil sige, at de altså ikke kan være på gaden og sikre, at vi får færre hjemmøverier.

Der er også behov for at sikre ofrene noget mere anerkendelse, særlig de ofre, som ikke får stillet deres gerningsmand til ansvar.

Derfor stiller vi et ændringsforslag til det her lovforslag, så der bliver en mulighed for at sikre ofrene en tortgodtgørelse. Det er et meget lille, men meget rimeligt beløb, som bl.a. kan dække den psykologhjælp, som måske er nødvendig for at komme over den krænkelser, man har været udsat for.

Til allersidst vil jeg konstatere, at Dansk Folkeparti har taget sig rigtig billigt betalt for forringelser i efterløn og pension for rigtig mange danskere: en fjernelse af den tryghed, de havde, i forhold til at kunne vælge selv, hvornår de ville gå fra på pension. Jeg synes ikke, at det står mål med de 22 hjemmøverier, som man nu lægger op til en strafskærpe for.

Kl. 11:57

Kl. 12:00

Formanden :

Så er der en kort bemærkning, og den er fra fru Marlene Harpsøe.

Kl. 11:58

Marlene Harpsøe (DF):

For det første er det ikke 22, men 359.

I forhold til Socialistisk Folkepartis indstilling til det her lovforslag kunne det selvfølgelig være rart at vide, om Socialistisk Folkeparti, hvis man sidder i en regering efter næste valg, vil tilbagerulle de her strafs-kærpelser. Det vil jeg gerne have et konkret svar på: Ja eller nej?

Kl. 11:58

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:58

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg bliver nødt til at gentage for fru Marlene Harpsøe, at det her lovforslag ikke handler om de 359 hjemmerøverier, som Dansk Folkeparti gerne vil have det til at handle om; det her handler om de ca. 22 hjemmerøverier, der var sidste år. Så lad os nu bare kalde en spade for en spade og konstaterer, at Dansk Folkeparti taler om et ude i offentligheden og prøver at give indtryk af, at det her virkelig er en meget, meget stor sag, men virkeligheden her i Folketingssalen er, at det her jo ikke handler om noget særligt – når man sådan går det efter i sømmene i hvert fald.

Om SF vil rulle det her tilbage efter et folketingsvalg, kan jeg ikke stå og sige på nuværende tidspunkt. Jeg kan bare sige, at vi skal have Straffelovrådet til at kigge hele røveriområdet igennem. Vi synes, det er dybt urimeligt og uretfærdigt over for de ofre, som fru Marlene Harpsøe her taler om, de 359, at en forbrydelse, der i virkeligheden kan vise sig at være grovere end et hjemmerøveri, som udmåles til 5 år efter det her forslag, faktisk vil blive takseret meget billigere. Der er behov for sammenhæng og proportionalitet i det her. Vi støtter hårdere straffe for hjemmerøverier, og derfor har vi også tidligere støttet, at det blev en skærpende omstændighed.

Kl. 11:59

Formanden :

Fru Marlene Harpsøe.

Kl. 11:59

Marlene Harpsøe (DF):

Det er jo ret interessant at høre, at man fra Socialistisk Folkepartis side prøver at tale udenom, i forhold til hvad man vil efter et valg, altså, hvad man vil, hvis man får magt her i Folketinget sammen med Socialdemokratiet. Ordføreren siger, at man ikke kan tale om det lige nu og ikke vil tage stilling til, om man vil tilbagerulle de strafs-kærpelser, som vi altså skal vedtage her, men til gengæld vil man lægge det over på Straffelovrådet. Altså, siden hvornår er Straffelovrådet blevet politikere? Det må jo være politikerne her i Folketinget, der skal vedtage landets lovgivning og dermed også længden af straffe på de enkelte kriminalitetsområder.

Helt ærligt: Vil fru Karina Lorentzen Dehnhardt ikke sige det, som det er, nemlig at man egentlig ikke er optaget af at bekæmpe kriminaliteten, at sørge for, at der er en mærkbar konsekvens for forbryderne? Sig det nu bare helt ærligt, for Socialistisk Folkepartis hjerte banker for forbryderne; de må helst ikke få så lange straffe som overhovedet muligt.

Kl. 12:00

Formanden :

Ordføreren.

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg kan konstatere, at fru Marlene Harpsøe ikke er mere politiker, end at hun ikke kunne tage stilling til, om der skulle gives noget mere i erstatning til ofrene for hjemmerøverier. Så er det i hvert fald på plads.

I forhold til Straffelovrådet skal opgaven for Straffelovrådet ikke nødvendigvis være at rulle det her tilbage. Straffelovrådet skal indover for at sikre, at der er sammenhæng og proportionalitet i straffene. Jeg er stærkt imod, at man bare udvælger én gruppe ofre og siger, at det er her, man vil lægge en strafs-kærpelse ind, og så giver man en lang næse til en anden gruppe ofre, nemlig dem, som har været udsat for nøjagtig den samme oplevelse i en situation, hvor et indbrud har udviklet sig til et røveri. Så det er det, der er formålet med Straffelovrådet. Jeg kan se, at fru Marlene Harpsøe sidder og ryster på hovedet, men det er jo korrekt, at lige præcis den gruppe ikke er omfattet af det her lovforslag, og jeg har et oprigtigt ønske om, at det her skal opleves som retfærdigt og rimeligt for den samlede gruppe af ofre. Det er det, der er meningen med Straffelovrådet – og ikke at rulle noget tilbage.

Kl. 12:02

Formanden :

Tak til fru Karina Lorentzen Dehnhardt. Der er ikke flere, der har ønske om korte bemærkninger. Så er det hr. Tom Behnke som ordfører for Det Konservative Folkeparti.

Kl. 12:02

(Ordfører)**Tom Behnke (KF):**

Forslaget her handler om, at vi fra De Konservatives, regeringens og flere andre partiers side har et ønske om, at vi skærper straffen for organiseret indbrudskriminalitet, og at vi går ind og fordobler straffen for egentlige hjemmerøverier. Og hvorfor gør vi så det?

Ja, det gør vi af flere forskellige grunde. Altså, for mit vedkommende skal det ikke være nogen hemmelighed, at når jeg sidder og kigger på strafudmålinger, så kigger jeg også på, hvad der er en rimelig straf i forhold til den forbrydelse, man begår; hvad der er en rimelig straf i forhold til grovheden af den forbrydelse, man begår; og hvad der er en rimelig straf i forhold til den skade, man påfører ofrene, både fysisk og psykisk. Det er det, jeg går ind og vurderer for at kunne sige, hvad jeg synes der er en rimelig straf. Og det mener jeg faktisk er en væsentlig opgave for mig og andre politikere. Det er Folketinget, der for det første fastsætter, hvad der er lovligt, og hvad der er ulovligt; dernæst fastsætter vi strafferammerne og sender dermed et klart signal om, hvad vi mener man skal straffe med, altså hvad der er en rimelig straf. Vi overlader så selvfølgelig til domstolene i det konkrete tilfælde at vurdere den konkrete forbrydelse og omstændighederne, som kan være strafs-kærpende eller formildende omstændigheder, som knytter sig til selve gerningen, det kan være omkring gerningsmanden osv. Det overlader vi trygt til domstolene.

Men på lige præcis det her punkt har jeg den opfattelse, at det vil le være hensigtsmæssigt, hvis vi fik skærpet straffene, for jeg synes, at de straffe, der bliver udmålt, når vi taler om egentlige hjemmerøverier, er for milde. Derfor er jeg meget tilfreds med, og derfor er vi fra konservatives side meget tilfredse med, at vi nu fordobler straffen for egentlige hjemmerøverier og tager udgangspunkt i, at normalstraffen skal være 5 års fængsel.

Derudover er det et spørgsmål om – som jeg bestemt synes man skal tage med i sine overvejelser og betragtninger – om straf rent faktisk virker. Jeg ved godt, at vi igen og igen hører, at straf overhovedet ikke virker, men statistikken taler sit eget klare og tydelige sprog. Den her regering har sat massivt ind over for den personfarlige kriminalitet og har lavet en klar lovgivning, der sender det klare

signal: Vi vil ikke vil finde os i den personfarlige kriminalitet. Og resultatet af det er, at den personfarlige kriminalitet falder og falder. Tallet for andelen af voldssager og voldsmænd er det laveste i 40 år.

Så selvfølgelig hjælper det, at man sætter markant ind og siger: Hvad vil vi ikke finde os i? Hvor sætter vi ind i forhold til at lave noget forebyggende, den præventive indsats, men også den politimæssige, den opklarende indsats, og hvad er det for straffe, vi giver, hvad er det for signaler, vi sender til dem, som sidder og overvejer, om de skal begå en forbrydelse? Og der kan vi altså se, at straf rent faktisk hjælper, og vi forventer også, at det vil komme til at gøre det her i et eller andet omfang. Rent statistisk bliver det noget tyndt i kanten i forhold til det antal, vi taler om her, for sidste år var antallet af egentlige hjemmørøverier 22, så man kan sige: Hvor meget eller hvor lidt skal der til, for at vi kan sige, at det har en effekt?

Men jeg tror bestemt, at der er nogle, der sidder enten her i landet eller andre steder og overvejer, hvilke typer forbrydelser de vil begå for at berige sig, og for at få nogle hurtige penge vil de overveje og vurdere: Hvad kan betale sig? Hvor kan man lave en forbrydelse? Og der tror jeg nok, at det her vil sende nogle klare signaler om, at egentlige hjemmørøverier her i landet skal man holde sig fra. Det kan overhovedet ikke betale sig. Der sættes markant fokus på området. Vi satser på at komme det til livs, og de, der begår dem og bliver taget i at begå dem, får nogle meget markante straffe. Og senere på året bliver det sådan, at hvis man kommer fra et andet land for at begå hjemmørøverier her i Danmark, ja, så kan man ikke få den luksus, det er at sidde i et dansk fængsel og afsone sin straf, nej, så skal man hjem til sit eget hjemland og afsone straffen der.

Det her handler også om tryghed og sikkerhed for ofrene, for det betyder rigtig meget for os Konservative, at vi tager hånd om ofrene og deres tryghed og deres sikkerhed. Og har det så ændret ved noget, mens den her regering har siddet? Ja, det har det i allerhøjeste grad. Statistikken taler igen sit eget klare og tydelige sprog, for den viser, at frygten for at blive udsat for en forbrydelse ligger på under 30 pct. Hvis vi spoler tilbage til tiden før den her regering, tilbage til en socialdemokratisk ledet regering, vil vi opleve, at frygten for at blive udsat for en forbrydelse lå på over 70 pct.

Det hjælper altså at sætte massivt og markant ind, og at vi strukturerer både vores politik og retsvæsen på en sådan måde, at vi tager hånd om det her.

Så synes jeg også, man skal huske på, at det her forslag jo ikke kan stå alene. Det skal selvfølgelig ses i sammenhæng med, at vi er i fuld gang med at lave nogle indbrudspakker, hvormed vi går ind og forebygger med nogle præventive tiltag, der sørger for, at det er bedre mennesker, der kommer ud af fængslerne, end der sættes ind i fængslerne. Det hele hænger sammen, og vi er meget tilfredse med lovforslaget her, som vi støtter fuldt ud.

Kl. 12:07

Formanden :

Tak. Der er ønske om kort bemærkning. Det er først fru Karen Hækkerup.

Kl. 12:07

Karen Hækkerup (S):

Jeg kunne godt tænke mig at spørge ind til det høringssvar, som er kommet fra Den Danske Dommerforening, fordi de påpeger et problem, som jeg synes vi her i Folketinget bliver nødt til at tage alvorligt, og det er balancen i forhold til de forskellige strafudmålinger, som vi fra Folketingets side angiver vi gerne vil have at gerningsmændene skal idømmes for en bestemt type kriminalitet. Det er eksempelvis sådan, at med det her lovforslag bliver normalstraffen for et hjemmørveri 5 års fængsel, dog kan det gå op og ned efter en konkret vurdering, om der er skærpende eller formildende omstændigheder.

Udfordringen er, at eksempelvis forsøg på manddrab straffes med 6 års fængsel, og der vil jeg bare spørge den konservative ordfører: I forhold til den ubalance, der godt kan ses at opstå der, hvad har man så fra De Konservatives side og fra regeringens side påtænkt sig at gøre for at få undersøgt den ubalance?

Kl. 12:08

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 12:08

Tom Behnke (KF):

Jeg synes bestemt, at man kan se på det. Jeg mener ikke, at der nødvendigvis er tale om en ubalance, for i det omfang, at der skulle være tale om en ubalance, er det, fordi man vægter det ene mere end det andet. Hvis man, som vi gør i lovforslag L 209, fokuserer på de egentlige hjemmørøverier, altså der, hvor man ligger trygt og rart i sin seng i sit eget hjem, natten er faldet på, børnene ligger og sover, og så er der pludselig nogle, der sparker døren ind eller på anden måde bryder ind i ens hjem og med vold eller trusler om vold, måske endda bevæbnede, tager en som gidsel i ens eget hjem og stjæler ens værdier, man bliver måske endda oven i købet udsat for vold eller frihedsberøvelse, mens det står på, og børnene skal se på det, så synes jeg, at det er så alvorlig en forbrydelse, så alvorlig en forbrydelse, at jeg ingen problemer har med, at det bliver straffet med 5 års fængsel eller mere, overhovedet ikke. Om vi så i forhold til andre forbrydelser qua det her forslag skal se på, at det så måske yderligere skal have nogle strafskærpelser, kan vi godt gøre. Det har jeg ikke umiddelbart tænkt mig at gøre i forhold til det her, men det kunne man godt gøre.

Kl. 12:09

Formanden :
Fru Karen Hækkerup.

Kl. 12:09

Karen Hækkerup (S):

Jeg nævner det, fordi meget retspolitik i Folketinget bliver lavet sådan lidt hovsaagtigt. Så er der en forhandling om at forringe efterlønnen, og man har haft en krisepolitik, der har været fejlslagen. Danmark er havnet i recession, og pludselig bliver det nødvendigt at lave indgreb, der gør, at flere hundredtusinde almindelige mennesker oplever utryghed i forhold til deres mulighed for at kunne trække sig tilbage. De kan ikke selv længere vælge, om de vil gå på efterløn, og i hvilken alder de vil gå på efterløn, de har måske ikke mulighed for få et andet arbejde, og så kan man kun komme på dagpenge, og den er blevet sat ned til 2 år. Hvis man så ryger ud af dagpengesystemet, kan man komme på kontanthjælp, men det kan man kun, hvis man ikke har et hus, eller hvis man ikke er gift. Så kan man måske søge seniorførtidspension, men det er jo igen afhængig af, at man har en varigt nedsat arbejdsevne, og man er også ægtefælleafhængig på den indkomst.

Så for mange mennesker er der jo en ekstrem utryghed forbundet med de lovpakker, der bliver lavet i Folketinget. Det bliver så koblet op på, at der så kommer noget betaling til Dansk Folkeparti, og nu har vi hørt fru Marlene Harpsø gentage gang på gang, at det her handler om flere hundrede sager. Hun har korrekset den ene ordfører efter den anden, og derfor er jeg glad for, at den konservative ordfører bekræftede, at det korrekte tal rent faktisk kun er 22.

Kl. 12:10

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 12:10

Kl. 12:13

Tom Behnke (KF):

Hvilke sammenhænge, man synes det her skal indgå i, spiller ikke nogen rolle for mig. Det lovforslag, vi står her med i dag, L 209, er en idé, jeg har haft liggende på mit skrivebord i lang tid. Det er et ønske, jeg har haft længe, altså, at vi laver en markant indsats i forhold til indbrudskriminalitet. Nogle af de tiltag er allerede sket, og jeg havde også et ønske om, at vi lavede nogle strafskærpede forhold til de organiserede indbrud. Det er kommet med nu. Jeg har længe haft et ønske om, at vi i forhold til de egentlige hjemmerøverier skærpede straffene markant, for jeg mener, at det er så grov en krænkelse af os som mennesker. Uanset antallet, for heldigvis er antallet ikke ret stort, men uanset antallet mener jeg, at det er så grov en krænkelse, så det forslag har længe ligget på mit bord. Det er ikke noget, der er poppet op i mit hoved i forbindelse med nogle aftaler om 2020-reformpakker og sådan noget. Det her har jeg længe ønsket, og jeg er så glad for, at det nu kommer igennem – uanset årsagen til, at det kommer igennem.

Kl. 12:11

Formanden :

Fru Karina Lorentzen Dehnhardt for en kort bemærkning.

Kl. 12:11

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Det er fantastisk dejligt, at det har ligget længe på hr. Tom Behnkes bord – der har det jo ligget godt. Man kan i hvert fald konstatere, at Rigsadvokaten har konstateret, at der ikke har været behov for strafskærpede forhold, og det har justitsministeren – i hvert fald indtil for nylig – accepteret i forhold til hjemmerøverier.

Men mit spørgsmål er om noget andet. Hr. Tom Behnke sagde, at det her virkelig vil sende et signal til gerningsmændene for egentlige hjemmerøverier om, at det skal man holde sig fra. Så vil jeg godt spørge, hvad det så er for nogle signaler, som det sender til gerningsmændene og ofrene i forbindelse med de andre røverier, som ikke er omfattet af det her forslag.

Kl. 12:12

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 12:12

Tom Behnke (KF):

Det, man skal huske på, er, at lovforslaget her i sig selv handler om de egentlige hjemmerøverier, men strafferammen er 10 års fængsel – også for andre typer hjemmerøverier, også indbrud, der udvikler sig til at være hjemmerøverier, hvis karakteren af dem er grov nok. Så vil de blive omfattet af § 288, stk. 2, altså strafskærpende forhold, hvor strafferammen er 10 år. Og når vi i Folketinget sender det klare signal, at lige præcis i forhold til de egentlige hjemmerøverier ønsker vi en markant strafskærpede forhold, kan domstolene jo også i andre røverisager, for at opnå proportionalitet i strafudmålingen, bruge den strafferamme, der er, og som altså er på helt op til 10 år. Det kan de gøre, det står domstolene fuldstændig frit for, så længe det ikke strider mod den anden lov – det er klart, det må det selvfølgelig ikke gøre. Men proportionaliteten kan opnås. Så derfor tror jeg faktisk på, at det her lovforslag vil have en afsmittende effekt i forhold til andre hjemmerøverier.

Kl. 12:13

Formanden :

Fru Karina Lorentzen Dehnhardt.

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jamen det interessante er jo, at den her strafferamme sådan set altid har været tilgængelig, og det, regeringen vælger at stramme for, er de 22 egentlige hjemmerøverier. Jeg mener bare, at det sender et uheldigt signal til de andre ofre, som også står i en meget, meget ubehagelig situation. Og det sender et signal til gerningsmændene i de andre sager om, at det mere er til at betale sig fra, end hvis det er et egentligt hjemmerøveri. Så handler det jo bare om at planlægge det, så det falder ind under de rette paragraffer. Nej, jeg mener, at der er behov for noget mere sammenhæng i den måde, vi har indrettet det her på.

Et sidste spørgsmål: Jeg lagde mærke til, at hr. Tom Behnke talte meget om ofrene, men hvordan forholder Det Konservative Folkeparti sig til at sikre ofre for hjemmerøverier, for der er mange af dem, som aldrig vil kunne få stillet deres gerningsmænd til regnskab? Hvordan forholder Det Konservative Folkeparti sig til SF's forslag om at sikre, at der kan udbetales en tortgodtgørelse efter retsplejelovens § 26, stk. 3, til de her mennesker, som har været udsat for den her meget krænkende oplevelse?

Kl. 12:14

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 12:14

Tom Behnke (KF):

Det kan jo hurtigt blive en meget lang diskussion, som bliver meget faglig, og 1 minut til spørgsmål og 1 minut til svar giver ikke rammerne for det, men alligevel vil jeg forsøge.

Det, der gør sig gældende, er jo, at der er forskel på de forskellige typer af røverier; der er forskel på de forskellige typer af hjemmerøverier. Nogle gange er der tale om, at narkomaner opsøger hinanden på bopælen, fordi de har et økonomisk mellemværende. Det mener jeg er en helt anden situation end et egentligt hjemmerøveri. Der er også den situation, hvor der er en, der har lavet et indbrud og bliver overrasket og på vej ud derfra skubber offeret til side for at sikre sig det, vedkommende har stjålet, uden at offeret i øvrigt tager skade af det. Og så har man udøvet vold, så er der tale om et hjemmerøveri. Men jeg mener, at der er en markant forskel på det, at nogen har fået et skub, og det, der kan ske under et egentligt hjemmerøveri, som jeg beskrev lige før, og det vil man også komme til at se i strafudmålingen, selvfølgelig vil man det.

I forhold til det andet med ofrene og erstatning for tort synes jeg, det er et meget interessant emne, der bliver bragt op. Jeg havde egentlig den opfattelse, at de mennesker var omfattet af de erstatningsregler, vi havde, så det er et område, jeg mener vi skal dykke dybere ned i, og det vil jeg gerne gå positivt ind i uden at love noget på forhånd, for der kan være nogle årsager til, at man gør det, man gør. Jeg har ikke været opmærksom på, at de var udelukket fra at få erstatning. Så det vil jeg gerne se på.

Kl. 12:15

Formanden :

Tak til hr. Tom Behnke. Og så er det fru Lone Dybkjær som ordfører for Det Radikale Venstre.

Kl. 12:15

(Ordfører)

Lone Dybkjær (RV):

Som sædvanlig er jeg meget glad for hr. Tom Behnkes tale – denne gang også, fordi det virker meget afklarende, og det kan jo godt være nødvendigt i forbindelse med det her lovforslag, for noget af det interessante ved det her lovforslag er alt det, der ikke står. Det er jo

forbløffende mange ting, der ikke står i bemærkningerne. Det er ikke ensbetydende med, at der ikke er ret mange sider. Det er der, for der er vedlagt et par redegørelser, men i selve lovforslaget står der jo altså sådan helt overordnet set ikke særlig meget andet end en henvisning til en aftale. Der står også lidt mere, og det skal jeg komme ind på.

Men bilag 1 og 2 er jo nyttige at have, og de kan selvfølgelig også vise lidt om, hvordan situationen er, men de er ikke særlig forklarende i forhold til selve lovforslaget. F.eks. er der ingen bemærkninger om, hvorfor man tror det her vil virke. Altså, det kunne jo være interessant, at man i det her lovforslag havde medtaget det helt og uden videre åbenbare, at det her vil virke. Det er det, som hr. Tom Behnke er kommet frem med, og derfor synes jeg også, det kunne være interessant at få justitsministerens kommentarer til hr. Tom Behnkes tale i forbindelse med udvalgsarbejdet, for der nævnte hr. Tom Behnke en hel række ting om regeringens politik, som jeg synes det kunne være interessant at få belyst, og det kunne være rart at få det fra officielt hold.

Der står heller ikke noget om, hvor mange det her drejer sig om, i hvert fald ikke direkte. Og jeg har også læst, hvad man regner med det kommer til at koste i forskellige sammenhænge. Der står, at i forbindelse med egentlige hjemmerøverier skal man forøge fængselskapaciteten med op til 150 årspladser. Det må jo være et udtryk for en eller anden form for antal, som man opererer med. Nu skal jeg lade være med at gange og dividere, for jeg har forsøgt, men jeg er ikke sikker på, at jeg kommer frem til det rigtige, og jeg tænker også, at der ligger nogle forskellige forudsætninger bag. Måske regner man noget for noget-ordningen og den type ting med, men der står jo ikke noget om, hvor mange mennesker det drejer sig om, og hvordan afløbet og tilløbet til det her er, og derfor har man ikke forudsætningerne for beregningen af de 150 årspladser. Der står heller ikke direkte noget om, hvornår de skal være der. Tilsvarende med de 50 årspladser i forbindelse med en skærpelse af straffen for indbrudskriminalitet. Hvor mange er der tale om, hvad er afløbet, og hvordan har man regnet sig frem til de her ting?

Så er der anlægsudgifterne. Det skal jeg ikke komme ind på, for de fremgår jo mere eller mindre at de her tal, men det vil jeg da bede justitsministeren om at afklare, også set i lyset af den diskussion, vi har haft. Handler det her om 22, handler det om 359, eller hvad drejer det sig egentlig om? Det går jeg ud fra at justitsministeren vil afklare, når han nu går op og svarer på indlæggene, så vi kan finde ud af, hvad der er op og ned på det her. Vi har selvfølgelig stillet spørgsmål i udvalget, men har ikke fået nogen svar, til trods for at vi faktisk har bedt om at få de her oplysninger frem inden førstebehandling, for alt andet lige ville det gøre diskussionen en smule mere relevant og interessant og mindre fyldt med påstande.

Der står heller ikke noget som helst om, hvordan den her strafferamme bliver i forhold til andre strafferammer. Det er selvfølgelig også interessant, at hr. Tom Behnke mener, at det bliver helt fint, og at der nok skal komme et afløb i forhold til andre straffe. Det gør jo også, at man må spørge sig selv, om de her tal, som forslaget indeholder, holder, hvis der skal være et afløb til andre straffe. Det er jo en fin påstand. Hr. Tom Behnke tror virkelig på straf, så det vil noget, og det er jo o.k. Det, der bare ville være rart, ville være at få en slags belæg for det og en slags kommentar fra justitsministeren om, hvordan det forholder sig til andre forbrydelser, og hvad man egentlig forestiller sig med det.

Som sagt er der virkelig mange ting, der ikke står i det her forslags bemærkninger, og det synes jeg er interessant og selvfølgelig uansvarligt og kan antastes og alt det der. Det, der er kernen i det, er selvfølgelig, om det her vil komme til at virke. Vil det komme til at virke, som man tror, eller vil det ikke komme til at virke, som man tror. Jeg tror ikke, det vil komme til at virke, som man tror. Det er også det, Det Kriminalpræventive Råd siger, men det kan åbenbart

ikke tælle mere, og derfor er der i virkeligheden også bare en dårlig kommentar til høringssvaret.

Det, jeg synes man skal spørge sig selv om, er, om ikke en højere opklaringsprocent ville være bedre. Ville det, at man satte ind der og brugte ressourcerne der – der er trods alt tale om en slags penge – ikke være meget mere effektivt end det, man laver på den her måde? Og ville det ikke også være rimeligt – der er jeg da glad for de positive tilsagn, der har været – at man sikrede, at ofrene fik en eller anden form for erstatning? Det kan da godt være, at det i virkeligheden ville være det bedste, når det kom til stykket, dels at ofrene fik at vide, at der kommer en højere opklaringsprocent for den her type indbrud, dels at de fik en erstatning.

Som sagt er Det Radikale Venstre ikke modstander af straf, men vi vil bare gerne have et strafniveau, der virker og er proportionalt med andre ting, og derfor går vi imod forslaget.

Kl. 12:21

Formanden :

Tak. Der er en kort bemærkning fra fru Marlene Harpsøe.

Kl. 12:21

Marlene Harpsøe (DF):

Nu er det jo sådan, at hvis S og SF får flertal efter næste valg, vil de sådan set også være afhængige af Det Radikale Venstre. Er det sådan, at Det Radikale Venstre, hvis man altså efter næste valg får flertal, vil sige til Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti, at de straffeskærpelser, som vi behandler i dag, skal tilbagerulles igen?

Kl. 12:22

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 12:22

Lone Dybkjær (RV):

Jeg må da sige, at jeg vil håbe, at S og SF bliver afhængige af Det Radikale Venstre, også af hensyn til landet. Men bortset fra det vil jeg sige, at det, vi vil, er at prøve at kigge på, hvordan udviklingen har været, hvordan kriminaliteten har udviklet sig, og hvor høje opklaringsprocenterne er. Og så vil vi i øvrigt bede Straffelovrådet om at komme med en vurdering af, om man har opnået ordentlig proportionalitet i det her.

Kl. 12:22

Formanden :

Fru Marlene Harpsøe.

Kl. 12:22

Marlene Harpsøe (DF):

Det Radikale Venstre har jo allerede gentagne gange i medierne talt imod tryghedspakken og dermed også det, som vi faktisk behandler med lovforslaget her i dag. Så hvorfor kan man ikke også her i Folketinget bare helt ærligt sige – man kan åbenbart kun sige det i medierne – at det, Det Radikale Venstre vil efter et valg, hvis man får flertal sammen med Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti, er at tilbagerulle straffeskærpelserne for hjemmerøveri og indbrudskriminalitet?

Kl. 12:22

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 12:22

Lone Dybkjær (RV):

Jeg synes sådan set, det er vigtigt at understrege, at der jo er dele af det, der er blevet behandlet her i foråret, som Det Radikale Venstre i allerhøjeste grad er med i, men det, som Det Radikale Venstre går

imod både nu og i fremtiden, er hovsapolitik og symbolpolitik. Derfor vil vi ikke fare hen og støtte ny hovsapolitik og ny symbolpolitik, selv om flertallet skifter – vi vil foretage en ordentlig vurdering af den udvikling, der har fundet sted de sidste 10 år, både med hensyn til forbrydelser og med hensyn til opklaringsprocenter og strafniveau.

Kl. 12:23

Formanden :

Tak til fru Lone Dybkjær. Så er det fru Line Barfod som ordfører for Enhedslisten.

Kl. 12:23

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

I de sidste 10 år har Dansk Folkeparti, Venstre og Konservative den ene gang efter den anden givet skattelettelse til de rigeste, samtidig med at man har skåret ned over for dem i det her samfund, der har mindst, og man har angrebet fagforeningerne og dermed muligheden for at opnå nogle gode rettigheder på arbejdsmarkedet. Det, vi ser her, er, at Dansk Folkeparti fjerner den tryghed, som mange tusinde arbejdere har haft i det danske samfund. En væsentlig grund til, at man har efterlønnen, er jo, at man kan se, at de mennesker, der går på efterløn, i gennemsnit lever 2 år kortere end dem, der ikke går på efterløn. Det vil sige, at de med efterlønnen har haft en mulighed for at få en reel pensionisttilværelse for at have mulighed for at have nogle gode år sammen med deres familie, hvor de stadig væk havde kræfter til f.eks. at kunne løfte deres børnebørn, deltage i fritidsaktiviteter osv.

Det fjerner Dansk Folkeparti, og den betaling, man får, er, at man får hævet straffen på nogle områder, men man får ikke forhindret, at der bliver begået hjemmørøverier, og når den, der har begået et hjemmørveri, en sjældnen gang fanges, så kommer vedkommende til at sidde længere tid i fængsel. Der er ikke noget som helst sagligt belæg for, at det skulle have nogen virkning, det er ren symbolpolitik som betaling til Dansk Folkeparti for, at de fjerner trygheden for mange tusinde mennesker, der ikke længere kan få efterløn.

Andre ordførere har også været inde på det besynderlige i den måde, man i det, man lægger op til i forslaget her, skelner mellem de forskellige typer hjemmørøverier, frem for som hidtil at lade det være op til domstolene at foretage den konkrete afvejning af de forskellige momenter, der taler for, om det er en grov forbrydelse, hvor der skal være tale om en længere straf, eller om den ikke er så grov, så der derfor ikke skal være tale om en helt så lang straf. Der har ikke været noget som helst sagligt, der antyder, at den længere straf skulle gøre, at nogen skulle afholde sig fra at begå et hjemmørveri.

Det Kriminalpræventive Råd anfører i deres høringssvar, at gennemsnitsudbyttet ved et hjemmørveri er 10.000 kr., og det får man altså i dag mellem 2½ og 3 års fængsel for. Hvis der er nogen, der sidder og planlægger og tænker sig om, er det svært at forestille sig, at de mener, at 10.000 kr. skulle stå i et rimeligt forhold til en fængselsstraf på 2½-3 år, og jeg tror ikke, det gør nogen forskel for dem, om det i stedet hedder 5 år. Jeg tror, som det også har været fremme i debatten her, og som fru Lone Dybkjær bl.a. var inde på, at det, der er afgørende, er, om der er risiko for, om man bliver opdaget, om der er risiko for, at man bliver fanget og kommer i fængsel. Det er det, der er afgørende for, om man begår røveriet eller ej.

Derfor tror jeg, det er der, vi skal sætte ind, det er der, man skal bruge ressourcerne og ikke bruge dem på at sætte folk længere tid i fængsel, som ikke har nogen som helst effekt, når vi kommer op i den ende. Selvfølgelig har straf en effekt, og selvfølgelig kan man også i nogle tilfælde se, at straffeskærpelse har en effekt, men der er intet, der i den her type sager peger på, at det skulle have en effekt. Det eneste formål, der er med at sende de her mennesker længere tid

i fængsel, er, at Dansk Folkeparti kan gå ud og sige, at de så har fået noget i stedet.

Der synes jeg altså, Dansk Folkeparti mangler at forklare både SOSU'erne, jord- og betonarbejderne og alle de andre, der knokler hver eneste dag, hvorfor man mener, at det, at de ikke længere kan gå på efterløn, det, at de ikke længere kan regne med at have ret til en pensionisttilværelse, skulle opvejes af, at der er nogle forbrydere, der kommer til at sidde nogle flere år i fængsel. Jeg har altså meget, meget svært ved at se, hvordan man har foretaget den afvejning, og det har vi heller ikke fået frem her under debatten, men vi må så håbe, det kan komme senere fra Dansk Folkepartis side, når de skal ud og forklare deres vælgere, hvordan det hænger sammen. Vi kan i hvert fald ikke støtte det her forslag.

Kl. 12:27

Formanden :

Tak til fru Line Barfod. Så er det hr. Simon Emil Ammitzbøll som ordfører for Liberal Alliance.

Kl. 12:27

(Ordfører)

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Forbrydere skal først fanges, så skal de straffes, så skal de resocialiseres, og så skal der komme mindre kriminalitet ud af det. Det er sådan cirka den formel, de fleste partier er tilhængere af på forskellig vis.

Det her forslag handler om at skærpe straffen for nogle grove hjemmørøverier, og det kan man jo sådan set nok i udgangspunktet være positiv over for. Men, og jeg er nødt til at sige men, i Liberal Alliance synes vi, at der er nogle ting, der komplicerer spørgsmålet, som gør, at vi ikke bare kan sige, at der skal være nogle lidt hårdere straffe for nogle grove forbrydelser, og så er hele livet dejligt.

Vi har lagt mærke til to høringssvar. Det ene er fra Dommerforeningen, som taler om proportionalitet i straffene mellem de forskellige forbrydelser. Det andet er høringssvaret fra Det Kriminalpræventive Råd, som meget godt skriver, at en højere opdagelsesrisiko efter rådets opfattelse vil være mere effektiv i forhold til at påvirke omfanget af kriminaliteten. Det tror jeg ikke at der er nogen tvivl om er korrekt.

Derfor er det jo også interessant, at vi så sent som i dag i medierne har fået gentaget den pointe, som burde være slået fast med syvtommersøm, nemlig at den politiaftale, som regeringen har indgået med Dansk Folkeparti, Det Radikale Venstre, Socialdemokraterne og SF, er skandaløs med hensyn til at sikre, at der er nok politi til at opklare de forbrydelser, der bliver begået her i landet. Jeg glæder mig til, at vi skal have et samråd med justitsministeren den 24. juni om det samme, som er aftalt før dagens medieomtale, fordi problemet jo allerede har været der længe. Vi diskuterede det også i december måned. Derfor må jeg sige, at Liberal Alliance selvfølgelig ikke kan være med til at øge strafferammen på det her område, så længe vi ikke har tilstrækkeligt med politi til at opklare forbrydelserne. Og skulle det heldige ske, at de alligevel får opklaret dem, er der heller ikke den tilstrækkelige kapacitet i kriminalforsorgen.

Det tager man selvfølgelig højde for med forslaget. Det har vi set. Men igen er det hele jo et spørgsmål om prioritering. Og skal vi vælge mellem at øge kapaciteten i kriminalforsorgen eller at sørge for, at der er mere politi, så opklaringsprocenten bliver højere, så vil vi i Liberal Alliance vælge det sidste. Jeg er bare nødt til at sige – selv om finanskrisen og meget mere åbenbart ikke har fået det ind i alle partiers bevidsthed – at bruger man pengene et sted, kan man ikke også bruge dem et andet sted. Så simpelt er det. Det burde være gået op for de fleste herinde, når der ses på de senere års økonomiske problemer, men det er det åbenbart ikke. Liberal Alliance vil ikke være med til en prioritering, der hedder, at vi satser på, at forbrydelserne ikke bliver opklaret, sådan at folk stadig væk skal være

utrygge, for til gengæld at lave symbolpolitiske forslag som det her. Så Liberal Alliance stemmer nej.

Kl. 12:31

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak for det, og så er det justitsministeren.

Kl. 12:31

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Jeg vil gerne sige tak for en overvejende positiv modtagelse af forslaget, selv om der jo er forskellige opfattelser af sagen. Det har jeg noteret mig.

Det er jo sådan, at regeringen, Dansk Folkeparti og fru Pia Christmas-Møller som et led i aftalen om en styrket indsats imod kriminelle bander og organiseret indbrudskriminalitet og en styrket indsats for at beskytte ofre m.v. har besluttet yderligere at styrke indsatsen, for at borgerne skal kunne føle sig trygge i deres eget hjem.

Den aftale indebærer bl.a., at straffen for hjemmerøverier bliver fordoblet, så normalstraffen som udgangspunkt vil være 5 års fængsel, og at straffen for organiseret indbrudskriminalitet hæves med en tredjedel i forhold til det strafniveau, vi kender nu. Strafskærpelserne bliver gennemført med det lovforslag, der ligger her, men aftalen indeholder, som flere andre også har været inde på, en række andre elementer.

Det her forslag indebærer, at straffen for organiseret indbrudstyveri, der henføres under strafsikringsreglen i straffelovens § 286, stk. 1, gennemgående forhøjes med en tredjedel i forhold til den straf, der hidtil har været fastsat af domstolene. Med organiseret indbrudskriminalitet menes f.eks. tyvebander, som målrettet og systematisk stjæler betydelige værdier ved indbrud, eller som på professioniseret vis stjæler designermøbler fra private hjem eller gennemfører rambuktyverier og anden form for grov indbrudskriminalitet.

Forslaget indebærer desuden, at egentlige hjemmerøverier fremover som udgangspunkt skal anses for at være røveri af en sådan grov beskaffenhed, at forholdet bliver henført under strafsikringsreglen i straffelovens § 288, stk. 2, hvorefter strafferammen er fængsel i indtil 10 år. Samtidig er det forudsat, at strafniveauet i sager om egentlige hjemmerøverier bliver forhøjet til det dobbelte i forhold til den straf, der hidtil har været fastsat af domstolene, så straffen altså som udgangspunkt vil være 5 års fængsel.

Et egentligt hjemmerøveri er jo et røveri, hvor gerningsmanden og offeret ikke har haft nogen forudgående personlige relationer, hvor motivet må anses for at være en formodning om værdier i offerets hjem, og hvor gerningsmanden er trængt ind i det private hjem, uanset at beboerne var hjemme. Uden for den tilsigtede strafsikringsforanstaltning falder så røveri i et privat hjem med motiv af hævn eller inddrivelse af en påstået gæld eller lignende og sager med indbrud, som udvikler sig til et røveri, f.eks. fordi husets ejer kommer hjem og tager indbrudstyven på fersk gerning.

Det vil være sådan, at fastsættelsen af straffen i de enkelte tilfælde stadig væk vil bero på domstolens konkrete vurdering af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne strafniveau vil kunne fraviges både i op- og nedadgående retning, hvis der er skærpende eller formildende omstændigheder forbundet med forbrydelsen.

Jeg synes, det er fornuftige tiltag, vi gør her. De skal som sagt ses i en sammenhæng med de andre elementer, der er i tryghedspakken, hvorunder vi også får en ny politienhed, der på tværs af politikredse vil kunne efterforske den slags forbrydelser, altså organiserede tyvebander, hjemmerøvere og andre i øvrigt omrejsende kriminelle, som man f.eks. får mulighed for i højere grad at kunne pågribe ved denne tværgående politienhed. Derfor stiger risikoen set fra forbrydernes synsvinkel for at blive pågrebet og dømt også med den skærpede politiindsats, vi gør over for disse former for borgernær kriminalitet, som med god grund skaber meget utryghed for borgerne.

Det skaber utryghed, at der er hjemmerøvere på færde. Det skaber utryghed, at der er organiserede tyvebander på færde, som kan slå ned hvor som helst, så man ikke kan vide, om der har været indbrud i ens hjem, når man kommer hjem. Vi skal sørge for, at der er så stor tryghed og sikkerhed i det danske samfund som muligt, og det kommer vi et skridt nærmere ved den tryghedspakke, vi indfører her, og som det her lovforslag altså er en del af.

Kl. 12:36

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er en kort bemærkning fra fru Karen Hækkerup.

Hvis man ønsker korte bemærkninger, skal man lige trykke sig ind, tak.

Kl. 12:36

Karen Hækkerup (S):

Jeg står her med det faktaark, som blev sendt ud, da regeringen og Dansk Folkeparti og diverse løsgængere – jeg kan ikke huske, hvem der var med lige præcis den dag og til den forhandling – og i det faktaark, hvis overskrift lyder »Styrket indsats mod indbrudskriminalitet og tyvebander«, står der, at straffen for hjemmerøverier fordobles, så straffen som udgangspunkt vil være 5 år. Det var det papir, man i første omgang sendte ud. Så kommer der, når det har været igennem lovafdelingen i Justitsministeriet, noget andet, hvor man har defineret »hjemmerøveri« som »egentligt hjemmerøveri«.

Jeg er meget enig i, at det er den korrekte måde at gøre det på, men der er noget, jeg sidder og tænker lidt på. Nu har jeg været hård ved fru Marlene Harpsø fra Dansk Folkeparti, som gang på gang har stået og talt om, at det her gælder alle hjemmerøverier, og nu bemærkede jeg jo, at justitsministeren i sin redegørelse meget fint gjorde det meget klart, at Dansk Folkeparti har taget fejl. Det her handler jo ikke om det, der står i faktaarket fra den politiske aftale. Måske kan vi citere udviklingsministeren og sige, at der er forskel på jureri og politik, altså at en ting er det, man siger udadtil, når man laver aftaler, og at noget andet er, når det så skal skrives i et lovforslag.

Men tror justitsministeren, det kan være grunden til, at Dansk Folkepartis ordfører tror, at den aftale, man har lavet, vedrører alle sager, når virkeligheden er, at den kun vedrører de 22?

Kl. 12:37

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 12:37

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Altså, det er jo sådan, at man, hvis man skal se på indholdet i sådan nogle aftaler i detaljer, så skal læse hele aftalen. Så nytter det ikke, at man henholder sig til summariske oversigter. Det samme gælder, når det bliver udmøntet til lovforslag; så er det som regel endnu mere detaljeret udformet. Jeg har ikke hørt nogen tale om den her aftale på en måde, som skulle afsløre, at der var nogle forskellige opfattelser af den. Jeg kender ikke de pågældende udtalelser, som fru Karen Hækkerup henviser til. Der har været en god forståelse mellem aftaleparterne om, hvad det her går ud på, og den er der fortsat.

Kl. 12:38

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det fru Karen Hækkerup for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 12:38

Karen Hækkerup (S):

Jamen jeg er enig i, at man skal læse lovforslagene – det gør jeg også altid en dyd ud af at være meget grundig med – men jeg ved ikke, om ministeren så dermed siger, at det er det, Dansk Folkepartis ord-

fører ikke har gjort, for i lovforslaget står der jo meget tydeligt, at det her handler om de egentlige hjemmøverier. Men jeg bliver nødt til at give ordføreren for Dansk Folkeparti ret i, at man kan blive forvirret, for i den politiske aftale, der er indgået mellem Dansk Folkeparti og regeringen, står der ikke »egentlige hjemmøverier«; der står der kun »hjemmøverier«. Men det er jo rart at vide, at ministeren siger, at der har været en god forståelse, og at den forståelse fortsat er der, og den går jeg ud fra at man så senere hen vil oplyse fru Marlene Harpsøe om.

Jeg vil gerne til slut spørge til det, som Dommerforeningen skriver til Retsudvalget om, nemlig at vi kommer tæt på, at der kan være en ubalance i forhold til, hvordan strafferammerne er, fordi forsøg på manddrab eksempelvis typisk giver 6 års fængsel, mens straffen for et hjemmøveri, hvis der er skærpene omstændigheder, nu vil ligge langt over. I den forbindelse vil jeg spørge, for det er en problemstilling, som jeg anerkender, selv om jeg støtter det her lovforslag, som regeringen har fremsat, og som vi nu behandler: Hvad har regeringen tænkt sig at gøre, for at vi kan se på, om de strafferammer, vi har, står mål med hinanden, og for at se på, om der eventuelt er nogen ubalancer, vi skal have rettet op på?

Kl. 12:39

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ministeren.

Kl. 12:39

Justitsministeren (Lars Barfoed):

For det første er det ikke min opfattelse, at fru Marlene Harpsøe har misforstået noget som helst. Jeg er sikker på, at fru Marlene Harpsøe har forstået det her, fuldstændig ligesom jeg har forstået det, og at vi er enige om det. Men nogle gange bruger man altså ordet hjemmøverier og mener så det, der egentlig er hjemmøverier, og det skal så præciseres mere nøjagtigt i sådan en lovtekst her. Men det er jo ikke sådan, at vi alle sammen, når vi går rundt og udtaler os, nødvendigvis udtrykker os, som om vi læser op af Karnovs Lovsamling; nogle gange anvender man ordene lidt mere frit, end man gør, hvis det skal udtrykkes i egentlige lovparagraffer.

For det andet vil jeg sige med hensyn til den problemstilling, som Dommerforeningen har gjort opmærksom på om forsøg på manddrab, at jeg selvfølgelig synes, det er noget, vi skal være opmærksomme på. Jeg er helt på linje med, at vi skal sørge for, at der er sammenhæng i straffniveauerne i vores straffelovgivning. Det er også derfor, vi har Straffelovrådet til løbende at vurdere det og vurdere konkrete problemstillinger. Jeg er ikke sikker på, at der er et problem her, for hjemmøverier – og nu sagde jeg også »hjemmøverier« uden udtrykkeligt at sige »egentlige hjemmøverier«, men så siger jeg »egentlige hjemmøverier«, for at jeg nu ikke bagefter skal åles for ikke at have forstået noget af det hele – er noget, der er så groft, at jeg egentlig synes, det er rimeligt nok, at det kommer til at ligge meget højt på skalaen.

Men jeg er selvfølgelig med på at vurdere det, og opstår der nogle misforhold ved det, må vi naturligvis se på det.

Kl. 12:40

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Der er en kort bemærkning fra fru Lone Dybkjær.

Kl. 12:40

Lone Dybkjær (RV):

Undskyld, at jeg ikke fik markeret i første omgang, men det var jo, fordi ministeren holdt en usædvanlig kort tale og ikke svarede på nogen af de spørgsmål, der blev rejst her i salen, bl.a. de spørgsmål, jeg rejste. Det skal jeg ikke fortænke ham i at han ikke har lyst til, men det, der ville være rart at vide, var, hvad der er basis for de økonomiske beregninger af antallet af fængselspladser, som man har indført i

lovforslaget. Det må ministeren vel kunne svare på, eftersom det er ham, der har fremsat lovforslaget.

Det andet spørgsmål, som jeg også synes det er naturligt at få et svar på her i Folketingssalen, er: Hvordan forholder det her straffniveau sig til andre straffniveauer? Jeg hører nærmest, at ministeren siger: *hvis* Dommerforeningen har udtalt sig sådan og sådan. Dommerforeningen *har* sagt det. Så kan man så spørge, om 5 år er rimeligt. Jeg ved godt, at det ikke er en minimumsstraf. Det er næsten det samme som en minimumsstraf, men jeg er godt klar over, at juridisk er det det ikke. Hvordan ligger det her straffniveau i forhold til andre straffniveauer? Det er da vigtigt at få at vide. Og på hvilken basis har ministeren fremsat forslaget med de her tal, når ministeren også siger, at muligheden for opklaring stiger – og det er jo fint – på grund af den nye politienhed? Der må jo også komme nogle personer ind – eller hvad?

Kl. 12:42

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det justitsministeren.

Kl. 12:42

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Først vil jeg med hensyn til beregningerne sige, at de jo er lavet ud fra det kendskab, man har til omfanget af den slags lovovertrædelser. Man ekstrapolerer så ud fra det til en beregning af, hvad det så kommer til at betyde af ekstra kapacitetsbehov i kriminalforsorgen. Med hensyn til Dommerforeningens udtalelser er det, Dommerforeningen siger, jo, at straffniveauet nærmer sig udgangspunktet for straffen for f.eks. forsøg på manddrab, der efter praksis er ca. 6 års fængsel – her siger vi, at udgangspunktet er 5 år – og så siger Dommerforeningen:

»Dette må give anledning til overvejelser om, hvorvidt forslaget indebærer en "ubalance" i forhold til sanktionspraksis efter straffeloven i øvrigt, men lovforslaget ses ikke at indeholde overvejelser herom.«

Jeg synes, det er helt i tråd med det, at jeg siger, at så må vi vurdere nærmere, om der er en sådan ubalance. Det er jo den samme forsigtige måde, Dommerforeningen udtrykker sig på. Så jeg mener egentlig, at det er på linje med det, når jeg giver fru Karen Hækkerup medhold i, at det må vi selvfølgelig vurdere. Men det er jo trods alt ikke en meget endelig og bastant udtalelse, der er fra Dommerforeningen i den forbindelse.

Kl. 12:43

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Der er yderligere en kort bemærkning fra fru Lone Dybkjær.

Kl. 12:43

Lone Dybkjær (RV):

Jeg synes sådan set, at den er rimelig bastant, men det kan man jo have forskellige vurderinger af. Det, jeg synes er fantastisk, er, at man ikke har bedt Straffelovrådet om nogen som helst kommentarer, inden man laver det her. Det viser jo useriøsitet i det arbejde, der foregår i forbindelse med den her aftale, der er lavet. Det kan man da ikke gøre, når man står som landets justitsminister. Det må da være muligt at svare på spørgsmålet om proportionalitet, og hvad det i øvrigt svarer til i andre sammenhænge. Det er det ene.

Det andet er, at jeg stadig væk ikke får noget svar på, hvordan man når frem til de beregninger. Det kan vi selvfølgelig stille som spørgsmål i udvalget, og det har vi også gjort, men hvordan når man frem til det her? Hvor stort er antallet? Er det 22 egentlige hjemmøverier, eller er det 359, som fru Marlene Harpsøe taler om? Så vidt jeg kan se, kan de der 359 hjemmøverier ikke indeholdes i det her forslag. Så der må jo være tale om et andet tal. Men et eller andet tal må der være, som ministeren kan give et eller andet svar om, lige-

som ministeren burde kunne give et svar på, hvad det svarer til af strafniveauer i andre straffesager.

Kl. 12:44

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 12:44

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Med hensyn til tallene er det min erindring om grundlaget for tallene, at det er det, der hedder egentlige hjemmerøverier, vi taler om, og som ligger til grund for dem. Det er jo også det, som vi har talt om er det, som bliver straffet ekstra i den her sammenhæng. Så det er helt relevant, at det er den sammenligning, der er.

Med hensyn til strafniveaet i forhold til andre lovovertrædelser indeholder straffeloven jo rigtig mange forskellige straffe for forskellige lovovertrædelser. Det ville føre for vidt her i et svar i Folketingssalen at gøre rede for, hvor det her lige præcis ligger i forhold til alle mulige andre strafniveauer. Jeg forstår, at fru Lone Dybkjær og jeg er uenige om, hvor bastant Dommerforeningen har udtrykt sig, men Dommerforeningen har forholdt sig til forsøg på manddrab. Man kan jo sammenligne det her med så meget. Jeg synes, at vi lægger os på et fornuftigt niveau, når man ser på den bestemmelse, som de falder ind under, og som netop er grovere tilfælde. Så siger man, at det her altid skal falde ind under den bestemmelse, og jeg synes sådan set, at det er mere interessant, at det falder ind under den kvalificering, som ligger i den skærpede bestemmelse.

Kl. 12:45

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det fru Karina Lorentzen Dehnhardt for en kort bemærkning.

Kl. 12:45

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg vil prøve at rydde en anden misforståelse, tror jeg i hvert fald det er, af vejen her i dag, for noget af det, der også har floreret, er, at den her strafskærpselse for de egentlige hjemmerøverier skulle have en afsmittende effekt på de andre hjemmerøverier, så vil ministeren ikke bekræfte, at der i lovforslaget står, at det ikke skal have en afsmittende effekt på de andre hjemmerøverier?

Kl. 12:46

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 12:46

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Jeg forstår slet ikke, hvordan fru Karina Lorentzen Dehnhardt kan mene, at der er misforståelser, og jeg forstår slet ikke, hvorfor jeg skal bekræfte noget, som står i teksten i forvejen. Det giver ikke nogen mening, når der står noget i lovforslaget, at man så skal bekræfte, at der står det, der står i bemærkningerne. Selvfølgelig kan jeg bekræfte, at den tekst, der står i bemærkningerne til lovforslaget, står der.

Kl. 12:46

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er yderligere en kort bemærkning fra fru Karina Lorentzen Dehnhardt.

Kl. 12:46

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Det er fint at få det på plads, fordi nu har jeg haft flere sammenstød med hr. Peter Skaarup om lige præcis den formulering, som hr. Peter Skaarup anvender, og hvor han siger, at det her også vil have en be-

tydning for de andre. Jeg har nu ministerens ord for, at det ikke er sådan, det forholder sig.

Et spørgsmål, som jeg har stillet flere gange her i dag, vil jeg også stille til ministeren. Det handler om den her tortgodtgørelse i retsplejeloven, man kan få, men som ikke omfatter ofre for hjemmerøverier. Det er en meget beskedent erstatning, 10.000 kr. Vi har alle sammen fået en henvendelse fra Hjælp Voldsofre, som siger, at vi også burde lade det her omfatte ofre for hjemmerøverier, så de kan få de her 10.000 kr. De foreslår så, at man hæver det til det dobbelte. Jeg synes, at det vigtige i første omgang er at få omfattet de her ofre. Så ser ministeren velvilligt på, at vi kan give den her tortgodtgørelse på 10.000 kr. eller 20.000 kr., eller hvad vi nu kan blive enige om, til de her ofre, så de faktisk også får en mulighed for f.eks. at betale for psykologhjælp efter en meget grov og voldsom krænkelse? Der er jo andre paragraffer, som går ind og giver erstatning, hvis man har været udsat for vold osv., så det her handler alene om tortgodtgørelsen for, at man har været udsat for en meget voldsom og krænkende oplevelse.

Kl. 12:48

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 12:48

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Med hensyn til den indbyrdes diskussion, som fru Karina Lorentzen Dehnhardt og hr. Peter Skaarup åbenbart har haft eller har, kender jeg ikke nærmere til indholdet af den, men jeg forstod, at fru Karina Lorentzen Dehnhardt i forhold til den diskussion føler sig oplyst af, at jeg bekræfter, at det, der står i teksten i lovforslagets bemærkninger, står i teksten i lovforslagets bemærkninger. Det er jo kun godt, at jeg kan glæde fru Karina Lorentzen Dehnhardt.

Med hensyn til tort vil jeg sige, at jeg da bestemte synes, at det er værd at overveje nærmere. Nu skal jeg selvfølgelig passe på, hvad jeg siger, for jeg kan se finansministeren nede på bageste række, og nu kommer han op ad gangen, og jeg skal jo passe på, når finansministeren lytter, for jeg er klar over, at det, fru Karina Lorentzen Dehnhardt spørger om, er noget, der kan komme til at koste penge, og der skal jeg jo så besøge finansministeren for at sikre mig, at der er penge i kassen til, at vi kan gøre det. Men jeg synes da, at det er værd at overveje, om torterstatning i de her sammenhænge er fornuftigt balanceret, for det er jo en betydelig utryghed og på alle måder meget ubehageligt for de pågældende mennesker, der udsættes for den her slags forbrydelser. Derfor synes jeg da, at det er værd at overveje, om torterstatningerne ligger på et fornuftigt niveau. Så det vil jeg gerne gøre.

Kl. 12:49

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der en kort bemærkning fra fru Line Barfod.

Kl. 12:49

Line Barfod (EL):

Jeg synes, det lyder rigtig godt, at justitsministeren vil kigge på torterstatningen. Så håber jeg, der også kommer noget ud af det kiggeri – at det faktisk bliver til noget.

Det, jeg gerne ville spørge til, var, hvor ministeren har fundet noget sagligt belæg for, at det at lade forbryderne sidde flere år i fængsel skulle føre til, at der blev færre hjemmerøverier, og hvilken afvejning man har lavet af de ekstra ressourcer, man bruger på at have nogle forbrydere siddende længere i fængsel, i forhold til hvis man brugte de ekstra ressourcer på at sikre, at politiet kunne gøre en større indsats, så der blev en større opklaringsprocent.

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ministeren.

Kl. 12:50 i denne sammenhæng, at strengere straffe kombineret med en større risiko for at blive pågrebet og dømt vil have en præventiv virkning, plus at det altså også er noget, som er i overensstemmelse med retsfølelsen, som vi jo hver for sig kan tolke, som vi vil. Men det her er så grove forbrydelser, at retsfølelsen tilsiger, at der også er en alvorlig straf.

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Nu synes jeg jo altid, at strafniveauer både skal adressere mulighederne for, at det kan virke præventivt, så der bliver færre af de pågældende lovovertrædelser, og adressere folks retsfølelse. Det er sådan set begge hensyn, man tilgodeser, når man fastlægger et strafniveau.

Med hensyn til det her lovforslag mener jeg i høj grad, at det skal ses i sammenhæng med, at vi jo også sætter ind med en større indsats fra politiets side over for den her slags lovovertrædelser, sådan at risikoen for, at man bliver pågrebet og dømt, også gerne skulle stige. Det er jo også det, Det Kriminalpræventive Råd peger på: Det er vigtigt, at risikoen for at blive dømt er stigende, for det vil have den synergieffekt, at det virker i højere grad præventivt. Og det tror jeg vi opnår med det her.

Kl. 12:50

Kl. 12:53

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Tak til justitsministeren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingerne sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget

Kl. 12:51

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Der er yderligere en kort bemærkning fra fru Line Barfod.

Kl. 12:51

Line Barfod (EL):

Jeg er fuldstændig enig i, at det, at man risikerer at blive fanget, og at sagen bliver opklaret og man bliver straffet, har en langt større effekt, end om man skal sidde 3 eller 5 år i fængsel. Det er derfor, jeg gerne vil høre ministeren om de vurderinger, der ligger til grund for at mene, at det at bruge så mange ekstra penge på at sætte folk 5 år fængsel i stedet for 3 år i fængsel skulle have en effekt. Når Det Kriminalpræventive Råd peger på, at gennemsnitsudbyttet for et hjemmerøveri er 10.000 kr., hvad er det så for nogle undersøgelser eller anden viden, der gør, at justitsministeren mener, at det, at man risikere at få 5 års fængsel i stedet for 3 års fængsel for 10.000 kr., skulle gøre, at nogle afholdt sig fra det. Jeg kan sagtens se det med opklaring, det taler jeg selv meget for, og jeg synes, det er fornuftigt at bruge nogle ressourcer på at opklare sagerne, så der er en høj opdagelsesrisiko. Men jeg har svært ved at se, at overvejselsen om, hvorvidt man får 3 år eller 5 år, skulle have en betydning. Hvis man i forvejen er klar til at risikere 3 års fængsel for et udbytte på 10.000 kr., så tror jeg også, man er klar til at risikere 5 års fængsel. Det tror jeg slet ikke man kan rumme inde i hovedet i den situation.

Kl. 12:52

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ministeren.

Kl. 12:52

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Man kan jo have forskellige opfattelser af det, og der findes ikke én endelig videnskabelig afklaring af det spørgsmål, som fru Line Barfod rejser her. Det, Det Kriminalpræventive Råd jo bl.a. siger vedrørende strafs-kærpelsen, er, som fru Line Barfod ganske rigtigt siger, at udbyttet af et hjemmerøveri i gennemsnit er ca. 10.000 kr., og så siger man:

Sammenholdes det med det nuværende strafniveau med fængsel i 2 og 6 måneder til 3 år for en hjemmerøver, burde det efter rådets opfattelse, uagtet at det ikke generelt kan afvises, at strengere straffe kan have en generel præventiv virkning, allerede være tilstrækkeligt til at afholde den kalkulerende forbryder fra at begå hjemmerøveri.

Altså, Det Kriminalpræventive Råd afviser jo netop ikke, at strengere straffe kan have en generel præventiv virkning. Jeg mener

Det næste punkt på dagsordenen er:

**2) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 143:
Forslag til folketingsbeslutning om ministres og folketingsmedlemmers pensionsvilkår.**

Af Simon Emil Ammitzbøll (LA) m.fl.
(Fremsættelse 01.06.2011).

Kl. 12:53

Forhandling

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Forhandlingen er åbnet.

Jeg skal oplyse, at den del beslutningsforslaget, som angår folketingsmedlemmers pensionsvilkår, som bekendt er Folketingets ansvar. Jeg vil på hele Præsidiets vegne følge debatten med henblik på den videre behandling.

Den, der først får ordet, er finansministeren.

Kl. 12:54

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Aftalen mellem regeringen, Dansk Folkeparti og Det Radikale Venstre om senere tilbagetrækning fastlægger aldersgrænser for modtagelse af pensioner. Det gælder aldersgrænser for offentlige pensioner og aldersgrænser for udbetalinger fra private pensionsordninger, herunder pensioner til medlemmer af Folketinget og til ministre. I aftalen har vi bedt danskerne om at trække sig senere tilbage fra arbejdsmarkedet for at sikre finansiering af velfærdsydelserne fremover og lukke det hul i statskassen, som finanskrisen har givet os.

Men det er klart, at når vi beder danskerne om at trække sig senere tilbage, skal det selvfølgelig også gælde for os. Med andre ord: Vi skal tage vores egen medicin. Lad mig derfor understrege, at aftalens virkninger på aldersgrænser for modtagelse af offentlige pensioner i form af folkepension og efterløn gælder for alle danskere, også for medlemmer af Folketinget og for ministre. Her bliver vi politikere hverken behandlet bedre eller dårligere end resten af befolkningen.

Aftalen om senere tilbagetrækning fastlægger samtidig, at aldersgrænser for hævnning af private pensioner ikke skal skærpes i forhold til gældende regler. Det gælder for arbejdsmarkedspensioner, tjenestemandspensioner og privattegnede pensionsordninger. Der skal således fortsat være adgang til, at udbetalinger fra private ordninger, der er oprettet efter velfærdsaftalen, altså den 1. juli 2007, kan påbegyndes 5 år før folkepensionsalderen.

Folketings- og ministerpensioner kan sidestilles med en arbejdsmarkedspension, der oprettes som led i et ansættelsesforhold, og skal derfor som udgangspunkt behandles ligesom andre pensionsordninger. Tilbagetrækningsaftalen fastholder princippet fra velfærdsaftalen om, at folketings- og ministerpensioner, der er henholdsvis oprettet eller optjent før velfærdsaftalen i 2007, kan udbetales fra 60-års-alderen. Det er parallelt med, at private pensionsordninger, der er oprettet før velfærdsaftalen, også fortsat kan udbetales fra 60-års-alderen.

Aftalen indeholder imidlertid trods dette en skærpelse af aldersgrænser for udbetaling af folketings- og ministerpensioner. Det skyldes, at folketingspensioner oprettet efter velfærdsaftalen og ministerpensioner, der er optjent efter velfærdsaftalen i 2007, først kan udbetales fra efterlønsalderen og ikke 5 år før folkepensionsalderen, som gælder for andre private pensionsordninger.

Tilbagetrækningsaftalen fastholder endvidere princippet om, at opdelingen mellem aldersgrænser før og efter velfærdsaftalen er mere restriktiv for ministerpensioner end for folketingspensioner og andre private pensionsordninger. Den mere restriktive behandling af ministerpensioner skyldes, at aldersgrænser for udbetaling er baseret på funktionsperioder før og efter velfærdsaftalen, mens det for folketingspensioner og andre private pensionsordninger er etableringstidspunktet, der afgør aldersgrænser for udbetaling.

Hvis Folketinget ønsker, at folketingsmedlemmers pensionsvilkår, for så vidt angår funktionsperioder, bliver lige så restriktive som ministres, vil jeg ikke afvise at se på det. Men hvis det, der menes med beslutningsforslaget, er, at der skal ske et brud med princippet om, at folketings- og ministerpensioner kan sidestilles med andre private arbejdsmarkedspensionsordninger, der er oprettet som led i et ansættelsesforhold, er regeringen imod.

Regeringen er tilfreds med aftalen med Dansk Folkeparti og Det Radikale Venstre om en tilbagetrækningsreform, hvor aldersgrænser for pensionsordninger også for folketings- og ministerpensioner er fastlagt. Vi synes, at der er fastlagt sunde og balancerede kriterier for aldersgrænser ved modtagelse af forskellige typer af pensioner, også for så vidt angår folketings- og ministerpensioner. Vi er tilfredse med, at folkevalgte pensionsvilkår er de samme som for andre danskere. Regeringen kan derfor ikke støtte det foreliggende beslutningsforslag. Men som sagt: Hvis Folketinget ønsker, at folketingsmedlemmers pensionsvilkår, for så vidt angår funktionsperioder, bliver lige så restriktive som ministres, så vil jeg ikke afvise at se på det.

Kl. 12:59

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Som man kan se, er skærmene ude af drift i øjeblikket, og det er min også, så jeg kan ikke se, hvem der ønsker korte bemærkninger, men jeg har forstået, at i hvert fald hr. Simon Emil Ammitzbøll og hr. Frank Aaen ønsker en kort bemærkning. Under resten af debatten og indtil skærmene virker, bedes man markere på god, gammeldags facon, at man ønsker en kort bemærkning.

Så er det hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 13:00

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Det er jo helt hyggeligt, men tilbage til beslutningsforslaget. Jeg må sige, at der er en form for mikroskopisk åbning i det, finansministeren siger, og det skal man vil altid kvittere for. Det være hermed gjort.

Kan finansministeren ikke se, at det er meget svært at fastholde det princip over for befolkningen, at vi de facto bliver stillet bedre herinde? Man kan indsvøbe det i meget bureaukratisk ordstrøm, men sandheden er jo stadig, at jeg, som kun er 33 år, vil kunne trække mig tilbage, førend andre vil kunne, på grund af de ordninger vi har herinde. Er det rimeligt?

Kl. 13:00

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 13:00

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Sådan noget kan man jo altid diskutere. Det, jeg har forholdt mig til, er sådan set de principper, der blev aftalt i velfærdsaftalen i 2007, og som jeg synes er velafbalancerede og ligestiller ministerpensionsordninger med andre af arbejdsmarkedets pensionsordninger. Så jeg ser ingen grund til at ændre det.

Kl. 13:01

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Simon Emil Ammitzbøll for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 13:01

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Det er så der, uenigheden er, for vi mener, at det skulle følge henholdsvis efterløns- og pensionsalderen, hvis man sammenligner med de oprindelige regler. Det er jo så dér, uenigheden er. Jeg synes bare, at det er utrolig svært at skulle forsvare over for det danske folk, at man dermed laver bedre tilbagetrækningstidspunkter for os end for andre. Vi synes, der skal gælde det samme for folket og for Folketinget. Det er sådan set den ambition, vi har. Hvad man ellers ønsker i de enkelte partigrupper at lave af private arbejdsmarkedspensioner er jo sådan set op til de enkelte.

Kl. 13:01

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det finansministeren.

Kl. 13:02

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Nu tror jeg, at mit udgangspunkt er et lidt andet end Simon Emil Ammitzbølls, for jeg betragter ikke efterlønnen som en pensionsordning. Det er jo en særlig arbejdsmarkedsordning, der er lavet for nogle særlige mennesker, der er medlem af en a-kasse, og som har tilsluttet sig en efterlønsordning. Men jeg håber da, da det ikke er krystalklart, hvad beslutningsforslaget går ud på, at Simon Emil Ammitzbøll under debatten vil redegøre for, hvad indholdet helt nøjagtigt er i Liberal Alliances forslag.

Kl. 13:02

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Folketingsmedlemmet skal tiltales med hr. eller fru, når man nævner navnet.

Den næste korte bemærkning er fra hr. Frank Aaen. Og jeg kan sige, at teknikken igen er normalt kørende, så man nu kan taste sig ind på normal vis.

Kl. 13:02

Frank Aaen (EL):

Hele argumentationen for næsten at fjerne efterlønnen og sætte folkepensionsalderen i vejret har jo været det her gennemgående mantra: Raske og rørige mennesker skal ikke gå på pension for offentlige midler. Hvorfor gælder den argumentation ikke for raske og rørige tidligere folketingsmedlemmer og tidligere ministre?

Kl. 13:03

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det finansministeren.

- Kl. 13:03
Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):
 Det gør det, fordi vi sidestiller det med arbejdsmarkedspensioner, og dem har vi jo ikke berørt i vores aftaler.
- Kl. 13:03
Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
 Der er yderligere en kort bemærkning fra hr. Frank Aaen.
- Kl. 13:03
Frank Aaen (EL):
 Det er sådan et rigtigt politikersvar. Når nu hele argumentationen har været, at det offentlige ikke skal betale – og nu siger jeg det offentlige – raske og rørige mennesker for at gå på pension, hvorfor gælder den argumentation så ikke for raske og rørige tidligere folketingsmedlemmer og ministre?
- Kl. 13:03
Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
 Så er det finansministeren.
- Kl. 13:03
Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):
 Jeg tror, at hr. Frank Aaen vender det hele på hovedet, for vi paralleliserer jo de pensioner, vi optjener her, med arbejdsmarkedspensionerne, og dem sker der jo ikke noget med.
- Kl. 13:04
Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
 Tak til finansministeren. Vi går i gang med ordførerne, og den første ordfører er hr. Kristian Jensen fra Venstre.
- Kl. 13:04
 (Ordfører)
Kristian Jensen (V):
 Venstre ønsker, at der skal gælde rimelige vilkår for arbejdet som folkevalgt. Det gælder både vores praktiske rammer i Folketinget og ministerier, og det gælder også for vores vederlagsmodel, herunder pensionsvilkårene. Jeg synes, at meget tyder på, at det her beslutningsforslag er skrevet lidt i hast og uden at have et helt klart sigte på, hvad der ønskes lavet om. Der henvises f.eks. til velfærdsaftalen fra 2006, mens der siden er indgået en aftale om ændret pensions- og efterlønsalder. Betyder det så, at folketingsmedlemmerne ifølge forslagsstillerne skal følge reglerne fra velfærdsaftalen i 2006, mens resten af samfundet skal følge reglerne i tilbagetrækningsaftalen fra 2011? Det er lidt uklart, hvad forslagsstillerne egentlig vil.
 Det er også allerede sådan, at folketingsmedlemmers pensionsalder følger de generelle regler og vilkår for tilbagetrækning. Vores pensionsvilkår er nemlig ligestillet med vilkårene for f.eks. tjenestemandspensioner, idet det er den personalegruppe, der bedst kan sammenlignes med folketingsmedlemmer.
 Folketinget ændrede således allerede i 2007 pensionsreglerne for folketingsmedlemmer, på samme vis som pensionsreglerne dengang blev ændret for tjenestemænd. Der er altså allerede i dag en ligestilling. Et særligt hjørne af pensionsreglerne for tjenestemænd er, at ændringer alene gælder for personer, der bliver tjenestemænd efter ændringen. Det vil sige, at tjenestemænd, der blev ansat inden ændringen, bevarer de hidtidige regler, og det gælder fortsat også for folketingsmedlemmer. Ændringen fra 2007 betyder, at folketingsmedlemmernes pensionsalder følger § 74 i lov om arbejdsløshedsforsikring, som også regulerer efterlønsalderen. Det vil sige, at pensionsalderen for folketingsmedlemmer gradvist bliver hævet fra 2014 på præcis samme måde, som aldersgrænsen for efterløn gradvist bliver hævet fra 2014.
- Hvis Folketinget vedtog B 143, præcis som ordlyden er nu, ville forhøjelsen af pensionsalderen for folketingsmedlemmer faktisk først begyndte i 2019. Folketingets administration har i slutningen af maj måned udarbejdet et notat om aftalepensioner i forhold til grundlovens § 73 og bestemmelserne om ekspropriation. Notatet efterlader mig stadig væk med en del tvivl og uklarheder, og jeg vil gerne allerede nu sige, at det er en del af det, som Venstre gerne vil have belyst nærmere under udvalgsbehandlingen.
 I Venstre tager vi gerne en drøftelse af reglerne for vederlag og pension for folketingsmedlemmer, men vi vil også se på, hvorledes ændringer i givet fald påvirker de folketingsmedlemmer, der måtte have forladt Folketinget, men som endnu ikke er begyndt at modtage pension.
 Vi ser derfor frem til udvalgsarbejdet, men mener ikke, at den foreslåede model er den rigtige.
- Kl. 13:07
Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
 Der er en kort bemærkning fra hr. Frank Aaen.
- Kl. 13:07
Frank Aaen (EL):
 Skal det sidste, der bliver sagt, tages sådan, at Venstre er indstillet på at tilpasse pensionsforholdene for folketingsmedlemmer og ministre efter samme aldersgrænser, som gælder for de øvrige mennesker i samfundet?
- Kl. 13:07
Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
 Så er det ordføreren.
- Kl. 13:07
Kristian Jensen (V):
 Det er sådan, at vi allerede i dag har tilpasset reglerne, så der gælder præcis de samme regler som reglerne for, hvornår man kan gå på efterløn. Der henvises i lovgivningens ordlyd præcis til den samme paragraf, som regulerer aldersgrænsen for, hvornår man kan få efterløn.
 Den eneste forskel er, at på samme måde, som at der for tjenestemænd er en forskel på dem, der er kommet ind i en aftale før ændringen i 2007, og dem, der er kommet ind i en aftale efter, er der også en forskel på folketingsmedlemmer, der er blevet valgt ind før 2007, og dem, der er blevet valgt ind efter. Og med hensyn til at ændre det er der, som jeg har forstået notatet fra Folketingets administration, nogle juridiske spørgsmål, som vi ønsker at afklare, inden vi træffer beslutning. Men vi deltager selvfølgelig i udvalgsarbejdet om spørgsmålet.
- Kl. 13:08
Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
 Der er yderligere en kort bemærkning fra hr. Frank Aaen.
- Kl. 13:08
Frank Aaen (EL):
 Det lød som et ja, hvis det juridisk kan lade sig gøre, og det må vi så afprøve i udvalgsarbejdet. Det er en ændring, og den er da positiv.
 Men altså, til den der argumentation med, om det gælder folketingsmedlemmer, der er valgt før eller efter 2007, vil jeg spørge: Hvordan kan man bare ændre reglerne for folk, der har betalt ind til en efterløn i årtier? Det forekommer mig uklart. Man må gerne ændre almindelige menneskers rettigheder til efterløn, selv om de har betalt deres kontingent i årtier, men man må åbenbart ikke gøre det for folketingsmedlemmer, og det hænger da ikke sammen.
 I øvrigt kan vi vel bare lovgive om os selv, kan vi ikke det?

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 13:09 fraværende og ikke har lagt mærke til, at der er indgået en bred politisk aftale, der lægger op til at ændre aldersgrænsen for, hvornår man kan få efterløn, lang tid før det, som Liberal Alliance lægger op til skal ske for folketingsmedlemmer. Hvis der sker det, at man vedtager præcis den ordlyd, der er her, og gennemfører den aftale, som et bredt flertal i Folketinget har indgået, vil der ske det, at for almindelige mennesker, hvis man må bruge det udtryk, uden for Christiansborg vil efterlønsalderen ændres i 2014, men efter det her vil folketingsmedlemmers pensionsalder først begynde at ændres i 2019.

Kristian Jensen (V):

Der var en række spørgsmål i det; jeg skal se, om jeg kan nå dem alle sammen.

Først og fremmest mener jeg, præcis som finansministeren sagde, at man ikke kan sammenligne den pension, vi har, med andet end muligvis en tjenestemandspension – det har vi været inde på – eller en arbejdsmarkedspension, hvor man selv har betalt ind som en del af sit ansættelsesforhold.

Det andet, der ligger i det, er, at vi altså allerede har ændret reglerne således, at når alderen for efterlønsmuligheden ændres i samfundet generelt, ændres den også for folketingsmedlemmer.

Det tredje er: Jo, vi kan sikkert lovgive for os selv, hvad vi nu engang måtte vælge at lovgive om, men jeg ønsker, at der også er en klarhed over, hvad der skal ske i forhold til at lovgive for dem, der har været medlem af Folketinget, men måtte have forladt det, og hvorledes den ret og forventning, de har ifølge de regler, der var gældende på det tidspunkt, hvor de var folketingsmedlemmer, står i forhold til grundloven.

Så vil jeg sige, at jeg er glad for, at jeg gjorde hr. Frank Aaen glad, men det er sådan set sådan, at vi først tager stilling i Venstre, når vi kender svarene på de spørgsmål, vi vil have rejst i udvalgsarbejdet.

Kl. 13:09

Kl. 13:10

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er der en kort bemærkning fra hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 13:10

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Ja, der er forskel på kong Salomon og Jørgen Hattemager, men spørgsmålet er, om der skal være det. Det er sådan set det, vi diskuterer her i dag, og det er derfor fuldstændig korrekt, når hr. Kristian Jensen taler om, at det er de folketingsmedlemmer, som stadig er under reglerne fra før 2007, som den egentlige diskussion her handler om.

Jeg vil sige, at jeg synes, der skal være overensstemmelse mellem de synspunkter, man har i forhold til befolkningen, og dem, man har i forhold til sig selv som lovgiver, og det ordvalg, som blev brugt her, var jo som at høre en socialdemokrat i efterløndebatten: De berettigede forventninger, folk har! Altså, det er ikke tid til berettigede forventninger, det er tid til, at der skal være de samme forhold for os selv, som der er for andre.

Hvis det er så vigtigt for flertallet i Folketinget her, at folk skal have deres berettigede forventninger opfyldt, så skulle man måske have vedtaget noget andet – ikke at jeg vil opfordre til det, men jeg synes, at det bliver lige lovlig smart, at man har et sæt principper for dem, der ikke sidder herinde eller har siddet herinde, og et for os andre.

Kl. 13:11

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 13:11

Kristian Jensen (V):

Hvis det virkelig er Liberal Alliances holdning, at der skal være lige vilkår for alle, og at det skal være præcis de samme aldersgrænser, der gælder, så er det, undskyld udtrykket, et elendigt beslutningsforslag, der er skrevet. For det er, som om Liberal Alliance har været

Der er altså ikke lighed i det, som Liberal Alliance foreslår, så mit spørgsmål er egentlig: Er det bare et elendigt stykke arbejde, man lavede, da man skrev beslutningsforslaget, eller mener Liberal Alliance, at der skal være forskel på den efterlønsalder, der gælder, når tilbagetrækningsaftalen er vedtaget, og så den, man lægger op til her?

Kl. 13:12

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der en kort bemærkning fra hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 13:12

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Hvis jeg skal tage ordstyrken som pålydende for, at det lige er det, der ophidser Venstre mest, kan vi da bare lave en fælles beretning om lige præcis det, som jeg nævnte i min bemærkning lige før, nemlig at der skal være de samme regler for befolkning og for folketingsmedlemmer, også dem, der er blevet valgt før 2007.

Så hvis det er Venstres og hr. Kristian Jensens største problem, kan det jo løses, ved at Venstre sammen med andre partier siger: Ja, vi vil gerne lave en beretning om det, som hr. Simon Emil Ammitzbøll – altså undertegnede her – foreslog lige før, så har vi sådan set løst det problem. Men jeg har på fornemmelsen, at det ikke er det, der er den største sten i skoen hos Venstre, eller hvad?

Kl. 13:13

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 13:13

Kristian Jensen (V):

Nej, Venstres holdning er sådan set den, jeg lagde frem i min ordførertale, nemlig at vi med glæde går ind i udvalgsarbejdet for at kigge på det her ud fra den betragtning, at der allerede i dag er en ligestilling vedtaget i 2007, således at når man med tilbagetrækningsaftalen ændrer i arbejdsløshedsforsikringslovens § 74, kommer den nye aftale, der er, også til at gælde for folketingsmedlemmer. Det er sådan set hr. Simon Emil Ammitzbøll, der med det her beslutningsforslag lægger op til at lave en forskelsbehandling, fordi folketingsmedlemmerne så skulle køre efter 2007-aftalen, mens resten af samfundet skulle køre efter 2011-aftalen.

Jeg synes bare, at når hr. Simon Emil Ammitzbøll sådan svang sig op på de høje retoriske toner, i forhold til hvad der var rimeligt, og talte om kong Salomon og Jørgen Hattemager, osv., så er det da mærkeligt, at man åbenbart ikke vil gå mere ind i sagen og lave et ordentligt stykke arbejde, når man skriver sit beslutningsforslag. Men får rent faktisk lagt op til, at der skal være en forskelsbehandling, hvor det, vi siger, er, at der skal være en lighed mellem sammenlignelige pensioner.

Kl. 13:14

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til Venstres ordfører. Vi går videre til den socialdemokratiske ordfører, og det er hr. Carsten Hansen.

Kl. 13:14

Kl. 13:17

(Ordfører)

Carsten Hansen (S):

Det er jo ikke så lang tid siden, at Folketinget havde en debat om et lignende B-forslag fremsat af Enhedslisten, og man kan sige, at det er, som hr. Kristian Jensen, ordføreren for Venstre, sagde, dårligt håndværk, vi får fremlagt her. Det er, som om hr. Simon Emil Ammitzbøll vil prøve at høste alle de populistiske roser på en gang uden at tænke det grundigt igennem, for hvis vi skulle gennemføre det her forslag, ville der være en kæmpe forskel på folketingsmedlemmer og den almindelige befolkning, og det kan vi absolut hverken stemme for eller medvirke til.

Men når det er sagt, er det jo ingen hemmelighed, at Socialdemokraterne ikke er tilhængere af den tilbagetrækningsreform, som regeringen, DF og Radikale Venstre har indgået aftale om. Og når det er sagt, vil jeg sige, at vi er tilhængere af det princip, at den samme medicin, som vi mener befolkningen skal smage, hvor man med tilbagevirkende kraft regulerer på pension og efterløn, bør vi også selv kunne indtage.

Så derfor vil jeg godt sige: Efter et valg, hvis der måtte være flertal for den tilbagetrækningsreform, som regeringen har lagt op til sammen med et flertal, vil vi sætte os ned med et stykke udvalgsarbejde og få udredt de juridiske bindinger, der måtte ligge i forhold til vores pensioner og tilbagetrækningsvilkår, således at de stemmer overens med det, vi pålægger befolkningen. Det synes jeg er helt afgørende.

Men jeg vil også sige, at vi vil have lov til at kæmpe imod den tilbagetrækningsreform, som regeringen har vedtaget. Vi mener, at den er uretfærdig; den rammer de forkerte, der kommer til at betale for finanskrisen. Så derfor vil vi efter et valg meget gerne gå ind i det stykke arbejde, hvis der måtte være et flertal. Hvis ikke, synes jeg faktisk at reglerne på nuværende tidspunkt jo ligner resten af befolkningens tilbagetrækningsvilkår, og det er sådan set helt afgørende.

Så summa summarum: Vi kan ikke gå ind for forslaget, som det ligger. Vi kunne også gå ind i udvalgsarbejdet allerede nu og stille de spørgsmål, der måtte være, som hr. Kristian Jensen lagde op til, om en juridisk udredning, og samtidig kunne vi lave en beretning, hvis der viser sig at være et flertal – det vil vi gerne medvirke til. Hvis ikke, tager vi den efter et valg, og så må vi se, om der er et flertal for tilbagetrækningsreformen.

Kl. 13:17

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er en kort bemærkning fra hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 13:17

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jamen det tror jeg sådan set er meget positivt. Nu skal jeg lige se, om jeg kan udrede det hele. Om ikke andet kan det jo ende med, at Liberal Alliance kan være med i det ene flertal – det for befolkningen – efter valget og så for et andet for folketingsmedlemmer, og så må vi jo se på det.

Men jeg skal bare lige være helt sikker, vil jeg sige til hr. Carsten Hansen: Hvis der er et flertal i Folketinget på nuværende tidspunkt, som kunne være indstillet på at lave en beretning, for det tilfælde, at det bliver gennemført for befolkningen efter valget, og som så også vil gøre det for folketingsmedlemmer efter valget, er det så korrekt forstået, at så er Socialdemokratiet interesseret i at lave et udvalgsarbejde allerede nu?

Kl. 13:17

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Værsgo.

Carsten Hansen (S):

I hvert fald tror jeg, at det er vigtigt at få afklaret det juridiske responsum, der ligger helt tilbage fra 1999. Jeg vil sige, at det beviser helt klart, at juristeri ikke er en eksakt videnskab. Jeg tror, at det er vigtigt at få udredt, hvad det er for nogle vilkår, man kan gå ind i det her på, og derefter – hvis tilbagetrækningsreformen bliver en realitet, hvad vi jo ikke håber og tror – vil vi gerne gå ind i det arbejde. For mig er der det principielle spørgsmål, om vi skal lave det bagudrettet fra 2007 og ikke kun fremadrettet fra 2007. Der mener vi også at det skal gælde bagudrettet.

Men der er nogle vilkår for folk herinde, der er stoppet, men ikke er blevet pensionister endnu, og som får eftervederlag osv. Alle de der spørgsmål skal selvfølgelig udredes, men principielt mener vi, det bør gælde alle.

Kl. 13:18

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til den socialdemokratiske ordfører. Vi går videre i rækken, og så er det Dansk Folkepartis ordfører, og det er hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 13:18

(Ordfører)

Hans Kristian Skibby (DF):

Det er jo ikke længe siden, vi havde nogle beslutningsforslag, som ligner det, vi debatterer i dag, og her tænker jeg på de tre forskellige beslutningsforslag fra Enhedslisten, B 52, B 53 og B 54, omkring bl.a. ministres pensionsvilkår, vilkår for folketingsmedlemmer og selvfølgelig det om eftervederlag for folketingsmedlemmer, som eventuelt vælger at træde ud af Folketinget før tid. Man kan sige, at debatten ikke har flyttet sig meget siden da, og det har Dansk Folkepartis holdning til det her heller ikke, for det, som vi sagde ved behandlingen af de forslag, der blev fremsat af Enhedslisten, og som jo er nogenlunde identiske – i hvert fald det ene af dem – med det her, var jo, at vi sådan set havde stor sympati for ideen om, at vi selvfølgelig skulle lave en lovgivning, som præciserer, at tilbagetrækningsalderen og de aldersmæssige vilkår, der skal være for lønmodtagere, også skal være de samme alderskriterier og krav, som gælder for folk, der er medlem af Folketinget, eller som bestrider en ministerpost og ikke sidder i Folketinget.

Det er sådan set det, som også er min dagsorden, i hvert fald i forbindelse med det forslag, som vi i dag har her fra Liberal Alliance, og jeg har måske også lidt en formodning om, at Liberal Alliance har ønsket at fremsætte det her beslutningsforslag en ekstra gang, fordi man måske de sidste par måneder har været lidt kede af den manglende interesse fra de danske mediers side, og så har man tænkt, hvad man dog skulle tage op af Liberal Alliances skatteboks, og så fandt man så et par beslutningsforslag, vi har kunnet behandle her i Folketinget i dag. Men det gør sådan set ikke intentionen dårlig, overhovedet ikke, det vil vi fra Dansk Folkepartis side gerne anerkende, vi synes faktisk, det er fair nok, at vi får den her diskussion og den her debat i Folketinget igen i dag, for det er noget, som vi også kan se mange borgere engageret har fulgt meget med i. Og det er netop, fordi det jo har virket ganske besynderligt, at man har kunnet lave ændringer med negativt fortegn for mange lønmodtagere, mens vi samtidig lidt smidigt og gelinde har sørget for, at der ikke kom de helt store ændringer, hvad angår os selv her på Christiansborg. Og det er ikke noget, vi skal være stolte af, det er noget, som jeg faktisk synes vi er nødt til at tage grundigt op til genovervejelse.

Det er da rigtigt, at Dansk Folkeparti har støttet den aftale, som der er forhandlet på plads omkring en tilbagetrækningsreform, som kan blive til virkelighed efter et valg, såfremt de partier, der er med i den, har et flertal til den tid, og selvfølgelig er det også sådan, det

skal være, men netop med hensyn til de her konkrete vilkår, som der er for Tingets arbejde og de arbejdsvilkår, som vi som politikere har, synes vi også sagtens man kan tage en rigtig god diskussion om, også i Folketingets Præsidium, og det glæder mig da, at hr. Helge Adam Møller fra starten af det her punkt nævner, at de selvfølgelig også lytter til den debat, der er her i dag. For jeg tror ikke på, at der er nogen herinde, der har en dagsorden, som går ud på, at man sådan set ikke er interesseret i at få gjort det mere up to date i forhold til den måde, det fungerer på uden for Christiansborgs tykke mure.

Der var også flere ordførere, der var inde på, at som det er i dag, er der jo nogle, som eksempelvis vil komme i klemme, fordi de har været medlem af Folketinget, men ikke er det mere, måske er blevet stemt ud ved sidste valg eller forrige valg, og så er der nogle, for hvem der er nogle andre regler og krav til, hvad de med hensyn til at opnå folkepension kan forvente, den dag de eventuelt bliver 60 eller 62, og der har vi selvfølgelig et juridisk spørgsmål, som man er nødt til at have belyst, og det er da noget af det, som jeg har en klar formodning om vi vil få undersøgt i forbindelse med udvalgsarbejdet omdet her punkt. Men hvis vi kigger på de befolkningsgrupper, vi har i dag, og som har forskellige ordninger, kan vi jo se, at der er mange tjenestemænd, som har været ansat under specielle vilkår, som indebærer, at de faktisk har krav på at kunne trække sig tilbage før tid. Jeg synes også, at det, når vi kigger på Folketingets arbejde, er vigtigt, at vi også kigger på alle de andre, som er ansat i det offentlige system. Vi har fængselsfunktionærer, som kan gå på pension som 63-årige i dag, vi har politibetjente, vi har folk ansat i forsvaret, som er pålagt, at de skal gå på pension til den tid, selv om de faktisk ikke er nær pensionsalderen overhovedet, og vi har også folkeskolelærere, som har et krav på nedsat arbejdstid, men selvfølgelig stadig væk med fuld løn. Nogle af de her aftaler er der blevet ændret på, men selvfølgelig vil det tage nogle år at få det ud af verden, fordi de her medarbejdere selvfølgelig skal have lov til at gennemføre den sidste del af deres aktive virke på arbejdsmarkedet.

Men gennemgående vil jeg sige, at vi støtter intentionen i det her beslutningsforslag, men det er der ikke noget nyt i, for det gjorde vi også, dengang Enhedslistens forslag, der omhandlede det samme, kom, og vi håber også på, at der vil være flertal for, at vi får kigget grundigt og seriøst på hele den her problematik.

Kl. 13:23

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er to korte bemærkninger. Først er det hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 13:24

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg takker for den positive ånd, som Dansk Folkeparti og hr. Hans Kristian Skibby udviser. Der er bare en ting, som jeg er nødt til lige at få en afklaring på – og det er uden nogen former for polemik, vil jeg bare gerne sige – for jeg fik ikke helt fat i, hvad Dansk Folkeparti egentlig mener om, hvorvidt man skal kigge på pensionsforholdene for dem, som blev valgt, før velfærdsaftalen trådte i kraft i 2007. Hvad er det helt præcis, Dansk Folkeparti mener om det? Og det er altså ikke for at være polemisk, det er kun for at få det afklaret.

Kl. 13:24

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 13:24

Hans Kristian Skibby (DF):

Det, jeg sagde – og så skal jeg beklage, hvis det ikke er blevet forstået, sådan som det var tiltænkt – handlede om, hvad der sker, hvis vi ændrer på de her regler om, at man eksempelvis, hvis man har været valgt til Folketinget før 2007, har kunnet gå på pension som 60-årig,

hvilket så i 2007 er blevet ændret til, at man først kan gå på pension som 62-årig. Mit spørgsmål drejede sig bare om de medlemmer af Folketinget, som så har forladt Folketinget siden hen. Når man forlader Folketinget, hvad enten man bliver stemt ud eller går frivilligt, har man jo trods alt en formodning om, at elementerne i de lønvilkår, man har haft, f.eks. retten til en eller anden form for pension, når man når en bestemt alder, selvfølgelig også vil gælde, den dag man træder ud.

Det er sådan set den eneste krølle på halen, der er i den sag. Og det er noget af det, som jeg er helt sikker på at man kan få undersøgt juridisk i forbindelse med behandlingen af sådan et forslag som det her.

Kl. 13:25

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er yderligere en kort bemærkning fra hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 13:25

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg vil overhovedet ikke afvise, at der kan være nogle detaljer, som vi skal gå dybere ind i. Det synes jeg sådan set er et fair synspunkt. For mig er det mere hovedprincippet om, at vi skal se på, om folketingsmedlemmer, der er valgt før 2007, også skal komme ind under nogle regler vedrørende aldersgrænser, der svarer til det, som regeringen sammen med Dansk Folkeparti og Det Radikale Venstre med Liberal Alliances velvillige opbakning har indført på efterlønsområdet.

Jeg synes bare, at det er rimeligt, at man så også sørger for, at vi selv bliver ramt af det, som vi vælter ned over borgerne. Det er jo sådan bare det hovedprincip, jeg gerne vil have bekræftet at Dansk Folkeparti støtter, ligesom jeg kan forstå at Socialdemokraterne støtter det. I så fald er vi jo allerede begyndt at nærme os, for vores egne fire mandater gør det jo ikke helt alene.

Kl. 13:26

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 13:26

Hans Kristian Skibby (DF):

Nej, det er rigtigt: Fire mandater gør det ikke alene – sådan er vilkårene jo, men det kan altid ændres efter et valg.

Men grundlæggende er det jo med hensyn til alderskriterierne sådan, at vi som folketingsmedlemmer også selv har haft muligheden for f.eks. at vælge at betale til en efterlønsordning. Det er jo en form for forsikring, som man haft til at kunne trække sig tilbage ud fra de givne forudsætninger, som der var. Jeg betaler selv til min efterlønsordning og har sådan set også tænkt mig at blive ved med det. Men det er da selvfølgelig en form for tilvalg, og sådan er det også, hvis man vælger en kapitalpension eller andre pensionstyper, som man tegner ved af siden det, man er sikret via sine ansættelsesvilkår.

Hvad angår, om vi skal have de her ting implementeret, vil jeg sige, at det synes jeg vi skal. Jeg synes, det er klar tale at sige, at vores aldersbestemte tilbagetrækningsvilkår skal følge efterlønsalder, pensionsalder osv., nøjagtig på samme måde som det gør for andre. Og når vi har indtænkt den her indfasing med øget tid på arbejdsmarkedet, fordi man kan se, at folk gennemsnitligt bliver ældre, så skal det selvfølgelig også gælde for politikere.

Hvis man endelig skal se på det i dag, kan man lidt groft sige, at vi jo faktisk i Folketinget i dag også har nogle, som er over 60 år, og som ifølge de nuværende regler for længst kunne være gået – jeg vil ikke nævne nogen navne, det synes jeg ikke vil være pænt gjort. De er jo i princippet medvirkende til, at der ikke bliver brugt så mange statslige kroner, fordi de jo passer deres arbejde, også efter de er

fyldt 60 år. Så de har faktisk ikke benyttet sig af det gode, om man så må sige, at kunne trække sig tilbage til sommerhuset i Karrebæksminde osv. – det har de valgt ikke at gøre. Og sådan tror jeg også at mange politikere vil gøre fremover, for det må og skal aldrig være den økonomisk lukrative indgangsvinkel, som skal være afgørende for, om folk ønsker at stille op til et folketingsvalg eller ej. Det må være ambitionerne om at være en god og hæderlig politiker.

Kl. 13:28

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Jeg kan bekræfte, at der er nogle over 60 år her i Folketinget, der endnu ikke har trukket sig tilbage, og det er ikke kun fru Lone Dybkjær, jeg tænker på.

Så er der en kort bemærkning fra hr. Frank Aaen.

Kl. 13:28

Frank Aaen (EL):

Nu er Dansk Folkeparti jo en del af det flertal, der måske er, også efter valget, for at forringe efterlønnen og hæve folkepensionsalderen. Ville det være en forudsætning for Dansk Folkeparti for at stemme for den her tilbagetrækningsreform for almindelige mennesker, at der sideløbende sker en justering af reglerne vedrørende folketingsmedlemmer og ministre, så de følger de samme alderskrav?

Kl. 13:29

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 13:29

Hans Kristian Skibby (DF):

Det bliver spændende at følge Enhedslistens udvikling, i forhold til at de ser ud til at blive det parlamentariske grundlag for en eventuel rød regering i Danmark. Jeg synes, det er helt fair, at man gennemfører de her forhandlinger ved et forhandlingsbord frem for, at man udstiller det hele for åben skærm her i Folketinget. Det er ikke, fordi jeg ikke har respekt for Folketinget – selvfølgelig har jeg det – men jeg synes stadig væk, at når man diskuterer forhandlingerne, bør det også foregå i de respektive udvalg med de ressortministre, som er på området osv. Da jeg ikke er en af dem, som sidder på en af de poster, tilkommer det heller ikke mig at svare på de spørgsmål.

Men der er indgået en aftale om en tilbagetrækningsreform, som Dansk Folkeparti støtter op om i den tekst, som der ligger, og hvori der i øvrigt også ligger en fremskrivning af tilbagetrækningen for folketingsmedlemmer osv., hvor man skal følge den gradvise stigning, som der er, sådan som hr. Kristian Jensen redegjorde ganske fint for. Så på den måde er der ikke noget nyt under solen med den aftale, som vi er en del af, *såfremt* vi har et flertal efter et kommende folketingsvalg. Har vi ikke det, er det klart, at der er en anden situation. Men det, jeg siger i dag, er bare, at vi er positive over for det her beslutningsforslag. Det var vi også, dengang Enhedslisten fremsatte det, og vi håber også på, at Præsidiet vil se nøje på det og tage det til sig, og at Folketingets partier vil indgå i en åben og konstruktiv dialog om at få de her ting harmoniseret, sådan at det også er forståeligt for vælgerne uden for Christiansborgs tykke mure.

Kl. 13:30

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der yderligere en kort bemærkning fra hr. Frank Aaen.

Kl. 13:30

Frank Aaen (EL):

Det var et meget langt svar på et spørgsmål, der i virkeligheden kunne besvares med ja eller nej. Når Dansk Folkeparti mener, at der bør gælde de samme aldersmæssige regler for folketingsmedlemmer og ministre som for øvrige borgere i det her samfund, så vil det da være

underligt, hvis man går ind og laver en lov, der kun gælder for dem, der er uden for Christiansborg, og må opgave at lave en tilsvarende lovgivning for dem, der er på Christiansborg. Derfor stiller jeg spørgsmålet en gang mere: Vil det være en forudsætning for Dansk Folkepartis medvirken til at forringe pension og efterløn for almindelige borgere, at der sker en tilsvarende forandring af reglerne for folketingsmedlemmer og ministre? Det må kunne besvares med et ja eller nej.

Kl. 13:31

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 13:31

Hans Kristian Skibby (DF):

Hr. Frank Aaen ved udmærket, at det kan man ikke besvare med et ja eller nej. Men jeg vil gerne anholde påstanden fra hr. Frank Aaen om, at der skulle være en pensionsforringelse i det her. Det er der sådan set ikke. De pensionsforringelser, der vil være, var sådan set allerede gældende i forbindelse med forliget i 2006, som gjaldt fra 2007, hvor man jo gik ind og kiggede på pensionsvilkårene. Med hensyn til den nye aftale omkring tilbagetrækningsreformen vil jeg sige, at det altså ikke er selve pensionsalderen, der flytter sig. Det er nogle mekanismer, som blev vedtaget allerede tilbage i 2006, som gør sig gældende i årene frem med større grad af indfasning.

Jeg kan kun endnu en gang give det svar, som jeg også gjorde før, og jeg håber også, at hr. Frank Aaen har tid til at lytte til det. Jeg sagde faktisk ganske klart, at når vi har indgået et forlig, står vi selvfølgelig ved det forlig, der er, men det hindrer ikke, at man tager en diskussion omkring de beslutningsforslag eller initiativer, der kommer løbende. Sådan er der jo ikke nogen politiske partier der lægger sig fast, og det gør vi heller ikke i den her sag. Det kan jeg betrygge hr. Frank Aaen.

Kl. 13:32

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren, og den næste ordfører er SF's ordfører, og det er hr. Holger K. Nielsen.

Kl. 13:32

(Ordfører)

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg må tilstå, at jeg måske ikke er det kvikkeste medlem af Folketinget, men jeg forstår simpelt hen ikke rigtig det her beslutningsforslag. Det må jeg sige. Jeg synes ikke, at det lyser af en kolossal klarhed. Derfor tror jeg, at der måske kan være enighed om, at vi ikke kan stemme om det her, og at Liberal Alliance må erkende, at man ikke kan stemme om et forslag, der er så uklart og upræcist, som det forslag, de har fremsat, og at vi derfor skal finde en måde at komme videre på.

Sådan som jeg opfatter det, er der enighed om, at der skal være en parallelitet imellem de tilbagetrækningsmuligheder i form af pension og efterløn, der er ude i samfundet, og folketingsmedlemmernes pensionsmuligheder. Det opfatter jeg sådan set at der er bred enighed om. Og der er vi fuldstændig enige. Vi kan selvfølgelig ikke leve med påstande om, at der er store skævheder i den måde, som befolkningen behandles på og vi behandles på. Derfor er vi nødt til at sende nogle helt klare signaler på det her område. Man kan så påstå, at den måde, debatten har været ført på, ikke har givet meget større klarhed over, hvad det her så betyder, og som sagt giver Liberal Alliances forslag heller ikke den store klarhed over det.

Hr. Carsten Hansen kom sådan set med nogle fornuftige betragtninger om, at vi bliver nødt til at tage det her op efter valget. Jeg tror også, at det kan være fornuftigt nok, at vi i Udvalget for Forretningsordenen får lavet en beretning om det her, hvor vi får lavet en eller

anden foreløbig form for konklusion på, hvad vi mener om hele det her felt: at der ikke må være forskelsbehandling, at der skal være parallelitet, men at vi naturligvis reelt ikke kan få det her ændret, før vi kender de fuldstændige og endelige betingelser, som det her skal være parallelt i forhold til, og at det i praksis betyder, at det bliver en opgave for et nyt Folketing.

Derfor vil jeg sige, at vi ikke kan stemme for det her. Det går jeg heller ikke ud fra at andre kan, for det er sådan set næsten ustemmeligt, og det bør ikke komme til afstemning, fordi det er så upræcist.

Kl. 13:35

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der en kort bemærkning fra hr. Simon Emil Ammitzbøll. Nej, den er strøget. Så er der ikke nogen korte bemærkninger. Tak til SF's ordfører. Så er det den konservative ordfører, og det er hr. Tom Behnke.

Kl. 13:35

(Ordfører)

Tom Behnke (KF):

Uanset hvordan man har formuleret beslutningsforslaget, tror jeg egentlig, at meningen med forslaget er ret tydelig, nemlig at der er et ønske om fra forslagsstillernes side, at der skal være ens vilkår for folketingsmedlemmer og andre borgere her i landet. Så undrer det mig alligevel lidt, at man har fremsat beslutningsforslaget, for det, der gør sig gældende, er, at hvis folketingsmedlemmer ønsker at gå på efterløn, sker det på det samme tidspunkt som for alle andre mennesker her i samfundet. Der er ingen forskel. Det er ikke sådan, at folketingsmedlemmer kan gå på efterløn tidligere end andre. Det kan de ikke. Med hensyn til folkepensionsalderen er det jo heller ikke sådan, at folketingsmedlemmer kan gå på folkepension tidligere end andre mennesker her i samfundet. Der er fuldstændig parallelitet. Reglerne om folkepension gælder både for folketingsmedlemmer og for andre.

Hvad er det egentlig for en parallelitet, man ønsker? Hvad er det, man efterlyser? Er det en parallelitet til arbejdsmarkedspensioner og tjenestemandspensioner? Så må det jo igen siges, at præcis der har man lavet parallelitet, for det er sådan, at ligesom man ændrede spillereglerne for arbejdsmarkedspensionerne, alt efter om de ordninger, der var indgået, var fra før eller efter 2007, er det det samme, der gør sig gældende for folketingsmedlemmer; altså om man er valgt før eller efter 2007. Det er oven i købet sådan, at folketingsmedlemmer, der er valgt efter 2007, har dårligere pensionsvilkår end andre med en arbejdsmarkedspension, fordi folketingsmedlemmers pensionsmulighed for dem, der er valgt fra 2007 og fremefter, kommer til at følge efterlønsalderen og ikke det, der gælder for arbejdsmarkedspensioner, nemlig folkepensionen minus 5 år. Så hvad er det for en parallelitet, Liberal Alliance efterlyser, som ikke allerede findes? Det kan jeg simpelt hen ikke se.

Det, der også er væsentligt at understrege, er jo, at ligesom med alle mulige andre arbejdsmarkedspensioner er folketingsmedlemmers pensionsmuligheder en del af de samlede ansættelses- og pensionsvilkår. Det synes jeg sådan set er rimeligt nok. Ligesom hvis man havde været ansat i en anden virksomhed, har man mulighed for at lave en aftale om, at man har de og de ansættelsesvilkår, herunder en eller anden pensionsordning. Og den gælder også i fremtiden, ligesom den i fremtiden gælder for folketingsmedlemmer. Så jeg savner begrundelsen for manglende parallelitet, for jeg mener faktisk, at på alle de tre områder, som jeg har nævnt, er paralleliteten netop opfyldt. Derfor finder vi fra konservativ side ingen grund til at ændre på de regler, vi har.

Kl. 13:38

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til den konservative ordfører. Den næste ordfører er den radikale ordfører, fru Lone Dybkjær.

Kl. 13:38

(Ordfører)

Lone Dybkjær (RV):

Tak. Det er mig, fordi mit partis ordfører, fru Margrethe Vestager, ikke kan være til stede. Derfor skal jeg sige et par ord.

Jeg vil sådan set igen godt referere til hr. Tom Behnke, for jeg synes, hr. Tom Behnke – det siger jeg tit ved behandlingen af forskellige forslag – trækker tingene klart op. Denne gang blev de også trukket klart op på mine vegne, forstået på den måde at det er et uklart forslag, som blander alle ting sammen, og det gør jo, ligesom hr. Holger K. Nielsen sagde, at man ikke kan stemme om det.

Men det betyder jo ikke, at vi ikke godt kan diskutere nogle ting vedrørende folketingsmedlemmers pensionsvilkår. Hvis man vil det, kan man jo gøre det, altså, hvis man ikke synes, at folketingsmedlemmer skal have pension, så kan man jo vedtage det. Det er jo op til os selv. Jeg synes ikke, at vi skal vedtage, at vi ikke skal have pensionsordninger, men det kan man jo gøre. Og man kan altid tage en diskussion om sine egne arbejdsvilkår, og hvis man kan finde nogle ændringer i det og der er et flertal for det, kan man jo ændre det.

Det Radikale Venstre står altså ved de aftaler, der er indgået, men selvfølgelig er vi villige til at diskutere folketingsmedlemmers vilkår. Det har vi altid været, og det vil vi også være i fremtiden. Men det her forslag er bare så uklart, at det ikke giver nogen reelt god diskussion, men en diskussion, hvor man blander alting sammen, og det er måske lidt ærgerligt.

Kl. 13:40

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er en kort bemærkning fra hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 13:40

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Forslaget er uklart! Det Radikale Venstre vil diskutere alt! Det sidste er jeg glad for, for det er jo sådan set en meget god indstilling i et parlament. Jeg kunne sådan set også være interesseret i, hvad Det Radikale Venstre så mener om spørgsmålet, for en af grundene til, at jeg synes, at det har været relevant at få diskussionen op igen, er jo sådan set, at folketingsmedlemmer fra diverse partier ligesom har talt meget om det her, også efter at man nedstemte Enhedslistens beslutningsforslag før den egentlige sommerferiedato.

Man har givet befolkningen indtrykket af, at man ville sætte aldersgrænserne det samme sted, også for dem, der er valgt før 2007. Alle de partier, der stemte Enhedslistens forslag ned for kort tid siden, er sådan set selv skyld i, at vi har diskussionen en gang til, for man har givet indtryk af i offentligheden, at det var det her, man ville. Det er også derfor, at jeg er så glad for det, der bliver sagt, både af Socialdemokraterne, Dansk Folkeparti og SF, men hvad mener Det Radikale Venstre?

Kl. 13:41

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 13:41

Lone Dybkjær (RV):

Jeg vil da gerne vide: Hvad mener Liberal Alliance? Hvad mener man med samme vilkår? Det er jo helt uklart. Hvis man har arbejdsmarkedspension – jeg betragter det her som en arbejdsmarkedspension – er det på linje med andre arbejdsmarkedspensioner, og det var

jo sådan set også det, som finansministeren sagde. Jeg synes også, at det er vigtigt, når vi diskuterer de her ting, at vi ikke foregøgler mennesker nogle helt andre ting omkring arbejdsvilkårene herinde. Arbejdsvilkårene er jo en eller anden form for ansættelse – godt nok en ret usikker ansættelse, kan man rolig sige, i forhold til så mange andre ansættelser – og der er nogle lønvilkår, og der er nogle pensionsvilkår. Hvad er det, Liberal Alliance vil? Det synes jeg står uklart, og det er jo også det, der gør, at diskussionen er besværlig, for det fremgår ikke af forslaget, hvad det er, man vil. Hvad er de samme vilkår?

Kl. 13:42

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Simon Emil Ammitzbøll for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 13:42

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Hvis vi er kommet dertil, at selv Folketingsmedlemmer valgt helt tilbage i 1973 er begyndt at betragte sig som lønmodtagere ved at være folketingsmedlemmer, så synes jeg, at det forklarer meget om, hvad det er, der generelt er gået galt i dansk politik, men det er så en helt anden diskussion. Vi er ikke lønmodtagere her. Vi er folkets repræsentanter, og det er noget helt andet.

Så vil jeg bare sige, at jeg synes, at det er morsomt, når man hører den her diskussion, at de partier, der gerne i forhold til aldersgrænser vil være med til at sidestille folketingsmedlemmer med befolkningen, godt kan forstå de begreber, mens de partier, der synes, at der skal gælde særlige, favorable vilkår for folketingsmedlemmer, åbenbart ikke kan. Således forstod jeg, at både Socialdemokraterne, SF, Dansk Folkeparti og qua spørgsmålet Enhedslisten og dermed også Liberal Alliance har forstået, hvad det går ud på, og tak for det til dem.

Kl. 13:43

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 13:43

Lone Dybkjær (RV):

Jeg beklager over for hr. Simon Emil Ammitzbøll, hvis han har misforstået det, eller jeg har udtrykt mig uklart – det har jeg jo åbenbart. Vi er jo ikke lønmodtagere i traditionel forstand, det ved jeg udmærket godt, men det ændrer ikke ved, at vi får en løn, og det ændrer ikke ved, at der er tilknyttet nogle pensionsvilkår. Så er spørgsmålet bare: Hvad er det for nogle ændringer, man vil lave? Det synes jeg er vigtigt at snakke om, for vi har jo ikke ændret her og nu på arbejdsgiverbetalte private pensionsordninger. Så jeg vil bare gerne vide: Hvad er det for ændringer, man vil lave? Vil man fratage folketingsmedlemmerne pensionsordningerne, eller vil man gøre aldersgrænsen til 62 år, eller vil man gøre den til 67 eller 70? Det kan jeg jo roligt sige. Det er jo det, vi må diskutere. Hvad er det reelt for nogle ændringer, Liberal Alliance vil lave, for det fremgår faktisk ikke af det beslutningsforslag?

Så vil jeg gerne sige, at også hr. Holger K. Nielsen sagde, at han syntes, det var et uklart forslag. Det mener jeg at det er, og det er også det, der gør diskussionen besværlig. Men facit er, at Det Radikale Venstre altid er villige til at diskutere folketingsmedlemmers vilkår, herunder hvordan de aflønnes, og herunder hvad pensionsalderen skal være. Det har vi altid været åbne over for, og kommer der nogle konkrete forslag, går vi selvfølgelig ind i diskussionerne om de forslag.

Kl. 13:44

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til den radikale ordfører. Den næste ordfører er Enhedslistens ordfører, hr. Frank Aaen.

Kl. 13:44

(Ordfører)

Frank Aaen (EL):

Det er måske på sin plads at starte den her debat med at sige, at vi i Enhedslisten er totalt imod baggrunden for det her forslag, nemlig forringelsen, for ikke at sige fjernelsen, af efterlønnen og hele den tilbagetrækningsreform, som et flertal – VKO plus Radikale Venstre – har vedtaget at ville prøve at få vedtaget efter folketingsvalget.

Vi mener, at den snak om, at der kommer til at mangle arbejdskraft, er helt hen i vejret. Der er 240.000 ledige i det her land. Det er et meget beskedent fald i arbejdsstyrken, der vil ske frem til 2018, nemlig med 50.000, hvilket er ingenting i forhold til den arbejdsstyrke, vi har, og hvilket er ingenting i forhold til den arbejdsløshed, vi har. Og så har vi oven i købet kunnet få at vide af vismændene, at effekten af at fjerne efterlønnen er, at man får stigende ledighed. Altså, det er jo ikke just mangel på arbejdskraft, hvis det er sådan, at ledigheden stiger. Vi kunne også få at vide af vismændene i et regneeksempel, at de regnede med, at reallønnen påvirkes negativt med 2 pct., i forhold til hvad der ellers ville være sket af udvikling i reallønnen.

Så hele debatten om tilbagetrækningsreform og dermed altså i virkeligheden også den debat, vi har her i dag, er efter vores opfattelse på et forløjet grundlag.

Men vi vil gøre alt for at bekæmpe det, for vi kan jo notere os, at hvis der bliver et rent rødt flertal med Socialdemokratiet, SF og Enhedslisten, er det muligt at få tilbagevist tilbagetrækningsreformen og dermed få fastholdt efterlønnen, som vi kender den; det resultat vil vi selvfølgelig gøre alt for at komme til gennem valgkampen. Men skulle det ske, at der stadig væk er et flertal i Folketinget for at fjerne efterlønnen, vil vi selvfølgelig have, at man kigger på de regler og vilkår, der gælder vedrørende medlemmer af Folketinget og ministre, så de følger de samme principper, som man vil vedtage for resten af befolkningen.

Så er jeg sådan set enig med dem, der har sagt heroppe fra talerstolen, at Liberal Alliances forslag ikke er særlig præcist formuleret, og man kan godt sige, at det nok ville være vanskeligt bare at stemme for det. Selv om vi selvfølgelig støtter det, skal man jo nok finde en eller anden tekst at blive enige om i stedet for bare at lave en afstemning om forslaget.

Men jeg kan da notere mig, at sidst vi havde problemstillingen oppe her i Folketinget, var det kun Liberal Alliance og Enhedslisten, der stemte for, at man skulle ændre på de her regler vedrørende folketingsmedlemmer og ministre parallelt med det, der sker ude i samfundet. Nu kan vi jo høre i debatten, at der er en langt bredere tilslutning til at se sådan på det, så mon ikke resultatet bliver, at hvis efterlønnen bliver fjernet, vil der også ske nogle forandringer for ministres og folketingsmedlemmers pensionsvilkår. Og det vil vi så se frem til at få gennemført efter valget.

Kl. 13:48

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren for Enhedslisten. Så er det ordføreren for forslagsstillerne, og det er hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 13:48

(Ordfører for forslagsstillerne)

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Først og fremmest skal jeg selvfølgelig beklage det dårligt formulerede og uklare beslutningsforslag, som Liberal Alliance har fremsat.

Det er dog lykkedes at få en rigtig fin debat ud af det alligevel, og det kan vi jo så glæde os over. Men det beklager vi selvfølgelig. Det er lige før, at man også beklager at have rejst emnet, for det er da sjældent, at et emne har kunnet ophidse gemytterne så kraftigt, som dette har gjort, men det drejer sig jo også om egne forhold, og det er fint.

Det, vi ønsker, er sådan set, at folketingsmedlemmer skal kunne gå på pension ved folkepensionsalderen og skal kunne trække sig tilbage tidligere, så længe der er en efterlønsordning, altså på samme tid som en efterlønsmodtager. Vi har hørt om folketingsmedlemmers berettigede forventninger til egen pension, begreber, vi normalt kun hører fra modstandere af efterlønnen, når man taler om, at man ikke kan reformere velfærdsordninger for den brede befolkning. I Liberal Alliance mener vi, at man skal gøre alt for at fastholde folk ikke kun på arbejdsmarkedet, men sådan set også på en måde, hvor de oppebærer en eller form for skattepligtig indtægt, og det kan man jo så også gøre i det små her.

Så vil jeg alligevel tillade mig at glæde mig over noget underligt. Jeg vil glæde mig over, at vi kom til at lave en fejlformulering i dette forslag. For havde vi lavet den korrekte formulering og skrevet tilbageføringsreformen 2011, var der sket nøjagtig det samme, som der skete for en måned siden med Enhedslistens forslag. Så var det blevet stemt ned af et bredt flertal i Folketinget. Nu har vi derimod fået en helt anden og meget mere spændende og bedre proces, for jeg kan forstå, at både Socialdemokraterne, Dansk Folkeparti og Socialistisk Folkeparti er interesseret i, at vi i stedet for har en proces i udvalget og laver en beretning. Det vil sige, at der er et flertal i Folketinget, som har gjort sig til talsmænd for, at vi faktisk skal gøre noget ved det. Havde vi formuleret forslaget korrekt, var det bare faldet, og intet var sket. Så nogle gange er der måske en dybere mening med de ting, der sker, og jeg vil i hvert fald gerne have lov til at kvittere for den utrolig positive tilbagemelding, der trods alt kom fra S, SF og Dansk Folkeparti. Tak for det.

Jeg kan sagtens holde en lang tale om forskellen på regler for Folketing og befolkning, det har vi allerede været inde på. Man kunne også tale om, at der måske er en del af de partier – inklusive nogle af dem, der ikke er for forslaget nu – som har skabt en berettiget forventning hos befolkningen om, at vi ville gøre netop det her, fordi de har udtalt sig til pressen på en sådan måde, at befolkningen måtte tro, at det var det her, de mente, selv om det ikke helt var det, de mente. Dermed skaber man altså en forventning, som man så ikke er villig til at indfri, når det kommer til stykket.

Selvfølgelig skal det her ske på en ordentlig måde, og derfor glæder vi os sådan set til arbejdet i udvalget. Jeg tror sådan set retfærdigvis, hvis vi tager bemærkningerne fra Venstres ordfører med, at der er et ønske om at løse den her problematik, sådan at vi ikke også kommer til at diskutere det i næste folketingssamling, og sådan at vi får skabt rimelighed i forhold til aldersgrænserne og i forhold til folketingsmedlemmers pensions- og tilbageføringsvilkår, så de er på lige fod med de pensions- og tilbageføringsvilkår, der gælder for den almene befolkning.

Kl. 13:52

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Carsten Hansen for en kort bemærkning.

Kl. 13:52

Carsten Hansen (S):

Jeg sad her og søgte lidt på hr. Simon Emil Ammitzbøll, og i 2008, nærmere betegnet den 15. marts, meddelte hr. Niels Helveg Petersen i den radikale folketingsgruppe, at han trak sig. Ved samme lejlighed udtalte hr. Simon Emil Ammitzbøll, at han sådan set mente, at alle hans ældre kolleger i den daværende gruppe burde stoppe i politik. Jeg skal her nævne, at på det tidspunkt var fru Bente Dahl 60 år, fru

Lone Dybkjær 67 år, fru Marianne Jelved 64 år og hr. Niels Helveg Petersen 69 år. Er det stadig væk sådan, at hr. Simon Emil Ammitzbøll mener, at ældre dygtige folketingsmedlemmer bør trække sig før tiden, og hvad skal de så leve af? Det vil være interessant at høre, når man nu har den holdning, man har. Jeg kan ikke lade være med at stille et lille drillespørgsmål.

Kl. 13:53

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 13:53

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Her kommer vi så til et af de mest udbredte problemer i Folketings-salen, nemlig at når man skal citere, skal man citere korrekt. Jeg vil gerne have, at hr. Carsten Hansen læser op, at jeg skulle have sagt noget som helst om specielt folketingsmedlemmer over 60 år, hvor det er med citat fra mig og ikke noget, der er skrevet af en journalist. Det kunne være, at jeg havde sagt noget i stil med, at dem, der har fortiden bag sig, skulle trække sig, og ikke noget med aldersgrænser. Det kan jo sådan set både være folk på 22 år, 42 år og 62 år. Jeg synes, der er mange skattede medlemmer i det her Ting, også over 60 år.

Kl. 13:53

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er yderligere en kort bemærkning fra hr. Carsten Hansen.

Kl. 13:53

Carsten Hansen (S):

Nu skal jeg prøve. Der står helt konkret, at hr. Simon Emil Ammitzbøll udtaler den 15. marts 2008 kl. 19.23 til citat:

»Jeg synes, der er nogen, der skal overveje med sig selv, om tiden ikke er kommet, hvor de kunne trække sig og gøre plads til deres førstesuppleanter, så De Radikale kan få en stærkere folketingsgruppe frem til næste valg«, siger Simon Emil Ammitzbøll.«

Altså hr. Simon Emil Ammitzbøll mente ikke på dette tidspunkt, at ældre dygtige folketingsmedlemmer skulle være i gruppen og i Folketinget. De skulle trække sig. Hvordan harmonerer det med dette beslutningsforslag, hvor vi skal blive, til vi er 70 år, eller hvad det nu er, hr. Simon Emil Ammitzbøll mener? Er der overensstemmelse mellem disse to synspunkter? Det kunne være spændende at få at vide.

Kl. 13:54

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 13:54

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Hr. Carsten Hansen skulle have lyttet til, hvad jeg sagde, i stedet for at skynde sig at finde en ny linje i samme artikel. Der stod intet – intet! – om folk over 60 år i det citat, hr. Carsten Hansen kom med. Der stod intet om, at ældre skulle trække sig til fordel for yngre. Der stod, at folk, som ikke længere bidrager til den fremadrettede fest, kunne trække sig til fordel for folk, som havde lyst til at gøre netop dette. Det har intet med alder at gøre.

Jeg kan i den forbindelse sige, at vi så sent som i sidste uge med glæde har modtaget vores nye folketingsmedlem, hr. Niels Høiby, i Liberal Alliance, 69 år gammel, og vi glæder os til den fremadrettede arbejdsstyrke, som det har tilført Liberal Alliances folketingsgruppe. Vi har allerede haft glæde af det.

Jeg har aldrig sagt noget med alder, og hr. Carsten Hansen kan bare komme an. Han kan nemlig ikke finde noget citat på det, for det findes ikke.

Kl. 13:55

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren for forslagsstillerne. Der er ikke flere, der har bedt om ordet, og derfor er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Udvalget for Forretningsordenen. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det punkt, der skulle have været det næste punkt, nemlig behandling af beslutningsforslag nr. B 142, udgår som tidligere meddelt, og vi går derfor straks til punkt 4 på Folketingets dagsorden.

Det næste punkt på dagsordenen er:

3) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 142:**Forslag til folketingsbeslutning om en uvildig undersøgelse af Penkawasagen.**

Af Simon Emil Ammitzbøll (LA) m.fl.
(Fremsættelse 01.06.2011).

Kl. 13:56

:
(Punktet er udgået af dagsordenen).

Det næste punkt på dagsordenen er:

4) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 140:**Forslag til folketingsbeslutning om et enklere grundlag for beskatning af fast ejendom.**

Af Mikkel Dencker (DF) m.fl.
(Fremsættelse 30.05.2011. (Omtrykt)).

Kl. 13:56

Forhandling**Fjerde næstformand** (Helge Adam Møller):

Forhandlingerne er åbnet, og den første, der får ordet, er skatteministeren.

Kl. 13:56

Skatteministeren (Peter Christensen):

B 140 om et enklere grundlag for beskatning af fast ejendom vil jeg sige at jeg synes er et godt forslag, der er blevet fremsat, så jeg kunne egentlig i al korthed blot sige, at regeringen støtter forslaget, for så ikke at sige mere, men jeg vil alligevel tillade mig at begrunde regeringens holdning nærmere.

Forslaget handler efter sin ordlyd om, at vi skal have tilvejebragt et enklere grundlag for beskatning af fast ejendom i stedet for den eksisterende ordning med ejendomsvurderinger. Det centrale i forslaget er, at vi skal afskaffe ejendomsvurderingerne i den form, som vi har haft kendskab til igennem mange år, og i stedet tilvejebringe et enklere grundlag for beskatning af fast ejendom. Det skal ifølge forslaget gøres, fordi ejendomsvurderingerne ikke længere bruges som grundlag for beskatning af fast ejendom. Vi har jo et skattestop for ejendomsværdiskatten, og vi har grundskatteløftet; samtidig er den eksisterende vurderingsordning ressourcekrævende for SKAT,

og der må kunne findes noget bedre, mener forslagsstillerne, og det er jeg ganske enig i.

Der kan være god grund til at overveje, om vi ikke kan finde på noget enklere end den eksisterende ordning. Jeg er enig med forslagsstillerne i, at det ikke længere er nødvendigt at opretholde den nugældende ordning. Vi skal gøre tingene så enkelt som muligt. Vi skal også spare på ressourcerne de steder, hvor vi kan. Vi skal ikke blive ved med at foretage ejendomsvurderinger, hvis der ikke længere er grund til at gøre det. I øjeblikket foretager vi med faste intervaller ejendomsvurderinger, som vi på grund af skattestoppet ikke bruger til ret meget. Hvorfor skal vi dog blive ved med det?

Jeg kan ligesom forslagsstillerne kun finde en eneste god grund til at opretholde den nuværende ordning, og det er til gengæld et rigtig godt argument. Argumentet for at opretholde de nuværende ejendomsvurderinger kan kun være, at man gerne vil sætte boligskatterne op, for hvis man ikke vil sætte boligskatterne op, har man ikke ret meget at bruge de almindelige ejendomsvurderinger til. Regeringen ønsker ikke at sætte boligskatterne op, og derfor er regeringen også enig i, at vi kan undvære ejendomsvurderingerne, som vi kender til dem.

Jeg har med stor glæde noteret mig i den politiske debat, at der er et stort flertal i Folketinget, som er enig i, at boligskatterne ikke skal sættes op, og derfor forventer jeg sådan set også, at der vil være stor enighed om at finde en anden model for vurdering af ejendomme i fremtiden. Jeg synes, det ville være glædeligt, hvis vi kunne blive enige om det. Jeg synes, at det vil være en god måde at slutte forårets arbejde på her i Folketingssalen, at vi i enighed vedtager et beslutningsforslag, der pålægger regeringen at finde en anden model for ejendomsvurderingerne, og at det bliver bakket op af alle de partier, som har tilkendegivet, at de ikke ønsker, at boligskatterne skal sættes op.

Hvis der mod forventning skulle ske det, at der vil være en række partier, der er uenige i det, er jeg meget spændt på at høre, hvad der så skulle være begrundelsen for at fastholde det samme omfattende system, som vi har i dag, for vi bør kunne blive enige om, at vi ikke skal foretage ejendomsvurderinger for ejendomsvurderingernes egen skyld. De må skulle bruges til et eller andet, men til hvad?

Jeg ser også frem til, at vi i den kommende folketingssamling kan føre B 140 ud i livet. Der er mange tekniske spørgsmål, der skal løses, og regeringen må selvfølgelig forbeholde sig den fornødne grad af kunstnerisk frihed, der skal til, med hensyn til den nærmere udformning af den lovgivning, der skal udmønte beslutningsforslaget. Og med de bemærkninger vil jeg gentage, at regeringen kan støtte beslutningsforslaget.

Kl. 14:01

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Morten Østergaard for en kort bemærkning.

Kl. 14:01

Morten Østergaard (RV):

Nu havde jeg godt hørt fra finansministeren, at regeringen i hvert fald til min overraskelse ikke bare støtter forslaget, men støtter det med den argumentation, som den gør, for hvis man læser regeringens egne publikationer, opererer regeringen kun med et skattestop frem til 2020. Efter 2020 er der ikke i regeringens egne økonomiske fremskrivninger indregnet et skattestop. Det kan jeg godt forstå, for det bliver rigtig dyrt. Vismændene har faktisk godtgjort, at hvis man ønsker en varig finansiering af skattestoppet, skal der laves en reform i et omfang, som mindst matcher den i øvrigt udmærkede tilbagetrækningsreform, som vi netop har forhandlet igennem med regeringen og Dansk Folkeparti.

Derfor vil jeg bede skatteministeren om i dag ud fra regeringens nye synspunkt om et varigt skattestop at redegøre for, hvor man finder de ¾ pct. af BNP, som man mangler for at have en varig finan-

siering på plads. Det synes jeg er rimeligt at få at vide, når regeringen fra Folketingets talerstol meddeler, at det ikke som hidtil antaget er indtil 2020, at man agter at videreføre skattestoppet, men på ubestemt tid. Derfor må man selvfølgelig også enten må have en varig finansiering eller erkende, at man lige har slået et endog meget stort hul i statskassen.

Kl. 14:02

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ministeren.

Kl. 14:02

Skatteministeren (Peter Christensen):

Jeg er ikke spor overrasket over, at Det Radikale Venstre meget gerne ser, at skatterne på boligen stiger. Det Radikale Venstre har sådan set i alle årene haft det synspunkt, at man ville give boligejerne skattestigninger.

Med hensyn til de økonomiske planer har vi sådan set både i forhold til 2010-planen, 2015-planen og også den seneste, vi har vedtaget, nemlig 2020-planen, haft den tilgang, at når vi laver en fremskrivning, går vi også ind og viser, hvordan vi skaber holdbarhed i forholdet mellem indtægter og udgifter. Det vil vi også gøre, når vi engang forhåbentlig skal lave en 2030-plan og for den sags skyld en 2040-plan. Nu anerkender jeg, at vi er ved at være meget langt ude i fremtiden, og regeringen vil vinde et valg ad gangen, men det ændrer ikke ved, at vores tænkning omkring det her er, at vi skal finde svarene på, hvordan vi får holdbarhed i fremskrivningerne, hver gang vi laver en ny plan.

Kl. 14:03

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Morten Østergaard.

Kl. 14:03

Morten Østergaard (RV):

Det er jo ikke svaret på mit spørgsmål. Regeringen har jo selv besluttet sig for ikke varigt at finansiere skattestoppet, men derimod i 2020 at trække en streg i sandet. I alle de økonomiske redegørelser, der er lagt frem, disponerer man efter, at man derefter har en udvikling, hvor skatterne følger prisudviklingen. Det fremgår også af det svar på spørgsmål 1720, som finansministeren har givet til min kollega, hr. Niels Helveg Petersen, hvori der står, at videreføres skattestoppet i sin nuværende form efter 2020 uden en senere overgang til neutrale beregningsprincipper, skønnes det, at den finanspolitiske holdbarhed svækkes med ¾ pct. af BNP.

Så siger skatteministeren her nonchalant: Vi kører lidt med holdbarheden sådan pø om pø. Men holdbarhed er jo et udtryk for, at man har finansieret sin politik varigt. Hvis det, regeringen udtrykker i dag, står til troende, har man forringet holdbarheden med ¾ pct. af BNP. Jeg synes bare, at skatteministeren skylder at give et godt svar frem for en politiske polemik. Erkender skatteministeren, at med den melding, der er kommet fra regeringen fra Folketingets talerstol i dag, har man med et slag svækket den finanspolitiske holdbarhed med ¾ pct.?

Kl. 14:04

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ministeren.

Kl. 14:04

Skatteministeren (Peter Christensen):

Nej. Det var et rimeligt svar på spørgsmålet, for regeringen har løbende forholdt sig til, om der skulle være skattestop. Det gjorde vi i forhold til 2015-planen, og det betyder sådan set oversat til dansk, at hvis jeg skulle følge den radikale logik, ville der ikke kunne være et

skattestop nu, for det fremgik ikke af 2015-planen, at der skulle være et skattestop resten af tiden. Derfor forbeholder vi os retten til at finde finansieringen og til at sikre, at der er en sund økonomi. Det har vi gjort i 2020-planen, og mit svar var netop, at det vil vi også gøre, når vi fremlægger andre planer.

Jeg ved godt, at i en radikal optik vil man gerne have skat på boligen. Man vil gerne have, at boligejerne kommer til at betale højere skatter. Det er jo helt rimeligt, men vi har ikke den holdning, og jeg kan forstå på den politiske debat, at der er flere og flere partier, der deler den holdning med os. Og så er det sådan set fornuftigt lige at standse op, se på de systemer, vi har, og konstatere, at vi bruger mange også administrative ressourcer på nogle ejendomsvurderinger, hvor tallene ikke bliver brugt til noget. Derfor er det sådan set sund fornuft at finde et andet system.

Kl. 14:06

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Jesper Petersen for en kort bemærkning.

Kl. 14:06

Jesper Petersen (SF):

Der kan altid være god grund til at tage op til overvejelse, hvordan man bruger kræfterne i administrationen – det er jeg enig i. Jeg vil bare godt lige bede skatteministeren om at redegøre for, på hvilke områder det er, man faktisk i dag bruger den offentlige ejendomsvurdering, som jo ikke kun handler om ejendomsverdiskat, men også om en lang række andre områder. Nogle er nævnt i bemærkningerne til forslaget, men der er flere end dem, så vidt jeg husker det.

Jeg vil egentlig godt bare bede skatteministeren om at uddybe, hvad det faktisk er for nogle områder, hvor det bliver brugt. Og det kan måske så også forklare, hvorfor regeringen faktisk flere gange har haft et lignende forslag på lovprogrammet, uden at det har kunnet gennemføres. Altså, der må være et eller andet de andre steder, hvor man bruger ejendomsvurdering, der gør, at det ikke bare er så nemt endda. Det er bare sådan for at få en saglig oplysning om det, at jeg gerne vil bede om at få det svar fra skatteministeren.

Kl. 14:07

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ministeren.

Kl. 14:07

Skatteministeren (Peter Christensen):

Det er korrekt, at der er en række lovgivninger, som også refererer til de her vurderinger. Vi ser vurderingerne inden for den kommunale grundskyld, vi ser dem inden for dækningsafgift, tinglysningsafgift, skatteforvaltningsloven, også i forhold til gaver mellem familier, og også i lovgivningen omkring andelsboliger, for at nævne nogle af dem. Så der vil også være en lang række ændringer som følgelovgivning til det her.

Men det afgørende er, at for langt, langt de fleste huse og boliger i dette land foretages der almindelige ejendomsvurderinger, og de tal bruges ikke til noget, fordi det er låst fast i forhold til 2001-niveau plus de her 5 pct. Så det vil sige, at den skat, danskerne betaler af deres bolig, er i forhold til 2001-niveau, for der kom den her regering til, og da indførte vi skattestoppet. Derfor er tiden sådan set inde til at finde på nogle nye modeller.

Kl. 14:08

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Tak, det er hr. Jesper Petersen.

Kl. 14:08

Jesper Petersen (SF):

Skatteministeren blev desværre begrænset af taletiden. Jeg vil prøve at stille spørgsmålet, så det kan fortsætte, for jeg synes jo, at vi var inde på noget af det saglige her. Jeg tager det derfor så også med det svar som en forudsætning for den opbakning til forslaget, som jeg hører fra regeringens side, at man har en løsning på alle de andre steder, hvor man faktisk bruger den offentlige ejendomsvurdering til noget fornuftigt. Man har den måske ikke endnu, men den skal selvfølgelig til, for at man i praksis, i virkelighedens verden, kan føre det ud i livet. Man er nødt til at have en løsning på andelsboligmarkedet for, hvordan man undgår svig i handel mellem interesseforbundne parter, og alle de andre ting, som skatteministeren nævnte. Det er ligesom forudsætningen for, at man kan komme videre.

Er det, fordi løsningen på de ting mangler, at regeringen to gange har måttet tage et lignende lovforslag af lovprogrammet? Det tror jeg er et spørgsmål, der gør det muligt at få den fulde redegørelse af skatteministeren.

Kl. 14:09

Første næstformand (Mogens Lykkesoft):
Ministeren.

Kl. 14:09

Skatteministeren (Peter Christensen):

Der er et større lovgivningsarbejde forbundet med det her, men det synes jeg sådan set er fornuftigt at kaste sig over, når man også kan høre, at der er så stor opbakning til, at der skal være et skattestop for almindelige boliger. Så er der sådan set grund til også at gå ind og se på, om vi ikke kan undvære nogle af de ressourcer, vi i dag bruger på ejendomsvurderinger, til andre og mere fornuftige ting, og det kan vi.

På spørgsmålet om, hvorvidt der skal findes løsninger på de spørgsmål, der måtte blive rejst, kan jeg svare, at selvfølgelig skal der det. Jeg er sådan set helt overbevist om, at når vi har fået kigget på det og kommer med et lovforslag, så vil vi også have fundet nogle mere praktiske måder at løse de vurderinger på i fremtiden.

Kl. 14:10

Første næstformand (Mogens Lykkesoft):
Hr. Frank Aaen for en kort bemærkning.

Kl. 14:10

Frank Aaen (EL):

Nu har ministeren nogle gange rost skattestoppet vedrørende ejendomsværdiskatten, så derfor bare et enkelt spørgsmål, som jeg synes måske er godt for dem, der hører på debatten: Er ministeren ikke enig i, at den del af skattestoppet er indrettet på en sådan måde, at jo rigere du er, i form af at du har et dyrt hus, jo større skattelettelse får du, og hvis ikke du har et hus, får du ingen skattelettelser?

Kl. 14:10

Første næstformand (Mogens Lykkesoft):
Ministeren.

Kl. 14:10

Skatteministeren (Peter Christensen):

Nu har jeg jo haft mange af den type debatter med hr. Frank Aaen gennem årene og ved derfor allerede på forhånd, at vi ikke bliver enige, for jeg mener jo ikke, det er en skattelettelse, at man lader være med at gå ind og tage folks penge. Jeg synes sådan set, at det, der var det bekymrende, før den her regering kom til og lavede tryk for skatteyderne, var, at der var indbygget så mange automatiske skattestigninger i vores lovgivning. Lige præcis boligen var jo et af de gode eksempler, nemlig at helt uden at Folketinget skulle forhol-

de sig til det, og helt uden at der skulle foretages nogen form for aktiv handling fra politikernes eller for den sags skyld fra administrationens side, kørte der for milliarder af kroner skattestigninger år efter år. Det fik vi gjort op med.

Jeg vil sige til hr. Frank Aaen: Det er jo korrekt, at hvis man ikke har en bolig, er det begrænset, hvor meget hr. Frank Aaen kan tage fra en. Men har man en bolig, kan hr. Frank Aaen tage rigtig meget.

Kl. 14:12

Første næstformand (Mogens Lykkesoft):

Hr. Frank Aaen.

Kl. 14:12

Frank Aaen (EL):

Nu skal jeg nok vende tilbage til, hvordan vi synes at skatten på det her område skal indrettes, og det er ikke det skræmmebillede, som ministeren prøver at male op her.

Men kan man ikke få et ganske enkelt svar: Altså, jo større hus man har, jo større skattelettelse; jo mindre hus man har, jo mindre skattelettelse; og har man ikke noget hus, er der ingen skattelettelse. Er det ikke sådan, at det, som ministeren står her og roser, virker? Kan vi ikke bare få det bekræftet?

Kl. 14:12

Første næstformand (Mogens Lykkesoft):

Ministeren.

Kl. 14:12

Skatteministeren (Peter Christensen):

Jeg synes, det er interessant, at hver eneste gang jeg bliver angrebet for, at regeringen har et skattestop, og så påpeger, at det angreb jo bundler i, at oppositionen gerne vil have lov til at sætte skatten op, så får jeg at vide, at det er en skræmmekampagne. Jeg kan ikke forstå, hvorfor man ikke kan være lidt mere stolt af sin egen politik, stå ved den og sige: Ja, vi vil gerne øge skatten på boligerne, og det skal være med en procentsats, sådan at jo dyrere hus man har, jo mere vil vi tage. Jeg kan ikke forstå, vil jeg sige til hr. Frank Aaen, hvorfor Enhedslisten ikke er lidt mere stolt af det.

Jeg forstår jo udmærket, at der igennem alle årene har været den indædte modstand mod skattestoppet, fordi den fratager politikere den automatik i at kunne øge skatten, som har ligget i alle årene. Men det var jo netop det, vi gerne ville. Skattestoppet binder politikere. Jeg kan hilse og sige, at det da er besværligt, at man ikke bare, hver eneste gang man har en idé, kan øge skatterne, men det er jo det gode ved skattestoppet.

Kl. 14:13

Første næstformand (Mogens Lykkesoft):

Hr. Klaus Hækkerup for en kort bemærkning.

Kl. 14:13

Klaus Hækkerup (S):

Nu svarede ministeren hr. Morten Østergaard, at regeringen forbeholder sig retten til at finde finansiering andre steder. Og vi må af det manglende svar til hr. Frank Aaen kunne udlæse, at ministeren er enig i, at dem, der får de store skattelettelser, er dem med de store huse, at dem, der får de små skattelettelser, er dem med de små huse, og at dem, der ingen skattelettelser får, er dem uden huse.

Når regeringen så forbeholder sig retten til at finde finansiering andre steder, er mit spørgsmål: Hvor er det, regeringen vil sætte skatten op for at finde finansiering andre steder?

Kl. 14:14

Første næstformand (Mogens Lykkesoft):

Ministeren.

Skatteministeren (Peter Christensen):

Vi har ikke planer om at sætte nogen skatter op, og vi har nu vist i 10 år, at vi som regering kan have et skattestop samtidig med at have en sund offentlig økonomi. Vi har vist, at vi også har konkrete bud – for de er fremlagt og vedtaget – på, at vi også i de næste 10 år kan have en sund økonomi med balance mellem udgifter og indtægter uden at sætte skatterne op. Så det bliver jo sammenlagt næsten 20 år, hvor vi har vist at man kan have en sund økonomi, samtidig med at man har et skattestop.

Kl. 14:14

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Klaus Hækkerup.

Kl. 14:15

Klaus Hækkerup (S):

Jamen det passer jo simpelt hen ikke, vil jeg sige til ministeren. Altså, vi har fået svar fra regeringen om, at regeringen i forbindelse med forårspakke 2.0 har sat skatterne op 114 gange – 114 gange! Det passer jo simpelt hen ikke, når ministeren står her og siger, at regeringen ikke har sat skatterne op, for det har den.

Jeg forstår så af svaret til hr. Morten Østergaard, at man ikke ønsker at sætte andre skatter op, men at man vil finde finansiering. Så er der jo kun et sted, man kan finde finansiering, og det er ved at skære i statens udgifter, så mit spørgsmål er bare: Hvor er det så, regeringen agter at skære i udgifterne?

Kl. 14:15

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ministeren.

Kl. 14:15

Skatteministeren (Peter Christensen):

I forhold til den første diskussion vil jeg sige, at Socialdemokratiet udmærket godt ved, at de skattestigninger, der var i forårspakke 2.0, og de penge, der kom ind fra dem, er brugt til at sætte skatten på arbejde ned. Derfor er det ikke noget, statskassen har haft glæde af, men det har skatteyderne.

Så synes jeg godt nok, at den her debat begynder at blive spøjs, for nu vil Socialdemokratiet have at vide, hvordan vi vil sikre holdbarhed i økonomien efter 2020, når det samme parti ikke har villet give et eneste svar på, hvordan Socialdemokratiet vil skaffe holdbarhed frem til 2020. Skulle vi ikke mødes lidt på den virkelige bane og snakke om, hvordan vi håndterer Danmarks udfordringer de næste 10 år? Socialdemokratiet har ikke villet give et eneste svar, og nu skal jeg stå og svare på, hvad vi vil efter 2020. Det er nærmest absurd.

Kl. 14:15

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ministeren. Så er det hr. Mads Rørvig som ordfører for Venstre.

Kl. 14:16

(Ordfører)

Mads Rørvig (V):

Tak for det. Det hænder en gang imellem, at folk kommer hen og spørger mig, om jeg kan forklare, hvad skattestoppet betyder. Jo, det kan jeg faktisk godt, fordi det er enkelt. Det betyder tryghed omkring borgernes økonomi; tryghed for, at man ikke fra den ene dag til den anden vil opleve, at skatten tordner i vejret; tryghed for, at man ikke skal betale, hvis nogle politikere lige pludselig får den idé, at de skal dele flere gaver ud; og tryghed for, at ejendomsværdiskat-

ten ikke slår store huller i familiernes økonomi, for skattestoppet er ensbetydende med tryghed omkring boligskatten.

Huspriser stiger, men det giver jo ikke nødvendigvis flere penge i hånden. År efter år har familierne kunnet se deres ejendomsværdiskat stige og stige i takt med den offentlige ejendomsvurdering – en vurdering, som på papiret gjorde dem rigere og rigere, men som i virkeligheden gjorde dem fattigere og fattigere, for år efter år voksede ejendomsværdiskatten og gjorde dermed et større indhug i familiernes økonomi, og dermed kunne familierne naturligvis ikke bruge den del af deres økonomi på mad, tøj m.v.

Men i 2001 sluttede det. Venstre dannede regering med De Konservative og indførte skattestoppet. Fra da af kunne boligejerne ånde lettet op, skattestoppet gav dem tryghed for, at en højere ejendomsvurdering ikke skulle komme som en tyv om natten og slå bunden ud af deres økonomi. Fra da af kunne boligejerne sove trygt om natten.

Lige indtil nu, for nu bliver det sværere og sværere at tro på, at rød blok kerer sig det fjerneste om boligejernes økonomi. En række udmeldinger i pressen fra topfolk i oppositionen peger umiskendeligt i retning af skattestoppets snarlige død.

De Radikale har tonet rent flag og allerede underskrevet dødsdommen. Socialistisk Folkeparti har taget det første skridt med et forslag om en kommission, der skal se på boligskatten. Med en økonomisk plan, der er notorisk fuld af huller, er det oplagt, at rød blok kan blive nødt til at lade ejendomsværdiskatten stige. Derfor kan det ikke komme som nogen overraskelse, at oppositionen er meget kritisk over for at opgive ejendomsvurderingen i sin nuværende form, hvilket debatten med skatteministeren også gav indtryk af. Der er tale om en indretning, der siden skattestoppets indførelse har været ganske overflødig. Så hvorfor ikke afskaffe et forældet system og i stedet bruge pengene på langt mere relevante områder? Hvorfor skulle vi dog opretholde et dyrt system, når vi ikke har behov for det?

Afskaffer man dødsstraffen, afskaffer man også guillotinen, og kæmper man med næb og kløer for at beholde guillotinen, hvem kan så sige sig fri for at frygte dødsstraffens genindførelse? Set i det lys kan jeg ikke fortænke vælgerne i igen at frygte, at ejendomsskatten igen skal flyde frit.

I Venstre står vi vagt om skattestoppet. Vi ønsker tryghed omkring familiernes økonomi, og vi ser ingen grund til at opretholde et stort set utidssvarende system. Lad os i stedet givet boligejerne visshed for, at deres økonomi ikke ændrer sig på dette område, vished for, at de igen på sigt kan vide sig sikre på, at ejendomsværdiskatten ikke vil rive tæppet væk under deres økonomi.

Venstre kan støtte det beslutningsforslag, som Dansk Folkeparti har fremsat.

Kl. 14:20

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Der er en række korte bemærkninger, først hr. Jesper Petersen.

Kl. 14:20

Jesper Petersen (SF):

Nu alt det der polemik og mærkelige påstande om en boligskattekommission, der ikke findes – det er jo en kommission om finanskrisen, der er tale om – kender jeg efterhånden som melodien fra hr. Mads Rørvig. Man må acceptere, at han kan holde sine taler uden at have så meget hold i de forsøg på skræmmekampagner, han gerne vil lave.

Men vil hr. Mads Rørvig ikke bare kort forklare, hvorfor regeringen ikke for lang tid siden har gjort det her med at afskaffe den offentlige ejendomsvurdering, afmontere guillotinen, hvis jeg nu skal blive i hr. Mads Rørvigs sprogbillende? Hvorfor har man ikke for længst afmonteret den, hvis det nu er så farligt at have den stående? Altså, man har jo haft snart 10 år til at fjerne den ejendomsvurde-

ring, og det har man jo ikke gjort, fordi der er en lang række problemer i det, som man helst ikke snakker om – det ved jeg godt.

Men kan hr. Mads Rørvig ikke forklare, hvorfor det ikke er blevet gennemført de to gange, det har været på lovprogrammet? Er der nogle særlige problemstillinger ved at afskaffe den, som hr. Mads Rørvig synes vi trods alt skal have med i debatten? Selv om han ikke nævner det i sin egen tale, vil jeg godt give ham mulighed for at svare.

Kl. 14:21

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 14:21

Mads Rørvig (V):

Nu er det jo ikke min skyld, at Socialdemokraterne og SF's politik er skræmmende. Hver gang man nævner politikken, får man smidt i hovedet, at det er skræmmekampagne, men jeg kan bekræfte, at det er skræmmende læsning. I forhold til om man har afskaffet det før eller siden, kan spørgeren jo føre den slags argumentation ved alle forslag, der bliver fremsat. Jeg synes, at det er et rigtig fornuftigt forslag, som Dansk Folkeparti har fremsat. Som skatteministeren også redegjorde for, medfører det en række lovændringer. Der skal rodes lidt i lovmaskinen, men som skatteministeren også sagde, er det lad sig gøre, og på den baggrund agter man at fremsætte lovforslag i næste samling, og det kan jeg egentlig bakke op om.

Kl. 14:22

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Jesper Petersen.

Kl. 14:22

Jesper Petersen (SF):

Jamen som jeg har sagt før, synes jeg, der kan være god fornuft i at overveje, hvordan man bruger kræfterne. Altså, vil man afskaffe den offentlige ejendomsvurdering, hører der bare en lang række problemstillinger med, som man jo er nødt til at have en løsning på, f.eks. på andelsboligmarkedet, og på, hvordan man undgår svig med de kommunale indtægter fra grundskyld og dækningsafgift, og alle de andre steder, hvor man bruger den offentlige ejendomsvurdering, end i forbindelse med ejendomsværdiskatten. Der er også de forbrugerpolitiske hensyn, der trods alt giver en eller anden form for pejlemærke, når man bevæger sig ud på ejerboligmarkedet.

Alle de problemstillinger skal man selvfølgelig have en løsning på, og jeg går bare ud fra, at det er derfor, regeringen ikke for længst har fjernet den offentlige ejendomsvurdering, når det nu så indlysende er en god idé. Så har jeg bare spørgsmålet: Kan hr. Mads Rørvig ikke bekræfte, at et lignende lovforslag to gange har været på regeringens lovprogram, men at det af en eller anden grund ikke har kunnet gennemføres, og måske sige lidt om hvorfor? Men start gerne med bekræftelsen: Har det ikke været på lovprogrammet to gange og har så alligevel ikke kunnet gennemføres i den samling?

Kl. 14:23

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 14:23

Mads Rørvig (V):

Jeg vil bare henholde mig til det, skatteministeren også gjorde rede for, nemlig at der selvfølgelig følger nogle eftervirkninger med på andre lovområder, og det har man eller vil man kunne finde en løsning på i næste samling. Hvad angår de konkrete ting, må vi have drøftelsen af dem i de lovforslag, der kommer i efteråret. Lige nu

skal vi tage stilling til, om det er fornuftigt at afskaffe ejendomsvurderingen, og det kan Venstre bakke op om.

Kl. 14:23

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Morten Østergaard for en kort bemærkning.

Kl. 14:23

Morten Østergaard (RV):

Jeg synes, det er spændende, at både regeringen og i sagens natur så også Venstre nu klart siger, at der skal være skattestop for bestandig. For hidtil, når der har været en diskussion også i medierne, har man sagt: Vi har taget stilling indtil 2020, og der har vi finansieret skattestoppet. For derefter er det jo ikke finansieret.

Man kan bare slå op i vismandsrapporten eller i det svar, som hr. Niels Helveg Petersen fik fra finansministeren den 13. maj på spørgsmål nr. S 1720 om, hvor dyrt det ville være varigt at finansiere skattestoppet. Det ville svare til ¾ pct. af BNP og altså godt og vel det, vi fik ud af den seneste efterlønsreform. Så det er omfanget af den melding, der kommer fra hr. Mads Rørvig i dag.

Så har skatteministeren demonstreret, at han måske ikke er helt stærk i nationaløkonomi, for man kan jo ikke tale om holdbarheden indtil 2020. Enten er økonomien holdbar, og det handler om, hvorvidt man har varigt finansieret sin politik, eller også er den ikke holdbar.

Med den melding, der kommer fra Venstre i dag, skylder man en forklaring på, at man med et slag har forringet den finanspolitiske holdbarhed med ¾ pct. Og der er det klare spørgsmål bare: Hvordan skal det med den melding, der kommer i dag, finansieres?

Kl. 14:25

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 14:25

Mads Rørvig (V):

Det er noget værre sludder, som hr. Morten Østergaard siger her. For lad mig gøre det helt klart, at vi ønsker et skattestop også på den anden side af 2020. Da vi lavede en 2015-plan, finansierede vi den fuldt ud, da vi lavede en 2020-plan, finansierede vi den fuldt ud, og det vil man selvfølgelig også gøre, når man skal lave en 2025-plan.

Det, vi diskuterer i dag, er jo en afskaffelse af ejendomsvurderingen. Det, som vismændene angriber, er jo skattestoppet, kan man sige. Men det at afskaffe ejendomsvurderingen blokerer jo ikke for, at man kan afskaffe skattestoppet. Det betyder ikke, at vi har nogen intentioner om det, men det, som hr. Morten Østergaard argumenterer for her, forvrider lidt billedet.

Kl. 14:25

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Morten Østergaard.

Kl. 14:25

Morten Østergaard (RV):

Jeg er helt klar over, at det flytter billedet derhen, hvor det retteligt hører hjemme, og ikke derhen, hvor Venstre ønsker det med den her diskussion, hvor man støtter et beslutningsforslag i stedet for måske at bede sine ministre om at udarbejde lovforslag, hvis man havde nogle nye, spændende ideer.

Men det, som hr. Mads Rørvig kalder vrøvl, er det, som finansministeren så har svaret til Folketinget, nemlig at hvis skattestoppet videreføres i sin nuværende form efter 2020 og uden en senere overgang til neutrale beregningsprincipper, skønnes det, at den finanspolitiske holdbarhed svækkes med ¾ pct. af BNP.

Er hr. Mads Rørvig enig i det, når finansministeren siger, at den finanspolitiske holdbarhed svækkes med ¾ pct., hvis skattestoppet videreføres efter 2020? Det er sådan set bare et svar på det, man skal give: Er man enig i, at prisen på det synspunkt, som hr. Mads Rørvig og som skatteministeren før ham har tilkendegivet i dag, er ¾ pct. af BNP i holdbarhed, godt og vel det, vi i fællesskab med tilbagetrækningsreformen netop har forbedret dansk økonomi med?

Det er bare, fordi det jo kommer til at virke som Sisyfos, der først ruller stenen op, og når man så kommer op på toppen, ruller man den ned igen.

Kl. 14:26

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 14:26

Mads Rørvig (V):

Hr. Morten Østergaard blander to forskellige debatter fuldstændig sammen. Men vi kan godt tage debatten. Vi ønsker et skattestop og så på den anden side af 2020. Vi har finansieret en 2015-plan fuldt ud, vi har finansieret en 2020-plan fuldt ud, og vi vil også finansiere en 2025-plan fuldt ud.

Men det her har jo ikke noget med skattestoppet som sådan at gøre. Vi har afskaffet vurderingen. Man kan jo godt afskaffe ejendoms-vurderingen og så hæve ejendomsværdibeskatningen; det kan man jo sagtens fremskrive på basis af de tal, man kender i forvejen. Det er ikke det, vi har som intention; vi ønsker at holde dem i ro. Så hr. Morten Østergaard blander to debatter fuldstændig sammen.

Kl. 14:27

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Klaus Hækkerup for en kort bemærkning.

Kl. 14:27

Klaus Hækkerup (S):

Det er Venstres ordfører, der siger, at hvis ikke man stemmer for det her, så er det skattestoppets snarlige død. Jeg vil godt påpege, at det er en undersøgelse, der skal foretages, og at vi også er åbne over for at se på resultatet af undersøgelsen. Men når Venstres ordfører så siger, at i Venstre står man vagt om skattestoppet, synes jeg alligevel, det er lidt af en tilsnigelse. Fra 2001 til 2009 satte den her regering skatterne op 150 gange, og i forbindelse med forårspakk 2,0 blev skatterne sat op 114 gange, tilsammen 264 gange – meget, meget mere end den socialdemokratiske ledede regering nåede, fra den tiltrådte, til den gik af. Og hvis Venstres ordfører nu skulle tro, at det her er forkert, så kan jeg bare henvise til Skatteministeriets svar på spørgsmål nr. 344 og 345. Her har Skatteministeriet selv indrømmet, at man har overskredet skattestoppet over 264 gange, og det må Venstre da også forholde sig til.

Kl. 14:28

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 14:28

Mads Rørvig (V):

Hold da op, er det virkelig alt, hvad hr. Klaus Hækkerup har at komme med – et tal på, hvor mange tekniske skattereguleringer vi har lavet? Vi har jo lavet historiens største skattereform, og det har bevirket en række tekniske ændringer. Dem behandler vi jo hele tiden hernede i Folketingssalen. Er det virkelig alt – et tal på, hvor mange gange vi har reguleret skattelovgivningen i Danmark?

Det handler jo om tal, det handler om skattetryk, og hvilke ambitioner man har for skattestoppet og skattepolitikken i Danmark. Og der kan jeg jo bare konstatere, at Socialdemokraterne og SF vil hæve

skatten med 30 milliarder. Det står lidt i kontrast til regeringens politik, der vil holde skatter og afgifter i ro. Og vi har jo ikke at gøre med en analyse her, som hr. Klaus Hækkerup siger. Folketinget pålægger regeringen at fremsætte et lovforslag i den kommende folketingssamling, er ordlyden af det beslutningsforslag, vi behandler.

Kl. 14:29

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Klaus Hækkerup.

Kl. 14:29

Klaus Hækkerup (S):

Det er jo en ganske besynderlig argumentationsform, Venstre anvender. Først siger man, at skatterne sættes op utrolig meget under en socialdemokratisk regering, truer med det, og når vi så påpeger, at de faktisk er steget mere under den borgerlige regering, så bliver det lige pludselig bare til tekniske ændringer. Uha, så er det noget, man endelig ikke skal snakke om, næh, så er det skattetryk, man skal til at se på. Så vil jeg bare bede hr. Mads Rørvig bekræfte, at skattetryk i Danmark aldrig nogen sinde har været højere, end det er under den her regering.

Kl. 14:30

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 14:30

Mads Rørvig (V):

Jeg vil lige bede hr. Klaus Hækkerup om at tage akademikerhatten af en gang og så gå ud i virkeligheden og spørge, hvad der er sket med familiernes disponible indkomst på grund af skattestoppet siden 2001. Og så vil jeg bede hr. Klaus Hækkerup om at gøre sin argumentation op, for man kan jo ikke på den ene side sige, at regeringen sætter skatter op hele tiden for at få flere penge i statskassen, og på den anden side sige, at regeringen laver ufinansierede skattelettelser. Begge dele er forkert, og man kan ikke sige begge dele, vil jeg sige til hr. Klaus Hækkerup.

Kl. 14:30

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Nick Hækkerup for en kort bemærkning.

Kl. 14:30

Nick Hækkerup (S):

Jeg synes, at det er interessant, at Venstres ordfører siger, at det jo bare er tal. 285 skattestigninger gennemført af den her regering er bare tal. På den anden side af de 285 skattestigninger står der nogle helt almindelige, hårdtarbejdende mennesker, som må se, at de her 285 skattestigninger, regeringen har gennemført, i høj grad rammer dem, mens lettelserne i høj grad er tildelt dem, som i forvejen har allerallermest. Kan ordføreren ikke bekræfte, at der er gennemført 285 skattestigninger, og bekræfte, at for helt almindelige mennesker er det altså den hverdag, som de lever i?

Kl. 14:31

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 14:31

Mads Rørvig (V):

Jeg ved ikke, hvilken virkelighed hr. Nick Hækkerup lever i, men hvis man kigger på tallene og kigger på, hvad den her regering har gjort, kan man se, at vi har indført et beskæftigelsesfradrag, som kommer de lavestlønnede til gode, vi har bl.a. afskaffet mellemskatten. Der er gennemført en række initiativer, så de lavest lønnede grupper i det her samfund får mere ud af deres løn. Det er da utro-

ligt, at man bliver anklaget af Socialdemokraterne for at sætte skatten op, når man selv fører en politik, som vil sætte skatterne i Danmark op med 30 mia. kr. Det er da lidt paradoksalt.

Kl. 14:32

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Nick Hækkerup.

Kl. 14:32

Nick Hækkerup (S):

Det er jo, fordi det ikke er ligegyldigt, hvilke skatter man hæver. Det er jo, fordi det ikke er ligegyldigt, hvilke skatter man letter. Den her regering har konsekvent valgt at lette skatten mest for dem, der har allerallermest i forvejen. Bankdirektørerne osv. har fået så overrigeligt, mens helt almindelige, hårdtarbejdende mennesker i det store og hele af den her regering har fået en lang næse. Så når skatteordføreren fra Venstre snakker om, at det jo bare er et tal, må jeg sige, at det jo ikke bare er et tal. Det er den hverdag, som almindelige mennesker lever i. De kan ikke se, at der er et skattestop, når der er gennemført 285 – 285 – skattestigninger, mens vi har haft en borgerlig regering.

Kl. 14:32

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 14:32

Mads Rørvig (V):

Indførelsen af beskæftigelsesfradraget på 13.800 kr. er da noget, der kan mærkes, specielt i de familier med de laveste indkomster. En boligjobordning, der giver op til et fradrag på 15.000 kr. årligt pr. medlem i en husstand, er da noget, der kan mærkes af almindelige familier. Det kendetegner meget godt den her regerings skattepolitik, nemlig, at pengene ligger bedst i borgernes lommer, og vi ønsker at holde skatten i ro i modsætning til Socialdemokraterne og SF, der vil hæve den for 30 mia. kr. Det kan godt være, at man ikke mener, at en aktieomsætningsafgift vil ramme familierne, men det vil den naturligvis. Det vil have en indflydelse på familiernes pensionsopsparing, hvis man har den stående i en investeringsforening igennem hele sit opsparingsliv. Det vil da ramme almindelige mennesker, at man sætter lønsumsafgiften op på bankerne. Det vil afspejle sig i bankernes produkter. Det er fint nok at camouflere skatter og prøve at gemme dem lidt, men skattestigninger på banker og andet rammer altså også helt almindelige danskere.

Kl. 14:33

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Nick Hækkerup som socialdemokratisk ordfører.

Kl. 14:34

(Ordfører)

Nick Hækkerup (S):

Det beslutningsforslag, som vi står med nu, sigter mod, som det hedder, at afskaffe det nuværende ejendomsvurderingssystem og tilvejebringe et enklere grundlag for beskatning af fast ejendom. Et sådant forslag til afbureaukratisering og simple regler er det altid værd at tage positivt imod.

Jeg noterede mig, at skatteministeren også konstaterede, at skal man gøre det, kræver det noget kunstnerisk frihed – det tror jeg formuleringen var – til at kunne gennemføre det, og det bekræfter jo lige præcis det, som debatten i dag må fokusere på, nemlig at det her er væsentlig lettere sagt end gjort. Og der er måske oven i købet en risiko for, at vi, hvis vi ikke tænker os rigtig godt om, kommer til at smide barnet ud med badevandet. Lad mig tage et konkret eksempel:

Se, det foreslås, og det skrives i bemærkningerne, at man skal låse ejendomsværdiskatten til præcis den skat, som betales i dag, og som er den laveste af ejendomsværdien i 2001 plus 5 pct. eller ejendomsværdien i 2002 eller en lavere vurdering foretaget siden hen. Det skulle så være et værn mod, at boligskatterne stiger. Det er det muligvis også, men hvis nu ejendomspriserne falder, hvad så? Så burde ejendomsskatten også falde, og det gør den ikke med forslaget.

Vi ved alle sammen, at vi står i en situation med et yderst skrøbeligt boligmarked. Priserne har siden 2001 udviklet sig sådan, det tror jeg er klart for alle, at stigningerne har været markant store, men de har også udviklet sig sådan over det seneste par år, at der har været et knæk fra 2008 og frem.

Er der så langt fra, at vi står i en situation, hvor man risikerer at komme ned under 2001-niveau plus 5 pct. eller 2002-niveau? Ja, der er betydelige variationer ud over landet, men hvilke områder i landet risikerer at blive ramt af det her? Ja, det gør de områder, som i forvejen har det svært. Det gør de områder, som i forvejen er presset. Det gør de områder, hvor arbejdsløsheden i forvejen er høj. Det gør de områder, som vi i øvrigt kalder Udkantsdanmark med et knap så fint ord.

Så her står vi altså med et forslag, som skulle tilgodese en sikkerhed om skatten, og må konstatere, at forslaget risikerer at føre til, at nogle af dem, som man faktisk skulle sige burde have en håndsrækning her, når deres boligværdier falder under 2001-niveauet plus 5 pct., af Dansk Folkeparti får at vide: Det skal I ikke have glæde af, for vi har nogle andre, vi vil sikre med det her forslag.

Det bliver vi selvfølgelig nødt til at forholde os til i behandlingen af forslaget, altså om det virkelig kan være meningen, at Dansk Folkeparti, støttet af Venstre og Konservative, vil fratage mennesker, der bor i boliger i det såkaldte Udkantsdanmark, den her mulighed.

Så har vi et par gange været over det med, om ejendomsværdien ikke bliver brugt længere. Det er en præmis i forslaget, som man bliver nødt til at forholde sig til, men vi ved, at den bliver brugt på en lang række områder: dækningsafgiften, hvor den i øvrigt efter forslaget skal bevares, og så kan man ikke fjerne administrationen ved det; beskatningen af fri bolig eller sommerhus; beregning af indskudskonti og kapitalafkast efter virksomhedsskatteoven; i forbindelse med beregning af tinglysningsafgiften.

Så der er altså en lang række områder, hvor man må konstatere at her bliver den fortsat brugt, og hvad skal vi så gøre i stedet? Hvordan skal vi indrette reguleringen i stedet? Efter forslaget skal ejendomsvurderingen afskaffes, som vi kender den, men det er ikke helt præcist angivet, hvordan man så skal vurdere nye ejendomme, hvordan man skal vurdere væsentlige ombygninger osv. Alt det her er jo elementer, som det er nødvendigt at man forholder sig til i forbindelse med behandlingen af sådan et forslag.

Jeg noterede mig også, at skatteministeren brugte formuleringen: Det her kræver et større lovgivningsarbejde; det vil være forbundet med det her. Jeg synes, at når vi behandler det her forslag, skal vi også give os selv den tid – navnlig os, der ikke er i regering og derfor nu har mulighed for at få indflydelse på, hvad det er, der sker – til at bede om, at skatteministeren kommer i samråd i Skatteudvalget, så vi kan få en snak om, hvad det er for nogle elementer, der i øvrigt er i spil her, så vi kan få en snak om, hvor mange lovgivningsområder der i øvrigt er berørt af det her, så vi kan se, hvad det er for nogle elementer, som det kan være fornuftigt at forholde sig til i forbindelse med det her, og så vi ikke risikerer at lave en lovgivning, som rammer nogle helt andre steder end dér, hvor det er intentionen at den skal ramme.

Det er i hvert fald problematisk at presse Udkantsdanmark yderligere og skævvride Danmark endnu mere, hvilket risikerer at blive den umiddelbare konsekvens, hvis forslaget gennemføres, som det ligger.

- Kl. 14:39 **Første næstformand** (Mogens Lykketoft):
Der er en kort bemærkning fra hr. Mads Rørvig.
- Kl. 14:39 **Mads Rørvig** (V):
Så kom det da frem, at man ønsker at beholde ejendomsvurderingerne, og det tolker jeg jo sådan, at man på sigt gerne vil sætte ejendomsværdibeskatningen op – en tanke, som er blevet luftet flere gange, både af hr. Ole Sohn her i Folketinget og af fru Helle Thorning-Schmidt, som har skrevet det i en bog, »Forsvar for fællesskabet«, tilbage i 2002. Og der er andre fra oppositionen, der har fremsat ønske om at hæve ejendomsskatten. Er den eneste krog, hr. Nick Hækkerup kan hænge det op på, at man frygter, at værdisætningen af ejerboliger vil komme under 2001-niveau? Er det den eneste grund til, at man ikke kan støtte det her forslag? Er det den eneste krog, man kan hænge det op på?
- Kl. 14:39 **Første næstformand** (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.
- Kl. 14:39 **Nick Hækkerup** (S):
Det er alligevel frisk. Jeg står og siger, at det sådan set er et udmærket forslag, som vi vil arbejde positivt videre med, hvorefter Venstres ordfører fortæller, at det er vi imod. Det er vi ikke. Vi har bare sagt: Lad os nu arbejde seriøst med det, lad os bruge den tid, det tager, også i udvalgssammenhæng, til at arbejde med det her. Vi er sådan set ikke imod det. Hvis der er gode forslag til afbureaukratisering, hvis der er gode forslag til bedre måder at gøre tingene på, så lad os dog se positivt på dem. Men det kræver jo, at man åbner for en dialog, og det kræver, at vi fordomsfrit diskuterer, hvordan det her i øvrigt bliver brugt.
- Kl. 14:40 **Første næstformand** (Mogens Lykketoft):
Hr. Mads Rørvig.
- Kl. 14:40 **Mads Rørvig** (V):
Det her forslag går jo også ud på at udtrykke en principiel holdning her fra Folketingets side over for regeringen om, at man ønsker, at regeringen skal fremsætte et lovforslag, der skal fjerne ejendomsvurderingen, og så komme med løsninger på de udfordringer, det giver på nogle andre områder. Den debat tager vi jo, når det lovforslag bliver fremsat i en ny samling, men debatten her skal handle om, om man er enig i at afskaffe ejendomsvurderingen og så finde en løsning på alt det andet. Det er jo det, vi skal debattere i dag og stemme om senere, så det er det, Socialdemokraterne skal have en principiel holdning til.
- Kl. 14:41 **Første næstformand** (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.
- Kl. 14:41 **Nick Hækkerup** (S):
Jeg er helt på det rene med, at Venstres ordfører ikke nødvendigvis har læst beslutningsforslaget til ende, det er jo på mere end en side. Jeg bliver bare nødt til at sige, at det, Venstres ordfører siger, er noget sludder. Det, vi diskuterer, er ikke det principielle. Det, vi diskuterer, er det beslutningsforslag, vi står med, og hvis Venstres ordfører havde læst det, ville Venstres ordfører have kunnet konstatere, at der på side 2 er en lang række beskrivelser af, hvordan man mener det skal implementeres. Når vi skal diskutere det, bliver vi selvfølgelig nødt til at diskutere: Hvordan kommer det så til at virke? Hvilke svagheder er der? Hvilke problemer er der? Hvordan kan vi håndtere dem? Så hvis man læser mere end den første side, bliver debatten meget mere løfterig.
- Kl. 14:41 **Første næstformand** (Mogens Lykketoft):
Hr. Mike Legarth for en kort bemærkning.
- Kl. 14:41 **Mike Legarth** (KF):
Kunne jeg tage hr. Nick Hækkerups udtalelse om den bekymring, der var for, at nogle måske betalte for høj boligskat af deres bolig i nogle bestemte områder, som en invitation til, at vi kan sænke skatten på boliger, for så har hr. Nick Hækkerup da i hvert fald en allieret, nemlig undertegnede?
- Kl. 14:42 **Første næstformand** (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.
- Kl. 14:42 **Nick Hækkerup** (S):
Nu er det jo ikke et selvstændigt mål for mig at imponere, men alligevel. Det, jeg konstaterede, var bare, at sådan som den regulering, vi har haft indtil videre, har virket, har det været sådan, at hvis der var boliger, hvis værdi kom under niveauet for 2001 plus 5 pct. eller 2002-niveauet, ville man være berettiget til at få nedsat sin ejendomsskat. Jeg konstaterede også, at der er en række boliger rundt omkring i landet, hvor den situation ser ud til at nærme sig, og jeg konstaterede, at vi står med et meget, meget skrøbeligt boligmarked med udsigt til rentestigninger, og at hvis forslaget bliver gennemført med det, der – vil jeg sige til hr. Mads Rørvig – står på side 2, vil det betyde, at nogle af dem, der bor i de områder, man kalder Udkantsdanmark, vil blive frarøvet den lettelse. Jeg synes da, vi bliver nødt til at diskutere, om det er rimeligt eller ej.
- Kl. 14:43 **Første næstformand** (Mogens Lykketoft):
Hr. Mike Legarth.
- Kl. 14:43 **Mike Legarth** (KF):
Jamen det er jo en fair opfattelse. Men er det så ikke også rigtigt at konkludere, at Socialdemokraterne hellere ser, at vi letter skatten på boliger, end at vi gør det, Det Radikale Venstre vil, nemlig at hæve boligbeskatningen? Er det ikke den fuldstændig krystallklare konklusion af de bemærkninger, der er kommet fra den glimrende ordfører, hr. Nick Hækkerup?
- Kl. 14:43 **Første næstformand** (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.
- Kl. 14:43 **Nick Hækkerup** (S):
Socialdemokratiet går – i øvrigt sammen med SF – til valg på, at boligbeskatningen i Danmark ikke skal stige. Socialdemokraterne er sådan set tilfreds med den reguleringsmekanisme, der er, og vi går sådan set til valg på at fastholde den. Det gør vi, fordi vi jo synes, at vi kan konstatere, at der over de seneste år er en række unge familier, som har fået sparket til deres økonomi, og for hvem en stigning i ejendomsskatterne vil være problematisk og rykke på deres livsgrundlag og deres muligheder for at indrette sig i hverdagen, familier, som har været i banken og fået lov til at låne til drømmehuset, og

nu sidder der med alle de udgifter, der i øvrigt er, og familier, hvem man bør passe på at give den nødvendige tryghed, som det er rimeligt at give dem i en i øvrigt usikker hverdag.

Kl. 14:44

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til den socialdemokratiske ordfører. Så er det hr. Jesper Petersen som SF's ordfører.

Kl. 14:44

(Ordfører)

Jesper Petersen (SF):

Principielt støtter SF jo gerne forenklinger, og vi støtter mulighederne for at bruge kræfterne bedre i SKAT. Der er rigelig brug for de kræfter i SKAT, der er jo massive problemer på en lang række områder, efter at regeringen i en årrække har skåret voldsomt ned i organisationen; det gælder inddrivelsen, hvor restancerne og skattegælden bliver ved med at stige, når det kommer til ligning, indsatsområdet og toldområdet, som vi har diskuteret meget på det sidste. Det er alle steder, der er blevet meget berørt og beskåret af regeringens kurs over for SKAT, og kan man lave forenklinger, er det både godt for borgerne og for vores muligheder for at bruge kræfterne bedre i skattevæsenet og få styrket området for inddrivelse, ligning, indsatsområder, toldindsats, store selskaber osv. Derfor ser vi med et åbent sind på forslaget her.

Mest af alt handler det vist om at holde liv i en eller anden skræmmekampagne om, at boligskatterne vil stige fuldstændig voldsomt, men vi må bare konstatere, at Socialdemokraterne og SF i vores forslag har gjort klart, at vi ikke vil ændre på boligskatten, og det er et stærkere tiltag, end hvad regeringen har formået, for man har faktisk øget boligskatten, i form af at man har beskåret rentefradraget i forbindelse med skattereformen, og på trods af at man sendte brev ud til flere hundredtusinde boligejere for at advare om sine modstandere, endte det altså med, at man selv ændrede på boligbeskatningen bagefter. Det er ikke ret troværdigt, og det forsøg på nye skræmmekampagner, der er her, er heller ikke ret troværdigt.

Efterhånden som vi arbejder os ind i diskussionen her, står det jo meget klart, at det ikke er så nemt bare lige at afskaffe den offentlige ejendomsvurdering, som det måske kan lyde, og det har forslagsstillerne sådan set også selv gjort klart i bemærkningerne til forslaget, for der er nemlig en række områder, hvor vi er nødt til at finde ud af, hvad man så i stedet for gør. Regeringen har selv to gange – vi har ikke kunnet få den bekræftelse, men det er jo det, der er faktum – prøvet at sætte et lovforslag, der minder om det her forslag, på lovprogrammet, hvormed man ville afskaffe den offentlige ejendomsvurdering, men begge gange er det blevet taget af. Det rutter lidt med skatteministrene i den her regering, men det må så være den sidste før den nuværende, der i et interview med Altinget sagde, at noget af det første, han ville gøre, var at afskaffe den offentlige ejendomsvurdering. Det skete jo bare aldrig, og det var givetvis, fordi det ikke er så nemt, som det lyder. Hvis det var så nemt, forstår jeg simpelt hen ikke, at regeringen ikke har kunnet komme igennem med det de par gange, man har sat det på lovprogrammet, eller har fået gjort det for længe siden, for man har jo desværre i regeringen haft alt for mange år til at gøre det.

Ministeren har også i dag været oppe at sige, at han har været meget glad for det her beslutningsforslag, men hvor er forslaget fra regeringen selv, som han har måttet tage af igen og igen? Jeg forstår det sådan set godt, for om end jeg kan dele ønsket om forenkling og om at bruge kræfterne bedre, er der bare en lang række punkter, hvor man bruger den offentlige ejendomsvurdering ud over i forbindelse med ejendomsværdiskatten, som ellers alene er det, som regeringspartierne gerne vil have diskussionen i dag til at handle om. Den offentlige ejendomsvurdering bruges i forbindelse med grundskylden i kommunerne, erhvervsjendomme, hvor man opkræver dækningsaf-

gift i kommunerne, den bruges også til at undgå svig, til at sætte niveauet for handler mellem interesseforbundne parter, så man ikke kan sælge for billigt, i forbindelse med tinglysning, i forbindelse med gaver og beskatning af fri bolig. Jeg synes også selv, der er nogle forbrugerpolitiske hensyn i, at vi har en offentlig ejendomsvurdering i dag, det er jo som oftest meget få gange, at man bevæger sig ind på ejerboligmarkedet, og det kan være en jungle for folk, og der er den offentlige ejendomsvurdering dog en eller anden form for rettesnor til at sammenligne forskellige ejendomme. Også der må der sættes noget i stedet for, hvis man afskaffer den offentlige ejendomsvurdering. På andelsboligmarkedet bliver priserne jo reguleret efter den offentlige ejendomsvurdering.

Så er der endelig det problem, der ville være, hvis man tog for pålydende, hvad der står i bemærkningerne til forslaget her: Hvad hvis der var ejendomme, for hvilke priserne faldt til under niveauet for 2001 plus de 5 pct., en situation, som vi desværre i nogle områder af landet kan komme i, hvad gør man så, skal man så blive ved med at betale den samme skat, selv om ens ejendom nu er under værdien fra dengang?

SF har allerede fremsendt en række spørgsmål til forslaget, vi ser frem til det samråd, der er indkaldt til, så vi kan få en ordentlig og saglig diskussion om det, og jeg vil godt sige, at skulle det lykkes at komme med et forslag, der kan tage højde for de her mange problemstillinger, vil vi ikke afvise, at man kan lave sådan en forenkling og bruge kræfterne bedre, men vi vil forbeholde os retten til at vurdere et lovforslag, når det rent faktisk foreligger, efter vi har haft den her behandling af et beslutningsforslag, som jo ikke haster, men som er sat i verden for at holde liv i en eller anden skræmmekampagne.

Jeg håber, at vi med debatten i dag får sagt, at vi støtter forenkling, men at der altså er en lang række meget vigtige hensyn at tage, som vi er nødt til at få afklaret, inden vi på en saglig måde kan komme videre med den her diskussion.

Kl. 14:49

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Der er et par korte bemærkninger. Først er det hr. Mads Rørvig.

Kl. 14:49

Mads Rørvig (V):

Nu siger SF jo, at man ikke vil sætte boligskatten op. Det havde jeg sådan set heller ikke forventet at man ville sige fra Folketingets talerstol, for erfaringen er jo, at man forbeholder det til lukkede møder, hvilket hr. Ole Sohn jo tidligere har gjort.

Hvis nu det skulle lykkes at finde tekniske løsninger på det, vi sidder og diskuterer i dag, altså løsninger, der betyder, at der ikke er nogen, der bliver stillet dårligere, er man så enig i at afskaffe ejendomsvurderingen for private boliger, og vil man så stemme for sådan et forslag?

Kl. 14:50

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 14:50

Jesper Petersen (SF):

Det handler jo ikke bare om at blive stillet dårligere, men om at vi simpelt hen er nødt til at have en løsning på alle de her ting. Vi har en offentlig ejendomsvurdering og kan bruge den. Nogle steder handler det om, hvordan man beskattes; andre steder handler det om, at man kan undgå spekulation, undgå skattesnyd. Det handler om, at kommunerne bruger den til at opkræve dækningsafgift og grundskyld. Hvad andelsboligmarkedet angår, er det ikke bare noget med at stille nogen ringere, men at vi simpelt hen skal have en måde at

organisere prissætningen af andelsboliger på, hvis ikke vi har den offentlige ejendomsvurdering.

Som jeg nu har remset op nogle gange, både i spørgsmålene fra min plads tidligere og i indlægget her, er der en lang række ting, som vi er nødt til have en afklaring på. Men med hensyn til det principielle – hvis jeg skal prøve at udlede det af spørgsmålet – altså, hvis vi finder en løsning på alle disse problemer, vil vi så være med? Der kan jeg sige, som jeg sagde i mit indlæg: Ja, kan vi forenkle det; kan vi bruge kræfterne bedre i SKAT end på at lave vurderinger, der ikke bruges til noget, jamen så er vi positivt indstillet over for det.

Kl. 14:51

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Mikkel Dencker for en kort bemærkning.

Kl. 14:51

Mikkel Dencker (DF):

Jeg må jo desværre sige, at jeg ikke er overrasket over, at hr. Jesper Petersen ikke ville melde klart ud og komme med et klart ja til beslutningsforslaget. Det er jeg jo desværre ikke overrasket over. Jeg havde regnet med, at der ville komme en eller anden forklaring på, hvorfor man ikke vil støtte det, selv om man jo officielt går ind for, at boligskatterne ikke skal stige. Nu får vi så en forklaring om, at det er, fordi man ikke rigtig ved, hvordan det hele ender, og ikke ved, om der kan findes nogle gode løsninger på det. Det er så det, det hele bliver hængt op på, ligesom Socialdemokratiet gør det.

Men det, vi tager stilling til i dag, er jo netop det principielle. Det er jo netop, om vi skal afskaffe ejendomsvurderingerne og sætte noget andet i stedet for. Det er bare det, vi i dag skal tage stilling til, men det er det, SF prøver at krybe udenom. Kan vi ikke få en klar udmelding om det? Beslutningsforslaget lægger jo netop op til, at vi tager principiel stilling, og så giver vi skatteministeren og hans folk hele sommeren til at få strikket en model sammen, der kan træde i stedet for, og som kan tage højde for alle de her mindre områder, hvor ejendomsvurderingerne også tjener et formål. Så kan man jo til den tid tage stilling til, om de løsninger, som ministeriet anviser, er gode nok.

Kl. 14:52

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 14:52

Jesper Petersen (SF):

Jeg synes egentlig, at jeg i mit tidligere svar til hr. Mads Rørvig forsøgte at gøre det klart, at det på det rent principielle plan sagtens kan være, at der kan frigøres nogle kræfter i SKAT, og at man der kan bruge kræfterne bedre.

Jeg tillader mig bare at have en så saglig tilgang til det, at jeg siger, at vi er nødt til at se på alle de andre områder end kun lige ejendomsværdibeskatningen, hvor man også bruger den offentlige vurdering til at undgå svig, beskatte og lægge niveauet og regulere hele andelsboligmarkedet. Det er mellem 5 og 7 pct. af alle boliger i Danmark, der er andelsboliger. Det mener hr. Mikkel Dencker åbenbart ikke lige at man skal tage højde for. Det er i hvert fald overhovedet ikke beskrevet i det beslutningsforslag, der er fremsat. Nogle gange er det jo ikke så enkelt, at man bare kan sige ja og så tro, at der ikke er nogen problemer ved det.

På det principielle plan er det et ja, men vi forbeholder os retten til at vurdere det, når der måtte komme et lovforslag fra regeringen, som åbenbart har meget svært ved at skrue det sammen, eftersom regeringen to gange har måttet tage et forslag af lovprogrammet. Men kan det lade sig gøre, så lad os se på det.

Kl. 14:53

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Mikkel Dencker.

Kl. 14:53

Mikkel Dencker (DF):

Så undrer det mig, at SF ikke i dag vil sige ja til beslutningsforslaget, for det er netop et principielt beslutningsforslag. Det går ud på, at vi principielt tager stilling til ejendomsvurderingerne. Dem vil vi afskaffe, og så beder vi Skatteministeriet om at bruge sommeren på at strikke en anden model sammen, der kan opfylde det formål, som ejendomsvurderingen i dag tjener i praksis. Det forstår jeg simpelt hen ikke. Men det gør jeg måske nok alligevel, for det handler nok om, at SF vil bevare muligheden for at hæve boligskatterne efter et valg. Det er nok det, det handler om, ellers ville hr. Jesper Petersen jo ikke i dag stå og vikle sig ind i alle de her bortforklaringer.

Kl. 14:54

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 14:54

Jesper Petersen (SF):

Jeg tror, at alle, der har hørt på debatten, til fulde kan høre, hvad vi er i gang med. Det var fuldstændig, som jeg sagde i min ordførertale, nemlig at det her forslag er skabt til at holde liv i en eller anden skræmmekampagne om boligskatterne. Det er regeringens forsøg på sammen med Dansk Folkeparti at finde et halmstrå at klynge sig til for at se, om man kan vende skuden og alligevel vinde valget gennem en usaglig skræmmekampagne. Jeg synes, at det er synd for politik, at det skal være sådan.

Jeg synes i virkeligheden også, at det er en hån i forhold til de mange steder, hvor man bruger den offentlige vurdering til at regulere nogle ting, at Dansk Folkeparti ikke engang tager højde for f.eks. det med andelsboligmarkedet eller tager de forbrugerpolitiske hensyn, der ligger i, at der er noget gennemsigtighed i markedet. Det tager man overhovedet ikke højde for i beslutningsforslaget.

Jeg har 9 sekunder tilbage af min taletid og kan jo bare gentage, at på det principielle plan er vores svar: Jo, kan man lave sådan et lovforslag, som der er lagt op til, er vi sådan set åbne over for det. Det skal hr. Mikkel Dencker ikke tage som en afvisning, men som en opbakning. Jeg vil bare gerne se det på skrift, før vi tager endelig stilling til, hvordan sådan et lovforslag rent faktisk kan føres ud i livet.

Kl. 14:55

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Mike Legarth for en kort bemærkning.

Kl. 14:55

Mike Legarth (KF):

Men der er jo ikke nogen form for tilsagn i at sige, at når de forskellige løsningsmodeller er fundet, vil man se på det, at man ikke vil afvise det. Altså, det her er et politisk forum, og lad os få klar tale. Hr. Jesper Petersen har bedt om at få et enkelt lovforslag til gennemsyn, inden SF kan tage stilling til det, og det kan jo ikke lade sig gøre. Det kan i givet fald først komme efter et valg.

Så nu her skal vi tage stilling til principperne, det politiske synspunkt, og her beder vi hr. Jesper Petersen om at tilkendegive noget. Selvfølgelig kan vi finde en løsning på de ting, der er rejst i forbindelse med der, hvor vurderingerne i dag bruges. Det skal så gøres manuelt i stedet for mekanisk, som det gøres i dag. Det er simpelt.

Så når der er fundet løsninger på det, vil hr. Jesper Petersen så bekræfte, at man gerne vil være med til at afskaffe det her bureau-

krati og ligegyldige arbejde, der bliver udført for skatteydernes penge?

Kl. 14:56

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 14:56

Jesper Petersen (SF):

Jeg synes jo, at jeg har prøvet at svare på det et par gange. Ja, vi vil gerne være med til at se på, om man kan forenkle det. Det er det, der er lagt op til i beslutningsforslaget: en forenkling af grundlaget for beskatning af fast ejendom. Kan man det? Kan man bruge kræfterne bedre i SKAT, altså ikke lave et arbejde, der ikke skal bruges til noget, så er vi åbne over for det.

Det, jeg bare stilfærdigt tillader mig at påpege, er, at det måske ikke er så nemt endda, når den regering, som hr. Mike Legarth er en del af, to gange har måttet tage ønsket om det her af lovprogrammet, fordi man ikke kunne få det ført ud i livet, fordi der er alle de andre steder end i forbindelse med ejendomsværdiskatten, hvor man bruger den vurdering.

Så jeg tror godt, at man kan forstå, at det egentlig er rimeligt nok at sige: Jo, på det principielle plan, hvis vi kan lave sådan en forenkling, er det fint. Men jeg vil godt have lov at se det lovforslag, der skal komme ud af det her beslutningsforslag, før jeg kan vurdere, om jeg synes, at man har lavet rigtige løsninger på andelsboligmarkedet for, hvordan man undgår svig, for, hvordan kommunerne ikke mister indtægter osv.

Det synes jeg jo er et ret fair synspunkt at have, at vi ikke skal føre politik i det blinde. Men i den principielle stillingtagen siger jeg: Jo, vi vil gerne have forenklingen.

Kl. 14:57

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Mike Legarth.

Kl. 14:57

Mike Legarth (KF):

Udmærket, vil jeg sige til hr. Jesper Petersen. Jeg synes, at vi kom et lille skridt videre, forstået på den måde at der kan findes løsninger på den mekaniske fremskrivning, der foregår i dag. Det vil Socialistisk Folkeparti gerne hjælpe til med, og når de modeller er fundet, så støtter man det – det er det, jeg gerne vil have bekræftet.

Når de modeller er fundet og vi sammen har sagt, at det skal der findes løsninger på, så er embedsværket jo nødt til at gøre det. Og når de modeller er fundet, så støtter Socialistisk Folkeparti princippet om at bevare skattestoppet og fjerne ejendomsvurderingen, som jo ikke bruges til noget. Det er jo det, vi skal stemme om. Det er jo det, befolkningen har brug for at vide: om Socialistisk Folkeparti vil være med til det.

Kl. 14:58

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 14:58

Jesper Petersen (SF):

Men SF har jo sagt meget klart i forbindelse med vores 2020-plan, at vi ikke har nogen intentioner om at ændre på boligskatte. Det svar giver jeg gerne igen fra talerstolen her, også til hr. Mike Legarth. Det er ikke nyt for ham – det ved jeg godt – men der kan være behov for at gentage det.

Så nej, der er ikke nogen grund til at opretholde noget, der slet ikke bruges til noget. Hvis man kan bruge kræfterne bedre i SKAT, så er det fint. Det bliver bare gjort til en enklere sag, end det er.

Der bliver så remset op – også af forslagsstillerne selv – nogle af de steder, hvor der er problemer med det. Jeg har peget på nogle flere, som forslagsstillerne ikke er opmærksomme på. Og der siger jeg bare i al stilfærdighed, at jeg godt vil have lov til at se, om jeg rent faktisk synes, at det er en rigtig løsning på de problemer, altså om det er noget, man mener er en løsning, eller om det tager højde for, hvad det vil gøre for andelsboligmarkedet, hvad det vil gøre for at mindske svig, undgå skattesnyd, og alle de andre steder, hvor man bruger den offentlige ejendomsvurdering. Det er den saglige måde at gøre det her på.

Kl. 14:59

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til SF's ordfører. Hr. Morten Østergaard. Undskyld, vi skal lige have hr. Mike Legarth først som konservativ ordfører.

Kl. 15:00

(Ordfører)

Mike Legarth (KF):

Tak, hr. formand.

Det centrale i forslaget her er, at vi skal afskaffe ejendomsvurderingerne i den form, som vi igennem mange år har kendt dem og i stedet tilvejebringe et enklere grundlag for beskatning af fast ejendom, og det skal man, fordi ejendomsvurderingerne ikke længere bruges som grundlaget for beskatning af fast ejendom. Vi har jo et skattestop, og vi har grundskatteloft og ejendomsværdiskat, og den eksisterende vurderingsordning er ressourcekrævende især for SKAT. Der må findes på noget bedre.

Jeg deler opfattelsen af, og det gør vi Konservative, at der kun findes et godt argument for at opretholde den ordning, vi kender, og argumentet for at opretholde ejendomsvurderingerne kan kun være, at man vil sætte boligskatte op. Hvis man ikke vil sætte boligskatte op, har man ikke meget at bruge de her vurderinger til. Vi Konservative vil ikke sætte boligskatte op, og derfor er vi også enige i, at vi godt kan undvære ejendomsvurderingerne i den udgave, vi kender.

Skulle man tro på det, som Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti siger også i dag om boligskatte, falder det jo pænt sammen med det, vi Konservative og regeringen siger: Boligskatte skal holdes i ro. Skulle det mod forventning ikke blive tilfældet, at S og SF ikke støtter forslaget, er jeg meget spændt på at høre, hvad man så har tænkt sig at bruge de her ejendomsvurderinger til. Det svar skylder S og SF selvfølgelig befolkningen, hvis vi måtte ende ud i det. Det må udvalgsarbejdet vise os. Jeg er helt sikker på, at vi nok skal holde Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti til biddet, og eventuelt må vi jo i salen og stemme om det, men i hvert fald støtte fra Det Konservative Folkeparti.

Kl. 15:01

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Der er to korte bemærkninger – to medlemmer, der vil have korte bemærkninger. Det er først hr. Klaus Hækkerup.

Kl. 15:01

Klaus Hækkerup (S):

Når man læser beslutningsforslaget igennem, som jeg forstår at Det Konservative Folkeparti er en varm tilhænger af, står det lidt uklart for mig, om det også betyder en fastfrysning af grundskyldspromillen på det nuværende niveau i hver enkelt kommune. Så jeg vil bare høre den konservative ordfører: Hvad er det præcise forslag vedrørende grundskyldspromillen? Fastlåses den på det niveau, den har i hver enkelt kommune ud over landet?

	Kl. 15:02		Kl. 15:04
Første næstformand (Mogens Lykketoft): Ordføreren.		Første næstformand (Mogens Lykketoft): Hr. Nick Hækkerup.	
	Kl. 15:02		Kl. 15:04
Mike Legarth (KF): Det her handler om, at vi skal fjerne ejendomsvurderingerne, altså det manuelle arbejde eller mekaniske arbejde, der foregår der, og ikke om noget som helst andet. Så det er egentlig et meget simpelt forslag at tage stilling til.		Nick Hækkerup (S): Det taget in mente, er den konservative ordfører så – hvis det her er et værn mod boligskattestigninger – enig i det, som hr. Mads Rørvig sagde tidligere, nemlig at man sagtens kan hæve ejendomsværdiskatten uafhængig af ejendomsvurderingen, at de to ting sådan set ikke har noget med hinanden at gøre?	
	Kl. 15:02		Kl. 15:05
Første næstformand (Mogens Lykketoft): Hr. Klaus Hækkerup.		Første næstformand (Mogens Lykketoft): Ordføreren.	
	Kl. 15:02		Kl. 15:05
Klaus Hækkerup (S): Jeg havde egentlig tænkt mig at forfølge det første spørgsmål, men jeg vil godt spørge, når nu Det Konservative Folkeparti går ind for, at man afskaffer ejendomsvurderingerne, om Det Konservative Folkeparti i stedet kunne forestille sig, at man lagde de indberetninger, der følger af hver enkelt hushandel, og hvoraf man kan se den præcise værdi af en ejendomshandel, ud og offentliggjorde det på internettet hurtigt og ekspedit, sådan at borgerne kan se, hvordan prisudviklingen faktisk er i det område, de befinder sig i, i stedet for som nu, hvor det samles op i nogle skemaer, tallene lægges sammen og så offentliggøres det med næsten et års forsinkelse.		Mike Legarth (KF): Jeg synes, man skal stille det spørgsmål til hr. Mads Rørvig. Jeg hørte det knap nok, så det tror jeg at jeg skal afstå fra at kommentere.	
	Kl. 15:03		Kl. 15:05
Første næstformand (Mogens Lykketoft): Ordføreren.		Første næstformand (Mogens Lykketoft): Hr. Jesper Petersen for en kort bemærkning.	
	Kl. 15:03		Kl. 15:05
Mike Legarth (KF): Nej, jeg synes, at vi har nok bureaukrati og administrative byrder, og jeg ser ikke noget formål med den mekanisme. Hvis man er interesseret i det, kan man på anden måde finde frem til det resultat.		Jesper Petersen (SF): Jeg har jo ikke kunnet få andre af regeringspartiernes ordførere eller ministeren til at bekræfte det, men bare lige for at vi får det på det rene, vil jeg godt bede De Konservatives ordfører om at bekræfte, at regeringen faktisk allerede to gange har haft et lignende lovforslag på lovprogrammet, men ikke har formået at få det gennemført i løbet af de sidste to folketingssamlinger, hvor man faktisk har foreslået det. Kan hr. Mike Legarth bekræfte det?	
	Kl. 15:03		Kl. 15:05
Første næstformand (Mogens Lykketoft): Hr. Nick Hækkerup for en kort bemærkning.		Første næstformand (Mogens Lykketoft): Ordføreren.	
	Kl. 15:03		Kl. 15:05
Nick Hækkerup (S): Tak. Det er lidt opfølgende på det første spørgsmål fra hr. Klaus Hækkerup. Det er bare for at være sikker: Jeg forstod, at Det Konservative Folkepartis opfattelse i virkeligheden er, at det, der skal gælde for den kommunale grundskyld, skal være det princip, som vi kender og har kendt over de seneste år, om, at der skal være den her årlige regulering inden for en given ramme, og at det er sådan, som det skal være. Så den her fastlåsningsdel gælder for ejendomsværdiskatten, men ikke for den kommunale grundskyld. Er det rigtigt forstået?		Mike Legarth (KF): Det kan jeg bekræfte, og jeg formoder, at det er, fordi man ikke har kunnet prioritere opgaven tilstrækkeligt, så man har kunnet levere, for i dag hører vi jo, at både Venstre og Konservative er meget optaget af, at det her kan gennemføres, og nu vil vi sætte handling bag ordene og sørge for, at andre opgaver kommer til at vige for den her.	
	Kl. 15:04		Kl. 15:05
Første næstformand (Mogens Lykketoft): Ordføreren.		Første næstformand (Mogens Lykketoft): Hr. Jesper Petersen.	
	Kl. 15:04		Kl. 15:06
Mike Legarth (KF): Nej, det mener jeg ikke umiddelbart at det er. Jeg mener, at det gælder alle vurderinger.		Jesper Petersen (SF): Det er altså et lidt søgt svar. Det handler selvfølgelig om, at det er noget mere kompliceret, end man forsøger at gøre det til. Jeg har respekt for forsøget på at lande den sådan, men Skatteministeriet har jo vist sig i stand til at gennemføre uanede mængder lovgivning bare i den tid, jeg har været i Folketinget, siden sidste valg i løbet af en folketingssamling. Det handler jo bare om, at det er svært. Om man ikke lige har prioriteret rigtigt inden for det enkelte år, synes jeg bare, at regeringen skal stå ved og sige, at der er en række ting, vi skal tage hensyn til. Det er ikke så nemt. Nu vil man gerne gøre det nemt, fordi det skal holde liv i en eller anden skræmmekampagne, men vil hr. Mike Legarth så ikke selv forsøge at give et bud på, hvordan man f.eks. skal beskatte det, at man kan have fri bolig, hvis ikke man bru-	

ger den offentlige ejendomsvurdering? Hvordan kan man gøre det, hvis ikke der findes sådan en vurdering at tage udgangspunkt i?

Kl. 15:06

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 15:07

Mike Legarth (KF):

Det var ikke et spørgsmål om at forsøge at lande noget. Det var et simpelt og ærligt svar på, hvorfor det ikke tidligere er lykkedes os at levere et lovforslag på det her, når nu vi har haft en hensigt. Det er, fordi der har været andre presserende opgaver, som var nødt til at blive håndteret først, og nu er vi i hvert fald i den position, at nu ønsker vi at gennemføre det her, og så bliver der tilført de ressourcer, der skal til. Så handler det jo også om, at vi i Folketinget sammen bliver enige om at gøre det her og sammen finde politiske løsninger på de udfordringer, der er. Jeg har ikke hørt om nogen og er ikke blevet præsenteret for nogen af de komplikationer, der er, som der ikke kan findes en løsning på, hvis vi alle står sammen om at finde en løsning. Og jeg kan jo høre, at der er bred opbakning til det, så det ser jeg frem til at deltage i.

Kl. 15:07

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Morten Østergaard for en kort bemærkning.

Kl. 15:07

Morten Østergaard (RV):

Det er så i givet fald løsninger, som det i to forsøg ikke er lykkedes regeringen at finde med hjælp, i sagens natur, fra skatteordførerne fra regeringspartierne, vil jeg tro. Men mit spørgsmål følger nu op på det, som jeg også diskuterede med hr. Mads Rørvig, for hr. Mads Rørvig havde det synspunkt, at det var helt forkert at blande finansieringen af skattestoppet ind i den her diskussion, men jeg har forstået, at både De Konservative og Venstre og i øvrigt forslagsstillerne har det synspunkt, at hvis man ikke ønsker at øge boligbeskatningen og beskatningen af fast ejendom i det hele taget, så kan forslagsstillerne ikke se, hvad ejendomsvurderingen skal bruges til. Det er ligesom det, der er det grundlæggende synspunkt.

Så står jeg her med Børsen fra 12. maj 2011, og der siger justitsministeren, den konservative formand, og jeg citerer: Jeg har ikke taget stilling til, om der skal være et skattestop, der ser ud, som det gør efter 2020.

Så vil jeg bare sige: Hvis man ønsker at støtte et forslag om at fjerne ejendomsvurderingen, fordi det ellers, hvis man er imod det, må antages, at man vil sætte boligskatterne op, hvordan kan det hænge sammen med, at Det Konservative Folkeparti tilsyneladende ikke har besluttet sig for, om der skal være et skattestop efter 2020? Jeg kan godt forstå, at hr. Lars Barfoed, justitsministeren, siger, som han gør, for det bliver meget dyrt at finansiere efter 2020.

Men jeg synes, man skylder et klart svar: Har De Konservative siden den 12. maj 2011 besluttet sig for, at der skal være et skattestop efter 2020?

Kl. 15:09

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 15:09

Mike Legarth (KF):

Jeg synes, det er en underlig hypotetisk debat at tage. Altså, vi laver økonomisk planlægning frem i tiden. Først var der en 2010-plan, så var der en 2015-plan, nu er der en 2020-plan, og i de planer, vi præsenterer, fortæller vi, hvad vi vil politisk, og vi finansierer det krone

til krone. Både i 10-, 15- og 20-planen har vi sagt, at skattestoppet står fast, og det forventer og formoder jeg også vil ske efter 2020.

Kl. 15:09

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Morten Østergaard.

Kl. 15:09

Morten Østergaard (RV):

Ja, det var jo en hypotetisk diskussion, kan man til en vis grad hævde, forstået på den måde, at regeringen har sagt, at der er skattestop til 2020 og ikke længere. Det var sådan, de økonomiske redegørelser blev lagt frem, det var sådan, alle beregninger var lavet. Men nu støtter man så et beslutningsforslag fra et parti i Folketinget, Dansk Folkeparti, med det klare sigte og med det klare argument, at grunden til, at det skal gennemføres, er, at man så ikke kan hæve boligskatten. Det gør jo, at diskussionen fjerner sig fra det hypotetiske og går over i det konkrete.

Derfor vil jeg bare spørge hr. Mike Legarth, om Det Konservative Folkeparti har gjort sig den ulejlighed at tænke over, hvor den ¾ pct. af BNP skal komme fra, som det vil kræve med en varig finansiering af skattestoppet, og som i sagens natur, hvis man fører ansvarlig økonomisk politik, må ledsage en støtte til et sådan beslutningsforslag med den argumentation. Hvor skal de penge komme fra? Hvad skal den næste reform i efterlønsklassen være af, vil jeg spørge hr. Mike Legarth. Og hvorfor agerer man Sisufos og laver først en efterlønsreform, der forbedrer dansk økonomi markant, for så derefter at støtte et beslutningsforslag, der trækker tæppet væk under den finanspolitiske holdbarhed, i et omfang der svarer til ¾ pct. af BNP?

Kl. 15:10

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 15:10

Mike Legarth (KF):

Jeg synes, at hr. Morten Østergaard forsøger at skabe usikkerhed, og hvad man ellers kan kalde det, om en meget simpel problemstilling. Der er da ikke nogen, der ved sine fulde fem allerede nu kan begynde at forudsige, hvad man vil gøre efter 2020. Man er nødt til at kende sine udfordringer først, og det ved vi at man først kan gøre, når man kommer lidt længere frem. Men hvis tingene er, som de ser ud til at være i dag, så består skattestoppet også efter 2020, hvis vi sidder ved magten – og lad os da håbe det. Må guderne forbyde, at det bliver rød blok, der vinder.

Med hensyn til det, det koster, er det jo det, vi prioriterer. Vi anviser krone til krone, hvordan det betales. Det kan da ikke komme bag på hr. Morten Østergaard, at jeg arbejder på at lette skatterne og måske også på sigt lette beskatningen af boliger, hvis det er muligt. Det kommer an på, hvad virksomhederne tjener. Man skal huske, at de ¾ pct. i beløb er et spørgsmål om af hvilken sum.

Kl. 15:11

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Hr. Morten Østergaard som radikal ordfører er den næste.

Kl. 15:11

(Ordfører)

Morten Østergaard (RV):

Hvad angår det sidste, ved jeg faktisk ikke helt, hvad jeg skal sige til hr. Mike Legarth. Altså, det trækker jo ligesom tæppet væk under enhver diskussion om finanspolitisk holdbarhed, hvis man ikke kan tillade sig at diskutere med udgangspunkt i BNP. Altså, hele begre-

bet falder jo til jorden, hvis hr. Mike Legarth ikke ligesom vil anerkende, at finanspolitisk holdbarhed opgøres som en procentdel af BNP.

Vi kan jo alle sammen have et håb om, at BNP også udvikler sig i højere grad, end det har gjort i de seneste år, hvor vi som bekendt har haft en vækst på niveau med Afrika, kun undergået af Zimbabwe, men ikke desto mindre tror jeg da, at vi andre vil arbejde videre med finanspolitisk holdbarhed, som vi kender det.

Men tilbage til beslutningsforslaget, som Det Radikale Venstre vil stemme imod. Der er blevet sagt mange ting her af flere andre ordførere om det rent tekniske, og det understreges selvfølgelig bedst af, at regeringen nu i to forsøg har måttet opgive at gennemføre en ordning, hvor man fjerner den offentlige ejendomsvurdering. Det rejser jo i hvert fald nogle spørgsmål om, hvordan man vil håndtere eksempelvis nybyggeri, hvordan man vil håndtere erhvervsjendomme. Der er masser af tekniske finurligheder.

Derfor må man jo sige, at det her er en særlig situation. En regering, der to gange på sit lovprogram har opført et bestemt forslag af den karakter, vi ser her, uden at bringe det frem i Folketingssalen, vælger så en ekstraordinær udvidelse af mødeperioden i Folketinget til at støtte et beslutningsforslag fra et ikkeregeringsparti om det samme. Jeg vil gerne understrege, at det er en helt, helt særlig situation, som jeg ikke tror at der sådan lige kan fremdrages eksempler magen til på. Det sker indimellem, at regeringen stemmer for beslutningsforslag. Det er som regel, fordi der er et folketingsflertal uden om regeringen, der tvinger dem til det, men det er da sjældent set, at regeringen først opgiver at fremsætte lovforslag på et område for så derefter at støtte et privat forslag i Folketinget med det samme synspunkt.

Det er en sjælden foreteelse, og det dækker jo nok over, at man i virkeligheden ikke er så sikker på, at det er en god idé. Vi er i hvert fald kommet til den konklusion, at det er det ikke. Men det skyldes jo også, at vi har det synspunkt, at man igen bør lade boligskatten, ejendomsværdiskatten, efter 2016 følge prisudviklingen, forstået på den måde at ingen får en stigning i ejendomsværdiskatten, medmindre deres hus stiger i værdi. Der er altså alene tale om at aflyse en skattelettelse, som regeringen har lagt ind i sin 2020-plan. Så ved jeg godt, at skatteministeren ynder på det her tidspunkt i debatten at sige, at nu må vi lige diskutere, hvad der er en skattelettelse.

Men pointen er her, at uanset om man læser regeringens publikationer og svar til Folketinget, de økonomiske vismænd eller hører svarene i dag, er alle jo enige om, at skattestoppet skal finansieres. Derfor må det jo hænge sådan sammen, at hvis noget skal finansieres, er det, fordi det er en udgift, og derfor er skattestoppet jo reelt set en lettelse. Og det kan man forvise sig om, hvis man vil læse de redegørelser, der er kommet på området.

Det, jeg så interesserer mig for, er, at regeringen jo har valgt at finansiere skattestoppet frem til 2020 og derefter har indlagt i sine prognoser, at der ikke er et skattestop, fordi de er udmærket klar over, at det er afsindigt dyrt. I alle de fremskrivninger, der er af den offentlige saldoudvikling, af den offentlige gæld, efter 2020, opererer man med et neutralt fremskrivningsprincip, som betyder, at afgifterne og ejendomsværdiskatten udvikler sig i takt med priserne.

Der har vi spurgt, eller det er faktisk Børsen, der har spurgt: Hvis det er regeringens opfattelse, at skattestoppet skal fortsætte, hvordan kan det så være, at man ikke lægger det frem i sine fremskrivninger af økonomien? Så siger den konservative formand, justitsministeren, til Børsen den 12. maj 2011: Jeg har ikke taget stilling til, om der skal være et skattestop, der ser ud, som det gør nu, efter 2020. Og finansministeren siger i et svar til min kollega hr. Niels Helveg Petersen på spørgsmål nr. S 1720 den 13. maj 2011, at regeringen ikke har taget stilling, at man efter 2020 kører videre med neutrale principper i fremskrivningen, som indebærer, at skatter og afgifter over-

ordnet set udvikler sig i takt med økonomien som helhed. Der er dermed ikke taget stilling til de skattepolitiske prioriteringer efter 2020.

Men i dag argumenterer man for et beslutningsforslag med præcis den argumentation, at nu har man taget stilling: Skattestoppet skal bevares. Man må ikke opretholde en offentlig ejendomsvurdering, fordi den alene bruges til at øge ejendomsværdiskatten, og derfor er regeringen imod.

Så er det bare, jeg siger: Hvis man kigger i 2020-planen og ser, hvad der beskrives der om begrebet finanspolitisk holdbarhed, står der, og jeg citerer:

»Finanspolitisk holdbarhed betyder overordnet, at den politik der planlægges frem mod 2020 kan fastholdes i årene efter ...«.

Så vi har altså en regering, der i dag siger: Vi vil have skattestop for tid og evighed, et varigt skattestop. Og så går vi tilbage til svaret på spørgsmål nr. S 1720 af 13. maj 2011 til hr. Niels Helveg Petersen, og der siger regeringen så, at hvis man viderefører skattestoppet i sin nuværende form efter 2020, skønnes det, at den finanspolitiske holdbarhed svækkes med ¾ pct. af BNP. Og netop der har hr. Mads Rørvig, hr. Mike Legarth og skatteministeren deres argument for, hvorfor det interessante i den her diskussion er, hvor de ¾ pct. af BNP skal komme fra, altså fordi man i dag har erklæret, at det er regeringens politik, at der skal være skattestop også efter 2020.

Derfor forventer vi, at regeringen enten fortæller, hvor finansieringen er, eller i hvert fald ændrer sine fremskrivninger sådan, at man kan se, at det er afspejlet i den offentlige gæld og saldoudvikling.

Kl. 15:17

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Mads Rørvig har bedt om en kort bemærkning.

Kl. 15:17

Mads Rørvig (V):

Jeg er meget ked af at sige det, men hr. Morten Østergaard skal lige hjem og åbne sin økonomibog igen, for han vrøvler om skattestop og finansiel holdbarhed, men principielt set har det jo egentlig ikke noget med beslutningsforslaget at gøre. I det her beslutningsforslag tager vi stilling til, om der fortsat skal laves ejendomsvurderinger. Man kan jo godt vælge at opsiges skattestoppet på baggrund af ejendomsvurderingerne i 2001 og 2002. Det ønsker Venstre ikke at gøre. Men det kan man jo godt gøre.

Hvis man er imod det forslag her på baggrund af den argumentation, man stiller op med, er det jo, fordi man vil lave en ejendomsværdibeskatning, efter hvad boligen er vurderet til i 2011 og efter det, den vil blive vurderet til i 2012, 2013 og 2014. Er det virkelig det, De Radikale ønsker? Ønsker De Radikale at lave en ejendomsværdibeskatning efter de ejendomsværdier, der er i 2010 og 2011?

Kl. 15:18

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 15:18

Morten Østergaard (RV):

Jeg står fuldstændig inde for den definition på en finanspolitisk holdbarhed, der fremgår af 2020-planen. Det er bare, fordi hr. Mads Rørvig sagde, at jeg skulle gå hjem og kigge i min økonomibog. Jeg står fuldstændig inde for det, og det er regeringens egne publikationer, og det er regeringens egne svar til Folketinget, jeg her refererer, og hr. Mads Rørvig kan ikke løbe fra, at det synspunkt, han på Venstres vegne har præsenteret i dag, har svækket den finanspolitiske holdbarhed med ¾ pct., men det er så, hvad det er.

Spørgsmålet til mig går på, hvad Det Radikale Venstre mener. Vi ønsker at ophæve skattestoppet fra 2016, altså ikke i den næste valgperiode, men i den næste igen. Det giver god tid til, at alle kan væn-

ne sig til det. Det betyder alene, at hvis ens hus stiger i værdi efter 2016, vil ejendomsværdiskatten følge med. Der skal ikke ændres på procenten. Den vil på det tidspunkt formentlig blive på 0,5, men derefter vil ejendomsværdiskatten afspejle værdien. Det er helt i tråd med de anbefalinger, som Venstre, De Konservative og regeringen i øvrigt fik af deres eget vækstforum, for vi vil bruge pengene på at sænke skatten på arbejde. Det er altså ikke for at hive penge op af skatteydernes lommer. Det er for at sænke skatten på arbejde. Det troede jeg egentlig at hr. Mads Rørvig også er optaget af.

Kl. 15:19

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Mads Rørvig.

Kl. 15:19

Mads Rørvig (V):

Al ære og respekt for hr. Morten Østergaard og Det Radikale Venstres holdning til det her emne. Vi er uenige om, hvorvidt man skal hæve boligskaften eller ej, men hvis man i 2016 vil sætte ejendomsværdiskatten op på baggrund af det niveau, vi kender i dag, hvorfor stemmer man så imod forslaget? Hr. Morten Østergaard har sagt, at man fra 2016 vil ophæve boligskaften, så pris- og lønstigninger derfra vil skulle beskattes, hvorfor er man så imod forslaget? Det forstår jeg ikke. Man afskaffer jo fremtidige vurderinger. Vi kender jo de vurderinger, der ligger i dag og i 2001, og med den argumentation, som hr. Morten Østergaard fremfører, burde man da stemme for.

Kl. 15:20

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 15:20

Morten Østergaard (RV):

Bestemt ikke. Det, det her drejer sig om, er jo, at det argument, man fremfører fra hr. Mads Rørvig og konsorters side, er, at hvis man går ind for det her, er det, fordi man ikke ønsker at øge boligskaften. Det står faktisk meget tydeligt i bemærkningerne.

Dernæst handler det om, at når man foretager ejendomsvurderinger efter 2016 – i øvrigt med de tekniske problemer der kan være i forhold til nybyggeri osv. – er det jo dem, der lægges til grund for de 0,5 pct., som der skal betales i ejendomsværdibeskatning. Men lad nu det være det.

Det, der her er pointen, er, at regeringen med sine meldinger i dag klart og tydeligt har slået et hul i statskassen på ¾ pct. af BNP. Det er et interessant synspunkt, som jeg synes kalder på en nærmere redegørelse, og derfor glæder jeg mig til, at vi får finansministeren i samråd i Skatteudvalget.

Kl. 15:21

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Mike Legarth for en kort bemærkning.

Kl. 15:21

Mike Legarth (KF):

Jeg vil bare til hr. Morten Østergaard sige, at svækket holdbarhed jo er lig med den kostpris, som skattestoppet har, og det har den her regering, VK, sagt at vi er villige til at prioritere. Simpelt. Så langt må vi være enige. Det er bare et svar tilbage til det, hr. Morten Østergaard angreb mig for, da han startede sin tale.

Så påstår hr. Morten Østergaard, at det svækker holdbarheden, når vi kommer ud forbi 2020, og det kan da være ganske rigtigt, men det er jo den prioritering, vi har foretaget, og hvis væksten er i orden og der er styr på udgifterne, hvad er problemet så i at fortsætte? Det er jo det, vi anviser; problemet er ikke til stede. Hvis væksten er fremragende og der er masser af plads til det, kan man gøre mere af

den slags, eksempelvis sænke skatten på arbejde. Det er jo det, hr. Morten Østergaard også er enig i. Så der er jo ikke nogen som helst problemstilling i det.

Kl. 15:22

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 15:22

Morten Østergaard (RV):

Det, jeg kunne få ud af det – og det er jeg glad for – er, at vi er enige om, hvad finanspolitisk holdbarhed er, nemlig, som det fremgår af 2020-planen, at den politik, der planlægges frem mod 2020, kan fastholdes i årene efter, og at hr. Mike Legarth anerkender, at det har en pris. Jeg går ud fra, hr. Mike Legarth også er villig til at lægge Finansministeriets beregninger til grund, nemlig at det er en pris på ¾ pct. af BNP.

Det, der er nyt i dag, er jo så klart og tydeligt, at man siger fra regeringens side og fra regeringspartierne side, at den virkelighed vil der også være efter 2020; det er det, man arbejder på, det er derfor, man støtter det her forslag. Det er jo hele argumentationen. Derfor må jeg bare sige, at så skylder man jo også enten at revidere sine fremskrivninger af den offentlige gæld og saldoudvikling eller at fortælle, hvordan det skal finansieres. Ellers hænger tingene jo ikke sammen. Man kan jo ikke udgive den ene publikation efter den anden, som ikke afspejler de politiske beslutninger, man har truffet.

Det er det, jeg har forfulgt hele dagen i dag: Når der nu er truffet en beslutning om, hvad der skal ske efter 2020, må man også ændre sine fremskrivninger, så vi kan se, hvordan det påvirker det offentlige gæld. Og det påvirker den rigtig meget, det kan man forvise sig om, hvis man bare kigger i de økonomiske vismænds seneste rapport.

Kl. 15:23

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Mike Legarth.

Kl. 15:23

Mike Legarth (KF):

Hr. Morten Østergaard kan være fuldstændig sikker på, at vi selvfølgelig, når vi laver den næste plan efter 2020, har prioriteret de politiske synspunkter, vi har, og finansieret dem krone til krone, som vi plejer at gøre, og at der også vil være holdbarhed. Ingen tvivl om det.

Men nu til den sag, vi drøfter i dag: Hvorfor er det, at hr. Morten Østergaard og Det Radikale Venstre synes, at det er det helt rigtige at hæve skatten på boliger, når vi ved, at vi er i en tid, hvor mange, især unge førstegangskøbere, er teknisk insolvente, og så skal opleve, at de ikke kan betale terminerne og må gå fra hus og hjem? Det er jo den reelle virkelighed.

Kl. 15:23

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 15:23

Morten Østergaard (RV):

Det er jo lidt interessant. Først siger hr. Mads Rørvig, at det ikke er det, vi diskuterer i dag, og nu siger hr. Mike Legarth så, at det er det, vi diskuterer i dag. Men jeg er måske mest tilbøjelig til at være enig med hr. Mike Legarth.

Vi hørte også hr. Mads Rørvig tale meget om tryghed: Skattestoppet har givet tryghed til boligejerne. Sådan i nyere tid er det måske svært lige at forestille sig en mindre tryk periode for boligejere end de seneste år i Danmark. Pointen er vel den, at der i virkeligheden ingen dækning er for den tryghed, skattestoppet påstås at give.

Nationalbanken peger på, at det er en af grundene til, at vi har en bobleøkonomi på det danske boligmarked, og alle de faktorer, der udløste den seneste prisboble, er stadig væk til stede og kan gøre det igen. Så der er ikke tryk i det.

Noget andet er, at det er exceptionelt asocialt med den lempelse af boligbeskatningen – men det politiske synspunkt kan man selvfølgelig have. Det er jo sådan, at de 10 pct. rigeste i det her land så klart er dem, det gavner mest, når man laver den skatteletelse. Vi ønsker ikke at hente pengene ind i statskassen; vi vil give dem som sænkelse i skatten på arbejde ved at hæve beskæftigelsesfradraget for alle. Det synes vi er en mere fair måde at gøre det på, og jeg synes bare, hr. Mike Legarth skal erkende, at det er, fordi man ønsker at begunstige de rigeste boligejere i stedet for at gøre noget, der kunne bidrage til at løse et af de problemer, vi har i det her samfund, nemlig at arbejdsudbuddet er for lavt.

Kl. 15:25

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Klaus Hækkerup for en kort bemærkning.

Kl. 15:25

Klaus Hækkerup (S):

Jeg har med interesse lyttet til Det Radikale Venstres redegørelse her, og jeg er helt enig i de synspunkter, der er fremført af den radikale ordfører om den svækkede holdbarhed på det lange sigt. Men nu har Det Radikale Venstre jo deltaget i et forlig, der bl.a. begrænser efterlønnen; et forlig, der gør, at statens udgifter i 2012 vil blive over 20 mia. kr. større, end de ellers ville være, og hvis vi ser på hele perioden fra 2012 til og med 2020, kan vi se, at statens udgifter vil blive et sted mellem 45-50 mia. kr. større. Er det ikke også noget, der svækker holdbarheden, vil jeg gerne spørge hr. Morten Østergaard.

Kl. 15:25

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 15:25

Morten Østergaard (RV):

Nej, så må vi tilbage og kigge på, hvad definitionen på finanspolitisk holdbarhed er.

Der er ingen tvivl om, at den tilbagetrækningsreform, vi har lavet, markant forbedrer den finanspolitiske holdbarhed. Det er rigtigt, at der i forbindelse med det vindue, der åbner sig for i en periode i 2012 at få udbetalt sit efterlønsbidrag, er en midlertidig svækkelse af de offentlige finanser, men ikke af holdbarheden. Holdbarheden forbedres markant med tilbagetrækningsreformen i modsætning til det forslag, som vi diskuterer i dag, og de argumentationer, som regeringen fører frem, som i godt og vel samme omfang svækker den finanspolitiske holdbarhed.

Det er jo altså paradoksalt, at man siger, at økonomien er det vigtigste, og at vi nu hellere må lave en tilbagetrækningsreform, så vi kan få folk til at blive længere på arbejdsmarkedet, og så er blækket knap nok tørt på aftalen, før man annoncerer et valgkampsegnet princip, som altså på sigt forringer de offentlige finanser i godt og vel det samme omfang. Det synes jeg er stærkt beklageligt og økonomisk temmelig useriøst, i hvert fald når man ikke anviser finansiering. Men ikke desto mindre er efterlønsaftalen en markant forbedring af den finanspolitiske holdbarhed.

Kl. 15:27

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Klaus Hækkerup.

Kl. 15:27

Klaus Hækkerup (S):

Det underer mig, for den række svar, jeg har fået på nogle af de spørgsmål, jeg har stillet til Finansministeriet om økonomien i efterlønsreformen, viser jo netop, at tager man hele perioden fra 2012 til og med 2020, så vil de samlede nettoudgifter for staten for hele den periode ligge mellem 45 og 50 mia. kr. Det kan man da ikke bare sådan trylle væk ved at sige, at det ikke svækker holdbarheden. Det er et underskud – det er et stort underskud. Det er meget, der skal finansieres, og det bliver Det Radikale Venstre da også nødt til at forholde sig til.

Kl. 15:27

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 15:27

Morten Østergaard (RV):

Jeg tror, hr. Klaus Hækkerup har spurgt isoleret ind til nogle enkelt-elementer, for det, der er bundlinjen, er, at i 2020 leverer efterløns- og pensionsreformen et bidrag på 18 mia. kr. til det samlede regnestykke, som Socialdemokraterne jo også anerkender, med en manko på 47 mia. kr. Så 18 mia. kr. leveres. Og så er der en forbedring af økonomien hvert år, altså den varige effekt, på ca. 10 mia. kr., hvilket svarer godt og vel til politiets budget hvert eneste år. Så samlet set er den aftale en markant forbedring af dansk økonomi. Jeg har respekt for, at nogle kan have andre prioriteringer i forhold til efterlønnen, men at sige, at den ikke koster noget, vil jeg alligevel sige at jeg synes man skal overveje grundigt før man fører frem.

Kl. 15:28

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Hr. Frank Aaen som ordfører for Enhedslisten.

Kl. 15:28

(Ordfører)

Frank Aaen (EL):

Skatteministeren påstod i starten af debatten, at Enhedslisten gik ind for at sætte ejendomsværdiskatten i vejret. Det er ikke tilfældet. Vi forestiller os et helt andet skattesystem på boligmarkedet, hvor vi i stedet for at hæve de løbende beskatninger af ejerboliger ønsker at beskutte værdistigningerne, når de realiseres. Det vil sige, at så længe man bor i sit hus, så ønsker vi ikke at hæve skatten, men i det øjeblik man sælger murstenene, om jeg så må sige, for at kunne øge sit forbrug, så mener vi selvfølgelig, at en indkomst, som det jo er i det tilfælde, og som man kan bruge til forbrug, skal beskattes, akkurat som hvis det var en arbejdsindkomst. Det er i øvrigt ret fjollet, at vi i dag har et system, hvor der genereres enormt store indkomster i form af arbejdsfri værdistigninger på ejendomsmarkedet. Disse stigninger kan bruges til forbrug, og de er skattefri. Det står i modsætning til der, hvor man arbejder for tingene, for der skal man betale en høj skat.

Jeg vil i øvrigt sige til alle dem, der bekymrer sig meget om, at vi skal have sat skatten på arbejde ned: De burde tænke meget mere i den retning, vi her foreslår, nemlig at når arbejdsfrie indkomster veksles til forbrug, skal de beskattes, i stedet for den beskatning, der sker af arbejdsindkomst. Vi har også indregnet det sådan i systemet, at hvis man flytter fra et hus til et andet hus, så kan værdistigningen, man måtte have fået, indefrys, således at man har råd til at flytte, for ellers kan det jo blive nærmest umuligt at flytte, hvis skatten skal præsteres i forbindelse med flytning fra et hus, der er blevet mere værd, til et andet hus, der sandsynligvis jo også er blevet mere værd. Men når murstenene veksles til forbrug, så skal skatten falde. Det vil

også modvirke nogle af de boligbobler, vi har set, både i Danmark og i andre lande.

Det er jo ikke en simpel omlægning, og det er vi helt med på. Det er derfor, vi har foreslået S og SF og De Radikale, at vi nedsætter en kommission, der kigger på den samlede boligbeskatning og kommer med et forslag, som kan vedtages efter et følgende valg. Der skal være social balance i det, og vi skal sørge for, at den slags værdistigninger, som der ikke er præsteret et arbejde for, bliver beskattet. Det er vores indstilling til det.

Det vil altså sige, at det vil tage nogle år. Det erkender vi. Derfor har vi så også foreslået, at i den periode, der er, indtil vi får lavet skattesystemet på boligområdet om, ønsker vi en løn- og prisregulering af den eksisterende ejendomsværdiskat. For sådan som det er i dag, er det jo en skattelettelse, og det er en skattelettelse, der især kommer de rigeste nord for København og i dele af Aarhus og Aalborg og Odense til gode, hvorimod dem, der bor i områder, hvor ejendomsværdien er mindre, fordi det simpelt hen er et mindre værdifuldt hus, i meget mindre grad får gavn af den skattelettelse. Så vi ønsker altså at eliminere den skattelettelse, der ligger i det nuværende skattestop, men vi ønsker altså ikke at hæve ejendomsværdibeskatningen som sådan.

Når vi på lang sigt altså ønsker en beskatning af værdistigningerne, altså de arbejdsfrie værdistigninger og ikke, når man har forbedret sit hus, så er det klart, at så går vi også ind for at opretholde et vurderingssystem. Derfor stemmer vi selvfølgelig imod det beslutningsforslag, der er fremsat. Det er altså ikke med henblik på at hæve den løbende beskatning, men det er med henblik på at kunne sikre, at værdistigninger bliver beskattet, når de realiseres. Og i øvrigt er det også sådan – jeg kan ikke lige huske, om det har været fremme i debatten – at hvis man vil kontrollere, at der ikke sker proformasalg af ejendomme for en pris, der er langt under vurderingen, og dermed jo reelt giver en gave, der så også bliver skattefri, er man jo faktisk også af den grund nødt til at have et vurderingssystem, der sikrer, at gaver vurderes til den værdi, som de faktisk har. Men det er altså en mindre ting, som jeg faktisk synes også kunne tilføjes.

Men vi er imod beslutningsforslaget.

Kl. 15:33

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak. Der er en kort bemærkning fra hr. Mads Rørvig.

Kl. 15:33

Mads Rørvig (V):

Hvor høj ønsker Enhedslisten at ejendomsværdibeskatningsprocenten skal være?

Kl. 15:33

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 15:33

Frank Aaen (EL):

Jeg ved ikke, om hr. Mads Rørvig havde så travlt med at snakke med andre, at det ikke lige lykkedes at høre hele min ordførertale. Vi ønsker ikke en forhøjelse af ejendomsværdiskatten.

Kl. 15:33

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Der er ikke flere spørgsmål. Tak til ordføreren.

Så går vi videre i ordførerrækken, og næste ordfører er hr. Niels Høiby, Liberal Alliance. Nej, det er det ikke alligevel, det er hr. Simon Emil Ammitzbøll – ellers er hr. Niels Høiby krympet i vask i mellemtiden. (*Munterhed*).

Kl. 15:34

(Ordfører)

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg skal gøre det forholdsvis kort. Liberal Alliance synes, at det er et rigtig fint beslutningsforslag, som Dansk Folkeparti her har fremsat om et enklere grundlag for beskatning af fast ejendom. Liberal Alliance ser ikke nogen grund til, at man skal holde fast i det nuværende ejendomsvurderingssystem, alene af den grund, at man jo qua boligskattestoppet ikke har haft brug for det. Og da Liberal Alliance har den klare politik, at ikke en skat, ikke en afgift skal stige i dette land, så ser vi heller ingen grund til at bevare dette instrument, som jo alene vil kunne have den fordel, at man så nemmere ville kunne lade skatten stige igen. Endelig må man sige, at der jo også er konkrete udgifter forbundet med at foretage disse vurderinger i dag, og dem vil man jo spare fremadrettet, og det kan man jo så kun glæde sig over, da færre offentlige udgifter ligger rigtig godt i tråd med den politik, som Liberal Alliance har. Så vi stemmer for forslaget.

Kl. 15:35

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Så er det ordføreren for forslagsstillerne, hr. Mikkel Dencker, Dansk Folkeparti.

Kl. 15:35

(Ordfører for forslagstillerne)

Mikkel Dencker (DF):

I Danmark har vi haft skattestop i snart 10 år. Det har været en succes, for det har givet danskerne vished for, at politikerne ikke pludselig opfinder en ny skat eller afgift, som kommer til at belaste den enkeltes private økonomi. Med andre ord er skattestop lig med tryghed.

For ejendomsskatterne betyder skattestoppet, at det beløb, man skal betale i ejendomsværdiskat, er det samme kronebeløb over et år. Det er tryghed, og det er sikkerhed. I Dansk Folkeparti ønsker vi, at skattestoppet også for ejendomsværdiskatten skal fortsætte. Det er der heldigvis også en del andre partier, som ønsker, og derfor er det også helt naturligt, at vi ser på, om det system, vi bruger til at beregne ejendomsværdiskatten, fra tiden før skattestoppet blev indført, behøver at fortsætte, nu hvor skattestoppet skal bestå. Med skattestoppet er ejendomsvurderingerne stort set overflødige og tjener kun ganske få sekundære formål. Dermed er der sund fornuft i at se på, om ikke disse få eksisterende funktioner kan udføres på anden vis, sådan at vi kan blive fri for, at der skal bruges administrative ressourcer på at foretage ejendomsvurderinger hvert andet år og på et dertilhørende klagesystem. Det er et alt for tungt og dyrt system at have med de få formål, som det tjener. Det er det, der er baggrunden for, at Dansk Folkeparti har ønsket at afskaffe ejendomsvurderingerne, og baggrunden for, at vi har fremsat forslaget her.

Som jeg har nævnt, findes der mange gode grunde til, at vurderingssystemet skal skrottes. Faktisk kan jeg kun komme i tanker om en eneste grund til at bevare vurderingerne, nemlig at man ønsker at hæve boligskatterne. Med forslaget her får vi skilt fårene fra bukken i diskussionen om boligskatterne: De, som støtter forslaget, afskriver sig muligheden for at hæve boligskatterne, mens de, som er imod forslaget, åbenbart vil bevare muligheden for at lade boligskatterne stige. Så enkelt kan det gøres op; så ved danskerne, hvem de kan stole på. Vi har fået tilkendegivelser fra regeringen – Venstre og De Konservative – og fra Liberal Alliance om, at de støtter beslutningsforslaget. Vi har fået nogle lange bortforklaringer fra Socialdemokratiet og SF om, at de da synes, at boligskatterne vistnok skal blive på samme niveau, som de er på nu, men de synes alligevel, det er en dårlig idé at afskaffe systemet her, fordi der er en masse problemer forbundet med det, og tænk nu, hvis det helt hypotetiske skulle ske, at boligpriserne faldt til niveauet for 10 år siden, så ville

der være en masse mennesker, der kom i klemme. Ja, forklaringer er der mange af, men når man gør regnestykket op, er der åbenbart kun fire partier her i Folketinget, som vil slå helt fast, at boligskatterne skal bevares fastfrosset på det nuværende niveau.

Så jeg vil sige tak for støtten til forslaget her til regeringspartierne, regeringen og Liberal Alliance, og jeg glæder mig over opbakningen til, at vi kan få cementeret skattestoppet for boligskatterne.

Kl. 15:38

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak. Og det medførte et par korte bemærkninger. Først er det hr. Nick Hækkerup.

Kl. 15:38

Nick Hækkerup (S):

Jeg noterede mig at ordføreren nævnte, at der kun var en eneste grund, nemlig at man så ikke kan hæve boligskatterne. Men er det ikke korrekt, at hvis priserne falder til under 2002-niveau eller under 2001-niveau plus 5 pct., vil man ved gennemførelsen af det her forslag heller ikke kunne *ned sætte* boligskatterne?

Kl. 15:39

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 15:39

Mikkel Dencker (DF):

Jeg vil sige, at det jo er den samme begrundelse, som hr. Nick Hækkerup brugte for ikke at sige ja til beslutningsforslaget her, og det er jo en meget hypotetisk begrundelse, der bliver brugt, nemlig frygten for, at boligpriserne falder til under 2001-niveauet. Det er en ren hypotetisk mulighed, som jeg ikke kan forestille mig vil kunne finde sted.

Kl. 15:39

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Nick Hækkerup.

Kl. 15:39

Nick Hækkerup (S):

Hvis hr. Mikkel Dencker interesserede sig for det såkaldte Udkantsdanmark, ville hr. Mikkel Dencker og Dansk Folkeparti kunne konstatere, at det ikke er så lidt hypotetisk endda, så lad os nu prøve at tage parti for dem, der bor i det såkaldte Udkantsdanmark, og høre, om hr. Mikkel Dencker kan svare på det her relativt simple spørgsmål: Er det ikke rigtigt, at hvis det forslag, som hr. Mikkel Dencker er skriverkarl på, bliver gennemført, vil det i de områder af landet, hvor boligpriserne måtte falde til under 2002-niveauet, betyde, at skatterne ikke vil kunne sættes ned?

Kl. 15:40

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 15:40

Mikkel Dencker (DF):

Altså, jeg synes igen, at vi er helt ude i hypoteserne her. Det er så det figenblad, som man har i Socialdemokratiet til at dække sig ind under. Jeg tror ikke på, at det kan lade sig gøre.

Men nu kommer der et arbejde, som Skatteministeriet går i gang med, hvor man skal se på, hvordan det her skal udmøntes i lovgivning. Der var det da en mulighed at tage det med i arbejdet og se på, om man kunne indbygge en mekanisme, sådan at skatten direkte blev sat ned, hvis den meget hypotetiske omstændighed, som hr. Nick Hækkerup beskriver, skulle indtræde.

Kl. 15:40

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Så er det hr. Jesper Petersen.

Kl. 15:41

Jesper Petersen (SF):

Det er jo dejlig nemt at være ordfører for Dansk Folkeparti, når man i sine bemærkninger til beslutningsforslaget overhovedet ikke tager højde for alle de problemer, der vil være forbundet med at fjerne den offentlige ejendomsvurdering. Man tager højde for nogle problemer, det gør man, men der er jo en stribe andre, så det er nødvendigt at have en form for idé om, hvordan de løses. Der er f.eks. problemerne med hele andelsboligmarkedet og det forbrugerpolitiske hensyn, der er forbundet med, at man har en eller anden form for gennemskuelighed på markedet, hvis der er en offentlig ejendomsvurdering, når man skal ud at købe bolig første gang. Alle de steder, hvor man vil undgå skattefusk, bruger man også vurderingen.

Hr. Mikkel Dencker var så ked af det i starten. Jeg vil bare sige, at jeg jo principielt bakker op om ideen om at bruge kræfterne bedre, men for at vi kan komme derhen, hvor hr. Mikkel Dencker også gerne vil hen, er vi nødt til at have løsninger på de her andre ting. Og skuffer det så ikke hr. Mikkel Dencker voldsomt, at der skulle gå så lang tid, inden vi kunne få det her forslag videre? Skuffer det ikke hr. Mikkel Dencker voldsomt, at regeringen to gange har haft forslaget om at fjerne den offentlige ejendomsvurdering på lovprogrammet, men ikke har formået at føre det ud i livet? Er det ikke dybt skuffende for hr. Mikkel Dencker, når nu de partier er så begejstrede, at de ikke har formået at gøre det noget tidligere?

Kl. 15:42

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 15:42

Mikkel Dencker (DF):

Altså, det sidste har jeg ikke mulighed for at kommentere. Jeg ved ikke, hvilke beslutninger der er taget af hvem – og hvorfor – i Skatteministeriet. Det har ministeren haft lejlighed til at svare på. Men jeg kan sige, at når vi har taget den her principielle beslutning i Folketinget om at afskaffe ejendomsvurderingerne, så skal der nu iværksættes et stykke arbejde, der skal udrede, hvordan vi så kan strikke en løsning sammen, som kan tilgodese de formål, som ejendomsvurderingerne opfylder i dag. Det er det, som skal foregå hen over sommeren.

Jeg tror, det er allerbedst at lade de dygtige mennesker i Skatteministeriet udtænke løsninger på det, men umiddelbart kunne et bud på det være – siden hr. Jesper Petersen synes, det er meget vigtigt at høre mine bud på det – at mange af de satser, der bliver fastsat ud fra ejendomsvurderingerne i dag som en matematisk udregning, med en matematisk udregning fremover kunne fastsættes ud fra det beløb, man betaler i ejendomsværdiskat. Det var bare et bud på det. Det behøver ikke at være sådan, men nu har hr. Jesper Petersen fået det, han ønskede fra min side.

Kl. 15:43

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Jesper Petersen.

Kl. 15:43

Jesper Petersen (SF):

Jeg synes ikke, det er nok at sige, at ordføreren ikke rigtig kan forholde sig til de beslutninger, der er truffet i Skatteministeriet. Altså, det er jo et faktum, at der på regeringens lovprogram to gange var lovforslag om det her, og det lykkedes ikke at få det gennemført in-

den for samlingen. Så får Dansk Folkeparti en chance for at fremsætte et beslutningsforslag om at pålægge regeringen noget, den i to omgange ikke har formået at få gennemført, fordi samlingen bliver forlænget.

Jeg går ud fra, det er meget vigtigt for en, når man vælger at bruge den ekstraordinære forlængelse af samlingen til at få det med inden sommerferien. Og er det så ikke også dybt skuffende, at man ikke har formået at få det gennemført, på trods af at man har forsøgt i to samlinger og også ligesom har tænkt lidt over det, inden man satte det på lovprogrammet? Eller vil hr. Mikkel Dencker måske give regeringen så meget, at det måske ikke kun skyldes inkompetence, men at det måske også er mere vanskeligt end at stille sig op og sige, at det gør vi – uden at gennemtænke det nærmere?

Kl. 15:44

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 15:44

Mikkel Dencker (DF):

Nu er jeg ikke skatteminister, så jeg kan ikke svare på, hvilke vurderinger der er foretaget i Skatteministeriet ved tidligere lejligheder. Jeg kan bare sige, at i Dansk Folkeparti har vi en politik, som bl.a. går ud på, at vi vil afskaffe ejendomsvurderingerne. Derfor har vi fremsat det her beslutningsforslag, og vi er glade for, at der er opbakning til det – desværre ikke fra hr. Jesper Petersens parti, men heldigvis fra partier, der i alt udgør et flertal her i Tinget.

Hr. Jesper Petersen brugte jo lang tid på at forklare, hvorfor man i dag ikke kunne tage stilling, og det var, fordi der er en masse problemer forbundet med det. Men det er jo det, vi sætter Skatteministeriet i gang med at finde løsninger på, og det undrer mig, at SF ikke kan være med til at gøre det.

Kl. 15:45

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Så er det hr. Klaus Hækkerup.

Kl. 15:45

Klaus Hækkerup (S):

Jeg vil godt vende tilbage til det spørgsmål, det ikke lykkedes hr. Mikkel Dencker at svare på før. Hr. Mikkel Dencker sagde i sin afsluttende bemærkning: Boligskatterne bevares fastfrosset. Mit spørgsmål er: Betyder det så ikke, at boligskatterne heller ikke kan sættes ned, selv om prisen på boligerne falder?

Kl. 15:45

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 15:45

Mikkel Dencker (DF):

Jeg går ind for skattestoppet, og det betyder primært, at de ikke skal kunne sættes op. Det er det, skattestoppet går ud på i min verden. Jeg er åben over for, om den mekanisme, der er der nu, er en, der kunne bevares, men jeg betragter det absolut som hypotetisk, at boligpriserne skulle kunne falde til under 2001-niveau. Det kan jeg ikke forestille mig skulle finde sted.

Kl. 15:46

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Klaus Hækkerup.

Kl. 15:46

Klaus Hækkerup (S):

Det, vi hørte fra Dansk Folkepartis ordfører, var jo en slem gang pølsesnak. Altså, man har fremsat et beslutningsforslag. Man må da vi-

de, hvad der står i det. Står der, at boligskatterne kan sættes ned eller ej, når de er fastfrosset? Det må forslagsstilleren da vide. Så får vi en lang snak om, hvorvidt det er sandsynligt eller ej. Lad mig bare nævne, at de økonomiske vismænd i deres sidste rapport, der ikke engang er en måned gammel, peger på den store andel af danske boliger, der er finansieret ved hjælp af flekslån. Hvis renten stiger og de skal genfinansieres ved flekslån til en højere rente, betyder det selvfølgelig, at priserne falder, og det betyder, at Dansk Folkeparti er med til at skabe utryghed og usikkerhed i Udkantsdanmark, for vi ved, at det er der, priskuppet vil slå hårdest igennem. Hvorfor vil Dansk Folkeparti dog ikke indrømme, at det er konsekvensen af deres beslutningsforslag?

Kl. 15:46

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 15:47

Mikkel Dencker (DF):

Jamen jeg forstår slet ikke præmissen. Jeg ved ikke, om det er, fordi man kalkulerer med, at boligpriserne vil falde rigtig meget. Det er i øvrigt også nyt for mig, at Socialdemokratiet begynder at kere sig om at give skattelettelse til boligejerne. Det plejer ikke at være formålet hos Socialdemokratiet. Men jeg er, som jeg sagde, åben over for, at vi kigger på, om det var en mulighed at tænke den meget hypotetiske situation, som hr. Klaus Hækkerup beskriver, ind. Andet kan jeg ikke sige.

Kl. 15:47

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere, der har spørgsmål.

Da der ikke er flere, som har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget. Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

**5) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 141:
Forslag til folketingsbeslutning om afskaffelse af multimedie-skatten.**

Af Anders Samuelsen (LA) m.fl.
(Fremsættelse 01.06.2011).

Kl. 15:48

Forhandling

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Forhandlingen er åbnet, og den første, der får ordet, er skatteministeren.

Kl. 15:48

Skatteministeren (Peter Christensen):

Tak for det. Vi har under det forrige beslutningsforslag haft en diskussion om, hvorvidt der er skatter, der er blevet hævet under den her regering. Her er så et beslutningsforslag om en af de skatter, vi har indført som et finansieringselement til at kunne sætte skatten ned på arbejde – den største sænkning af marginals-katten nogen sinde gennemført af den her regering. Det, der også var essensen i den tidligere diskussion, var, at forskellen på regeringen og oppositionen er,

at vi giver pengene tilbage til borgerne via en sænkning af indkomstskatten, mens det, som især Socialdemokratiet og SF gerne vil have lov til, er at hæve skatterne, så de kan finansiere nogle flere gaver for andres penge.

Det her beslutningsforslag har vi behandlet tidligere her i Folketinget. Dengang var det fremsat af Det Radikale Venstre, og dengang afviste regeringen det, og det gør vi igen, netop fordi pengene er brugt til at sænke skatten på arbejde.

Som regeringen også påpegede sidste år, er multimedieskatten en værdiansættelse på 3.000 kr. af det gode, som består i, at en arbejdsgiver betaler for en computer, telefon, internetforbindelse eller et andet multimedie, som man også kan bruge privat. Man bliver derfor beskattet af den private rådighed over telefon, computer, internetforbindelse og andre multimedier. Værdien på 3.000 kr. svarer til den gamle skattepligtige værdi af fri telefon. Det er et skatteretligt princip, at løn skal beskattes, uanset om den udbetales som kontanter eller som personalegoder, og regeringen har med multimediebeskatningen indført en enkel og ensartet regel, der er let for alle at forstå.

Liberal Alliance påpeger flere steder i bemærkningerne til beslutningsforslaget, at multimediebeskatningen straffer fleksible medarbejdere, der forsøger at finde en balance mellem et krævende arbejde og et velfungerende familieliv. Jeg synes, det er vigtigt at huske, at multimediebeskatningen ikke er en skat på arbejdsredskaber, men en beskatning af et multimedie, som man også kan bruge privat. Skatten straffer ikke fleksible medarbejdere, men sørger for, at det personalegode, som et multimedie er, bliver beskattet på en enkel og ensartet måde.

Jeg vil gerne understrege, at multimedieskatten kan undgås, hvis man vælger at bruge sin egen private computer og internetforbindelse til at arbejde i hjemmet, eller hvis man kun bruger de multimedier, som arbejdsgiveren stiller til rådighed, på arbejdspladsen. Det er et valg, den enkelte må træffe sammen med sin arbejdsgiver.

Jeg har bemærket, at Liberal Alliance skriver, at multimediebeskatningen skader den teknologiske udvikling i vores samfund. Det mener jeg egentlig ikke er en rigtig påstand. Det skattepligtige beløb udgør omkring 3.000 kr., hvilket betyder, at langt de fleste vil skulle betale 1.225 kr. i skat om året eller 102 kr. om måneden for at have computer, internetadgang, telefon eller et andet multimedie til rådighed – eller flere af dem. For topskatteydere er skatten knap 1.700 kr. For de flestes vedkommende ligger beskatningen pænt under det, som det vil koste selv at købe et eller flere af de her multimedier, og vi har tilmed indført rabat i beskatningen for ægtefæller. Det sammenholdt med det, som jeg indledte mit indlæg med, netop at pengene er brugt til bl.a. at fjerne mellemskatten, skal man jo huske på.

Her skal vi jo huske på, at mellemskatten er kendtegnen ved, at den indtrådte, når folk gik fra passiv forsørgelse til arbejdsindkomst, og dermed var mellemskatten en jobskat. Det, jeg vil frem til, er, at de borgere, der har fået glæde af, at vi har fjernet mellemskatten, hovedsagelig også er dem, der betaler multimedieskat, men det regnestykke vil være til fordel for de mennesker, som er på arbejdsmarkedet. Eller sagt på en anden måde: Jeg beder sådan set danskerne om lige at regne efter, om de er glade for den omlægning, som vi har lavet, eller ej, for de har al mulig grund til at være glade. De har nemlig haft en stor lettelse ud af skatteomlægningen.

Liberal Alliance anfører, at dansk økonomi står foran økonomiske udfordringer. Det er givet, at der er udfordringer, men med de aftaler, vi har indgået her i foråret, er der skabt grundlag for en holdbar genopretning af dansk økonomi. Samtidig er der klart og konkret anvist finansiering af de 47 mia. kr., som der i kølvandet på den internationale økonomiske krise manglede for at få indtægter og udgifter til at balancere i 2020. Danmarks velfærd kan ikke sikres ved at give ufinansierede skattelettelser og da slet ikke ved at fritage større personalegoder fra beskatning.

Med de bemærkninger vil jeg gerne gentage, at regeringen heller ikke denne gang kan støtte beslutningsforslaget.

Kl. 15:53

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Der er en kort bemærkning fra hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 15:53

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jamen så må vi jo gå skuffede herfra endnu en gang, fordi regeringen ønsker at holde fast i multimediebeskatningen. Jeg er sådan set lidt overrasket over argumentationen, men måske kom der til sidst den argumentation, jeg havde regnet med, nemlig noget med, at man skulle have nogle indtægter, og at man derfor var nødt til ligesom at have den her skat. For jeg synes jo, skatteministeren først lagde op til, at det egentlig var en rigtig god idé med en multimediebeskatning, men jeg går da ikke ud fra, at det er skatteministerens politiske udgangspunkt, at det er en fin idé, at folk skal beskattes af deres fleksibilitet og deres overarbejde og muligheden for at få arbejds- og familieliv til at hænge sammen. Det er da ikke noget, der er godt for samfundet eller godt for den enkelte. Så er det korrekt forstået, at det var sidste halvdel, der var den egentlige argumentation, eller synes man faktisk, at multimedieskatten er en god skat?

Kl. 15:54

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 15:54

Skatteministeren (Peter Christensen):

Diskussionen om, hvorvidt en skat er god eller ej, bliver en lang diskussion. Det, der er afgørende i et velfærdssamfund, er jo, at man kan finansiere det fælles, og i den sammenhæng har vi været inde at kigge på, om det var formålstjenligt at gøre Danmark mere konkurrencedygtigt ved at sænke skatten på arbejde. Vi var helt klar på, at det var vigtigt. Og derfor har vi sænket skatten på arbejde, faktisk ad tre omgange, men for at finansiere det, har vi været inde at kigge på, om der så er steder, hvor det vil være mindre skadeligt at tage skatten. Vi mener sådan set, at princippet om, at man beskatter goder, der stilles til rådighed af en arbejdsgiver og bruges privat, er et sundt princip, alene af den grund, at man jo ellers hurtigt vil se resultatet. Hvis man har en direkte aflønning via penge, der beskattes med omkring 50 pct., og man har skattefrie personalegoder uden beskatning eller loft overhovedet, så skal man nok kunne regne ud, hvordan mange vil blive aflønnet i fremtiden. Så hvis hr. Simon Emil Ammitzbøll spørger ind til, om der kan være et sundt skattemæssigt princip i at beskatte personalegoder, så er svaret ja.

Kl. 15:56

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 15:56

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Det jo lidt ufatteligt, at vi i år 2011 mener, at det er et personalegode at have en bærbar computer eller en iPhone, eller hvad ved jeg. Altså, det er jo sådan set et arbejdsredskab. Hvad bliver det næste? At det også er en skovl eller en hammer, der bliver et personalegode for en håndværker? Jeg ved det snart ikke. I virkeligheden synes jeg desværre, at hele argumentationen bygger på princippet om mangel på fantasi. Altså, man taler om ufinansierede skattelettelser, for ufinansierede skattelettelser er sådan nogle skattelettelser, der ikke handler om, at man finder på nye skatter, når man afskaffer gamle skatter. Man kunne jo også sætte de offentlige udgifter ned, vil jeg sige til skatteministeren. Jeg mener, det er et meget smukt princip at gå efter

at få en mindre offentlig sektor i det land i verden med den største offentlige sektor, i stedet for at få en større offentlig sektor, sådan som regeringen og De Radikale og Dansk Folkeparti lægger op til i de kommende år. Det er da en meget bedre vej, sådan at Danmark kan få et lavere skattetryk, vi kan blive mere konkurrencedygtige, vi kan få mere velstand til glæde for den enkelte dansker.

Kl. 15:57

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 15:57

Skatteministeren (Peter Christensen):

Jeg synes, det er rart at diskutere skattepolitik med Liberal Alliance, for den diskussion, der foregår lige nu, er, om den skatteomlægning, regeringen lavede, kunne være finansieret ved at skære i den offentlige sektor frem for, som vi gjorde, at øge andre skatter og afgifter. Det er jo en noget mere virkelighedsnær diskussion end den, man hører fra den røde del af oppositionen, som gang på gang påstår, at vores skatteomlægning ikke var finansieret. Det var den jo lige præcis.

Vi er så ikke enige med Liberal Alliance i, at vi skulle sænke skatten på arbejde ved at skære i den offentlige sektor. Vi mener, at det, der har været afgørende, har været at lave en skatteomlægning, som i sig selv også vil medføre en bedre konkurrenceevne i det her land, nogle bedre incitamentter til at gå fra ledighed til arbejde, nogle bedre incitamentter til at uddanne sig – alt sammen noget, som vil medføre, at vi vil få en større vækst i det her samfund og dermed også en større mulighed for at finansiere det fælles. Så der er forskellige tilgange til, hvordan vi sætter i hjulene i gang.

Men det glæder mig som sagt, at Liberal Alliance anerkender, at selvfølgelig er skattereformen finansieret.

Kl. 15:59

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til skatteministeren. Så går vi over i ordførerrækken, og den første ordfører er hr. Mads Rørvig, Venstre.

Kl. 15:59

(Ordfører)

Mads Rørvig (V):

Tak for det.

Vi behandlede et lignende beslutningsforslag her i Folketingssalen i sidste samling. Beslutningsforslaget gik også dengang ud på at afskaffe multimedieskatten, og Venstres holdning er den samme, nemlig at vi ikke kan støtte forslaget, med den samme argumentation.

Vi har jo gennemført en historisk skattereform, en skattereform, der gør det mere attraktivt at arbejde, og en skattereform, der på sigt vil give os 5,5 mia. kr. mere om året til velfærd, og skattereformen er, som skatteministeren også sagde, fuldt finansieret. Det betyder, at vi har måttet finde finansieringen på en række områder, og et af de her finansieringselementer er jo at gøre den gamle beskatning af fri telefon teknologineutral, kan man sige, og dermed opnå et større provenu, da flere multimedier bliver medtaget i en sådan beskatning.

Før skattereformen var det et virvar med forskellige beskatnings-satser, alt efter hvilket udstyr man havde. Noget udstyr blev betragtet som et skattefrit medarbejdersgodt, mens andre multimedier skulle beskattes. Og foruden de forskellige former for beskatning var hele den teknologiske udvikling løbet fra det regelsæt, vi havde. Hvem kan sige, om en iPhone er en computer eller en telefon eller begge dele?

Derfor var det hensigtsmæssigt en gang for alle at få skabt en ensartet beskatning på området, og det fik vi gjort med en multimediebeskatning. Den er ikke blevet lige vel modtaget alle steder, og

slet ikke hos Liberal Alliance, men den bidrager til, at vi har kunnet sænke marginals-katten så meget, som vi har gjort, alt sammen fuldt finansieret.

Jeg mener heller ikke, det er rigtigt, at en multimedieskat vil bremse den teknologiske udvikling og gøre Danmark til et teknologisk uland, for det svarer til, at en skatteyder betaler imellem 102 og 150 kr. ekstra i multimedieskat efter den gældende sats på værdiansættelsen af de 3.000 kr.

Så jeg vil henholde mig til den ordførertale, jeg holdt for et år siden, nemlig at Venstre ikke kan støtte en afskaffelse af multimedieskatten, også med den begrundelse, at det jo koster 650 mio. kr., og at Liberal Alliance ikke anviser finansiering hertil.

Kl. 16:01

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Der er en kort bemærkning fra hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 16:01

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Hr. Mads Rørvig sagde jo ganske fint, at man indførte multimediebeskatning, og så fik man et større provenu, altså at danskerne skulle betale mere. Det er sådan konceptet i det med det større provenu, ikke? Der er jo nogen, der skal betale sådan et.

Men jeg syntes ikke, hr. Mads Rørvig fortalte, hvorfor det er, at Venstre synes, det er en god idé at beskatte medarbejderes fleksibilitet og overarbejde, således som multimedieskatten gør. Det burde vel i virkeligheden være skattefrit at yde en ekstra indsats. Altså, hvis man ellers gik ind for flere fradrag, kunne man overveje, om der skulle gives fradrag for det, for det er så god en idé, at medarbejderne står til rådighed, fordi det gør, at produktiviteten i virksomhederne kan øges til gavn for os alle sammen, i stedet for dette, som gør det modsatte.

Regeringen siger, at den kæmper for hjemmearbejdspladser, men hvordan går det mon med dem?

Kl. 16:02

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 16:03

Mads Rørvig (V):

Nu siger hr. Simon Emil Ammitzbøll, at folk kommer til at betale mere som følge af multimediebeskatningen, og det er rigtigt. Men hvis man lige tager helikopterperspektivet og kigger på, hvad det egentlig var, der skete ved skattereformen, så forholdt det sig jo sådan, at vi bl.a. afskaffede mellemskatten, hvilket sænkede marginals-katten markant. Så til det der med, at folk betaler mere, fordi de skal betale multimedieskat, vil jeg sige: Jo vist, men man skal lige se på hele sammenhængen.

Så er det jo i Danmark et skatteretligt princip, at løn skal beskattes, uanset om det er løn, man får af arbejdsgiveren, eller det er et personalegodt, og med multimediebeskatningen har vi forenklet de regler, der hidtil var for beskatning af fri telefon. Jeg anerkender da, at Liberal Alliance har den holdning, at personalegoder slet ikke skal beskattes, men det ser vi i Venstre som nødvendigt, også fordi der, hvis det ikke var tilfældet, automatisk var en glidning fra normal aflønning over i aflønning i materielle goder, og det er vi ikke interesseret i.

Kl. 16:04

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 16:04

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Der er jo nok en grundlæggende uenighed om, om computere og telefoner er personalegoder eller arbejdsredskaber. Jeg troede, at i 2011 var alle enige om, at det må være helt naturlige arbejdsredskaber.

Så siger hr. Mads Rørvig, at man skal prøve at se det i helikopterperspektiv, og der er det, jeg vil anbefale hr. Mads Rørvig måske at få helikopteren op i de lidt højere luftlag og så ikke kun se på Danmark, men se verden som et hele. Og der er Danmark og danskerne plaget af skatter i en grad som intet andet folk, belastet af verdens største offentlige sektor, der er eksploderet under den nuværende regering. Føler man som borgerlig politiker slet ikke et ansvar for at gøre noget ved det, for at øge Danmarks konkurrenceevne?

Føler man slet ikke, at man kan se med misundelige blikke over Øresund til Sverige, hvor de borgerlige politikere ikke alene er det af navn, men også af gavn, og derfor fører en politik, der giver høje vækstrater, og at man kunne sørge for, at Danmark ikke skulle være nummer et på alle disse kedelige parametre, men en gang imellem lidt længere nede? Og her taler vi jo bare om en enkelt lillebitte tabelig skat, som ikke giver særlig meget i indtægt, men som generer rigtig, rigtig mange mennesker i deres hverdag og deres arbejdsliv og deres familieliv.

Kl. 16:05

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 16:05

Mads Rørvig (V):

En lillebitte skat, bliver der sagt. Altså, den indbringer 650 mio. kr. til statskassen. Set i lyset af at vi står over for nogle økonomiske udfordringer for det danske samfund og vi lige har vedtaget en 2020-plan, hvor vi tager drastiske midler i brug – specielt er det ikke alle initiativer, der er lige sjove – så skulle 650 mio. kr. være det rene ingenting.

Jeg deler simpelt hen ikke hr. Simon Emil Ammitzbølls holdning til det, og jeg synes, det er lidt fattigt, at man, når man fremsætter sådan et beslutningsforslag, der medfører en meromkostning for staten på 650 mio. kr. om året, så ikke kan gøre sig umage med at anvise finansiering dertil. Det er bl.a. på den baggrund, at vi selvfølgelig ikke kan støtte forslaget.

Kl. 16:06

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Så er den næste i ordførerrækken hr. Nick Hækkerup, Socialdemokratiet.

Kl. 16:06

(Ordfører)

Nick Hækkerup (S):

Liberal Alliance gentager med dagens beslutningsforslag det beslutningsforslag, som Det Radikale Venstre fremsatte i 2010, og som vi havde til behandling her i salen den 6. maj 2010. Det er sådan set fair nok. Dels er reglerne blevet ændret siden dengang, dels havde Liberal Alliance ikke stundet at møde frem til behandling i salen og redegøre for partiets holdning ved lejligheden sidste gang.

Socialdemokratiet fremførte i forbindelse med vores og i øvrigt SF's finanslov for 2012, at multimedieskatten bør ændres, således at de, der alene har et multimedie til rådighed fra arbejdsgiveren, bør fritages for multimediebeskatning. Det vil f.eks. gælde den skovarbejder, der af sikkerhedsmæssige grunde har en mobiltelefon med i skoven, eller hjemmehjælperen, der har en elektronisk patientjournal med rundt på den håndholdte computer. For dem og andre, der kun

har et multimedie til rådighed, skal der ingen multimediebeskatning være. Så langt er vi enige i såvel Det Radikale Venstres som Liberal Alliances forslag om at afskaffe multimedieskatten. Det vil være en håndsrekning til nogle af dem, som virkelig knokler hårdt på arbejdsmarkedet uden at have de store lønninger. Og det vil have den fordel, at vi slipper af med noget af det administrative bøvvl, som en lang række arbejdsgivere har klaget over i forbindelse med multimedieskatten.

Men for dem, der har flere multimedier til rådighed f.eks. folketingsmedlemmer, som har iPhone, som har bærbar computer, som måske har tv og – for de særlig udvalgte folketingsmedlemmer – oven i købet for øjeblikket iPad til rådighed, synes jeg sådan set det er fair nok at sige, at der skal ske en multimediebeskatning. Det mener vi er et godt princip. Det var det samme princip, som skatteministeren pegede på, nemlig at man skal betale skat af sin løn, uanset om den bliver udbetalt i bananer eller i kroner eller i multimedier. Hvis multimedier bliver fritaget helt for beskatning, er der den risiko, at navnlig dem, som er højtlønnede, og som har stor indflydelse på deres egen løn, vil være fristet til at tage en del af lønnen ud i bruttolønsordning eller som ekstra multimedier og på den måde undgå beskatning. Det kræver ikke stor fantasi at forestille sig, hvad der vil ske. Det vil ikke bare være en iPhone eller en computer eller et tv, hvorfor ikke en ekstra bærbar computer hjemme, som børnene kan bruge, og hvorfor ikke det store B&O-tv med den store kanalpakke, så man kan følge med i de udsendelser, der nu er relevante, og som man kan erklære relevante for arbejdet, og hvorfor ikke det samme til sommerhuset? Det koster jo det samme, nemlig ingenting, hvis man bliver enige om det, fordi det er alle andre, der skal betale. Det vil være et gigantisk skattehul, og det vil være helt urimeligt.

Så er der nogle, der måske vil sige, at nej, sådan går det nok ikke i praksis, men vi ved, at det vil ske. Vi har allerede – og dokumenteret bl.a. jo i tv – set, hvordan firmaer systematisk tilbyder omgåelse af de eksisterende regler. Bl.a. har det jo været oppe i Pengemagasinet på DR 1. Da jeg forberedte mig til den her sag, faldt jeg over et meget sigende citat fra direktøren for it-leverandøren Atea, som i december 2010 sagde til Jyllands-Posten, og jeg citerer: Multimedieskatten har betydet alt. Vi forventer, at vi har omsat for ½ milliard, når vi slutter regnskabsåret for 2010. Den halve milliard havde vi ikke fået, hvis der ikke havde været multimedieskat.

Socialdemokratiets holdning er altså, at multimedieskatten skal afskaffes for dem, der kun har et multimedie til rådighed. Efter det, der er sagt indtil videre, gør jeg mig ikke nogen illusioner om, at VKO på den her måde vil bidrage til at lette hverdagen for almindelige hårdtarbejdende mennesker, men i virkeligheden kunne forslagsstillerne jo vælge at tage det her positivt op, og så er der faktisk en reel mulighed for, at vi kan få en ændring og få det her forslag i den ændrede form vedtaget.

Kl. 16:10

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Mikkel Dencker fra Dansk Folkeparti som ordfører.

Kl. 16:10

(Ordfører)

Mikkel Dencker (DF):

Jeg tror ikke, at jeg udløser den store overraskelse eller det store chok ved at sige, at Dansk Folkeparti vil stemme imod beslutningsforslaget, hvis det kommer til en afstemning ved en andenbehandling.

Multimedieskatten, som Liberal Alliance ønsker at afskaffe, eksisterer på nuværende tidspunkt som en del af skatteaftalen, den aftale, der hedder »Forårspakke 2.0«, som er indgået mellem Dansk Folkeparti og regeringen. Alene af den grund, at Dansk Folkeparti har været med til at aftale multimedieskatten, bakker vi selvfølgelig op om,

at den skal eksistere, og derfor afviser vi selvfølgelig også beslutningsforslaget her, som går ud på at afskaffe den.

I Dansk Folkeparti finder vi det rimeligt, at al form for løn beskattes, også den løn, der udbetales i form af naturalier, ved at man får stillet et gode til rådighed, som man har mulighed for at benytte privat, og som derfor kan erstatte en udgift, som man ellers skulle have afholdt af egen pengepung. Derfor finder vi det også rimeligt, at vi har en multimedieskat, som tager højde for de ting.

Desværre fremgår det ikke af beslutningsforslaget, hvad Liberal Alliance vil stille i stedet for multimedieskatten. Skal aflønning i naturalier være skattefrit, for så er der da for alvor lukket op for spekulation i at konvertere aflønning i penge til aflønning i goder i stedet for. Det synes jeg Liberal Alliance skylder en forklaring på. Ligeså skylder Liberal Alliance en forklaring på, hvordan forslaget skal finansieres. I forslaget konstateres det alene, at der vil være et provenutab på 650 mio. kr. Sådan, ufinansierede skattelettelser, eller hvad er det nu egentlig vi er ude i? Jeg glæder mig til at få en uddybning af det.

Vi kan med andre ord ikke støtte beslutningsforslaget, så Liberal Alliance må nok hente opbakning andre steder fra.

Kl. 16:12

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 16:12

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg har ved tidligere lejligheder forstået på nogle af hr. Mikkel Denckers kolleger fra Dansk Folkeparti, at Dansk Folkeparti ser sig selv som sådan et særligt parti for familien eller noget i den stil, altså at de er meget optaget af, at man skulle have særlig gode vilkår der. Hvis man virkelig mener det bogstaveligt og ikke kun sådan ved festlige lejligheder, burde man så ikke netop se på det her forslag om at øge fleksibiliteten mellem familieliv og arbejdsliv, så det bliver nemmere både at kunne have en karriere og have et aktivt familieliv?

For det, man gør med den her skat, er jo at gøre det mere besværligt at være en fleksibel medarbejder og kombinere arbejdsliv og familieliv, arbejde og fritid. Så er pointen i virkeligheden, at man står og taler for den her skat, fordi man nu har indgået en eller anden større aftale med regeringen og så er det her noget af det dårlige, der kom med, og som man så var nødt til at stemme for? Eller synes Dansk Folkeparti virkelig, at det her er en helt fantastisk idé?

Kl. 16:14

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 16:14

Mikkel Dencker (DF):

Jeg må sige, at den første del af hr. Simon Emil Ammitzbølls indlæg var jeg helt enig i. Dansk Folkeparti er et parti, som vil gøre noget for, at familierne skal have det godt og det skal være nemt at have et godt familieliv. Den ros er jeg helt enig i, så tak for den.

Men jeg mener ikke, at det, at vi har en multimedieskat, som Dansk Folkeparti også bakker op om, er noget, der er i modstrid med at have et godt familieliv. Nu mener jeg jo nok, at det at have et godt familieliv kan man opnå på andre måder end ved at blive fri for at betale multimedieskat. Det er der mange andre faktorer som har indvirkning på.

Men jeg vil nok også tillade mig at sige, at jeg tror, at de fleste mennesker faktisk opnår en gevinst ved at have den her multimedieskatordning på den måde, at hvis man er topskatteyder, betaler man sådan ca. 1.800 kr. om året i multimedieskat, og hvis man inden for den ramme får stillet en bærbar computer til rådighed med internet-

forbindelse af sin arbejdsgiver, tror jeg nok, at de 1.800 kr. er tjent ind. Så jeg ved ikke, hvorfor det skulle forhindre at have et godt familieliv.

Kl. 16:15

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 16:15

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Når folk nu er så glade for det, hvordan forklarer hr. Mikkel Dencker så, at der har været et markant fald i arbejdsgiverbetalte bredbåndsforbindelser til private?

Kl. 16:15

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 16:15

Mikkel Dencker (DF):

Der må jeg blive hr. Simon Emil Ammitzbøll svar skyldig. Jeg kender ikke den statistik, der skulle vise en markant tilbagegang i arbejdsgiverbetalte bredbåndsforbindelser; den har jeg simpelt hen ikke set. Jeg tvivler også på, at det er ret mange mennesker her i landet, som har fravalgt deres arbejdsgiverbetalte mobiltelefon, computer eller internetforbindelse på grund af multimedieskatten. Det kan jeg simpelt hen ikke forestille mig. Det ville være en meget dårlig forretning for langt de fleste mennesker.

Kl. 16:15

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Jesper Petersen, Socialistisk Folkeparti.

Kl. 16:16

(Ordfører)

Jesper Petersen (SF):

Som andre ordførere har nævnt, er det jo ikke første gang, vi tager debatten her. Der har tidligere været fremsat beslutningsforslag fra Det Radikale Venstre om at fjerne multimedieskatten, vi har selvfølgelig også diskuteret det i første omgang, da den overhovedet blev indført, og vi har ved forskellige samråd og ved andre lejligheder haft fornøjelsen af at diskutere det.

Vores konklusion i SF vil være nogenlunde den samme: Vi mener, at der skal være en beskatning af frynsegoder, som man får fra sin arbejdsgiver, af goder, som man får i stedet for løn, eller af goder, som har en værdi for en, på den måde, at man ellers selv skulle eller ville anskaffe sig dem. Det skal ikke være muligt at aftale, at man simpelt hen sørger for at udbetale lønninger som goder i stedet for – eller at man måske, hvis man har en virksomhed og udbetaler sin egen løn, gør det til sig selv – og at man på den måde slipper for at skulle betale skat. Og sådan ville det være, hvis der ikke fandtes en multimediebeskatning eller en rimelig beskatning af frynsegoder.

Det, at der er en rimelig beskatning af goder, handler jo om at undgå, at der sker en omgåelse af skattereglerne. Det handler også om retfærdighed, på den måde, at det kun er dem, der er på arbejdsmarkedet, der overhovedet kan få disse goder fra en arbejdsgiver i stedet for at få udbetalt løn. Samtidig er der også en skævhed mellem den offentlige sektor og den private sektor. Det medfører så også en kønsskævhed, fordi kvinder jo er overrepræsenteret i den offentlige sektor, og når man ser på fordelingen af frynsegoder, kan man se, at det altså betyder, at kvinder ikke begunstiges i samme grad som mænd af de regler, der er, og sådan ville det også være, hvis der ikke fandtes en multimediebeskatning.

Men det er selvfølgelig så en diskussion om, hvordan vi skal indrette det på det her område, hvor man både har personlig gavn af godet, og hvor det kan bruges i forbindelse med ens arbejde. Multimedieskatten er også besværlig at administrere, og vejledningen i forbindelse med den har en længde som et gennemsnitligt evangelium.

Vi vil gerne være med til at se på tilfælde af multimedieskatningen, der sådan er åbenlyst urimelige, og har foreslået, at man kan undtages fra multimedieskatning, hvis man alene har fået stillet ét multimedie til rådighed af sin arbejdsgiver. Der kan man undgå bøvellet og ligesom have det som en bagatelgrænse. Det har vi som en del af vores økonomiske plan fremlagt forslag om, og vi vil altså gennemføre det, hvis vi kan komme til det. Vi har finansieringen til det i vores økonomiske plan, men har ikke nok til – og har heller ikke støtte til det – at fjerne multimedieskatten fuldstændig.

Men jeg synes, at Liberal Alliance trods alt skal tage det sådan, at vi jo så her får en fornyet debat om multimedieskatningen og muligheden for at lave en eller anden form for justering af det. Der håber jeg, at vi, om ikke nu, men så til den tid, hvor vi forhåbentlig har et nyt flertal, kan se på det, og der vil det da være så udmærket igen at have den dialog med Liberal Alliance.

Kl. 16:19

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Mike Legarth, De Konservative.

Kl. 16:19

(Ordfører)

Mike Legarth (KF):

Tak, hr. formand.

Det Konservative Folkeparti kan ikke støtte forslaget. Det kommer sikkert ikke bag på nogen.

Det forholder sig jo sådan, at i forbindelse med skattereformen, « Forårspakke 2.0 », tilbage i 2009, skabte vi et historisk resultat ved at sænke skatten på arbejde med 7,5 pct. I den forbindelse lyttede vi jo til Skattekommissionen og mange af de anbefalinger, der var fra den, herunder at det ville være en god idé at indføre en multimediebeskatning.

Hvorfor nu det? Det er for det første, fordi det er et finansieringselement til netop at kunne sænke skatten på arbejde med 7,5 pct., hvilket er et helt og aldeles fremragende resultat – og vi skal videre ad den vej, for det øger Danmarks konkurrenceevne, og det øger beskæftigelsen i Danmark, og i det hele taget sikrer det, at vi kan blive ved med at bevare det servicesamfund, som vi så gerne vil have.

Det er for det andet, fordi vi jo ikke kan appellere til, at vi får et naturaliesamfund, hvor man betaler løn med naturalieydelse, og hvis der ikke skulle betales multimedieskat, skulle der jo sådan set heller ikke betales skat af en firmabil eller betales skat af rejser, en medarbejder har fået af virksomheden. Så hvis der skal være en eller anden form for symmetri i den beskatning, vi har – og det skal der selvfølgelig – er vi også nødt til at indføre en multimedieskat. Vi har heldigvis gjort det i en størrelsesorden, sådan at det er fair. Den koster, for dem, der ikke betaler topskat, 102 kr. om måneden. Det vil med andre ord sige, at man ikke selv med egne midler kan købe en billigere løsning, for det ville jo altså betyde, at man skulle ud at købe en computer eller en mobiltelefon, opkobling, betaling af abonnement og taletid, reparation, modelskifte osv. osv. Så det her er en billigere løsning, og det, vi skal appellere til, er, at vi ikke har et samfund, hvor man skal have både en arbejdsmobil og en privat mobil og en arbejdscomputer og en privat computer. Det ville da være det glade vanvid, at man var nødt til at slæbe rundt på to modeller af hver, fordi det nu engang kunne betale sig. Og hvis man betaler topskat, er det altså 141-142 kr., man skal tale om måneden for at have det her medie stillet til rådighed.

På mange måder er der jo ingen skat, der er behagelig. I Det Konservative Folkeparti er vi sådan set helst fri for skatter, i hvert fald vil vi holde dem så lave som muligt, men på den anden side skal det samfund, vi har, også finansieres, så derfor har vi accepteret den her løsningsmodel.

Derfor kan vi ikke støtte beslutningsforslaget.

Kl. 16:21

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 16:21

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Egentlig kunne jeg godt lide hr. Mike Legarths afslutning, fordi jeg tror sådan set, at hr. Mike Legarth og jeg har en fælles aversion imod det høje danske skattetryk. Jeg synes sådan set, at det er at tone rent flag, hvis pointen er at sige: Vi kunne ikke lige blive enige om at få en mindre offentlig sektor, så vi måtte finde penge til lavere skatter ved at finde andre skatter. Vi synes, at den her skat ikke er særlig god, men det var så det, det kunne blive til.

Det er jo sådan set en argumentation, som i hvert fald jeg kan forstå, hvis det er det, der er argumentationen. Vi har hørt lovsang indtil nu, ikke fra ordføreren her, men fra tidligere ordførere om, hvor fantastisk en idé det er, at man skal beskatte medarbejderes fleksibilitet, overarbejde osv. Så jeg skal bare høre: Var det rigtigt hørt?

Kl. 16:22

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 16:22

Mike Legarth (KF):

Jeg er enig i, at man skal sørge for, at der er god konkurrenceevne, og der skal også være fleksibilitet, og det er der også med den her ordning. Multimedieskatten gør ikke, at man ikke kan have hjemmearbejdspladser, og forhindrer ingen form for fleksibilitet. Det er noget sludder, fordi prisen er så lav. Men i den bedste verden var mange skatter ikke til stede, men der skal også være symmetri, der skal være lighed for loven, tingene skal have en sammenhæng, og det er der her.

Så er multimedieskatten jo i øvrigt som sagt sat lavt, men også som et plus dertil har vi på det seneste givet en ægtefællerabatordning – det synes jeg også er glimrende – sådan at vi fuldstændig og i ethvert tilfælde har skabt en ordning, hvor det er billigere at tage imod det her multimedie end at have et tilsvarende privat.

Kl. 16:23

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 16:23

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Så fik jeg alligevel ikke helt det svar, jeg havde håbet på, men det skal ikke skille os ad.

Er ordføreren ikke bekymret over, at vi har set, at antallet af virksomhedsbetalte bredbåndsforbindelser til private er faldet med over 20 pct., siden regeringen lancerede ideen om en multimediebeskatning? En eller anden effekt har det vel haft, og jeg er i hvert fald bekymret over, at den her regering, som fejrede hjemmearbejdspladser, og hvad ved jeg, samtidig ser et fald i antallet af reelle hjemmearbejdspladser. Der kunne det her jo i virkeligheden være en ret logisk forklaring, altså at man har fået multimediebeskatningen og den virak, som det har medført, og herregud..., undskyld, det må man ikke sige. Når man ser på, hvor lidt den her skat giver, og hvor mange mennesker den generer, synes jeg, at det er svært at se, at de

to ting står forholdsmæssigt over for hinanden på en måde, som kan retfærdiggøres over for befolkningen.

Kl. 16:24

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 16:24

Mike Legarth (KF):

Jeg er ret overbevist om, for ikke at sige helt og fast overbevist om, at årsagen til, at antallet er faldet, jo er, at det ikke kan betale sig at få stillet en virksomhedsbetalt internetopkobling til rådighed, fordi hvis det var det eneste udbytte, at man havde den, jamen så kan det godt være, at det ikke kan betale sig, og så har man valgt at have en privat i stedet for. Men det, der jo er vigtigt, er, at alle har så meget it til rådighed som muligt, og vi har set i andre opgørelser, at intet land er så velfunderet inden for it og opkoblingsmæssigt, som vi er. Så det er rent faktisk ikke et billede af, at det her virker negativt.

Nu er Det Konservative Folkeparti jo meget optaget af, at vi har så høj konkurrenceevne, så meget beskæftigelse, gode rammevilkår og lav beskatning som muligt, og det plejer vi jo også at være enige med Liberal Alliance om, men da det virkelig gjaldt, da vi forhandlede finanslov sidste gang, og hvor vi jo gav hr. Simon Emil Ammitzbøll og Liberal Alliance 1,5 mia. kr. på en blankocheck, hvor man kunne have valgt at slette multimedieskatten, løb hr. Ammitzbøll og Liberal Alliance ud af døren så hurtigt, så det røg fra skosålerne. Det synes jeg var skuffende. Der kunne man jo have været blevet ved forhandlingsbordet og forhandlet nogle gode skattevilkår igennem i stedet for ikke at tage et ansvar.

Kl. 16:25

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Niels Helveg Petersen, Det Radikale Venstre, som ordfører.

Kl. 16:26

(Ordfører)

Niels Helveg Petersen (RV):

Det Radikale Venstre har fra starten været imod multimedieskatten, stemt imod den, og vi kan tilslutte os det her forslag, som jo helt flugter med et forslag, Det Radikale Venstre tidligere har fremsat.

Kl. 16:26

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Frank Aaen som ordfører for Enhedslisten.

Kl. 16:26

(Ordfører)

Frank Aaen (EL):

Vi er i Enhedslisten enige i, at det er en tåbelig skat, som ikke fungerer særlig godt, og som rammer en hel del mennesker, som ikke burde rammes af beskatning, og derfor er vi helt indstillet på at lave en omlægning af den her skat og håber, at der kan blive et flertal for det efter et folketingsvalg. Vi er dog ikke enige i, at man bare skal afskaffe multimedieskatten, og det er, fordi der er nogle, og særlig dem, der er ansat i toppen af pyramiden tæt ved ejere eller arbejdsgivere, som får stillet enormt store medier til rådighed, og der mener vi, at der er tale om et frynsegode, som burde beskattes, i modsætning til når det er social- og sundhedsassistenten, der bare har et arbejdsredskab stillet til rådighed.

Så vi mener, at det er en udnyttelse af lovgivningen, der jo allerede sker i dag, hvor nogle medarbejdere, som typisk er højt lønnet, samtidig så kan få stillet enorme mængder udstyr til rådighed for en meget lav betaling af skat. Det vil vi gerne have grebet ind over for,

men altså, i sin grundstruktur er multimedieskatten dårlig, og derfor bør det laves fuldstændig om, og det vil vi gerne medvirke til.

Kl. 16:28

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Så er det ordføreren for forslagsstillerne, hr. Simon Emil Ammitzbøll, Liberal Alliance.

Kl. 16:28

(Ordfører for forslagstillerne)

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg vil starte med at takke ordførerne for deres indlæg. Jeg tror, jeg vil sige det sådan, at der er mest grund til tak til min tidligere partifælle hr. Niels Helveg Petersen, som ikke spildte mange ord på forslaget, men dog sagde det, jeg ønskede at høre, nemlig at Det Radikale Venstres støtter det her forslag. Det er vi jo glade for. Så mangler vi kun 77 mandater i at have et flertal for at afskaffe multimedieskatten.

Jeg synes dog også, at vi vil glæde os over de positive toner, der var fra S og SF, om, at man delvis vil afskaffe den. Så må vi se, om vi kan blive enige om noget mere konkret, men jeg betragter det i hvert fald som positive tilkendegivelser. Jeg tror, der skal lidt mere arkæologisk arbejde til for at finde ud af, om jeg egentlig var glad for eller utilfreds med Enhedslistens tilkendegivelse. Man er i hvert fald imod multimedieskatten, som den er nu – så meget tror jeg vi kan blive enige om. Regeringen og Dansk Folkeparti har et forlig, der gør, at de føler sig bundet, og det er jo så sådan, det er.

Men det er virkelig ærgerligt. Det er virkelig ærgerligt, at verdens mest skatteplagede befolkning, nemlig den danske, ikke kan få lov til at få bare denne lille lettelse, som der var lagt op til her. Multimedieskatten er jo en del af den buket af tåbelige skatter, der er blevet indført de senere år. De fire tåbelige skatter, som er fedtskatten, ud-ligningsskatten på pensioner, iværksætterskatten og multimedieskatten, er fire sådan tossede skatter, som er indført for at opfylde kort-sigtede finansieringsbehov, men som i virkeligheden har en kontra-produktiv effekt på dansk økonomi. Således er der ikke noget, der tyder på, at den måde, man har indrettet fedtskatten på, vil forbedre den danske folkesundhed. Man ved til gengæld, at det vil øge grænsehandelen, man ved, det vil øge den sorte handel, man ved, det vil flytte arbejdspladser ud af Danmark og dermed ikke gøre noget godt. Ud-ligningsskatten på pensioner er et signal om, at folk ikke skal spare op til deres egen pension, sådan som vi ellers i årtier har opfordret dem til at gøre. Iværksætterskatten er en skat på nye virksomheder og dermed på vækst og arbejdspladser. Endelig er der multimediebeskatningen, som er en skat på overarbejde, på medarbejderes fleksibilitet og på en øget sammenhæng mellem familie og arbejdsliv. Det er fire tåbelige skatter, hvoraf det her forslag kun drejer sig om en enkelt, men vi kunne sådan set godt have fremsat forslag om nogle af de andre også.

Hvis man ser på IT- og Telestyrelsens seneste telestatistik fra andet halvår af 2010, som kom for ca. 3 uger siden, vil man kunne se, at antallet af bredbåndsforbindelser til private, der er betalt af erhvervsvirksomheder, er faldet med over 20 pct. Således var det i første halvår af 2009 290.171 betalte bredbåndsforbindelser, mens det nu er faldet til 226.649 – et meget markant fald, som faktisk begynder lige på det tidspunkt, hvor regeringen begynder at tale om, at vi skal indføre en multimediebeskatning her i landet.

Regeringen holder såkaldte hjemmearbejdspladser, og det er sikkert også ganske fornøjeligt for videnskabsministeren at rejse rundt med noget sådant – også for andre, der kan se, at der bliver brugt offentlige kroner på at fejre, at folk skal arbejde derhjemme, men sandheden er desværre, at det går den anden vej. Når vi så ser på det lille beløb, det er under 700 mio. kr. om året, det giver at have en multimediebeskatning, hvis vi ser det sådan i reelle kroner og så har man selvfølgelig ikke fratrukket det, det måtte koste, nemlig at

der bliver lavet mindre i de danske virksomheder, der er mindre konkurrencedygtige – men nok om det – og når vi ser på, hvor mange mennesker det generer, må man undre sig over, at et stort flertal i Folketinget så stædigt holder fast i, at man skal genere danskerne med en multimediebeskatning. Som jeg sagde tidligere, kunne man ligefrem være fristet af – ikke at det er et forslag – at sige, at man skulle gøre det modsatte og nærmest give folk penge for at have så mange computere og telefoner og iPads, og hvad ved jeg, derhjemme, sådan at de virkelig kan stå til rådighed for deres arbejdsgiver og dermed være til gavn for produktiviteten.

Kl. 16:33

Jeg må også sige, at jeg synes, at noget af den retorik, der har været omkring det her med, at det er et medarbejdergode og et frynsegode, og at det kan sammenlignes med, at man fik gratis bananer, tror jeg endda, der blev sagt her fra Folketingets talerstol, når der sådan bliver stillet multimedier til rådighed, desværre viser, at i hvert fald flertallet i Folketinget åbenbart er nogle årtier bagud i forhold til det, der foregår på den anden side af denne borgs tykke mure, hvor det anses for at være ganske almindelige arbejdsredskaber i forbindelse med at passe et ganske almindeligt arbejde i en moderne tid.

Så er der blevet sagt: Jo, men skal vi så bare lave ufinansierede skattelettelser? Jeg kan faktisk ikke fordrage det udtryk ufinansierede skattelettelser, for »ufinansierede skattelettelser« er noget med, at der ikke er nok skatter til at komme i stedet for de skatter, som der var før. Det er det udtryk, man bruger om ufinansierede skattelettelser. Når man har kæmpe underskud på finansloven, har man ikke »ufinansieret offentlig velfærd« – men det er jo faktisk det, man har. Vi lider af ufinansieret offentlig velfærd og mangel på konkurrencedygtighed i forhold til andre lande i den vestlige del af verden. Vi har en af de laveste vækstrater i den rige del af verden, og det, der skal til for at gøre noget ved det, er først og fremmest at se på skatten på arbejde, men generelt også på vores skattetryk, som er en af de kedelige verdensrekorder, som denne regering jo også har været med til at holde fast i. Det vil blive værre med en S-SF-regering, skylder jeg selvfølgelig at sige til dem, der skulle tro, at det forholder sig anderledes.

Endelig må vi med hensyn til finansiering sige, at det bliver sagt, at Liberal Alliance her i forslaget ikke har skrevet, hvordan det skal finansieres. Men efter at vi nu i flere år er blevet hånet, spottet og latterliggjort af stort set et hvilket som helst parti i denne sal for, at vi vil mindske den offentlige sektor, mindske det offentlige bureaukrati, have mere udlicitering og færre offentligt ansatte, kan det vel ikke være nogen gåde, hvor vi i forbindelse med indgåelse af en finanslovaftale for 2012 vil finde finansieringen til denne og andre skattelettelser.

Danmark står i en svær situation. Det er blevet bedre med 2020-aftalen, tror jeg hr. Mads Rørvig fik sagt. Jo, det er da i hvert fald ikke blevet meget værre, og det er da sikkert blevet en lillebitte smule bedre, men det er slet, slet ikke godt nok. Vi har brug for at gøre verdens største offentlige sektor mindre, vi har brug for at sænke verdens højeste skattetryk, hvis vi overhovedet skal have en chance for at være med i konkurrencen med de andre rige lande. Ellers vil vores børn og vores børnebørn og vores jævnaldrende og måske også vores forældre om allerede få år bebrejde os, at vi ikke tog det ansvar, som var vores, og som man slet ikke har taget med de aftaler, der ligger nu.

Jeg skal gentage min tak til Det Radikale Venstre for at være for forslaget og ærgre mig over, at regeringen og Dansk Folkeparti ikke ville være med. Så må vi se, hvad vi kan gøre med nogle af de øvrige partier, som måske var halvpositive over for dette forslag. Tak for debatten.

Kl. 16:37

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Tak til ordføreren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget. Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

6) 1. behandling af lovforslag nr. L 210:

Forslag til lov om ændring af udlændingeloven. (Skærpede udvisningsregler).

Af integrationsministeren (Søren Pind).
(Fremsættelse 30.05.2011).

Kl. 16:37

Forhandling

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Forhandlingen er åbnet. Den første ordfører er hr. Troels Christensen, Venstre.

Kl. 16:37

(Ordfører)

Troels Christensen (V):

Da Venstres integrationsordfører ikke har mulighed for at være i salen i dag, har jeg lovet at læse hans ordførertale op.

L 210, lovforslaget her, strammer op på mulighederne for udvisning, så udlændinge, der har begået kriminalitet og står til udvisning, kun skal have mulighed for at blive her i landet, hvis udvisningen med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser. Forslaget er dermed en skærpelse af den gældende ordning, hvorefter udvisning af kriminelle udlændinge kan undlades, hvis udlændingens personlige forhold, herunder tilknytning til Danmark, taler imod udvisning.

Den hidtidige trappestigemodel ændres, så domstolene i forbindelse med en dom for alle lovovertrædelser, hvor der idømmes frihedsstraf, og ikke som i dag kun i forbindelse med de bestemte overtrædelser af straffeloven, skal anvende den her nye skærpede ordning for udvisning, medmindre dette vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

Derudover skærpes ordningen med betinget udvisning, så udlændinge, der ikke udvises som følge af Danmarks internationale forpligtelser, altid skal udvises betinget. Begår udlændinge en ny kriminalitet i prøvetiden, skal der som udgangspunkt udvises.

Sidst, men ikke mindst, foreslås det, at det indgår som en skærpende omstændighed, hvis forbrydelsen er et led i organiseret kriminalitet, især banderelateret kriminalitet.

Udlændinge, der kan og vil bidrage til vores samfund, er mere end velkomne i Danmark, og heldigvis gælder det langt størstedelen af dem, der er i Danmark. Men det er et faktum, at et lille mindretal af udlændinge vender Danmark og integrationen ryggen. Det er et mindretal, der ødelægger det positive billede af udlændinge, som danskere ellers ville have. Udlændinge, der kommer til Danmark for at begå kynisk og skruppelløs kriminalitet, har intet at gøre her i landet.

Integrationsministeriets seneste udvisningsredegørelse fra 2010 viser, at 1.271 udlændinge blev udvist ved dom i perioden fra 2008 til og med første halvår af 2009. Og i samme periode er 117 udlændinge blevet kendt skyldige i noget strafbart, bl.a. narkokriminalitet, menneskesmugling og særlig alvorlig kriminalitet, men de er ikke

blevet udvist, da anklagemyndighedens påstand om udvisning ikke er blevet imødekommet af dommeren. Kun i meget få tilfælde – ja, faktisk helt præcist 35 – er der blevet idømt betinget udvisning.

Med de lovændringer, som lovforslaget foreslår, har vi en forventning om, at alvorlig kriminalitet fører til udvisning fra Danmark under respekt for vores internationale forpligtelser. Så i Venstre er vi derfor tilfredse med, at lovforslaget forstærker mulighederne for at udvise kriminelle udlændinge og udenlandske bandemedlemmer, der skaber utryghed for ganske almindelige borgere, danskere såvel som nydanskere. Og vi håber på bred opbakning her i Folketingssalen til lovforslaget.

Jeg skal derfor meddele, at Venstre støtter forslaget.

Kl. 16:41

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak. Der er en kort bemærkning fra fru Line Barfod.

Kl. 16:41

Line Barfod (EL):

Jeg er klar over, at hr. Troels Christensen indledte med at sige, at han ikke er ordfører på forslaget. Så skal man jo normalt ikke komme med korte bemærkninger. Men jeg vil gerne sige, at jeg synes, det er fuldstændig uacceptabelt, at Venstre, der har insisteret på, at dette forslag skulle hastebehandles, inden Folketinget går på sommerferie, ikke er i stand til at stille med en ordfører på et forslag, som har så stor en principiel betydning og rejser så afgørende spørgsmål om Danmarks internationale forpligtelser. Det håber jeg ordføreren vil tage med tilbage til sin gruppe, for jeg synes, det er fuldstændig uacceptabelt, at man blandt de mange medlemmer, som Venstre trods alt har i Folketinget, ikke er i stand til at finde en ordfører, som vi kunne have en politisk debat med om det her væsentlige forslag. Jeg håber meget på, at man finder en ordfører til anden- og tredjebehandlingen.

Kl. 16:42

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 16:42

Troels Christensen (V):

Tak, det tager jeg med.

Kl. 16:42

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Så er det fru Marianne Jelved.

Kl. 16:42

Marianne Jelved (RV):

Selv om Venstre ikke har sin ordfører på talerstolen, vil jeg gerne tillade mig at spørge, hvad der efter Venstres opfattelse ligger i begrebet med sikkerhed, altså at man med sikkerhed ikke overtræder de internationale konventioner.

Kl. 16:43

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 16:43

Troels Christensen (V):

Det er jo et spørgsmål, som domstolene skal tage stilling til. Det er jo dem, der afgør det.

Kl. 16:43

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Så er det fru Karen Hækkerup som ordfører for Socialdemokratiet.

(Ordfører)

Karen Hækkerup (S):

Med det her lovforslag lægger man op til, at det skal være en klar hovedregel, at udlændinge, der idømmes en frihedsstraf, skal udvises. Udvisningen kan dog undlades, hvis udvisningen med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser. Allerede i dag beror udvisning på en konkret vurdering af en lang række omstændigheder, der er nævnt i udlændingelovens § 26, og vil altid ske under hensyntagen til Danmarks internationale forpligtelser.

Lovforslaget ændrer ikke ved, at de internationale forpligtelser altid skal overholdes, og at det skal være op til domstolene at foretage en konkret vurdering af, om udvisning vil være mulig inden for rammerne af Danmarks internationale forpligtelser.

Af høringsnotatets side 3 fremgår det, at i de tilfælde, hvor der vil være tvivl om rækkevidden af de internationale forpligtelser, skal det være op til domstolene at foretage en konkret vurdering af, om udvisning vil være mulig. På side 5 i høringsnotatet skriver Integrationsministeriet, at der med lovforslaget ikke foretages ændringer i de kriminalitetsformer, der kan begrunde udvisning efter udlændingelovens § 22-24.

Et af høringsssvarene er fra Red Barnet, der udtrykker bekymring for, hvad der vil ske, når børn mellem 14 og 18 år begår kriminalitet, men det bemærkes i Integrationsministeriets høringsnotat, at børnekonventionen er en del af Danmarks internationale forpligtelser, og de vil derfor selvfølgelig ikke være omfattet.

En anden del af lovforslaget handler om, at det skal være en skærpene omstændighed med hensyn til udvisning, hvis der er tale om organiseret kriminalitet og bandekriminalitet. Det støtter Socialdemokraterne naturligvis. Bandekriminalitet kan jo være narkohandel, det kan være ulovlig våbenbesiddelse, det kan være vold eller skyderier i de gader, hvor vi bor og lever.

Jeg synes, det er vigtigt at understrege, at med den her lovændring, der er lagt op til, bliver der ikke ændret ved, at Danmark skal overholde de internationale forpligtelser. Det vil sige, at man stadig væk skal leve op til Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols praksis, og der vil stadig væk være krav om, at man skal anvende de mange kriterier, der er opremset i eksempelvis Maslov mod Østrig. Her står der bl.a., at det afhænger af den begåede kriminalitets art og grovhed, varigheden af den udvistes ophold i bopælslandet, tiden efter den begåede kriminalitet og den pågældendes adfærd i denne periode, den udvistes familiesituation – herunder forhold som ægteskab og børnenes bedste interesser – og mange andre ting. Det vil sige, at proportionaliteten og den konkrete vurdering ved domstolene bliver opretholdt, og derfor vil jeg sige, at når man vejer for og imod den her lovgivning, ender Socialdemokraterne med at sige, at det vil vi gerne stemme for.

Jeg synes, det er vigtigt at understrege, at når der kommer en debat om kriminelle udlændinge, eksempelvis bandemedlemmer, som ikke kan udvises, går det ud over almindelige mennesker, som har en anderledes kulør i ansigtet end vi, der er flest af her i landet. Igen og igen skal man høre, om der skal ske noget med dem. Man hører for eksempel, når der har været skyderier på Nørrebro, at de, der bor der, spørger, om ikke de kan blive fri for de her mennesker, som ikke kan finde ud af at leve op til de regler og normer, der burde være for, hvordan vi omgås hinanden.

Derfor er der jo nogle grænser for, hvad man kan tillade sig at gøre, når man er gæst i et land. Der er selvfølgelig forskel på, hvor længe man har været her. Der er forskel på, hvilken beskyttelse man skal have, men med det her lovforslag går vi altså ind og siger, at hvis man ikke har statsborgerskab i Danmark og begår kriminalitet, kan man udvises. Og der er selvfølgelig også regler, der sørger for, at hvis man ikke kan udvises, får man en betinget udvisning. Den betingede udvisning gør, at der vil være en prøvetid, og den kriminelle,

der har fået en dom, ved, at det altså nu gælder om ikke at begå fornyet kriminalitet.

Jeg synes, det er vigtigt i den her sag at tage de lovlydiges standpunkt og sige til dem: Vi ved godt, det går ud over jer hver gang, der bliver begået kriminalitet. Når folk står og hidser sig op over, at alle, som er kommet hertil og har en anderledes hudfarve end vi, der er flest, er nogle værre banditter, går det ud over de lovlydige, hvis der ikke er konsekvenser og sanktioner for dem, der rent faktisk ikke kan finde ud af at opføre sig ordentligt og ikke vil indordne sig under vores regler.

Derfor støtter vi lovforslaget. Der er dog en ting, som jeg synes det ville være rigtig fornuftigt at få afklaret, inden vi sender lovforslaget til afstemning. Det er den bekymring, der bliver nævnt, og som går ud på, at en del af lovforslaget minder om noget, som SR-regeringen fremsatte i 1998. Dengang var der også en hovedregel, og efterfølgende blev det underkendt af Højesteret. Jeg håber, at integrationsministeren vil redegøre for det under sin tale og klarlægge det, så vi alle, der er her i salen i dag, er sikre på, at hvis det her lovforslag vedtages, bryder vi ikke med reglerne om godt lovarbejde, og vi kan være sikre på, at loven, der eventuelt bliver vedtaget, ikke vil kunne blive underkendt af Højesteret.

Kl. 16:48

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Der er tre spørgsmål. Det første er fra fru Line Barfod.

Kl. 16:48

Line Barfod (EL):

Det glæder mig trods alt, at Socialdemokraternes ordfører gerne vil være sikker på, at man holder sig inden for den højesteretsdom, der ligger fra 1999. Jeg vil gerne høre, om Socialdemokraterne vil være indstillet på, at vi får en høring, hvor vi får det nærmere belyst. For hvis Højesteret allerede har taget stilling til, at en lignende lov ikke kunne opretholdes i Danmark, så vil det jo være absurd at gennemføre en sådan lov en gang til. Det var det ene spørgsmål, altså om man vil være med til en høring om det her spørgsmål.

Det andet er, at lovforslaget jo lægger op til at bryde med et helt grundlæggende retsprincip om, at tvivlen skal komme den anklagede til gode. Vi plejer at sige, at vi i en retsstat har et princip om, at man hellere vil lade ti skyldige gå fri end dømme en uskyldig. Hvad er det, der gør, at Socialdemokraterne mener, at man skal bryde med det retsprincip og fremover sige, at hvis der er tvivl, så skal den tvivl ikke komme den anklagede til gode? Og kun hvis man er fuldstændig sikker på, at man er i strid med internationale konventioner, så må man ikke udvise.

Kl. 16:49

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 16:49

Karen Hækkerup (S):

For nu at tage det sidste først vil jeg sige, at jeg har så meget tillid til den danske dommerstand, at jeg er helt sikker på, at der ikke vil være nogen domstol, der vil dømme nogen til udvisning, medmindre man er sikker på, at det er i orden. Det vil være en konkret vurdering, der skal foretages i de enkelte sager. Jeg er klar over, at fru Line Barfod nu vil sige, at der jo skal være sikkerhed for, at man ikke bryder de internationale konventioner, men så lang tid en dommer ikke vil sige, at vedkommende ikke er sikker på, at vi ikke bryder det, og hvor der ikke er nogen tvivl – nu fik jeg rodet mig ud i noget, der gik den forkerte vej. Men meningen er: Så lang tid en dommer ikke siger, at her er vedkommende fuldstændig sikker, så er der jo ikke længere det tvivlsspørgsmål, som fru Line Barfod taler om. Der tror jeg at domstolene vil dømme fornuftigt, som de plejer.

Så vil jeg sige om det første, fru Line Barfod spurgte til, nemlig om høringen, at jeg har noteret mig, at Institut for Menneskerettigheder i sit høringssvar skriver, at selv om vi nærmer os sommerferien, er man selvfølgelig villig og interesseret i at stille sig til rådighed. Så det kunne da være, at integrationsministeren skulle foranledige, at vi eventuelt kunne have en høring, eller at vi kunne have et møde, hvor vi kan få afklaret de spørgsmål, som de nævner i deres høringssvar.

Kl. 16:50

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Line Barfod.

Kl. 16:50

Line Barfod (EL):

Nu plejer høringer jo at være noget, vi i Folketinget arrangerer, og ikke ministrene, så det, jeg gerne vil høre om, er, om Socialdemokraterne i Integrationsudvalget vil være med til at sikre, at vi får en høring om det her afgørende spørgsmål.

Det andet var så spørgsmålet om de grundlæggende retsprincipper. Som jeg forstår ordføreren, siger Socialdemokraterne, at de håber, at dommerne ikke følger loven, men i stedet gør, som de plejer. Det, som loven lægger op til, er jo, at man skal gå væk fra det helt fundamentale retsprincip om, at tvivlen kommer den anklagede til gode; det helt fundamentale retsprincip om, at hvis man er i tvivl om, hvorvidt man handler i strid med internationale konventioner, jamen så lader man være med at idømme en udvisning.

Lovforslaget siger, at dommerne skal gøre det modsatte, altså at de kun må lade være med at udvise, hvis de er fuldstændig sikre på, at det vil være i strid med menneskerettighedskonventionerne.

Derfor vil jeg gerne høre: Hvad er det konkret, der har fået Socialdemokraterne til at ændre opfattelse af, hvorvidt man skal følge de grundlæggende retsprincipper i dansk demokrati?

Kl. 16:51

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 16:52

Karen Hækkerup (S):

Jeg synes, at lovforslaget stadig lægger op til, at der skal være den proportionalitet, altså at domstolene skal foretage en konkret vurdering. Jeg ser ikke for mig, at der er nogen dommere, der vil udvise folk, medmindre de føler, at den sikkerhed, som de skal leve op til, rent faktisk er opfyldt. Jeg er sikker på, at domstolene vil vide at granske de forskellige afgørelser, der er, f.eks. ved Menneskerettighedsdomstolen, og der ligger jo en meget velkendt praksis, som man kan slå ned på. Så jeg er sådan set ikke i tvivl om, at domstolene sagens kan finde ud af at håndtere det.

Til spørgsmålet om en høring vil jeg sige, at det altid er Socialdemokraternes politik, at når der er partier, som bringer et forslag om en høring i spil, når der er en lovbehandling, så skal der være meget tungtvejende grunde til, at man siger nej. Det er der selvfølgelig ikke i den her sag. Jeg synes, det vil være fornuftigt, hvis vi kan nå at arrangere et møde. Det behøver ikke at være et møde med alle interessenter, for det kan vi måske dårligt nå, men vi kan sagtens nå at arrangere et møde, og det vil jeg selvfølgelig bakke op om, som vi altid gør det, når der er partier, der ønsker at få belyst særlige spørgsmål i forbindelse med en lovbehandling.

Kl. 16:52

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Så er det fru Marianne Jelved.

Marianne Jelved (RV):

Tak. Jeg undrer mig ligesom den tidligere spørger faktisk også over Socialdemokratiets stilling her. For jeg hører på fru Karen Hækkerups ordførertale, at Socialdemokraterne er trygge ved domstolene og ved, at de vil dømme, som de altid har gjort. Hvorfor skal vi så have den her lov? Altså, hvori består fordelene ved den her lov, hvis intet er ændret i forhold til den praksis, vi har haft indtil nu?

Kl. 16:52

Kl. 16:53

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.**Karen Hækkerup (S):**

Det er til dels fru Marianne Jelveds eget partis skyld, at der kommer det her lovforslag. For hvis ikke fru Marianne Jelved og Det Radikale Venstre havde indgået en aftale om tilbagetrækningsreformen, hvor man har frarøvet en hel masse mennesker den efterløn, som de var stillet i udsigt – det er hundrede tusinde af mennesker, som nu står og er usikre på, hvad deres indkomst vil være i de kommende år – altså, hvis ikke regeringen havde fået De Radikale og Dansk Folkeparti med til at forringe muligheden for efterløn for hundredtusindvis af mennesker, som nu står og føler sig usikre på, hvad fremtiden vil bringe, så var det her lovforslag jo aldrig blevet til noget.

Når det så er sagt, er det vigtigt for mig at understrege, hvad indholdet i det her lovforslag er. Jeg tror ikke, at der er en særlig stor ændring i forhold til, hvor mange udvisningsager vi ser i dag. For i dag balancerer vi i forvejen på kanten af internationale konventioner. Det hører vi igen og igen. Så det, man kan sige, er, at det her er Dansk Folkepartis pris for at være med til at forringe efterlønnen. Dansk Folkeparti vil hellere tale om udlændingestrømninger, stramninger af retspolitikken og den slags, og det får de så lov til med Det Radikale Venstres mellemkomst, fordi Det Radikale Venstre jo selv har indgået den politiske studehandel, der gik ud på, at man gik med til at få DF til at forringe efterlønnen, svigte deres løfter over for hundredtusindvis af mennesker, mod at DF så skulle have noget pynt at hænge om halsen, og det er jo så bl.a. det her lovforslag.

Kl. 16:54

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Marianne Jelved.

Kl. 16:54

Marianne Jelved (RV):

Det der er vel nok en skønsang. Jeg har lyst til at sige amen. Hvis det er Socialdemokraternes forklaringer fra nu af og fremover, får vi det hyggeligt. Jeg fik ikke svar på mit spørgsmål. Hvad er forskellen på de regler, der er i det lovforslag, vi behandler her, og de gældende regler om udvisning, når alt er, som det altid har været, i fru Karen Hækkerups optik, og når domstolene vil blive ved med at behandle sagerne på nøjagtig samme måde, som de har gjort hidtil? Hvorfor skal vi så stemme ja til det her?

Kl. 16:55

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 16:55

Karen Hækkerup (S):

Jeg tror i virkeligheden, at fru Marianne Jelved godt kender svaret. Vi støtter op om det her forslag, fordi vi selvfølgelig gerne vil være med til at sige, at man skal skærpe lovgivningen i forbindelse med organiseret kriminalitet, bander, udlændinge, der kommer hertil, og som vil begå kriminalitet. Skal det være os, som stiller sig på deres

side og siger: Nej, vi vil søreme sørge for, at man ikke skal kunne udvises, hvis man begår kriminalitet? Der er nogle tekniske lovændringer i det her, men når man læser det igennem, fremgår det, at der stadig vil være proportionalitet. Det er stadig domstolene, der skal foretage en konkret vurdering. Derfor tror jeg egentlig ikke, at forslaget er så farligt, som fru Marianne Jelved opfatter det som.

Jeg synes, det er vigtigt at sende et signal om, at vi selvfølgelig ikke vil være med til, at det skal gå ud over de almindelige indvandrere, der er i det her land, og at de skal høre for det, hver eneste gang der er en bandeleder, som ikke kan udvises, fordi der er alle mulige ting og sager, der kommer i vejen.

For mig er det vigtigt at understrege, at det her lovforslag lægger op til, at Danmark skal overholde de internationale konventioner. Det er der ingen tvivl om, de er absolutte, det kan der ikke røkkes ved. Det skal der heller ikke røkkes ved, og derfor føler jeg mig egentlig meget tryk ved, at når vi står og skal se tilbage på, hvad udkommet har været af den her lovgivning, så vil det vise sig, at det mest af alt bare var sådan, at man nu ændrede på nogle formuleringer, fordi det var det, Dansk Folkeparti skulle have. Men det reelle indhold tror jeg faktisk vil være ganske begrænset.

Kl. 16:56

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Så er det hr. Martin Henriksen.

Kl. 16:56

Martin Henriksen (DF):

Jeg vil sige, at den ordveksling mellem Det Radikale Venstre og Socialdemokratiet jo meget godt illustrerer, hvor langt Socialdemokratiet egentlig skal forsøge at spænde. Jeg synes virkelig, at det var en stor omgang fuldstændig kulsort snak, som fru Karen Hækkerup for det første leverer som argumentation for at stemme for forslaget og dernæst forsøger at imødekomme Det Radikale Venstre ved at sige, at det i realiteten ingenting betyder. Men hvorfor vil Socialdemokratiet så stemme for lovforslaget, hvis Socialdemokraterne inderst inde for at berolige De Radikale mener, at det slet ikke betyder noget, det betyder ingenting? Altså, hvad mener Socialdemokratiet? Betyder det her lovforslag noget, eller betyder det her lovforslag ikke noget?

Kl. 16:57

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 16:57

Karen Hækkerup (S):

Det betyder noget for de mennesker, som vi taler om, når vi bla. siger, at man kan begå kriminalitet i Danmark uden at blive udvist. Så rammer det nogle mennesker. Der vil altid være nogle, som står og føler, at der bliver set ned på dem, fordi der er nogle andre, der begår noget kriminalitet, og det rammer så også dem, der opfører sig ordentligt. Også for at komme dem i møde synes jeg at vi skal sende nogle klare signaler, der hedder, at i Danmark er man velkommen. I Danmark er der plads. I Danmark er der mulighed for at være og virke, men der er selvfølgelig en kant. Kanten er, at hvis man begår grov kriminalitet, kan der risikere at falde en udvisningsdom. Der er så forskellige regler for, hvor lang tid man skal have været her, og hvor groft det skal have været.

Men jeg synes, det er vigtigt at understrege, at når alt kommer til alt, og når man kommer til at se på, hvad det er, domstolene skal tage stilling til, skal man stadig leve op til Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols praksis, som kommer med en hel masse krav. Når der skal udvises, skal man være sikker på, at der er proportionalitet imellem den begåede kriminalitets art og grovhed. Man skal tage hensyn til varigheden af den udvistes ophold i bopælslandet; tiden efter den begåede kriminalitet og den pågældendes adfærd i den-

ne periode; den berørte persons statsborgerskab; den udvist familiesituation, herunder ægteskabets varighed og andre faktorer, der viser familielivets effektivitet. Der er masser af andre ting.

Det, jeg prøver på at sige, er, at jeg synes, det er rigtigt at sige, at vi ikke har plads til folk, der er her kun for at begå kriminalitet. Når det så er sagt, at det også vigtigt at understrege, at vores internationale forpligtelser skal overholdes, og det bliver de også med det her lovforslag.

Kl. 16:58

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Martin Henriksen.

Kl. 16:58

Martin Henriksen (DF):

Det er godt nok meget snak. Jeg ved ikke, om jeg kunne tyde ud af det, som fru Karen Hækkerup sagde, at det betød noget, og at det så var derfor, at man stemte for det. Så må Socialdemokratiet og Radikale Venstre så tage den anden diskussion efterfølgende. Hvis det ikke var det, jeg kunne konkludere på baggrund af udtalelserne, kan ordføreren jo altid rette mig.

Jeg kunne godt tænke mig at vide, hvordan ordføreren vil stille sig, såfremt det måtte ske, at regeringsmagten vil skifte og Det Radikale Venstre og Enhedslisten og nok også dele af Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti vil synes, at det her godt nok er lidt for slemt. Socialdemokratiet har jo også før været ude at sige, at nu kan man ikke stramme mere, så hvis det kun var Socialdemokratiet, der havde haft flertallet nu, var det her jo aldrig nogen sinde kommet frem, for man kunne jo ikke stramme mere. Men jeg kunne godt tænke mig at vide, hvad man vil gøre, hvis det kommer som et krav – det gør det jo nok – fra Det Radikale Venstre og Enhedslisten, såfremt regeringsmagten vil skifte, at det her er nogle af de ting, man skal rulle tilbage, fordi det trods alt er for skrap kost. Hvor stor vægt vil Socialdemokratiet så lægge på, at det her selvfølgelig er noget, der skal blive ved med at fungere?

Kl. 16:59

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 16:59

Karen Hækkerup (S):

Jeg synes, det er rørende med al den omsorg fra Dansk Folkepartis ordfører. Det er da klart, at vi følger med i, hvad man går rundt og laver i de forskellige partier. Jeg er f.eks. meget optaget af, hvad det er, Dansk Folkeparti har gjort, når man er rendt fra sine løfter om ikke at ville forringe efterlønnen og udskyde pensionsalderen. Det er noget, der berører i tusindvis af mennesker. Det her berører ikke specielt mange, men det sender nogle signaler, og jeg synes, det er vigtigt at sige, at det også er det, det skal. Udlændinge i Danmark må gerne være her, de er velkommen, der er plads til dem, men der er også en kant. Når den kant overskrides, kan man udvises, hvis man ikke længere har ophold i landet.

Jeg kan godt forstå, at Dansk Folkeparti hellere vil tale om udvisninger og om bandemedlemmer i stedet for at tale om der, hvor tåen rigtig er øm, nemlig det løftebrud, eklatante løftebrud, man har udsat i hundredtusindvis af mennesker for. De kan nu stå og se, at den fremtid, man havde set i møde med selv at kunne vælge, hvornår man skulle trække sig tilbage – om man var slidt eller nedslidt – selv at kunne vurdere, om man ikke længere kunne være på arbejdsmarkedet, være sikker på, at man havde noget at leve af, også selv om der ikke længere var plads til en på arbejdsmarkedet, er forsvundet for almindelige mennesker.

Så jeg kan godt forstå, at Dansk Folkeparti hellere vil udvise omsorg over for Socialdemokraterne. Men jeg siger tak, vi har det fint.

Vi ville sådan set være endnu mere glade, hvis vi også bare kunne give den sikkerhed og den tryghed til de mange mennesker, der i dag står og er bekymrede over, hvad der skal ske med deres efterløn.

Kl. 17:01

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Så går vi videre i ordførerrækken, og det er hr. Martin Henriksen fra Dansk Folkeparti.

Kl. 17:01

(Ordfører)

Martin Henriksen (DF):

Så kunne man jo nævne, at en socialdemokratisk partiformand har sagt, at hvis ikke danskerne er villige til at arbejde de her 12 minutter længere, må det komme i spil at afskaffe efterlønnen, men nu skal det altså ikke være en efterlønsdebat; det er en måde, hvorpå man afsporer debatten om det lovforslag, som vi egentlig diskuterer her i dag.

Forslaget er jo kommet på baggrund af den aftale, som der er blevet indgået, om skærpede udvisningsregler og kommunalt fokus på repatriering, og det udmønter så den del, der har at gøre med skærpede udvisningsregler.

I Dansk Folkeparti synes vi, at det er vigtigt, at udlændinge, der misbruger deres ophold i Danmark til at begå grov kriminalitet, skal mødes med konsekvenser og selvfølgelig også, når det kommer til udvisning. Derfor er der jo allerede gennemført en lang række stramninger af udvisningsreglerne, og det her ligger i fin forlængelse af det.

Bl.a. bliver der lagt op til, at udlændinge, der står til udvisning, kun skal have mulighed for at blive her i landet, hvis Danmarks internationale forpligtelser med sikkerhed kræver det. Og det er en skærpelse af det, der gælder i dag. Det vil bl.a. betyde, at der som udgangspunkt skal finde udvisning sted ved en lang række tilfælde af forbrydelser, bl.a. narkohandel, voldtægt, røveri m.v.

Derudover lægger man også op til en skærpelse af de regler, der gælder for betinget udvisning, sådan at hvis en udlænding står til at blive udvist, men Danmarks internationale forpligtelser med sikkerhed siger, at der ikke kan ske udvisning, skal der ske en betinget udvisning, og bliver der begået ny kriminalitet, jamen så skal det så at sige selvfølgelig lægges oven i vægtskålen, sådan at det taler for, at der i anden omgang kan finde en udvisning sted.

Derudover lægger man op til, at der som led i indsatsen mod banderelateret kriminalitet fremover ved udvisning ved dom skal lægges særlig vægt på, at udvisningen må anses for særlig påkrævet, på grund af at kriminaliteten er begået som led i organiseret kriminalitet.

Som nævnt har Dansk Folkeparti og regeringen i flere omgange strammet udvisningsreglerne over for kriminelle udlændinge. Der er inden for de seneste år udvist flere tusinde kriminelle udlændinge, og det har været nødvendigt; desværre har det vist sig, trods de gode resultater, at der fortsat er lang vej endnu.

Med jævne mellemrum hører vi om sager, hvori domstolene bl.a. med henvisning til Danmarks internationale forpligtelser undlader at udvise dybt kriminelle udlændinge. Disse konventioner beskytter i alt for høj grad forbrydere og indskrænker helt urimeligt Danmarks handlemuligheder.

Dansk Folkeparti har ønsket flere stramninger, og vi har presset på for at få dem. Indtil nu har beskeden været, også fra regeringen, at der ikke var mulighed for at gennemføre stramninger ud over dem, der var vedtaget og gennemført. Dette lovforslag viser, at det er muligt, for nu går vi et stykke længere i forhold til konventionerne, og det hilser vi velkommen i Dansk Folkeparti.

Grundlæggende handler det jo ikke om Danmarks internationale forpligtelser. Tror man det, mener jeg, at man tager fejl. Det handler om noget helt andet. Det handler om Folketingets forpligtelser og

politikernes forpligtelser over for det danske folk – hverken mere eller mindre.

Når udlændinge, som Danmark har taget imod, misbruger vores gæstfrihed, så må det være sådan, at de love, som Folketinget vedtager, udstikker klare retningslinjer, der lægger op til udvisning af disse udlændinge.

Jeg er ufattelig træt af, og jeg forstår oprigtigt talt ikke, at dybt kriminelle udlændinge, der bl.a. er involveret i bandekriminalitet, ikke kan udvises med henvisning til f.eks. deres familieliv og konventionerne. Jeg fatter det simpelt hen ikke. Når en kriminel udlænding får lov til at blive, krænker det danskernes retsbevidsthed og danskernes retsfølelse, og det er urimeligt. Det har vi allerede gjort noget ved, og nu gør vi det igen, og på den baggrund kan Dansk Folkeparti støtte lovforslaget.

Kl. 17:04

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Der er en kort bemærkning fra fru Astrid Krag.

Kl. 17:04

Astrid Krag (SF):

Af en artikel i Politiken den 5. maj fremgår det fra hr. Martin Henriksens partiformand, fru Pia Kjærsgaard, at de økonomiske forhandlinger, altså underforstået forhandlingerne om at afskaffe efterlønnen, som vi kender den nu, og forringe folkepensionen yderligere, hænger nøje sammen med kravene på udlændingeområdet. Og jeg vil bare bede hr. Martin Henriksen om helt kort her på Folketingets talerstol at forklare de hundredtusindvis af danskere, der mister den ret, de ellers havde, til efterløn og til at gå på folkepension, som de havde planlagt det, hvad det her lovforslag, som vi behandler lige nu, har at gøre med deres ret til efterløn.

Hr. Martin Henriksens partiformand har selv sagt, at der er en nøje sammenhæng, og den har jeg ikke kunnet få øje på, men jeg glæder mig rigtig meget til at høre hr. Martin Henriksen beskrive den.

Kl. 17:05

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 17:05

Martin Henriksen (DF):

Så kunne fru Astrid Krag måske, når fru Astrid Krag engang får lejlighed til det – det behøver ikke være i forbindelse med den her debat, der handler om et udvisningslovforslag – forklare, hvordan det hænger sammen, at man støtter en statsministerkandidat, der har sagt, at hvis ikke danskerne vil arbejde 12 minutter mere, kan det komme i spil at afskaffe efterlønnen. Sådan kunne man jo også godt stille det op.

Det er fuldstændig klart, at når Dansk Folkeparti deltager i et forhandlingsforløb, hvor der er mange forskellige ting i spil, vil vi selvfølgelig også forsøge at få gennemført nogle af de ting, som vi synes er vigtige. Altså, hvis vi ikke gjorde det, ville det da først blive mærkværdigt, for at sige det mildt.

Kl. 17:06

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Astrid Krag.

Kl. 17:06

Astrid Krag (SF):

Så vil jeg prøve at spørge på en anden måde: Efter det meget store løftebrud, man har begået over for i hundredtusindvis af danskere, når det kommer til spørgsmålet om efterløn og folkepension og de modeller, vi kender i dag, og som Dansk Folkeparti gentagne gange

og så sent som i starten af det her år som reaktion på statsministerens nytårstale sagde at man stod vagt om, for der kunne danskerne stole på Dansk Folkeparti, og der vidste danskerne, hvor de havde Dansk Folkeparti, mener hr. Martin Henriksen så, at han kan gå tilbage til de danskere og sige: Nej, I vidste ikke, hvor I havde os; nej, vi er godt nok løbet fra det, vi lovede jer, og som vi lovede jer meget klart, men til gengæld har vi fået det her lovforslag, som vi diskutere nu?

Mener hr. Martin Henriksen for det første, at de to ting står mål med hinanden? Og mener hr. Martin Henriksen for det andet, at det her lovforslag på nogen måde gavner den nedslidte murer eller den nedslidte SOSU-hjælper, den nedslidte pædagog eller nogen af alle de andre mange grupper, som jo desværre må ærgre sig gule og grønne over, at Dansk Folkeparti var så billigt til salg og ikke stod fast på det løfte, de ellers meget klart havde givet danskerne?

Kl. 17:07

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 17:07

Martin Henriksen (DF):

Altså, når vi hidtil har haft debatter i Folketingssalen om udlændingepolitikken, har SF og venstrefløjen typisk brugt det argument, at der enten var lovsjusk, eller at høringsprocessen havde været for kort til, at man kunne have sådan en udlændingepolitisk debat i Folketingssalen. Nu bruger man så tilbagetrækningsreformen som et argument for, at man ikke ser sig i stand til at diskutere udlændingepolitik i Folketingssalen. Det synes jeg er ærgerligt, for det er jo trods alt et lovforslag, der omhandler udlændingepolitik. Det omhandler ikke en tilbagetrækningsreform.

I forhold til tilbagetrækningsreformen har Dansk Folkeparti i de forhandlinger, vi gik ind i, sagt – i modsætning til fru Helle Thorning-Schmidt, der har sagt, at det kunne komme i spil at afskaffe efterlønnen – at det var vigtigt at bevare efterlønnen, og den er bevaret. Det, der er aftalt, er der mulighed for at vælgerne kan tage stilling til før et valg, fordi det er noget, der træder i kraft efter et valg.

Så kunne fru Astrid Krag måske komme lidt nærmere ind på, hvad der er Socialistisk Folkepartis politiske holdninger i forhold til udlændingepolitikken, taget i betragtning, at det er det, vi diskuterer i dag.

Kl. 17:08

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Line Barfod.

Kl. 17:08

Line Barfod (EL):

Jeg kan godt forstå, Dansk Folkeparti ikke ønsker at diskutere efterløn, at man ikke har lyst til at stå ved, at man er løbet fra alle sine løfter om ikke at forringe efterlønnen, men tværtimod stemmer for, at efterlønnen bliver afskaffet, stort set. Og det, man får i stedet, er så, at man vil udvise nogle flere.

Hvordan er det, at Dansk Folkeparti mener, at det, at der er nogle flere mennesker, der bliver smidt ud af Danmark, skulle hjælpe de SOSU'er og jord- og betonarbejdere og andre, der havde regnet med, at de fik mulighed for at have nogle gode pensionistår, dyrke deres familieliv, fritidsaktiviteter osv.? Hvordan har Dansk Folkeparti afvejet de to ting i forhold til hinanden?

Kl. 17:09

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 17:09

Kl. 17:11

Martin Henriksen (DF):

Nu ligger der jo i den tilbagetrækningsreform bl.a. en seniorførtidspension, som skal imødekomme nogle af de grupper og eksempler, som fru Line Barfod er inde på. Det er det, der ligger i tilbagetrækningsreformen. Jeg er selvfølgelig helt med på, at det ikke er noget, man ønsker at beskæftige sig med fra bl.a. Enhedslistens side, for det kunne være med til at nuancere debatten, og det har man selvfølgelig ikke nogen interesse i.

Det her lovforslag går ud på, at udlændinge, som begår grov kriminalitet, skal udvises af Danmark. Det er det, lovforslaget handler om.

Fru Line Barfod ryster på hovedet, men fru Line Barfod har, går jeg ud fra, læst lovforslaget og vil kunne se det i lovforslaget, nemlig at det er det, det handler om. Derfor ville det jo være interessant, hvis man diskuterede det, som lovforslaget handler om, og når der på et tidspunkt kommer et lovforslag om en tilbagetrækningsreform, vil det jo være relevant der at diskutere det.

Kl. 17:09

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Line Barfod.

Kl. 17:09

Line Barfod (EL):

Jeg har læst lovforslaget, og det handler ikke specifikt om, at man bliver udvist for grov kriminalitet. Det handler om, at man også kan blive udvist for ganske, ganske lille kriminalitet.

Men det, der er relevant, synes jeg, er, at det her lovforslag jo er blevet til som led i en studehandel. Dansk Folkeparti har indgået en studehandel, hvor man har sagt ja til stort set at afskaffe efterlønnen mod til gengæld at få lidt forskellige ting rundt omkring, herunder at flere mennesker, der måske er født og opvokset i Danmark, skal smides ud, også for ikke særlig alvorlig kriminalitet. Så er det bare, jeg spørger:

Hvordan har Dansk Folkeparti foretaget den afvejning, at det at smide nogle mennesker ud af Danmark skulle opveje, at SOSU'ere, jord- og betonarbejdere, gartnere og masser af andre mennesker med hårdt arbejde ikke længere har ret til at trække sig tilbage og få en ordentlig pensionisttilværelse, men kan se frem til, at de skal blive ved med at arbejde, indtil de er så nedslidte, at de måske vil kunne få en førtidspension? Hvordan har man lavet den afvejning i Dansk Folkeparti, at de to ting skulle kunne opveje hinanden?

Kl. 17:10

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 17:10

Martin Henriksen (DF):

Hvordan har Enhedslisten lavet den afvejning, at det er sundt fornuft at støtte en statsministerkandidat, der har sagt, at hvis danskerne ikke arbejder 12 minutter mere, kan det komme i spil at afskaffe efterlønnen, ikke stort set at afskaffe efterlønnen – med de ord, som fru Line Barfod bruger – men at afskaffe efterlønnen? Det er jo også interessant, hvilken afvejning der ligger bag det hos Enhedslisten, og det kan være, fru Line Barfod måske har lyst til at redegøre for det ved lejlighed. Jeg vil anbefale, at fru Line Barfod i dag forholder sig til det lovforslag, som ligger her, og som fru Line Barfod siger at hun har læst, men det tvivler jeg lidt på.

Kl. 17:11

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Karen Hækkerup.

Karen Hækkerup (S):

Vi er vant til, at der kommer grove beskyldninger fra Dansk Folkepartis medlemmer; man hører tit det ene og det andet, og det går ikke kun ud over medlemmerne af Tinget, det går også ud over eksperter eller folk, man ikke har lyst til skal sidde i kommissioner, nævn eller arbejdsgrupper, fordi de ikke bakker nok op om Dansk Folkepartis syn på, hvad ytringsfrihed eksempelvis skal være. Så det er vi ikke uvante med, men alligevel synes jeg måske nok, det er groft at beskyldte et af Folketingets fremmeste medlemmer for ikke at læse de lovforslag, der behandles i salen.

Der er en kobling i det, Dansk Folkepartis ordfører siger om seniorførtidspension. Dansk Folkeparti siger, at det er, fordi Enhedslisten ikke vil nuancere debatten og ikke vil tage den debat om, at man har indført en seniorførtidspension bl.a. som betaling for det her med, at kriminelle udlændinge skal kunne udvises.

Jeg vil bare spørge Dansk Folkepartis ordfører: Er det ikke korrekt, at for at blive godkendt til en seniorførtidspension skal man stadig opfylde de samme kriterier, som man skal, hvis man skal godkendes til en helt almindelig førtidspension? Det vil sige, at der skal være et varigt tab af arbejdsevne, og derudover er den nye ydelse, seniorførtidspensionen, som man så muligvis kan få, ægtefælleafhængig. Kan Dansk Folkeparti bekræfte det?

Kl. 17:12

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 17:12

Martin Henriksen (DF):

Der er ikke fremsat noget lovforslag om seniorførtidspension. Der er ikke fremsat noget lovforslag om en tilbagetrækningsreform. Jeg deltager meget gerne i en debat om alle de forskellige elementer, der er i tilbagetrækningsreformen, men jeg synes, det er rimeligt, at man, når man har at gøre med et lovforslag, der handler om en skærpeelse af udvisningsreglerne, så forholder sig til det.

Nu stillede den socialdemokratiske ordfører et spørgsmål til et lovforslag, der handler om udvisningsreglerne, og det spørgsmål indeholdt ikke en eneste ting om udvisningsreglerne. Jeg synes da, at det i forbindelse med den diskussion, vi har her i dag, er meget mere relevant f.eks. at få svar på, om Socialdemokraterne agter at fastholde det her som en del af udlændingelovgivningen, når og såfremt Det Radikale Venstre og Enhedslisten stiller krav til en måske kommende socialdemokratisk regering om, at man skal rulle tilbage. Hvordan stiller man sig f.eks. til det fra Socialdemokratiets side?

Kl. 17:13

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Karen Hækkerup.

Kl. 17:13

Karen Hækkerup (S):

Altså, det er jo Dansk Folkeparti selv, der har været ude at sige, at der er en nøje sammenhæng mellem de regler, vi behandler her, altså mange af de lovforslag, der har været på dagsordenen i dag, og dem, der skal komme efterfølgende samt tilbagetrækningsreformen. Derfor bliver man vel også nødt til at have mulighed for i de her debatter at spørge ind til de forskellige vinkler, der kan være på det.

Nu ved jeg ikke, om hr. Martin Henriksen har opdaget det, men Danmark er i teknisk recession. Vi har haft en fejlslagen krisepolitik, og det svar, som den danske regering og Dansk Folkeparti giver på håndteringen af den ekstremt elendige situation, dansk økonomi er i, den alvorlige situation med tab af arbejdspladser og med familier,

der kan se en usikker fremtid i møde, er, at vi nu skal snakke om udvisningsregler.

Jeg er da sådan set enig i, at det er fornuftigt at udvise folk, der har begået noget kriminelt, og som er her uden at have lyst til at indordne sig eller at bidrage. Jeg har det fint med, at de skal udvises. Men hvordan er sammenhængen mellem, at vi står i en situation, hvor Danmark er i teknisk recession, hvor vi får behov for at fremrykke offentlige investeringer ganske snart, medmindre vi skal se det hele falde fuldstændig på halen, og at det eneste, Dansk Folkeparti så har lyst til at tale om, er stramninger. Hvor er den sammenhæng opstået hos Dansk Folkeparti?

Kl. 17:14

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 17:14

Martin Henriksen (DF):

Jeg tror ikke, at fru Karen Hækkerup oprigtigt støtter, at vi skal stramme udvisningsreglerne. Jeg tror ikke på fru Karen Hækkerup. Jeg tror, at fru Karen Hækkerup har sagt, at man skal støtte det her, fordi man måske har vurderet, at der nok er nogle i den danske befolkning, der synes, at det er meget fornuftigt. Af taktiske hensyn har Socialdemokraterne så vurderet, at de lige skal skynde sig at sige ja til det her lovforslag, mens de i øvrigt i samme åndedrag beroliger Det Radikale Venstre med, at det slet ikke betyder noget – at man altså siger ja til det, men at det ikke rigtig betyder noget. Vi har heller ikke helt fundet ud af endnu, om Socialdemokraterne mener, at det betyder noget.

Så har man mellem de forskellige partier aftalt, at man skal bruge anledningen til at diskutere efterlønnen og tilbagetrækningsreformen. Dansk Folkeparti diskuterer det meget gerne. Vi har været igennem et langt forhandlingsforløb, hvor Dansk Folkeparti faktisk har diskuteret det her hver dag i en lang periode, også i masser af tv-programmer – jeg har set de fleste af dem, og det har fru Karen Hækkerup måske ikke, men man kan sikkert se dem på nettet.

Jeg synes, det er rigtig, rigtig godt, at man har en diskussion om de mange forskellige ting, men i dag har vi jo et konkret lovforslag, som handler om udvisningsreglerne i forbindelse med, at det, når udlændinge begår grov kriminalitet og også mindre grov kriminalitet, skal være nemmere at udvise dem, fordi vi i Dansk Folkeparti synes, at sådan noget er dybt urimeligt. Det er det, lovforslaget handler om.

Så har vi været inde i et forhandlingsforløb, hvor der har været en masse partier, som har ønsket at afskaffe efterlønnen; det har vi ikke ønsket, og derfor er vi kommet ud med den aftale, som vi nu engang er kommet ud med.

Kl. 17:16

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere korte bemærkninger. Den næste ordfører er fru Astrid Krag, Socialistisk Folkeparti.

Kl. 17:16

(Ordfører)

Astrid Krag (SF):

Tak for ordet.

Det lovforslag, vi behandler her i eftermiddag og aften, er en del af Dansk Folkepartis betaling for at forringe forholdene for de tusindvis af kommende efterlønnere og folkepensionister i Danmark, der bliver ramt af den aftale, man har indgået. Det er jo mennesker, som ellers havde set frem til at kunne nyde et otium, inden de var helt slidt ned. Det er ikke mig, der finder på, at der er en sammenhæng. Det har Dansk Folkepartis formand, fru Pia Kjærsgaard, selv sagt til adskillige medier, bl.a. til Politiken den 5. maj.

Jeg synes, at det er en usympatisk måde at lave politik på, men o.k., det er så den måde, som Dansk Folkeparti har valgt at gøre tingene på – et historisk løftebrud omkring efterlønnen til gengæld for lidt indflydelse på andre områder. Men jeg tror, at de fleste, der havde set frem til efterlønnen, har svært ved at se sammenhængen mellem udvisningsdomme og de andre ting, vi skal diskutere her i eftermiddag, og så afskaffelse af efterlønnen, som vi kender.

Det er jo ingen hemmelighed for den, der følger debatten, at Dansk Folkeparti allerhelst ville have flere udvisninger, måske endda uden rettergang, og de har talt vidt og bredt om øget adgang til udvisningsdomme i forbindelse med de her forhandlinger om forringelser af efterlønnen. Men lovforslaget er jo landet et andet sted end dér, man umiddelbart skulle tro, hvis man alene havde fulgt den offentlige debat i dagene omkring vedtagelsen af regeringens 2020-plan og de medfølgende aftaler. Det viser jo, at man trods alt også fra regeringens side ikke kan se stort på, om man vedtager lovgivning, der vil kunne få Danmark dømt ved internationale domstole.

Så ser man bort fra al polemikken og de store armbevægelser i pressen, og det er jo vores opgave her i Folketingssalen ikke at lade os distrahere, men faktisk forholde os til den konkrete lovgivning, vi vedtager, står vi tilbage med et lovforslag, der indeholder tre forhold.

Man slår fast, at en udvisningsdom alene kan stoppes, hvis den med sikkerhed er i strid med Danmarks internationale forpligtelser. Man siger, at betinget udvisning skal gives, hvor udvisning ikke kan finde sted, og bandekriminalitet bliver en skærpende omstændighed.

Der skal ikke være tvivl om, at vi i SF vender os skarpt imod hård organiseret kriminalitet. Der udkæmpes i disse år en benhård kamp mellem forskellige grupperinger og organiserede kriminelle om bl.a. narkotikamarkedet, og i den kamp er helt almindelige borgere alt for mange gange endt i skudlinjen, og vi har måttet se kvarterer lægge gader til opgøret, der ikke burde finde sted, og da slet ikke hvor mennesker bor og har deres familieliv og hverdag. Vi har efterlyst muligheden for at skærpe lovgivningen her, og er tilfredse med, at lovforslaget sikrer, at kriminalitet, der er særlig planlagt eller led i omfattende kriminalitet, bliver anset som en skærpende omstændighed ved udvisning.

I forhold til lovforslagets element om betinget udvisning synes jeg egentlig, at det er meget logisk, at hvis internationale forhold alene forhindrer en kriminel i at blive udvist, må der gives en betinget udvisning. Som jeg har kunnet læse mig til i aviserne, stemmer den præcisering også ret godt overens med domstolenes praksis i forhold til betinget udvisning. Det helt afgørende er, at vi ikke ender i en situation, hvor ny kriminalitet, begået af en person med en betinget udvisning, vil kunne give udvisning, uanset kriminalitetsformen. Vi må være helt sikre på, at lovtæksten indeholder den beskrivelse, ministeren giver i noterne til lovforslaget, nemlig, at det forudsætter, at også den ny kriminalitet skal være af en sådan art, at det giver anledning til udvisning, da der ellers ville være tale om en stærkt proportionalitetsforvrængende ændring af lovgivningen.

Det kommer vi til at spørge ind til, og det har vi allerede gjort i udvalgsarbejdet, ligesom Institut for Menneskerettigheder rejser det relevante spørgsmål om, hvorvidt den her del af lovforslaget potentielt er en udvanding af brugen af betinget udvisning og vil gå ud over de forebyggende elementer, der kan være på grund af betinget udvisning.

Endelig er der den del af lovforslaget, der omhandler udlændingelovens § 26. Som jeg læser både lovbetragtningerne og høringsnotatet fra ministeren, slås det i forlængelse af de her ændringer fast, at ikke bare overholdelsen af de internationale forpligtelser er uændret, men også domstolenes pligt til at foretage konkrete vurderinger, hvor der kan være usikkerhed om rækkevidden af de internationale forpligtelser. Det er jeg glad for bliver slået så tydeligt fast i lovbetragtningerne og høringsnotatet, men man må med høringsvarene i

hånd sige, at der er usikkerhed omkring, hvordan denne del af lovforslaget skal fortolkes.

SF har allerede stillet en række spørgsmål og bedt om uddybninger i forhold til de forpligtelser, Danmark også fortsat vil have i relation til forhold, der kan gøre udvisning umulig, og vi har spurgt ind til, hvad man vil gøre i de tilfælde, hvor der ikke kan siges at være en praksis, der giver grundlag for sikre konklusioner. Høringssvarene kan tyde på, at den her del af lovforslaget ikke er lovteknisk hensigtsmæssigt udformet, ja, faktisk er Institut for Menneskerettigheder jo gået så vidt, at de har udarbejdet en alternativ formulering af udlændingelovens § 26 med de politiske ønsker, der ligger i lovforslaget her, og vi vil meget gerne høre ministerens holdning til, om denne nye formulering kunne være en ønskelig klargørelse rent lovteknisk.

Tilsvarende efterlyses en oversigt over Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols praksis vedrørende udvisning på grund af kriminalitet og udarbejdelsen af andet relevant materiale til belysning af Danmarks internationale forpligtelser, så anklagemyndigheden kan opretholde en ensartet praksis. Det er konkrete forslag, vi stiller os bag. Institut for Menneskerettigheder efterlyser desuden eksempler på, hvor man mener domstolen er gået for vidt i fortolkningen og anvendelsen af Danmarks internationale forpligtelser, og det samme har vi spurgt ind til i spørgsmål i udvalgsarbejdet.

Som også den socialdemokratiske ordfører sagde i sin tale, er det også afgørende for os at få et svar på, hvordan det her lovforslag stiller sig i forhold til det lovforslag, som Højesteret tidligere i slutningen af 1990'erne har kendt ulovligt. Det afgørende for os er, at Danmark med lovforslaget lever op til menneskerettighederne. Samtidig er det klart, at får man en udvisningsdom, må man udvises, medmindre det ikke er muligt.

Vi har tidligere efterlyst en skærpelse i forhold til bandekriminalitet og hilser den del velkommen, og vi vil ellers i udvalgsarbejdet forfølge de tvivlsspørgsmål, der er om de andre dele, og stiller os, hvis vi får tilfredsstillende svar, samlet set positivt.

Kl. 17:22

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Det er somme tider, det kniber med at få talen til at passe til tiden. Der er et par spørgsmål, og det første er fra fru Line Barfod.

Kl. 17:22

Line Barfod (EL):

Det er selvfølgelig fint, at SF gerne vil være med til at se på problemet med tidligere højesteretsdomme, og derfor vil jeg også høre, om SF vil være med til, at vi holder en høring, hvor vi får det nærmere belyst. Det var det ene spørgsmål.

Det andet spørgsmål er: Hvad er det, der gør, at SF vil lave så voldsom en ændring i sin retspolitik som at gå væk fra et grundlæggende retsprincip om, at tvivlen skal komme den anklagede til gode? Hvad er det for konkrete forhold ude i virkeligheden, der gør, at SF mener, at det er nødvendigt at ændre sin retspolitik så grundlæggende? Har der været en pludselig opblussen af meget voldsom kriminalitet begået af udlændinge, er domstolene pludselig begyndt at dømme fuldstændig anderledes end tidligere, eller hvad er det, der gør, at SF så fundamentalt ændrer på sin retspolitik, så man ikke længere holder fast i, at tvivlen skal komme den anklagede til gode?

Kl. 17:23

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 17:23

Astrid Krag (SF):

I forhold til det første vil jeg sige, at jeg gerne ser en høring, og jeg kan jo også notere, at i hvert fald Institut for Menneskerettigheder i deres høringssvar har sagt, at de står til rådighed, og også med kort varsel. Det har ikke alle de andre høringssvar, men vi må jo se, hvad der kan lade sig gøre. Jeg synes i hvert fald, det kunne være interessant at få Institut for Menneskerettigheders vurdering. Og så vil jeg sige, at jeg jo bare noterer mig, at der både i bemærkningerne til lovforslaget og i høringssnotatet bliver slået fast, at domstolene stadig vil skulle tage hensyn til usikkerheden om rækkevidden af de internationale forpligtelser, når de dømmer. Det er helt afgørende for mig, at den del også er med, og at det bliver gjort helt klart. Det er noget af det, jeg har spurgt uddybende ind til, også i forlængelse af de høringssvar i forbindelse med usikkerheden om, om domstolene stadig har den frihed til at vurdere de steder, hvor man kan sige, at der altså er en usikkerhed, og at der måske ikke er en helt klar praksis at lægge sig op ad. Det synes jeg er afgørende, og derfor afventer jeg også svar på de spørgsmål, jeg har stillet. Men jeg vil sige, at det, der står i bemærkningerne til lovforslaget, og det, der står i høringssnotatet, synes jeg er godt at få slået fast.

Kl. 17:24

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Line Barfod.

Kl. 17:24

Line Barfod (EL):

Men SF's ordfører svarer ikke på, hvad det er, der konkret ude i virkeligheden gør, at SF ændrer så grundlæggende opfattelse i retspolitikken. Det har hidtil været sådan, at SF har støttet de fundamentale retsprincipper, og det er altså et fundamentalt retsprincip, at tvivlen skal komme den anklagede til gode. Vi har hidtil haft det sådan i Danmark og i andre retsstaten, at man hellere vil lade ti skyldige gå fri end at dømme en uskyldig. Det samme gælder, når det kommer til spørgsmålet om straf, hvor udvisning er en meget, meget voldsom straf. Det at blive revet væk fra hele sin familie, fra det sted, man er født og opvokset, er en meget voldsom straf, og der har man altså hidtil sagt, at man ikke må idømme udvisning, hvis man er i tvivl, om det er i strid med de internationale forpligtelser. Det vender man nu på hovedet til, at man kun må lade være med at udvise, hvis man med sikkerhed ved, at det er i strid med internationale forpligtelser. Hvad er det helt konkret ude i virkeligheden, der får SF til at ændre opfattelse af sin retspolitik?

Kl. 17:25

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 17:25

Astrid Krag (SF):

Jeg kan sige, at jeg ikke oplever, at SF ændrer grundlæggende opfattelse i retspolitikken, og det er jo præmissen for fru Line Barfods spørgsmål. Jeg mener, at det er fuldstændig afgørende, at vi i forbindelse med det her lovforslag med svaret fra ministeren i høringssnotatet og i bemærkningerne får slået fast, at det stadig er domstolenes rolle at tage hensyn til usikkerhed om rækkevidden af de internationale forpligtelser. Det mener jeg vi har fået slået fast her, altså er der usikkerhed, har domstolene stadig en forpligtelse til at tage hensyn til det.

Så vil jeg bare sige, at den praksis, man har i dag, går meget tæt på de internationale konventioner, som vi jo også kan læse af høringssvarene fra de danske domstole. Hvad forskel på praksis ville være i forhold til i dag med den del af det her lovforslag, der drejer

sig om § 26, har jeg spurgt meget konkret ind til, for som jeg også kan læse i, jeg mener, det er Institut for Menneskerettigheders høringssvar, sætter man spørgsmålstejn ved, om det her reelt vil betyde, at der er flere, der bliver udvist med den ændring. Det er klart, at det skal vi da selvfølgelig have en reel vurdering af, ligesom jeg synes, vi er nødt til at tage det meget alvorligt, når flere af høringssvarerne siger, at det her lovteknisk simpelt hen er så u hensigtsmæssigt indrettet, at det kan være svært for anklagemyndigheden at vide, hvad de skal gøre, og det er jo anklagemyndigheden, det her lander hos hen over sommeren, når det, som alt tyder på, bliver vedtaget. Det er selvfølgelig meget bekymrende, for vi har brug for, at der er ens praksis, og derfor skal vi jo, som jeg sagde i min ordførertale, sørge for, at der bliver udarbejdet både så tydelige beskrivelser af, hvad det her lovforslag egentlig skal medføre, og at vi også får lavet noget materiale f.eks. til anklagemyndigheden om det her.

Kl. 17:27

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak. Så er det hr. Martin Henriksen.

Kl. 17:27

Martin Henriksen (DF):

Tak. Jeg kan forstå, at Socialdemokratiet vil kunne sige i dag, at de bakker op om lovforslaget, og jeg kan forstå, at Socialistisk Folkeparti endnu ikke har taget endelig stilling til lovforslaget. Er det korrekt forstået?

Kl. 17:27

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 17:27

Astrid Krag (SF):

Som jeg sagde, hilser vi jo den del, der handler om at skærpe i forhold til bandekriminalitet, velkommen. Den har vi selv efterlyst tidligere.

Så vil vi i udvalgsarbejdet både forfølge de tvivlsspørgsmål, der er blevet rejst i høringssvarene, og så i øvrigt den klarhed, som det efterlyses at der skal være i forhold til de retsanvendende myndigheder, der skal kunne bruge det her lovforslag ude i virkeligheden og ikke bare på talerstolen eller i medierne.

Men hvis vi får tilfredsstillende svar på vores spørgsmål og får en garanti for, at det her ikke vil betyde, at Danmark får problemer i forhold til vores internationale forpligtelser, menneskerettigheder og den praksis, der er ved den europæiske menneskerettighedsdomstol, så er vi positive over for lovforslaget. Men vi skal selvfølgelig have svar på vores spørgsmål.

Kl. 17:28

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Martin Henriksen.

Kl. 17:28

Martin Henriksen (DF):

Det er jo interessant, for det betyder vel sådan set, at den udlændingepolitiske samarbejdsaftale, der vel er lavet mellem Socialdemokratiet og SF, et eller andet sted må være ophørt.

For når Socialdemokratiet kan sige i dag, at de stemmer for lovforslaget, og Socialistisk Folkeparti ikke kan sige, om de stemmer for lovforslaget – for den klare tilkendegivelse kom der jo ikke – må jeg spørge: Har man ophørt det samarbejde, der er mellem Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti? For man kører jo ikke parløb, som man ellers plejer at gøre, når vi har debatter her i Folketingssalen om udlændingepolitik.

Kl. 17:28

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 17:28

Astrid Krag (SF):

Jeg må først sige, at jeg også hørte, at den socialdemokratiske ordfører havde nogle ting, hun gerne ville have belyst og gerne ville have svar på. Det synes jeg sådan set er et rigtig sundt princip: at når vi laver udvalgsbehandling her, har vi faktisk nogle ting, vi gerne vil blive klogere på, altså når der er uklarheder. Og det må vi bare sige at der er i forbindelse med i hvert fald den ene del af det her lovforslag. Der er faktisk så store uklarheder, at vi kan se i høringssvarene, at eksperterne ikke er enige om, hvad det får af konsekvenser ude hos anklagemyndigheden og domstolene. Det bliver vi nødt til at have klarhed over, for ellers vedtager vi lovgivning, der ikke kan bruges til noget.

Når jeg så siger, at hvis jeg får svar på mine spørgsmål, er jeg positiv over for det, synes jeg da, at det i meget høj grad lægger sig op ad den melding, den socialdemokratiske ordfører kom med. Men det må jeg bare sige til hr. Martin Henriksen altså ikke er et mål i sig selv. Skulle Socialdemokraterne en dag mene noget, der var vanvittigt langt ude i hampen, kan jeg love hr. Martin Henriksen, at SF så nok skulle tage selvstændig stilling til det.

Kl. 17:29

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Så er næste ordfører hr. Naser Khader, De Konservative.

Kl. 17:29

(Ordfører)

Naser Khader (KF):

Jeg synes, det er enormt vigtigt, når vi debatterer disse spørgsmål, at holde fast i, at de fleste med udenlandsk baggrund i Danmark er lovlidige borgere, som knokler hver evig eneste dag med deres integration, med deres sprogkundskaber, uddannelser, arbejde m.v., og de bidrager positivt til samfundet. Det glemmer vi ofte i den debat. Men de skal nævnes, og deres indsats skal påskønnes. Vi må ikke sætte dem i bås med de kriminelle, som vi desværre også har for mange af i Danmark.

Danmark skal være et trygt samfund at leve i, og derfor skal der også slås hårdt ned på kriminaliteten. Det er helt uacceptabelt, hvis kriminelle bander og rockere skaber utryghed. Det kan heller ikke accepteres, at udenlandske kriminelle kommer til Danmark og ernærer sig ved lomme- og tricktyverier og anden kriminalitet og derved skaber utryghed blandt borgerne i hverdagen. Man skal kunne føle sig tryk i sit eget hjem.

Regeringen har af den grund iværksat en række initiativer, der skal styrke den nuværende skarpe indsats mod organiseret indbrudskriminalitet og omrejsende kriminelle tyvebander. Der skal således sendes en tydelig advarsel til alle, der er involveret i bande- og indbrudskriminalitet, om, at deres handlinger vil blive mødt med fasthed og konsekvens.

Den markant styrkede indsats mod kriminelle bander og rockergrupper de seneste år har givet resultater. Politiet har lagt et massivt pres på bande- og rockermiljøet og har haft stor succes med at få et meget stort antal bande- og rockermedlemmer bag tremmer. Lige nu huser landets fængsler over 300 bande- og rockermedlemmer. Det vil sige, at næsten en femtedel af samtlige registrerede bande- og rockermedlemmer sidder i fængsel.

Der er desværre også eksempler, hvor udlændinge, dvs. folk med udenlandsk baggrund, der ikke har dansk statsborgerskab, og som er dybt kriminelle og har fået hårde frihedsstraffe, ikke er blevet udvist.

Det er især de forhærdede kriminelle, der afviser at være en del af det danske fællesskab, og som begår alvorlig kriminalitet, måske i ly af familierelationer eller anden tilknytning til Danmark. Derfor skal udvisningsreglerne også strammes, især når det drejer sig om bande-relateret kriminalitet, narkotikahandel, vold, ulovlig våbenbesiddelse og skyderier.

Det foreslås i lovforslaget også, at udlændinge, der har begået kriminalitet, og som idømmes frihedsstraf og står til udvisning, kun skal have mulighed for at blive i Danmark, hvis udvisning med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser. Det andet, der foreslås i lovforslaget, er, at ordningen med betinget udvisning styrkes markant. Begår en udlænding kriminalitet i prøvetiden, skal der udvises. Udlændinge, der ikke udvises som følge af internationale forpligtelser, skal altid udvises betinget. Hvad angår de omrejsende kriminelle EU-borgere, har Danmark gennemført de lovændringer, som er nødvendige for at opfylde nye EU-regler om, at EU-lande som udgangspunkt er forpligtet til at overtage afsoning af egne borgere eller personer bosiddende i det pågældende land. Danmark vil være klar til at gøre brug af de nye regler, når de er gennemført i alle medlemsstater.

Så alt i alt et udmærket lovforslag, som vi i Det Konservative Folkeparti støtter.

Kl. 17:33

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ja, der er et par korte bemærkninger eller spørgsmål. Fru Astrid Krag som den første.

Kl. 17:33

Astrid Krag (SF):

Jeg vil bare spørge hr. Naser Khader, om han er indstillet på at imødekomme den kritik, der kommer fra Institut for Menneskerettigheder, med hensyn til om den måde, man lovt teknisk har indrettet lovforslaget på, er hensigtsmæssig, og den bekymring, Institut for Menneskerettigheder har vedrørende den usikkerhed, der kan være i forhold til anklagemyndigheden, der skal indstille sager til udvisningsdomme – hvordan de skal forstå det her lovforslag – og om hr. Naser Khader eventuelt kunne se en mulighed i, at den nye formulering af § 26, som Institut for Menneskerettigheder har fremsendt, kunne være en måde at sørge for, at der var den lovt tekniske klarhed, som der skal være i et lovforslag af den her art.

Kl. 17:34

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 17:34

Naser Khader (KF):

Vi har ikke et problem med at få en høring om eller en uddybning af disse spørgsmål, heller ikke de svar, der er kommet fra Institut for Menneskerettigheder.

Kl. 17:34

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Astrid Krag.

Kl. 17:34

Astrid Krag (SF):

Men vi ved jo allerede nu på den her side af en høring, at Institut for Menneskerettigheder mener, at der simpelt hen er for mange uklarheder, at lovforslaget er for åbent for fortolkning, og at det vil være et meget stort problem, hvis vi skal have en ensartet praksis for anklagemyndigheden, og det går jeg ud fra at hr. Naser Khader også mener er ønskværdigt. Det ved vi allerede nu før en høring, og derfor er det jo relevant allerede i dag at spørge hr. Naser Khader, om

han vil være indstillet på at lave de ændringer i lovt teksten, der gør, at det bliver tydeligt, hvad det er, man vil opnå, så det ikke bliver skøn og fortolkning fra anklagemyndigheden om, hvad det egentlig er, regeringen vil opnå med det her lovforslag. Det er det ene; det kan man allerede nu godt sige med den kritik, der er rejst, ikke bare af Institut for Menneskerettigheder, men også i andre høringssvar om, at det her er for uklart. Det andet er så det helt konkrete, om hr. Naser Khader kunne forestille sig, at den nye formulering af § 26 kunne være en måde at sikre den ønskede klarhed på.

Kl. 17:35

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 17:35

Naser Khader (KF):

Meget kort: Jeg hæfter mig ved Institut for Menneskerettigheders høringssvar og i øvrigt også andre høringssvar, men på side 1 i høringssvaret fra Institut for Menneskerettigheder står der altså, at Institut for Menneskerettigheder påskønner, at lovforslaget tilsigter at respektere Danmarks internationale forpligtelser. Og det synes jeg er meget tilfredsstillende.

Kl. 17:36

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Så er det fru Line Barfod.

Kl. 17:36

Line Barfod (EL):

Jeg vil gerne høre, om hr. Naser Khader finder dette rimeligt, og i givet fald hvorfor hr. Naser Khader finder dette rimeligt: To unge mænd, der begge har boet i Danmark hele deres liv – den ene har fået dansk statsborgerskab, den anden har ikke fået dansk statsborgerskab endnu – begge to er spejderledere, skal på tur og har en kniv på sig og går lige ind til bageren og køber nogle kager på vej hen til deres spejderflok, bliver taget af politiet for ulovlig våbenbesiddelse. De får begge 7 dages fængsel, for det skal man have ifølge knivloven, og den, der ikke er dansk statsborger, bliver så oven i udvist af landet. Hvorfor synes hr. Naser Khader at det er rimeligt?

Kl. 17:36

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 17:36

Naser Khader (KF):

Altså, det er jo ikke specielt dansk, det er ikke en regel, der kun gælder i Danmark, at folk, der er udenlandske statsborgere, bliver udvist oven i den fængselsstraf, de får. Det er noget, der gør sig gældende i de fleste andre lande, og sådan er det ikke at være statsborger. Der er forskel på at være statsborger og ikkestatsborger. Jeg har ikke medlidenhed med folk, der begår så hård kriminalitet, at det medfører udvisning. De kan bare tænke sig om.

Kl. 17:37

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Line Barfod.

Kl. 17:37

Line Barfod (EL):

Så hård kriminalitet som at have en kniv på sig på vej på spejdertur og gå ind og købe en kage – der synes hr. Naser Khader at det er rimeligt, at man så skal udvises af Danmark, fordi man har fået en frihedsstraf.

- Kl. 17:37 markedet. Det skal man jo ikke glemme, og dem er der langt, langt flest af.
- Den fg. formand** (Bent Bøgsted):
Ordføreren.
- Kl. 17:37 Det Radikale Venstre er stærk tilhænger af, at vi er en del af det internationale retssamfund, og vi ser gerne, at det internationale retssamfund udvikler sig, og at vi får flere og flere fælles regler, fordi vi lever i en verden, som – undskyld, at jeg siger det lige nu – nærmest er grænseløs, fordi det er nemt at færdes rundt omkring. Vi gør det selv, og alle vores unger gør det. Men det betyder også, at vi skal have mulighed for at have vores samfund, som vi gerne vil have det, inden for de rammer, som det internationale retssamfund giver os. Derfor accepterer Det Radikale Venstre bestemt også, at der kan være mennesker i Danmark, som ud over den straf, de får i henhold til den gældende lovgivning, også kan få en udvisningsdom. Det skal der ikke herske nogen tvivl om. Det har vi tidligere stemt for, og vi vil selvfølgelig også fastholde det som en mulighed at kunne bruge den ekstra dom. Så skulle det være på plads.
- Naser Khader** (KF):
Om det er nok til udvisning, er noget, domstolene vurderer. Altså, jeg stoler på domstolenes vurderinger, og hvis de mener, at der er udvisningsgrund, accepterer jeg deres domme.
- Kl. 17:37 Så vil jeg erindre om, at Socialdemokraternes formand, fru Helle Thorning-Schmidt, for nogen tid siden gjorde gældende, at der var strammet nok, og at der ikke var brug for flere stramninger af udlændingelovgivningen. Det synes vi i Det Radikale Venstre var ret fornuftigt sagt af en statsministerkandidat, som vi gerne vil pege på. Jeg kan forstå på Socialdemokratiets ordfører, fru Karen Hækkerup, at der egentlig ikke er så mange ændringer i det her lovforslag, som vi behandler nu, L 210, fordi domstolene stadig væk skal følge den praksis, som de har haft hidtil, nemlig at dømme efter proportionalitet og under hensyn til de gældende internationale konventioner, som Danmark har ratificeret og dermed også er forpligtet til at overholde, ligesom vi er forpligtet til at overholde al anden lovgivning, som vedtages, efter forskrifterne. Det, der bare er interessant, er jo, at det her lovforslag enten taler med to tunger, eller også er det meget svært at læse, hvad det egentlig er, lovforslaget drejer sig om. Det er nemlig understreget rigtig mange gange, selv i titlen på lovforslaget, at der er tale om skærpede udvisningsregler, altså en strammere politik. Der er stramninger i det her lovforslag.
- Den fg. formand** (Bent Bøgsted):
Tak til ordføreren. Nej, der er alligevel et spørgsmål mere fra fru Marianne Jelved.
- Kl. 17:38 Nu har jeg taget den skriftlige fremsættelsestale med herop, for den er jo også skrevet i et almindeligt sprog, så den er nemmere at læse end så mange andre ting, og det er jo regeringens og ministerens fremlæggelse af, hvad der er centralt i lovforslaget, og der står f.eks., at regeringen, Dansk Folkeparti og Kristendemokraterne er enige om yderligere stramninger i udlændingelovens udvisningsregler. Så der er altså tale om nogle stramninger. Der står også:
- Marianne Jelved** (RV):
Jeg var ellers lige ved at holde af hr. Naser Khader.
Det gøres gældende, at der er skærpede i den lovgivning, vi behandler her, og en af skærpedelserne er, at fra nu af skal man udvise alle, der får frihedsstraf, uanset på hvilket grundlag de får en frihedsstraf og hvor lang den frihedsstraf er. Derfor var det jo et godt eksempel, fru Line Barfod kom med, med knivene.
- Kl. 17:38 »Det foreslås for det første, at udlændinge, der har begået kriminalitet og står til udvisning, kun skal have mulighed for at blive her i landet, hvis udvisningen med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.«
- Naser Khader** (KF):
Det, man gør i dag, er, at man udviser i mindst muligt omfang. Og der går man fra at udvise i mindst muligt omfang til at udvise i videst muligt omfang. Det er ikke det samme som at udvise alle.
- Kl. 17:38 Der er altså en ændring i forhold til den gældende praksis, ellers er det, der bliver sagt her, jo tvetunget. Der står også:
- Den fg. formand** (Bent Bøgsted):
Fru Marianne Jelved.
- Kl. 17:38 »Forslaget er en skærpe af den gældende ordning, hvorefter udvisning af kriminelle udlændinge kan undlades, hvis udlændingens personlige forhold, herunder tilknytningen til Danmark, taler imod udvisning.«
- Marianne Jelved** (RV):
Hvor går så grænsen henne? Når det i lovforslaget står, at man med sikkerhed skal vide, at det i givet fald vil krænke internationale regler, hvad betyder det så?
- Kl. 17:39 Det er altså den formulering, som dækker over den gældende retstilstand, nemlig at tvivlen skal komme den anklagede til gode, men det skal ikke længere være gældende. Der er der en stramning eller en skærpe, og de to begreber står for det samme. Der er altså en ændring i forhold til det gældende regelsæt og dermed også den gældende praksis, for ellers giver det jo ikke nogen mening at lave en gældende regelændring.
- Den fg. formand** (Bent Bøgsted):
Ordføreren.
- Kl. 17:39 Endelig står der en anden skærpe i den skriftlige fremsættelsestale, og den består i:
- Naser Khader** (KF):
Det med sikkerhed er det så op til domstolene at foretage en konkret vurdering af i den enkelte sag. Jeg har stor tillid til vores domstole og stoler på og har tillid til, at de gør tingene i overensstemmelse med de internationale forpligtelser.
- Kl. 17:39 »Efter forslaget skal domstolene i forbindelse med en dom for alle lovovertrædelser, hvor der idømmes frihedsstraf – og ikke som i dag kun i forbindelse med de bestemte overtrædelser af straffeloven m.v., der fremgår af udlændingelovens § 22, nr. 4-8 – anvende den
- Den fg. formand** (Bent Bøgsted):
Tak til ordføreren. Så er det fru Marianne Jelved, Radikale Venstre, som ordfører.
- (Ordfører)
- Marianne Jelved** (RV):
Når jeg var ved at tale pænt om hr. Naser Khader før, er det, fordi jeg synes, at det var en ganske glimrende indledning, som hr. Naser Khader kom med i sin ordførertale. Og jeg erindrer om alle de mennesker, der faktisk arbejder målrettet og godt på både at blive integreret i Danmark og klare sig godt i en uddannelse og på arbejds-

nye skærpede ordning, hvorefter udvisning skal ske, medmindre dette med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.«

Og så understreges det igen:

»Det klare udgangspunkt vil herefter være, at udlændinge, der idømmes frihedsstraf, udvises. Udvisning kan kun undlades, hvis udvisning med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.«

Jeg kan ikke læse det her på anden måde, end at der er tale om meget skræppe skærper, og at der med det her forslag er slået revner i det, vi kalder retssikkerheden i Danmark i dag. Derfor synes jeg, det er meget, meget interessant, at fru Astrid Krag har stillet som sin fordring, at der bliver svaret hensigtsmæssigt på de spørgsmål, som SF har stillet. Det vil Det Radikale Venstre følge ganske nøje. Men vi er af den opfattelse, at der ligger en stærk kritik af domstolens måde at behandle sagerne med udvisning på, i den måde, som regeringen afviser indsigelserne på, f.eks. i den del af høringsnotatet, hvor der stilles spørgsmål ved, hvad »med sikkerhed« betyder.

Kl. 17:45

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak. Der er en kort bemærkning fra hr. Martin Henriksen.

Kl. 17:45

Martin Henriksen (DF):

Tak. Jeg vil høre, hvor stor vægt Det Radikale Venstre vil lægge på, såfremt der skulle ske et regeringsskifte og Socialdemokratiet kom i regering – måske også Det Radikale Venstre, man ved aldrig – at få rullet nogle af de her ting tilbage. Jeg kan forstå, at Det Radikale Venstre jo går meget op i, at det ikke bliver gennemført. Sådan opfattede jeg det i hvert fald. Vil man også – sådan opfattede jeg det også – synes, at det var relevant at holde fru Helle Thorning-Schmidt op på hendes ord om, at der ikke var behov for at stramme yderligere? Hvor meget vægt vil man lægge på det her punkt i forhold til eventuelt kommende regeringsdrøftelser?

Kl. 17:46

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 17:46

Marianne Jelved (RV):

Som det er sagt så mange gange, kommer vi ikke med ultimative krav i forhold til en ny regeringsdannelse. Men foranlediget af hr. Martin Henriksens spørgsmål, som jeg udmærket forstår, vil jeg godt understrege, at de, der stemmer for det her forslag, også stemmer for, at det virker, og at det bliver vedtaget, og det kan dermed formentlig heller ikke ændres efter et valg. Vi ville jo gerne samle stemmer til at ændre et sådant lovforslag som det her, hvis det blev vedtaget.

Kl. 17:46

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Martin Henriksen.

Kl. 17:46

Martin Henriksen (DF):

Det er jeg helt med på. Men fru Marianne Jelved ved jo også godt, at man, når der indgår forhandlinger af forskellig art, så også inddrager forskellige ting. Det kan jo meget vel tænkes – tanken er ikke helt utænkelig; den tanke er det faktisk meget nærliggende at tænke – at Det Radikale Venstre skal indgå i drøftelser omkring udlændingepolitikken med en eventuelt kommende socialdemokratisk regering, og så må jeg forstå det sådan, at Det Radikale Venstre håber, at man

kan rulle det her tilbage. For til det her med, at der ikke vil være flertal i Folketinget for det, vil jeg sige, at det er meget muligt, at der ikke vil være det på papiret, men i en forhandling giver man og tager man jo, og derfor kan Socialdemokratiet sagtens forpligte sig på at rulle noget af det her tilbage og også på andre områder af udlændingepolitikken. Og det går jeg så ud fra selvfølgelig er et spor som Det Radikale Venstre vil forfølge i forskellige forhandlinger.

Kl. 17:47

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 17:47

Marianne Jelved (RV):

Altså, vi har jo ikke tænkt os at lave om på al udlændingepolitik. Der er jo noget af det, som vi selv har stemt for i årenes løb, så hr. Martin Henriksen kan tage det helt roligt, der er ingen grund til bekymring. Vi tager de forhandlinger, der skal til, efter et valg, og så ser vi, hvad der kommer ud af det. Andet kan jeg ikke svare på nuværende tidspunkt.

Kl. 17:47

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Så er det fru Line Barfod fra Enhedslisten som ordfører.

Kl. 17:48

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

Dansk Folkeparti, Venstre og Konservative har i 10 år givet massive skattelettelser til de rigeste i det her land, og derfor er der et kæmpe hul i statskassen, og det hul har man ikke lyst til at lukke ved at kræve, at de rige skal begynde at betale skat. I stedet mener man, at det hul skal lukkes, ved at de hårdtarbejdende mennesker, der i forvejen har betalt en masse i skat, skal have frataget deres efterløn – de mennesker, som har knoklet, og som havde regnet med, at de kunne trække sig tilbage, når de nåede efterlønsalderen, og være sikre på så at kunne have et par pensionistår, hvor de faktisk stadig væk havde nogle kræfter tilbage til at nyde en pensionisttilværelse. Det afskaffer man stort set, og Dansk Folkepartis betaling for at begå det store løftebrud og stemme for denne afskaffelse af efterlønnen er så, at man skal genere nogle udlændinge.

Det har vi jo desværre set mange gange før, og derfor er det efterhånden også meget begrænset, hvad der er tilbage af muligheder. Men den mulighed, der udmøntes i det her lovforslag, er, at man går ind og gør op med et helt grundlæggende retsprincip om, at tvivlen skal komme den anklagede til gode. Det er noget af det, vi normalt bryster os af i det danske demokrati – og det gør man i andre vestlige demokratier – og man siger, at man er så optaget af det, at man går ud og vil være med til at føre krig i andre lande, for at de skal indføre den type demokrati og retssikkerhed, som vi har i Danmark. Men nu gør man altså også på dette punkt op med det.

Man plejer at sige: Vi vil hellere risikere at lade ti skyldige gå fri end at dømme en uskyldig. Men her går man altså ind og vender det om og siger: Hellere end at risikere, at vi ikke udviser en, hvor det måske kunne have ladet sig gøre, vil vi kun lade være med at udvise folk, hvis vi er fuldstændig sikre på, at det er i strid med de internationale konventioner. Man vender simpelt hen bevisbyrden om, i forhold til hvornår man kan udvise. Domstolene får kraftigt indskrænket den mulighed, de har haft. Vi havde store diskussioner i forbindelse med knivloven, hvor man indførte minimumsstraf, og det er noget af det samme, man nu gør her, hvor man går ind og siger, at i forhold til udvisning skal domstolene fremover følge den hovedregel, at der skal ske udvisning.

Det er meget uklart formuleret i lovforslaget, og derfor har vi også stillet et hav af spørgsmål, og der må vi jo så se på ministerens svar. Men sådan som det fremstår, er formålet med lovforslaget, at det skal være sådan, at hvis man begår en forbrydelse, som man får en frihedsstraf for, f.eks. hvis man har en spejderkniv på sig og derfor får minimumsstraffen på 7 dages fængsel, ja, så skal man også udvises. Hvis ikke man kan udvises, fordi domstolene er sikre på, at det vil være i strid med de internationale konventioner, skal man have en betinget udvisning. Og det betyder så, at hvis man kommer til at begå ny kriminalitet i prøvetiden, får man en ny betinget udvisning, hvis man stadig ikke kan udvises, fordi det vil være i strid med internationale konventioner.

For nogle grupper af ikkedanske statsborgere vil det her altså betyde, at man kommer på tålt ophold i stedet for, som er en forfærdelig måde at leve på, hvor man skal opholde sig i Sandholmlejren og ikke have nogen mulighed for arbejde, uddannelse osv. Og den gruppe af borgere, der lever i Danmark og ikke nyder fulde rettigheder, vil vokse. Hvor meget, håber jeg vi får svar på under udvalgsbehandling.

Institut for Menneskerettigheder er kommet med et meget skarpt høringssvar, hvor de bl.a. peger på, at Højesteret i to domme i 1999 har underkendt en lignende lovgivning, som man havde indført dengang. Det håber jeg meget vi kan få en høring om inden andenbehandlingen, så vi kan få uddybet, hvad det var, Højesteret tog stilling til dengang, og om det lovforslag, man dengang underkendte fra Højesterets side, adskiller sig fra det forslag, der foreligger nu. Det mener jeg er meget væsentligt at få uddybet, og jeg håber, at partierne i Folketinget trods alt ikke vil være med til at vedtage en lovgivning, som man på forhånd må regne med at Højesteret vil underkende. Især håber jeg da, at Socialdemokraterne og SF ikke går så langt i tilbagerulningen af deres retspolitiske principper, at de vil vedtage en lovgivning, som de en gang tidligere har oplevet blive underkendt af Højesteret. Det synes jeg ville være et problem.

Dertil kommer så, at jeg simpelt hen ikke forstår, hvordan man kan synes, at det er et fair samfund, et retfærdigt samfund, hvis to unge mænd, der f.eks. begår et biltyveri og ellers har fuldstændig ens vilkår, får så voldsomt forskellige straffe, at den ene får en ganske kort fængselsstraf og derefter kan komme videre i sit liv, mens den anden bliver udvist til et land, som vedkommende måske aldrig har opholdt sig i tidligere. Det er en meget, meget stor forskelsbehandling, når vi taler om kriminalitet, der ikke er særlig grov. Jeg er selvfølgelig enig i, at folk, der kommer til Danmark for at begå kriminalitet, skal udvises, det er ikke det, vi snakker om. Vi snakker heller ikke om de meget alvorlige sager. Det, man lægger op til her, er, at i de sager, hvor der ikke er tale om særlig grov kriminalitet, skal man nu også til at udvise. Det er en voldsom ændring i forhold til tidligere.

Kl. 17:53

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Der er et par spørgsmål. Det første er fra fru Karen Hækkerup.

Kl. 17:53

Karen Hækkerup (S):

Jeg synes, det er vigtigt, at fru Line Barfod nævner den højesteretsskendelse, der var tilbage i 1990'erne. Derfor nævnte jeg også i mit ordførerindlæg, at jeg forventer, at ministeren kan redegøre for, hvordan det her adskiller sig fra den domspraksis, der var tilfældet dengang, og som altså blev underkendt. Det er klart, at det selvfølgelig er afgørende.

Så vil jeg sige til det argument, som fru Line Barfod bruger, med, at man render fra retssikkerheden, fordi domstolene skal være sikre, at som jeg ser det, kan man sige, at hvis de er i tvivl, kan de ikke være sikre. Ergo må tvivlen være væk. Så er der vel heller ikke længere nogen tvivl om, at man ikke kan udvise nogen, medmindre man

føler sig fuldstændig sikker på, at de internationale konventioner er overholdt.

Så for mig at se handler det her lidt om, at man med noget smart retorik prøver at få det her til at se ud, som om man nu virkelig har givet Dansk Folkeparti en stor sejr. Men i virkelighedens verden tror jeg, at det er rimelig begrænset, hvad der ligger i det. Vi har set det mange gange. Integrationsministeren siger jo selv, at der er forskel på politik og på juristeri. Der er politiske aftaler, og så er der de pressemeddelelser, man laver. Man ændrer formuleringer, man betoner anderledes, men det, vi skal kigge på her, er det lovtekniske og ikke det, der bliver sagt. Det medgiver jeg er farlig svært i den her situation, hvor der netop bliver talt med to tunger, både når det handler om grænsekontrol og hjemmerøverier, og når det som her handler om udvisningsdomme.

Kl. 17:55

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 17:55

Line Barfod (EL):

Der er grundlæggende forskel på, om man siger, at domstolene ikke må udvise, hvis de er i tvivl om, at det vil være i strid med menneskerettighedskonventionen og andre internationale konventioner, og om man siger, at domstolene kun må lade være med at udvise, hvis de er helt sikre på, at det vil være i strid med internationale konventioner.

Hidtil har det været sådan, at hvis domstolene sagde: Sådan som vi fortolker og forstår f.eks. artikel 8 i menneskerettighedskonventionen, er det sådan, at vi ikke må udvise i den her sag. Så har domstolene haft en ret til at lave den fortolkning. Med den lovgivning, man laver her, kan domstolene kun lade være med at udvise, hvis de kan henvise til en dom fra Menneskerettighedsdomstolen, der viser, at det i det her tilfælde ville være i strid med menneskerettighederne at udvise. Det er to meget forskellige situationer, og derfor er det en meget klar skærpelse. Man vender simpelt hen bevisbyrden om.

Kl. 17:56

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Karen Hækkerup.

Kl. 17:56

Karen Hækkerup (S):

Jeg tror mere, at man prøver at lægge røgslør ud over, hvad det er, der egentlig står i den her lovtekst, fordi der jo stadig væk skal være en konkret vurdering. For mig at se kan man ikke være sikker på, at man overholder de internationale konventioner, hvis man er i tvivl. Når det også understreges så mange gange i lovteksten, at de internationale forpligtelser selvfølgelig skal overholdes, så tror jeg ikke, man skal være så bekymret for den formulering, som mange er. Jeg medgiver, at det her er frygtelig besværligt, fordi der bliver sagt et og der står noget andet, og hvor er det henne, det rigtige snit skal lægges?

Men igen: Vi har set det samme med en regering, der taler med to tunger. Man har lagt stemmer til og fået Dansk Folkeparti med til at løbe fra efterlønnen, hvor man svigter massevis af mennesker, som havde regnet med at kunne trække sig tilbage, og nu står man så op og puster sig op med det ene forslag efter det andet, men når vi kommer ind og piller lidt i det, er det ikke 300 og nogle hjemmerøverier. Så er det 22. Det er kun de groveste. Den sag havde vi tidligere i dag. Hvad ligger der i det med grænsekontrollen? Der er noget, der bliver sagt på dansk, og der er noget, der bliver sagt på engelsk. Det er blevet til et eller andet meget, meget mystisk og meget uigennemskueligt spil. Tror fru Line Barfod ikke, at det her også kunne risike-

re at være noget af det, som skal se ud af mere, end det i virkeligheden er?

Kl. 18:00

Kl. 17:57

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 17:57

Line Barfod (EL):

Ingen tvivl om, at den her regering er fantastisk god til at lægge røgslør ud, tale med to tunger og alt muligt andet, men det, lovforslaget lægger op til, er at vende bevisbyrden. Hvis domstolene er i tvivl om, hvorvidt en tiltalt er skyldig i tyveri, så skal de frikende ham. Hvis de ikke er sikre på, at han er skyldig i tyveri, så skal de frikende ham. Hvis man vender bevisbyrden, må de kun frikende ham, hvis de er sikre på, han er uskyldig.

Der er altså en forskel på, hvor bevisbyrden ligger henne, og det her lovforslag lægger op til at vende bevisbyrden. Fremover må domstolene kun lade være med at udvise, hvis de er sikre på, at de er i tvivl om, at det er i strid med internationale konventioner. Det vil sige, at de altså skal have nogle tidligere domme eller noget lige så klart at holde sig til for at være sikre på, at det er i strid med konventionerne. Det er ikke nok, at de selv fortolker, at det er i strid med konventionerne, sådan som lovforslaget er udformet.

Kl. 17:58

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Tak. Så er det hr. Helge Adam Møller.

Kl. 17:58

Helge Adam Møller (KF):

Jeg hørte i fru Line Barfods ordførertale, at fru Line Barfod sagde, at regeringen havde givet kæmpe skattelettelser til de rige. Nu kan jeg ikke huske, hvornår jeg sidst har hørt fru Line Barfod stå på talerstolen, uden at hun har sagt det samme, og der kunne jo være nogle, der troede, at det var rigtigt. Derfor vil jeg godt spørge, om fru Line Barfod kan bekræfte, at de personer, hun omtaler som de rigeste, er sygeplejersken, metalarbejderen, politimanden og børnehavepædagogen, for det er jo sådan, at en ganske almindelig LO-familie – og det er bl.a. dem, jeg har omtalt her – har fået en skattelettelse på 36.000 kr. om året, 3.000 kr. mindre i skat hver eneste måned, siden denne regering kom til. Så det er altså dem, der er de allerrigeste. Kan fru Line Barfod bekræfte det?

Kl. 17:59

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 17:59

Line Barfod (EL):

Det er ikke pædagogen, politibetjenten og andre, der er de allerrigeste i det her land. Hvis man f.eks. sagde, at alle dem, der tjener over en halv million, altså har en meget høj indkomst i forhold til det normale i Danmark, skulle betale det samme i skat i år, som de betalte i 2009, så ville vi have 7,3 mia. kr. mere i statskassen i år, som vi f.eks. kunne bruge til at undgå nedskæringerne ude i kommunerne med. Det svarer nogenlunde til det, der er gennemført af nedskæringer på velfærden i kommunerne. Jeg mener altså godt, at man kan sige, at dem, der tjener over en halv million, hører til de rigeste i det her land.

Kl. 18:00

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Helge Adam Møller.

Helge Adam Møller (KF):

Er det ikke sådan, at de, der tjener allermest i dette land, stort set alle sammen er nogle, der har gjort en ekstraordinært stor indsats, og mange af dem, hvis vi tager de allerrigeste, dem, der tjener rigtig, rigtig mange millioner, og det er der nogle, der gør, og det er jeg glad for, typisk betaler så meget i skat, at de alene af deres skat hvert år sørger for, at 100 eller 150 eller 200 folkepensionister får hele deres folkepension bare fra den ene kvinde eller den ene mand, der har skabt en stor virksomhed? Er det ikke godt for Danmark? Og er det ikke godt, at de bliver i Danmark, frem for at flytte til andre lande, hvor de kun beskattes halvt så meget?

Kl. 18:00

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 18:00

Line Barfod (EL):

Hvis der er nogen, der f.eks. har skabt en virksomhed, så er der jo nogen, der arbejder på den virksomhed, så er det jo ikke kun den, hvis navn står på virksomhedens brevpapir, så er der også alle de mange, der arbejder i den fabrik hver dag, alle de mange, der gør rent, alle de mange, der passer fabriksarbejdernes børn, alle dem, der passer deres gamle bedsteforældre osv., som er med til at skabe de værdier. Der er rigtig mange i det her land, der gør en ekstraordinært stor indsats, bl.a. masser af SOSU'er og jord- og betonarbejdere og masser af andre, der får vores land til at hænge sammen hver eneste dag. De gør en kæmpe indsats. Jeg synes ikke, det er rimeligt, at det er dem, der skal betale den pris, der er, for at de allerrigeste har fået skattelettelser og for, at der er givet kæmpe støttepakker til bankerne, fordi de har spekuleret pengene væk.

Kl. 18:01

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere spørgsmål. Så er næste ordfører hr. Simon Emil Ammitzbøll, Liberal Alliance.

Kl. 18:01

(Ordfører)

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

I Liberal Alliance har vi det udgangspunkt, at borgerne skal have de samme muligheder, lige meget hvem de er. Det er sådan, at lige meget hvilken hudfarve, lige meget hvilken tro, lige meget hvilken seksualitet osv. folk har, skal de have de samme muligheder.

Sådan et land har vi på lange stræk heldigvis allerede. Jeg synes, det er vigtigt, at vi herfra, også i forhold til den diskussion, som vi har haft her i løbet af eftermiddagen, holder fast i det budskab, der handler om, at den danske drøm jo gerne skulle være, at enhver, der gør en indsats, enhver, som er interesseret i at være en del af dette samfund, enhver, der er interesseret i at blive en del af vores samfunds fællesskab, kan blive det.

I Liberal Alliance har vi det helt grundlæggende princip, når det gælder udlændingepolitik, at vi ønsker et opgør med, kan man sige, den fastlåste udlændingepolitik, der har været i mange år, og her tænker jeg ikke kun på den, der er ført fra regeringen og Dansk Folkepartis side, men hele den udlændingepolitiske diskussion, hvor herboende udlændinge enten betragtes som ofre eller som skurke. I Liberal Alliance vil vi gerne behandle folk, efter hvordan de opfører sig, og vi vil gerne sørge for, at vi har en ordentlig lovgivning dertil.

Derfor er vi glade for, at vi for nylig har indgået en asylaftale med regeringen, der sikrer, at flere asylfamilier med børn får lov til at kunne bo uden for asylcentre. Derfor er vi også glade for det lovforslag, som ligger her, fordi kriminelle udlændinge i udgangs-

punktet selvfølgelig skal udvises for deres kriminalitet. Så er der en række tilfælde, hvor det ikke kan lade sig gøre, bl.a. på grund af, at der kan være en stor risiko ved at komme hjem til det land, den pågældende nu engang har statsborgerskab i, og derfor undlader man det.

Derfor er det også med glæde, at vi har set her i de svar, der er kommet i den kommenterede høringsoversigt fra Integrationsministeriets side, at Rigsadvokaten har anført, at Udlændingesservice fremover i sine udtalelser til anklagemyndigheden til brug for strafesager, hvor der er grundlag for påstand om udvisning, herunder betinget udvisning, har udtalt sig om udlændinges forhold i relation til Danmarks internationale forpligtelser. Der står: Integrationsministeriet har ingen bemærkninger hertil, så således er det vel. Senere står der, at Integrationsministeriet skal bemærke, at lovforslaget ikke ændrer ved, at de internationale forpligtelser altid skal overholdes. Det vil også i tilfælde, hvor der kan være usikkerhed om rækkevidden af de internationale forpligtelser, være op til domstolene at foretage en konkret vurdering af, om udvisning vil være mulig inden for rammerne af Danmarks internationale forpligtelser.

Senere står der, at Integrationsministeriet i øvrigt skal bemærke, at der er i den danske udlændingelov sondres mellem afgørelse om udvisning og afgørelse om udsendelse. Senere igen står der, at i vurderingerne inddrager domstolene relevante internationale konventioner, og endelig til Rehabiliterings- og Forskningscentret for Torturofres bemærkninger om brugen af diplomatiske garantier og kategoriske afvisninger i udvisningssager bemærker Integrationsministeriet, at lovforslaget ikke omhandler anvendelse af diplomatiske garantier. Vi synes således, at Integrationsministeriet svarer meget godt og præcist på de indvendinger, der er kommet fra forskellige høringsparters side.

Så er der kommet et par bemærkninger i forhold til, hvad der er behæftet med frihedsstraf og om statsborgerskabsreglerne osv., og dertil må jeg bare sige, at Liberal Alliance da er parat til at se både på reglerne for statsborgerskab og straffeloven, hvis der skulle være en interesse i Folketinget for det. Liberal Alliance stemmer for forslaget.

Afslutningsvis skal jeg sige, at Liberal Alliance selvfølgelig støtter Enhedslistens ønske om at få en høring, da vi altid støtter andre partiers ønske om at få en høring om de lovforslag, de måtte ønske at få høring om.

Kl. 18:07

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Så er det integrationsministeren.

Kl. 18:07

Integrationsministeren (Søren Pind):

Tak for debatten om regeringens forslag til skærpede udvisningsregler.

Jeg ved godt, at vi ikke alle sammen er enige om det her. Jeg må også sige, at jeg er forundret over nogle af begrundelserne for det, men det får jo være. Overordnet set vil jeg sige, at jeg egentlig synes, på trods af det stik modsatte politiske udgangspunkt, at fru Line Barfod på mange måder rammer situationen korrekt. Derfor er jeg også forundret over den måde, jeg hører Socialdemokratiet og SF argumentere på. Først og fremmest vil jeg sige, at den store forskel på Højesterets afgørelse vedrørende SR-regeringens daværende forslag dengang jo er, at vi nu går ind og blander os i, hvilken vurdering domstolene skal anlægge. Det er jo den store forskel. Vi går ind og siger, at for os er det vigtigt, at man går helt tæt på de internationale konventioner og sådan set vender bevisbyrden om. Det har fru Line Barfod sådan set ret i. Det er også i fuld overensstemmelse med de regler, som gælder. Det har lovgivere ret til. Det er lovgivere, der pålægger domstolene at fortolke de internationale konventioner. Og det er det, vi siger.

Derfor står jeg uforstående over for Socialdemokratiets og SF's argumentation. Det her får en virkning. Det her får den virkning, at vi siger til danske domstole: Nu skal I gå lige så langt, som I overhovedet kan, og om nødvendigt er der en procesrisiko.

Det er det, vi siger. Men selvfølgelig er det op til domstolene at vurdere, og heldigvis for det. Det er sådan set det, vi har domstolene til. Men det er den store forskel, vil jeg sige til fru Karen Hækkerup, fra dengang og til nu. Det er, at vi går ind som lovgivere og tilkender, hvor vi synes domstolene skal være i forhold til den vurdering.

Der er en ting, jeg er uenig med fru Line Barfod i, for der er noget, der i hvert fald definitivt ikke er rigtigt, og det er spørgsmålet om, hvorvidt en udvisning er en straf eller ej. Den terminologi har man jo ikke taget i anvendelse over for udvisning før. Strafspørgsmålet er jo afgjort, i og med det slås fast i den pågældende domstolsafgørelse, om vedkommende skal i fængsel eller ej. Udvisningsspørgsmålet betegnes ikke normalt som en straf. Den kan måske betegne som en retsfølge, men nu skal det her ikke gå op i det rene juristeri, som fru Karen Hækkerup også så udmærket sagde.

Jeg ser frem til at diskutere det her nærmere i udvalget. Der vil være en række spørgsmål, og det ser jeg frem til. Det, vi har ønsket omkring det her, er at styrke indsatsen mod kriminelle udlændinge. Som et led i regeringens håndfaste indsats mod kriminalitet er der allerede gennemført stramminger i reglerne om udvisning af kriminelle udlændinge, men der har været eksempler, hvor udlændinge, som er dybt kriminelle og har fået hårde frihedsstraffe, ikke er blevet udvist.

Efter regeringens opfattelse må det ikke være sådan, at kriminelle udlændinge, der afviser at være en del af det danske fællesskab og begår kriminalitet igen og igen, kan blive i Danmark. Derfor har vi ønsket at stramme udvisningsreglerne til det, det kan bære.

Jeg kan også lige så godt sige det, og det kan være, at det er en glæde for fru Helle Thorning-Schmidt, al den stund at hun jo, som fru Marianne Jelved så rigtigt sagde det, har sagt, at hun ikke ville være med til yderligere stramminger i udlændingeloven. Det er en rum tid siden, hun sagde det. Nu må vi så se, hvor Socialdemokraterne lander i den her sag. Men jeg tror ikke, at vi kan gå længere nu. Det må jeg også sige. Jeg tror ikke længere, at vi i forhold til kriminelle udlændinge og udvisningsspørgsmålet kan gå længere end den tekst, der er nu. Det, der kommer til at præge den politiske diskussion fremover, bliver selve konventionerne og ikke dansk lovgivning.

Selvfølgelig er det op til domstolene at afgøre, om en kriminel udlænding kan udvises, men vi har så som lovgivere slået fast, inden for hvad vi mener den vurdering skal finde sted, og det er altså, medmindre det med sikkerhed kan siges, at det strider imod de internationale konventioner, Danmark har tilsluttet sig.

Det betyder også, at bandekriminalitet skal være en skærpende omstændighed i udvisningssager. Det drejer sig f.eks. om udlændinge, som begår narkokriminalitet som led i deres tilhørsforhold til en bande. Her vil bandeelementet betyde, at kriminaliteten skal veje tungere ved afgørelsen af, om der skal ske udvisning.

Det, vi slår fast med det her, er, at det klart og tydeligt er sådan, at udlændinge, som misbruger deres ophold i Danmark til at begå kriminalitet, skal mødes af de fulde konsekvenser, også når det kommer til udvisning.

Kl. 18:12

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er foreløbig to korte bemærkninger. Først er det fru Astrid Krag.

Kl. 18:12

Astrid Krag (SF):

Først vil jeg – for det nåede jeg ikke i min ordførertale – over for ministeren beklage den proces, vi har haft her. Jeg mener ikke, at nogen af os kan synes, det er særlig ønskværdigt, at vi skal have en så forhatet lovgivningsproces, at høringssvarene tikker ind, mens vi

står her i salen. Det betyder jo noget for kvaliteten af den behandling, vi har her i salen, og det betyder også, at vi ikke har ministerens vurderinger af de forskellige høringsvar. Det synes jeg er rigtig ærgerligt.

For di forvirringen er så relativt omfattende, som den er i de høringsvar, vi har fået, omkring nogle dele af det her lovforslag, har jeg et helt reelt spørgsmål. For der er manglende overensstemmelse mellem retorikken i pressen, fremsættelsestalen og så den egentlige lovtekst, og det må være den egentlige lovtekst, vi skal forholde os til her. Så vil jeg bare bede ministeren be- eller afkræfte, hvorvidt der er nogle nye former for kriminalitet, der med det her lovforslag vil give anledning til udvisning.

Kl. 18:13

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 18:13

Integrationsministeren (Søren Pind):

De former for kriminalitet, som hidtil har været omfattet af udlændingelovens § 24-26, er de samme. Så er der bandekriminalitet, som jo altså giver anledning til, at det er et ekstra moment i forhold til spørgsmålet om udvisning. Så i den forstand er svaret: Ja.

Kl. 18:13

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er yderligere en kort ...

Kl. 18:14

Integrationsministeren (Søren Pind):

Jeg er i øvrigt glad for – undskyld, formand – at fru Astrid Krag er så ærlig, at hun ligefrem selv kalder det her et helt reelt spørgsmål. Jeg går ikke ud fra at, at der lå en modsætning i det. Jeg glæder mig over det.

Kl. 18:14

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der yderligere en kort bemærkning fra fru Astrid Krag.

Kl. 18:14

Astrid Krag (SF):

Det var nu faktisk bare, fordi jeg ved, at ministeren er ekspert ud i polemiske udlægninger. Så nu vil jeg gøre opmærksom på, at det her var et ganske konkret og afgrænset spørgsmål, hvor jeg også gerne ville have et meget konkret og afgrænset svar.

Det fik jeg så, for ud over den skærpelse, der er, i forhold til bandekriminalitet, og som vi hilser velkommen og har efterlyst fra SF's side, så bekræftede ministeren mig altså i, at der ikke er nogen nye former for kriminalitet, der vil kunne give anledning til udvisningsdomme med de skærpelser, der er her. Er det rigtigt forstået?

Når jeg spørger, er det bare, fordi at både når man læser, hvad der er blevet sagt i pressen i forbindelse med det her lovforslag, og når man læser fremsættelsestalen, kan man komme i tvivl. Vi har også kunnet høre fra flere af de ordførere, der har været på talerstolen her, og vi har kunnet se i flere af høringsvarene, at man konstaterer, at det nu er alle former for frihedsstraf, der vil kunne medføre udvisningsdomme, men vi har vel stadig den trappestigemodel og den proportionalitet, som hidtil har været gældende i forhold til udvisningsdomme. Er det korrekt forstået?

Kl. 18:15

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 18:15

Integrationsministeren (Søren Pind):

Altså, hvad angår der, hvor der sker frihedsberøvelse og der er relation til § 24-26 i udlændingeloven, er svaret: Ja, der vil vi fremover ubetinget udvise. Og det kan vi jo meget fint få helt klart frem under udvalgsbehandlingen, og jeg glæder mig sådan set til, at også fru Astrid Krag's uklarhed kan blive opklaret. Det har vi jo heldigvis tid til.

Kl. 18:15

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Den næste korte bemærkning er fra fru Line Barfod.

Kl. 18:15

Line Barfod (EL):

Der er ikke meget tid, må man sige, med den måde, som det her forslag bliver hastet igennem Folketinget på, uden at der er nogen saglig begrundelse for det overhovedet. Jeg ville bare ind på det her, som ministeren taler om, nemlig hvorvidt det at blive udvist er en straf. Jeg er med på, at man rent juridisk kalder det en retsfølge og ikke en straf, men er ministeren enig i, at det for det menneske, der bliver udvist, og for vedkommendes familie er en meget voldsom forskelsbehandling? Hvis der er to personer, der har begået den samme forbrydelse, hvor den ene får en kort frihedsstraf og kan leve videre i det danske samfund efter at have udstået sin straf, mens den anden bliver sendt ud af Danmark og dermed ikke længere har mulighed for at få det liv, som man ville have i Danmark – selv om det f.eks. er to unge mænd, som ellers har gået i klasse sammen og har haft nøjagtigt det samme liv i Danmark osv. – så er der en voldsom forskel på, hvad der sker for den samme forbrydelse.

Kl. 18:16

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 18:16

Integrationsministeren (Søren Pind):

Jamen jeg har bare anvendt den terminologi, der er den juridisk korrekte. Det er jo ikke sådan, at jeg siger, at det ikke kan være et belastende vilkår at blive udvist. Det er jeg sådan set helt opmærksom på. Men en af grundene til, at der er en lang række andre retsforhold, der omgærdet udvisningsspørgsmålet, er jo præcis, at man traditionelt set ikke har opfattet det som en straf i juridisk forstand.

Kl. 18:17

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det fru Line Barfod for en sidste kort bemærkning.

Kl. 18:17

Line Barfod (EL):

Men man har dog hidtil haft de samme grundlæggende retsprincipper gældende i forhold til andre retsfølger som i forhold til straf. Altså, ligesom man skal lægge vægt på, hvad der skal være gældende, før nogen kan få en frihedsstraf eller en anden straf, har man også set på, om der er en proportionalitet, en rimelighed, i forhold til om nogen skulle udvises, om nogen skulle have frataget retten til at udøve deres erhverv, eller om man skulle anvende andre retsfølger, der kan følge af, at der er begået en forbrydelse. Og det er her – som ministeren selv var inde på i sit indlæg lige før – at man nu grundlæggende ændrer bevisbyrden for, hvornår domstolene kan anvende den her meget voldsomme retsfølge, nemlig at folk bliver udvist af Danmark.

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ministeren.

Kl. 18:17 vil alligevel gerne spørge: I dag er det sådan, at man ikke kan udvise, hvis der er tvivl. I fremtiden bliver det sådan, at man ikke kan udvise, hvis der er manglende sikkerhed. Hvis der er manglende sikkerhed, er der tvivl. Er det her ikke bare ord, der i virkeligheden dækker over det samme? Domstolene kommer ikke til at træffe afgørelse om udvisning, hvis der er manglende sikkerhed, altså man kunne også sige, hvis de er i tvivl. For hvis de er i tvivl, vil de jo ikke have helt sikre beviser for, at det her vil være i strid med internationale konventioner. Det påpeges jo meget tydeligt i lovteksten, at vi skal leve op til vores forpligtelser i forhold til de internationale konventioner, og er det ikke ministerens opfattelse, at domstolene agter at dømme efter det, at vi netop ikke skal bryde de internationale konventioner?

Integrationsministeren (Søren Pind):

Proportionalitetsprincippet og f.eks. spørgsmålet om familieliv, som jo er en del af de internationale konventioner, skal domstolene stadig tage stilling til. Det er klart, så i den forstand er det jo stadig inddraget. Sådan er det.

Kl. 18:18

Kl. 18:18

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Den næste korte bemærkning er fra fru Marianne Jelved.

Kl. 18:18

Marianne Jelved (RV):

Nu er det jo et spørgsmål om, om jeg kan formulere mit spørgsmål meget enkelt, så ministeren også kan nå at svare på det: Kunne ministeren nævne de to stærkeste skærper, der er i den her lovgivning – lovforslag nr. L 210 – som vi behandler i dag?

Kl. 18:18

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Ministeren.

Kl. 18:18

Integrationsministeren (Søren Pind):

Altså, jeg vil godt nævne *den* stærkeste, og den stærkeste er efter min opfattelse, at vi går helt tæt på de internationale konventioner og tilkendegiver, at der med sikkerhed skal ske udvisning, når man forbyder sig mod loven og idømmes en frihedsstraf og det med sikkerhed kan siges, at det ikke er i strid med internationale konventioner. Det er efter min bedste opfattelse den største samlede skærpelse her.

Kl. 18:19

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er yderligere en kort bemærkning fra fru Marianne Jelved.

Kl. 18:19

Marianne Jelved (RV):

Derudover må der jo være sket en skærpelse med hensyn til de årsager, der kan medvirke til, at man får en udvisningsdom. Der står i fremsættelsestalen, at frihedsstraffe kan føre til udvisning. Kunne ministeren uddybe det?

Kl. 18:19

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 18:19

Integrationsministeren (Søren Pind):

Det vil i helt overvejende grad være sådan, at idømmes man en frihedsstraf, vil det også være sådan, at medmindre det med sikkerhed er i modstrid med vores internationale forpligtelser – altså med sikkerhed – ja, så vil der også følge en udvisning med den pågældende dom. Det er i hvert fald det, vi tilkendegiver som lovgivere.

Kl. 18:20

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der en kort bemærkning fra fru Karen Hækkerup.

Kl. 18:20

Karen Hækkerup (S):

Nu må ministeren tilgive mig, at jeg ikke er jurist, så det kan godt være, at jeg spørger lidt dumt eller ikke ekspertagtigt nok, men jeg

Integrationsministeren (Søren Pind):

Lovgivers udtrykte stilling her er, at vi fjerner gråzonerne. Det er det, der her kommer til udtryk.

Kl. 18:21

Kl. 18:21

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er yderligere en kort bemærkning fra fru Karen Hækkerup.

Kl. 18:21

Karen Hækkerup (S):

Jeg er lidt i tvivl, når jeg læser det igennem, for nu bliver der tale om omvendt bevisbyrde. I min terminologi betyder det, at man selv skal kunne bevise, at man er uskyldig, ikke at andre skal kunne dømme en og sige, at man er skyldig. I de her spørgsmål vil det vel stadig være sådan, at man ikke kan udvises, hvis der er tvivl, for så er der ikke sikkerhed for, at konventionerne er brudt. Det er det ene.

Det andet er det, fru Line Barfod siger, nemlig at domstolene skal kunne redegøre for, hvordan de er kommet frem til den beslutning, de er kommet til, hvis de eventuelt er kommet frem til, at man ikke kan udvise, ved at referere til andre domme eller artikler. Der vil jeg bare spørge ministeren: Er det sådan, at domstolene i fremtiden kun kan træffe en afgørelse, hvis de kan dokumentere, at der har været andre domme, der præcis har lignet? Eller vil det ikke være tilstrækkeligt, hvis dommerne konkret laver en vurdering, hvor de siger: I den her sag er det vores vurdering, at de internationale forpligtelser ikke vil være overholdt? Altså, fratager man fuldstændig domstolene kompetencen til i den konkrete vurdering at lave et skøn, eller skal den kunne referere til en anden afgørelse, der tidligere er blevet truffet af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol?

Kl. 18:22

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 18:22

Integrationsministeren (Søren Pind):

Jeg synes, fru Karen Hækkerup skal læse lovteksten. Der står det så fint: »medmindre dette med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser«. Det er det, der står.

Kl. 18:22

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ministeren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen slut.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Kl. 18:26

Det næste punkt på dagsordenen er:

7) 1. behandling af lovforslag nr. L 211:

Forslag til lov om ændring af integrationsloven og repatrieringsloven. (Styrket kommunal vejledningspligt og indførelse af resultattilskud i forbindelse med repatriering m.v.).

Af integrationsministeren (Søren Pind).
(Fremsættelse 30.05.2011).

Kl. 18:23

Forhandling

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Forhandlingen er åbnet, og den første, der får ordet, er Venstres ordfører, og det er hr. Troels Christensen.

Kl. 18:23

(Ordfører)

Troels Christensen (V):

Som det var tilfældet ved det forrige lovforslag, kan vores integrationsordfører heller ikke være til stede ved behandlingen af dette lovforslag, og det beklager jeg, men jeg læser hermed hans tale op:

I Venstre mener vi, det er vigtigt at have fokus på at hjælpe og forbedre vilkårene for udlændinge, der ønsker at flytte tilbage til deres hjemland eller tidligere opholdssted. Vi mener, at forpligtelsen ligger hos kommunerne. Det er kommunerne, der er de nærmeste til at varetage opgaven med vejledning om mulighederne for økonomisk støtte ved repatriering. Med lovforslaget her sikrer vi jo, at alle udlændinge får de samme rettigheder og muligheder, fordi alle kommuner hermed forpligtes til allerede i deres integrationsprogrammer at inddrage vejledning om mulighederne for repatriering.

Til at sikre, at alle kommuner stræber efter at opfylde loven, indføres der samtidig sådan en, kan man godt kalde det, gulerod i form af et resultattilskud på – det er ikke så meget – 25.000 kr. pr. person, altså pr. udlænding bosiddende i en kommune, der finder hjem.

Vi mener, loven er nødvendig for at sikre mod de situationer, hvor udlændinge, der ønsker at repatriere sig, føler, at de forhindres heri, fordi de ikke selv har økonomisk formåen, og fordi den pågældende kommune forsømmer at vejlede om den pågældende udlændinges ret og muligheder. Det skal understreges, at der alene er tale om en ret og en mulighed for dem, som ønsker at vende hjem. Der er således på ingen måde tale om en forpligtelse for eller form for presion mod udlændinge, der er velintegrerede og ønsker at blive i landet, og som i øvrigt opfylder betingelserne for det.

Endvidere skal det bemærkes, at repatrieringsloven udvides til også at gælde udlændinge, der er meddelt opholdstilladelse i Danmark inden udlændingeloven af 1983, og deres efterkommere. På den måde udvides personkredsen af de udlændinge, der kan opnå økonomisk støtte til frivillig repatriering.

Tallene viser, at der siden lovens ikrafttræden har været et stigende antal udlændinge, der ønsker at benytte sig af tilbuddet om repatriering. Det er derfor tydeligt at se, at der er mange, der frivilligt – frivilligt – ønsker at vende tilbage til deres hjemland. Vi mener, at lovforslaget er nødvendigt og velegnet til at sikre, at alle udlændinge får en ensartet vejledning og mulighed for hjælp til at vende hjem.

Jeg skal på den baggrund meddele, at Venstre støtter forslaget.

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er en kort bemærkning fra fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 18:26

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Jamen som fru Line Barfod også har peget på i den tidligere debat, synes jeg faktisk, at det er direkte uforskammet, at Venstre og regeringen gør alt, hvad de kan for at tromle og jappe den her lovgivning igennem, og så er de alligevel ikke i stand til at stille med en ordfører i forbindelse med de her tre lovforslag. Så vidt jeg husker, har Venstre altså 46 medlemmer af Folketinget. Altså, det er da for pinligt.

Fordi vi opfører os, som vi plejer, betyder det jo, at man ikke kan stille indholdsmæssige spørgsmål til Venstres ordfører, som er ordfører for det største regeringsparti; vi ikke får lov til at stille spørgsmål om indholdet af den her lovgivning.

Kan ordføreren ikke se, at det er at vise en total mangel på respekt for alle os andre, at man kræver og tromler en lovgivning igen? Det vil sige, at den skal hastebehandles, og vi får jo slet ikke en lovgivningsproces, som er rimelig. Og så er man ikke engang i stand til stille med ordføreren i Folketingssalen.

Kl. 18:27

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 18:27

Troels Christensen (V):

Jeg vil bare kort sige, at som i alle andre partier kan en ordfører blive ramt af forfald. Jeg har trods alt været herinde i nogle år og har derfor også ved mange lejligheder oplevet, at Enhedslisten og andre partier har været i lignende situationer. Det er jo de vilkår, der nu engang er i forbindelse med et travlt folketingsarbejde.

Kl. 18:27

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det fru Johanne Schmidt-Nielsen for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 18:27

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Så vidt jeg kan forstå, er det ikke på nogen måde sygdom, der er årsagen til, at Venstres ordfører ikke er til stede i salen i dag.

Det er da fuldstændig rigtigt, at der kan være situationer, hvor man sender andre ordførere, men nu er vi bare i den situation, at Venstre har krævet at få det her hastebehandlet, har krævet, at vi får en sjusket lovgivningsproces i forbindelse med tre meget afgørende lovforslag. Så kan vi så bare konstatere, at man ikke er villig til at stille med en ordfører, som vi kan stille spørgsmål til.

Jeg synes, at det er pinligt, og det undrer mig da egentlig, at Venstres vikarordfører ikke også synes det.

Kl. 18:28

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 18:28

Troels Christensen (V):

Jeg har ikke yderligere kommentarer.

Kl. 18:28

(Ordfører)

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er ikke flere korte bemærkninger, men jeg vil godt som fungerende formand og præsidiemedlem sige, at jeg håber, den fungerende ordfører vil tage det med tilbage til Venstres gruppe. Det er rigtigt, at det sker indimellem, men med et så vigtigt lovforslag og i en så stor gruppe burde man have kunnet finde en, som kunne svare på Venstres vegne. Det er en ubehagelig situation, som man sætter Folketinget og den fungerende ordfører i. Det var min bemærkning som præsidiemedlem.

Så går vi videre i ordførerrækken, og så er det hr. Henrik Dam Kristensen.

Kl. 18:29

(Ordfører)

Henrik Dam Kristensen (S):

Det er endnu en afledt virkning af forringelserne af efterlønnen, som vi nu skal behandle her. Det har hele dagen sådan set båret præg af, nemlig at specielt Dansk Folkeparti, som jo på alle måder har svigtet, her har fået en række lovforslag til behandling, som ikke har noget at gøre med 2020-forhandlingerne. Men det er det, der ligesom skal være diskussionsemnet.

Jeg vil gerne starte med at sige, at Socialdemokratiet er for repatrieringsordningen. Vi synes, det er en god ordning, og den startede i øvrigt tilbage under SR-regeringen. Vi var for, hvad er det, halvanden til to år siden enige i, at beløbet blev hævet, det syntes vi var fornuftigt. Vi er også enige i det lovforslag, som ligger her, og som udvider personkredsen. Vi har den holdning, at repatriering, som er frivillig, kan være til gavn for de mennesker, som vælger at tage imod det. De kan komme hjem til deres oprindelige land og måske få en bedre tilværelse. Det er det, der er målet med det.

Det, vi ikke forstår, er, at her skal man så ind og belønne kommunerne for i realiteten at leve op til det, som de skal i forvejen. Det var ikke rigtigt, som Venstres fungerende ordfører sagde, nemlig at kommunerne nu skal belønnes, fordi de ikke kan leve op til tingene. Det er jo lidt mærkeligt. Hvis det er sådan, at man har konkrete eksempler på, at der er kommuner, der ikke lever op til god forvaltningsskik, nemlig at oplyse borgerne om konkrete forhold, så er det kommunerne, man skal gå efter.

Så jeg må sige, at den tilføjelse om, at man skal ud og give kommunerne en belønning, hver gang de får en – i citationstegn – sendt hjem, som Dansk Folkeparti har udtrykt det, synes jeg er urimelig, og derfor vil vi stemme imod lovforslaget. Men det er udelukkende, fordi der er det her belønningselement i det. Vi er for repatrieringsordningen.

Kl. 18:30

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er en enkelt kort bemærkning fra hr. Martin Henriksen.

Kl. 18:31

Martin Henriksen (DF):

Tak. Jamen jeg har forstået på de umiddelbare tilkendegivelser, som der var i medierne, efter at aftalen var indgået, at Socialdemokraterne jo sådan set så positivt på det; selvfølgelig var der en lille hage i forhold til det her område, men man så grundlæggende positivt på de lovforslag, som udmøntede udlændingeaftalen. Jeg kan også godt røbe for hr. Henrik Dam Kristensen, at nogle af de meldinger, vi får fra nogle af vores lokale folk ude i kommunerne, jo bl.a. er, at socialdemokraterne i de socialdemokratiske styrede kommuner er lidt tilbageholdende med f.eks. at indgå i budgetforhandlinger og lignende, hvor der kan proppes en klar forpligtelse fra forvaltningen ind om at

vejlede om mulighederne for repatriering, altså at man fra Socialdemokraternes side dér stejler lidt.

Så jeg forstår ikke helt, hvorfor man fra Socialdemokraternes side, hvis man nu synes, at det er en fin ordning, og at der skal vejledes om de her muligheder, så ikke siger, at man også vil give en tilskyndelse til, at det rent faktisk sker.

Kl. 18:31

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 18:31

Henrik Dam Kristensen (S):

Det er meget typisk for den måde, Dansk Folkeparti arbejder på: Nu står ordføreren her i salen og kommer med antydninger om, at der er socialdemokratiske kommuner, som ikke lever op til den forpligtelse, de har, om at give deres borgere en ordentlig information. Jeg vil sige til hr. Martin Henriksen, at man ikke kan sige sådan noget, uden at man efterfølgende – ved den næste mulighed, man har for at få ordet – kommer med eksempler på, hvad det konkret er for nogle kommuner. Det er helt urimeligt på den måde generelt at sige, at socialdemokratiske kommuner nok ikke lever op til at behandle deres borgere på en ordentlig måde. Hvis det skal være noget, der bare ligner anstændighed, så kommer der nogle konkrete navne på kommuner, som ikke gør det.

Kl. 18:32

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er yderligere en kort bemærkning fra hr. Martin Henriksen.

Kl. 18:32

Martin Henriksen (DF):

Jamen jeg er sikker på, at vi nok kan finde nogle lokale folk fra Dansk Folkeparti, der har lyst til at indgå i den diskussion. Jeg synes bare, det er relevant, at Socialdemokratiet, når man nu står herinde på Folketingets talerstol og har en ambition om, at der er flere, der skal benytte sig af repatrieringsmulighederne – sådan har jeg i hvert fald forstået det – og synes, det er en god ordning, så også sørger for, at det er noget, der bliver fulgt op på ude lokalt.

Altså, når vi fra Dansk Folkepartis side har været med til at vedtage nogle af de lovforslag, der omhandler repatriering – og forhåbentligt bliver det her også vedtaget – så lægger vi selvfølgelig også vægt på, at man følger det op ude lokalt. Og så kunne jeg godt tænke mig at høre, om den socialdemokratiske ordfører også vil sende en lignende appel ud til sine lokale byrødder om, at det her er noget, som man tager op lokalt og sørger for at følge hele vejen til dørs, når man nu ikke vil være med til at vedtage lovforslaget herinde.

Kl. 18:33

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 18:33

Henrik Dam Kristensen (S):

Jo, men der er bare en himmelvid forskel imellem hr. Martin Henriksen og mig. For jeg har faktisk den klare opfattelse, at kommunerne, deres politikere, deres embedsmænd, lever op til loven. Og der er jo ingen tvivl om, at god forvaltningsskik siger, at en kommune skal give oplysning til borgerne om, hvad der er godt og rigtigt i en given situation, og hvis repatriering er en ordning, der kan bruges, er det op til kommunerne, så er det deres forpligtelse at give den. Jeg vil i øvrigt sige, at man, hvis man sådan kigger økonomisk på det, så vil se, at det også er en stor fordel for kommunerne. Jeg vil også gerne understrege, at det, jeg sagde her, var, at vi synes, at repatrierings-

ordningen er en god ordning, som der er mange der har glæde af. Men det er selvfølgelig noget, der skal foregå frivilligt.

Så må jeg bare endnu en gang konstatere, at hr. Martin Henriksen endnu en gang insinuerer kraftigt i forhold til nogle bestemte kommuner – socialdemokratiske kommuner – uden bare at komme i nærheden af at kunne nævne f.eks. en enkelt kommune ved navn. Det er en kraftig insinuerer, som jeg ikke synes er rimelig.

Kl. 18:34

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, og den næste er ordføreren for Dansk Folkeparti, og det er netop hr. Martin Henriksen.

Kl. 18:34

(Ordfører)

Martin Henriksen (DF):

Tak for det. Det kommer nok ikke som en stor overraskelse, at vi i Dansk Folkeparti kan støtte lovforslaget. Det er jo sådan, at mange udlændinge, der har været i Danmark i mange år, aldrig er kommet i arbejde eller på anden måde er faldet til i det danske samfund. Derfor sikrede regeringen og Dansk Folkeparti i 2010 en forbedring af ordningen med støtte til frivillig repatriering. Ordningen er udvidet, så den omfatter flere udlændinge, og støttelebeløbet er blevet øget væsentligt.

Med dette lovforslag indfører man en bestemmelse i integrationsloven og i lov om aktiv beskæftigelsesindsats om, at kommunerne som en del af integrations- og beskæftigelsesindsatsen skal vejlede om mulighederne for repatriering. Der indføres også et resultattilskud til kommuner på 25.000 kr. for repatrieringen, og det vil sammen med de forhøjede refusionssatser øge kommunernes tilskyndelse til at styrke deres repatrieringsindsats.

Der er i Danmark desværre en lang række områder, hvor man oprigtig kan blive tvivl om, hvorvidt man befinder sig i Danmark eller ej. Disse områder udgør sproglige og kulturelle huller i vores land – sproget er ikke dansk, kulturen er en anden, og tit er arbejdsfrekvensen lav. Forudsætningerne for at blive en del af Danmark er desværre små. Der lever i disse områder personer og grupper, som både mentalt og kulturelt befinder sig et helt andet sted. De får et tilbud om at leve deres liv dér, hvor de helst vil leve det, og kommunerne får et incitament til at vejlede og oplyse disse personer og grupper om de muligheder, der er for hjemsendelse.

I Dansk Folkeparti roser vi og anerkender de udlændinge, som vil Danmark, og som på trods af social kontrol og modstand, bl.a. i parallelsamfundene, formår at tage det danske til sig. Skal vi give det en plads, skal vi samtidig turde tale åbent om de hjemsendelsesmuligheder, der er, og som kommer med dette lovforslag. Egentlig kan man betragte lovforslaget som en venlig handling over for de velintegreerede udlændinge såvel som over for dem, der føler sig dårligt tilpas her, eller som måske blot vil føle sig bedre tilpas i deres hjemland.

Med lovforslaget sikrer vi, at udlændinge, der egentlig hellere vil bo i deres hjemland, og som ikke har fodfæste på arbejdsmarkedet, kan komme tilbage. I de tilfælde er det bedst for de omtalte udlændinge, og det er bedst for Danmark. Dette lovforslag er et skridt i den rigtige retning.

Dansk Folkeparti støtter som sagt lovforslaget, og vi håber og tror på, at dette er endnu et bidrag til at sikre, at Danmark også om mange år kan hænge sammen økonomisk, socialt og kulturelt.

Kl. 18:37

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Så er det fru Astrid Krag som ordfører for SF.

(Ordfører)

Astrid Krag (SF):

L 211, som vi behandler nu, er et forslag, som isoleret set handler om en ordning, hvor udlændinge kan få støtte til at bosætte sig i deres hjemland – en god ordning, som bl.a. også Rådet for Etniske Minoriteter og Dansk Flygtningehjælp roser i deres høringsvar, og som det også er mit indtryk at mange borgere har været glade for at benytte sig af. Men den store sammenhæng er jo selvfølgelig, at det her er endnu en del af Dansk Folkepartis meget lave pris for at forringe efterlønnen og folkepensionen.

Jeg kan høre, at partiets ordfører gør alt for at få forslaget til at lyde af noget i den sammenhæng, men som ved det forrige forslag er det meget svært at se den nøje sammenhæng med de økonomiske forhandlinger, Dansk Folkeparti har taget del i. Jeg kan f.eks. ikke se, hvad kommende efterlønnere og pensionister i Danmark får ud af, at kommunerne bliver pålagt bestemte rådgivningsforløb om repatriering.

Kommunerne har allerede i dag pligt til at rådgive om relevante ordninger, og vi har ikke nogen grund til at tro, at de ikke gør det. Tværtimod hører vi fra vores lokale folk, at mange er glade for ordningen, men at det netop kræver en kvalificeret rådgivning fra kommunens side, som man så prioriterer at give til de borgere, hvor det er relevant.

Jeg vil da gerne høre ministeren, om man fra ministerens eller regeringens side har en oplevelse af, at kommunerne ikke har taget deres rådgivningsopgave til sig. Ministeren behøver ikke at svare her i dag. Jeg kan bebude, at der kommer en række konkrete spørgsmål i udvalgsbehandlingen fra SF om, hvordan ordningen fungerer i dag. Vi undrer os nemlig såre over behovet for at ændre en ordning, som efter vores oplysninger fungerer rigtig godt rundt omkring i kommunerne.

Vi var med, da ordningen blev udvidet i 2009 – det var nemlig en entydig forbedring. Og vi var glade for, at Danmarks socialrådgivere ikke blev pålagt at løbe efter alle med en anden hudfarve med folde-re om repatriering. Det er desværre et stykke hen ad vejen det, som det her lovforslag lægger op til. Her blander Folketinget sig i, hvornår rådgivningen skal finde sted, ved at pålægge kommunerne at gøre det til en del af opfølgningen på integrationskontrakten.

Jeg ved, at respekten for det kommunale selvstyre kan ligge på et meget lille sted hos regeringsblokken, men dels er sådan et krav bare endnu et bureaukratiserende tiltag, dels får man mig ikke til at tro på, at vores kommunale fagfolk ikke magter at løfte rådgivningsopgaven uden at have Dansk Folkeparti og regeringen til at svinge taktstokken over sig. Jeg bemærker mig også, at Dansk Socialrådgiverforening advarer mod bureaukratisering i deres høringsvar.

Et vellykket repatrieringsforløb er en succes, men dem kommer der ikke flere af med det her forslag. Det bliver derimod en meningsløs begrænsning af socialrådgivernes faglige skøn, og en bonus til kommunerne for repatriering, som de selv finansierer over bloktilskuddet, vel at mærke, giver heller ikke mening.

Det er bestemt relevant, at regeringen i fællesskab med kommunerne tager hånd om det, hvis oplevelsen er, at man mangler ressourcer for at kunne give den kvalificerede rådgivning, som borgerne har ret til. Men at vi skulle begynde at belønne, at der tilfældigvis er en række beboere i kommunen, som ønsker at flytte tilbage til deres oprindelsesland, er helt ude i hampen. At lave sådan en ordning, der i offentligheden hurtigt fik tilnavnet skrub af-bonus, sender et helt forkert signal om en ellers flot ordning, der giver vores ældre borgere med minoritetsbaggrund mulighed for at vælge den seniortilværelse, der passer dem bedst. Jeg bemærker mig også, at kommunernes egen organisation, KL, i høringsvaret frabeder sig den særlige tilskudsordning, der lægges op til, da man mener, at det kan skade tilliden til den kommunale vejledning.

Så for at konkludere: Forslaget her forbedrer ikke ordningen. Det skaber mere administration og snævrere rammer for kommunerne og sender nogle trælse signaler om en ellers flot ordning. Det gavner ingen, og SF kan ikke støtte lovforslaget.

Kl. 18:40

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er en enkelt kort bemærkning fra hr. Martin Henriksen.

Kl. 18:40

Martin Henriksen (DF):

Tak. Ordføreren sagde på et tidspunkt, at SF var glade for, at socialrådgiverne ikke er blevet pålagt at løbe efter andre med en anden hudfarve. Jeg kunne godt tænke mig at vide, hvad fru Astrid Krag bygger det på. Det er jo noget mærkeligt noget at rende rundt og sige. Så kunne jeg også godt tænke mig at høre, om ordføreren, fru Astrid Krag, er enig med hr. Henrik Dam Kristensen, som i øvrigt vil stemme imod lovforslaget, som sagde, at der sådan set var god økonomi i repatrieringsmulighederne.

Kl. 18:41

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 18:41

Astrid Krag (SF):

For at tage det sidste først giver det vel sig selv, at der i nogle tilfælde er god økonomisk fornuft i en repatrieringsordning, ikke kun for den ældre borger, der får et tilskud til at etablere sig i sit tidligere hjemland, men også for kommunerne, der vil have færre udgifter. Det er helt klart, men det er jo ikke det, det her forslag handler om. Det her forslag handler om at give en eller anden vilkårlig bonus til de kommuner, der nu tilfældigvis har mange borgere boende, som er interesseret i at benytte sig af en repatrieringsordning. Og det er da fuldstændig ødelæggende både for ordningen og for tilliden til den kommunale sagsbehandling, at man laver sådan en bonus. Det siger ikke bare jeg, det siger kommunerne også selv, og de frabeder sig faktisk sådan en særlig tilskudsordning, og der skal immervæk noget til, før kommunerne siger, at de ikke vil have penge for at løfte en opgave, de ellers er blevet pålagt af regeringen. Det synes jeg også må gøre indtryk på Dansk Folkepartis ordfører.

Så vil jeg bare sige, at jeg jo synes, at det her med, at man fra Folketingets side skal gå ind og blande sig i, præcis hvornår rådgivningen skal finde sted, ved at man kobler det sammen med opfølgning på integrationskontrakten, er en detailindblanding, som ikke hører nogen steder hjemme. Når hr. Martin Henriksen selv peger på, at kommunerne allerede i dag har et incitament, fordi der i nogle tilfælde ville være rigtig god økonomisk sund fornuft i det for begge parter, hvis man kan få indgået den her aftale, så virker det fuldstændig håbløst, at man nu i forbindelse med integrationskontrakten, der jo også gælder folk, der lige er kommet hertil og har fået ophold som flygtninge, skal begynde at vejlede om repatriering. Det er bureaukratisering, det er overadministration, og det er indblanding.

Kl. 18:42

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak for det. Så er det hr. Martin Henriksen for en kort bemærkning.

Kl. 18:42

Martin Henriksen (DF):

Tak for det. Så kan jeg konstatere, at selv om Socialdemokratiet og SF synes, at der er god økonomi i, at flere repatrierer, altså vender hjem til deres hjemlande, så vil man ikke tage yderligere initiativer for at sikre, at det sker, o.k.

Så vil jeg gerne bede fru Astrid Krag om at svare på det første spørgsmål, jeg stillede, og som fru Astrid Krag ikke svarede på, nemlig om at SF skulle være glade for – det var det, fru Astrid Krag sagde i sin ordførertale – at socialrådgiverne ikke er blevet pålagt at løbe efter andre med en anden hudfarve. Det synes jeg bare er en mærkværdig udtalelse. Jeg ved ikke, hvad fru Astrid Krag bygger den udtalelse på. Jeg synes, det er noget mærkeligt noget, at man forsøger at snige ind i debatten, at der er nogle, der skulle have en interesse i, at nogle med en bestemt hudfarve skal sendes et eller andet bestemt sted hen. Det er jo slet ikke det, som lovforslaget handler om. Så hvor har fru Astrid Krag de der ting fra?

Kl. 18:43

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 18:43

Astrid Krag (SF):

Jeg vil sige i forhold til den her kontante bonus, at jeg synes, der er to ting, der giver problemer ved den. Det gjorde jeg også rede for i min tale, men jeg skal nok lige genopridse det her. Jeg synes, at det at finde på en konkret bonus, der udløses, ikke hvis man indgår i det her rådgivningsforløb, men kun hvis man accepterer den slutkonklusion, som Dansk Folkeparti gerne vil have, nemlig at man accepterer og slutter med at beslutte sig for repatriering, er at ødelægge en ordning, der ellers er rigtig flot. Der var en grund til, at den her del af lovforslaget hurtigt fik tilnavnet skub af-bonus. Det synes jeg bare er rigtig ærgerligt, for jeg synes faktisk, at det her er et rigtig flot tilbud, vi burde kunne være stolte af.

Så kan jeg også bare se, at selv kommunerne – både socialrådgiverne og kommunerne – siger, at de ikke vil have den her særlige tilskudsordning. De mener, at det ødelægger tilliden til den kommunale vejledning. Der synes jeg da også bare at vi må tage meget alvorligt, hvis det her i virkeligheden er med til at underminere, at borgerne føler, at de kan have tillid til den rådgivningsindsats, der bliver givet i forhold til repatrieringsordningen.

I forhold til det der med hvem man skal løbe efter med en folder, er det jo sådan, at lige nu, når man i et lovforslag slår fast, at der skal ske vejledning om repatriering i forbindelse med integrationskontrakten og opfølgning på den, så betyder det, at alle, der kommer hertil og får ophold som flygtninge, fra den dag, de kommer til den kommune, hvori de skal være de 3 år, som er en del af deres integrationsprogram, skal vejledes om det her. Det synes jeg er spild af ressourcer. Jeg synes, at det ikke kun er at gøre grin med borgernes tid, men altså også de socialrådgiveres tid, der skal sidde og vejlede om det her. Jeg har faktisk fuld tillid til de skøn, man laver lokalt.

Kl. 18:44

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak for det svar. Når formanden rejser sig, er det, fordi taletiden er langt overskredet, og så betyder det, at man skal til at runde af – inden for sådan et kvarters tid eller deromkring.

Der er ikke flere korte bemærkninger til SF's ordfører. Vi går videre i ordførerrækken, og den næste ordfører er hr. Naser Khader som konservativ ordfører.

Kl. 18:45

(Ordfører)

Naser Khader (KF):

Med dette lovforslag gives de udlændinge, der går rundt her i Danmark og ikke har lyst til at være her, men som har et ønske om måske at vende tilbage til deres oprindelige hjemlande, de bedst mulige forudsætninger for at kunne tage stilling til repatriering og træffe den rette beslutning herom. Det kunne måske være et godt alternativ til deres hverdag her i Danmark.

Lovforslaget indeholder et forslag til ændring af integrationsloven, hvorved der indføres en pligt for kommunerne til i forbindelse med den løbende opfølgning på integrations- og beskæftigelsesindsatsen at vejlede udlændinge om mulighederne for at repatriere til deres tidligere lande. Kommunerne skal med andre ord aktivt gøre de udlændinge, som har integrationsvanskeligheder og lav tilknytning til arbejdsmarkedet, opmærksom på mulighederne for repatrieringsstøtte.

Det er vigtigt at understrege, at der ikke ændres på, at det skal bygge på frivillighed, dvs. at kommunerne ikke pålægges at pålægge de pågældende, der ikke ønsker integration, at tage imod tilbuddet. De skal bare have et ordentligt grundlag at tage udgangspunkt i. Jeg kan egentlig godt lide den del af forslaget, der handler om resultattilskud til kommunen. Hvis man gør en ekstra indsats, så synes jeg, at man skal belønnes. Det er jo det, hele integrationsloven bygger på. De kommuner, der gør en ekstra indsats i forhold til integration, sprogundervisning, beskæftigelse, bliver da belønnet, så princippet er der altså i forvejen. Derfor forstår jeg ikke, at nogle, blandt andre SF og Socialdemokratiet, er imod det princip.

Sidste element af forslaget går ud på, at ordningen også skal omfatte udlændinge, der kom til Danmark før 1983. I dag skal de søge om det, men fremover bliver de en del af den ordning. Så alt i alt fornuftige ændringer, som vi i Det Konservative Folkeparti støtter.

Kl. 18:47

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er en kort bemærkning fra fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 18:47

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

På side 8 i høringsnotatet fra integrationsministeren står der i fjerdesidste afsnit, at regeringen ønsker at belønne de kommuner, der gør en særlig indsats, også på repatrieringsområdet. Ministeren skriver, at det her resultattilskud indføres for at understrege betydningen af, at kommunerne medvirker til, at den enkelte udlændinges muligheder afklares, herunder muligheden for repatriering.

Men hvis målet virkelig er afklaring, hvorfor er det så kun den afklaring, der fører frem til, at man rejser ud af landet, der belønnes med 25.000 kr., det kan vel også være en afklaring, at man finder frem til, at man gerne vil være her i Danmark? Altså, jeg håber, at den konservative ordfører kan forstå mit spørgsmål, nemlig at når ministeren skriver, at man ønsker at belønne kommunerne for at hjælpe til afklaring, hvorfor er det så kun den afklaring, der fører til, at en udlænding forlader Danmark, der skal belønnes?

Kl. 18:48

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 18:48

Naser Khader (KF):

Igen vil jeg sige, at jeg synes, at princippet om at belønne de kommuner, der gør en ekstra indsats i forhold til integrationsindsatsen, sprogundervisningen, beskæftigelsen, skal belønnes. På samme måde synes jeg, det er i orden, at man belønner de kommuner, der giver den pågældende, der ikke har lyst til at være i Danmark, den rette vejledning om, at der kan være et alternativ, at der er bedre et andet sted. Det bliver kommunerne belønnet for, og det har jeg altså ikke ondt af.

Kl. 18:49

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er yderligere en kort bemærkning fra fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 18:49

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Jamen altså, jeg vil sige til hr. Naser Khader, at det svar må kunne gøres bedre. Altså, helt ærligt, jeg spørger til, hvordan det kan være, at man skriver i høringsnotatet, at man vil give en belønning på 25.000 kr., hvis den enkelte udlænding hjælpes til afklaring. Men så er det altså kun den afklaring, der fører til, at man rejser ud af Danmark, der skal betales for; ikke den afklaring, der fører til, at man rigtig gerne vil det danske samfund. Hvis målet er afklaring, vil jeg spørge hr. Naser Khader, hvorfor er det så kun den afklaring, der fører til, at vedkommende forlader Danmark, der skal belønnes?

Kl. 18:49

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 18:49

Naser Khader (KF):

Jeg kan simpelt hen ikke se, der er noget galt i, at en kommune giver vejledning til den udlænding, der ikke har lyst til at være her, der ikke har lyst til at blive integreret, som har svært ved at finde et arbejde, og som bare vil være et andet sted. Jeg forstår ikke, at man er imod en bonus til den kommune, der gør en ekstra indsats for at vejlede den pågældende, der ikke har lyst til at være her, så det ender med, at vedkommende tager til det oprindelige hjemland og måske får bedre forhold end i Danmark.

Kl. 18:50

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der yderligere en kort bemærkning fra fru Astrid Krag.

Kl. 18:50

Astrid Krag (SF):

Jamen jeg bliver nødt til at fortsætte lidt i samme spor, for jeg vil også sige, at for mig ville det være logisk – hvis man mener det, man i lovforslaget skriver man vil – hvis man sagde, at det, vi vil sikre, er, at kommuner tilbyder et rådgivningsforløb af den høje kvalitet, som jeg også har forstået på vores lokale folk er nødvendigt. Det er en stor beslutning at træffe, så det er vigtigt, at man kan få den rådgivning, der er brug for.

De, der udbyder de rådgivningsforløb – i øvrigt sammen med de organisationer, der hjælper med det – skal have støtten. Det afgørende skal ikke være, om man tilfældigvis har X antal borgere, der ender med at ønske at blive repatrieret, for det er jo meget vilkårligt, hvor de borgere bor, og hvilke kommuner der har de muligheder. Det her er jo ikke vilkårligt, for det er et spørgsmål om, at vi gerne vil have, at kommunerne giver den rådgivning, der er nødvendig.

Så rammer man ikke forkert, når bonussen alene udløses for dem, hvor borgerne vælger at sige ja tak til repatriering, mens kommunerne intet får for de kvalificerede rådgivningsforløb, de laver, hvis borgerne vælger at sige, at de helst vil leve deres seniortilværelse i Danmark?

Kl. 18:51

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 18:51

Naser Khader (KF):

Jeg kan ikke se den store forskel. Det er jo også det, der gør sig gældende, når vi taler sprogundervisning og beskæftigelse. De kommuner, der får flere igennem de forskellige sprogprøver, bliver også belønnet for det. De kommuner, der får flere i arbejde, bliver også belønnet for det. Jeg kan ikke se problemet i det.

Kl. 18:51

Kl. 18:54

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er yderligere en kort bemærkning fra fru Astrid Krag.

Kl. 18:51

Astrid Krag (SF):

Men her er der vel tale om den grundlæggende forskel, at det her er en ordning, som skal være frivillig. Og det blev jo også fastholdt, at der er tale om, at det her skal være frivilligt. Kommunerne har jo dermed ikke nogen mulighed for at presse – og de skal forhåbentlig heller ikke have den mulighed – borgere til at tage imod det her tilbud.

Altså, hr. Naser Khader må vel give mig ret i, at der er en meget stor vilkårlighed i, hvilke kommuner der ender med at have en gruppe borgere, der faktisk siger ja, og hvilke kommuner der ender med at have borgere, der faktisk siger nej. Dermed stiller man kommuner, der har borgere, der ender med at sige, at de gerne vil have deres seniortilværelse i Danmark – det har de jo også ret til, for det er frivilligt, det her – meget, meget ulig de andre kommuner.

Hvis den her bonus skulle leve op til de hensigter, man beskriver i lovforslaget, skulle det være en bonus, der blev udløst for hvert gennemgået kvalificeret rådgivningsforløb. Den skulle også udløses, hvis udfaldet ikke blev, som nogle partier drømmer om det skulle blive.

Kl. 18:52

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 18:52

Naser Khader (KF):

Jamen igen gør det sig også gældende for sprogundervisning og beskæftigelse. De kommuner, der får flere igennem de der sprogrøver, bliver belønnet. De, der får flere ind på arbejdsmarkedet, bliver også belønnet. Når fokus på samme måde sættes på dem, der ikke har lyst til at være her, ender det hele med, at kommunerne giver rådgivning til folk, der ikke har lyst til at være i Danmark.

Folk bliver ikke tvunget til at rejse ud af landet. Kommunerne får bare en pligt til at give den vejledning, der skal til. Og hvis det ender med, at de rejser, så får kommunerne en bonus. Hvad er problemet?

Kl. 18:53

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er yderligere en kort bemærkning fra hr. Henrik Dam Kristensen.

Kl. 18:53

Henrik Dam Kristensen (S):

Når jeg har et spørgsmål, er det, fordi at jeg blev lidt nysgerrig. Jeg tror gerne, at hr. Naser Khader er betydelig bedre inde i lovgivningen, end jeg er. Men vil hr. Naser Khader ikke lige forklare mig, hvordan kommuner bliver belønnet for at få folk igennem sprogtest, i beskæftigelse osv.? Hvilke belønningsmekanismer, som jeg har overset, findes der i lovgivningen?

Kl. 18:53

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 18:54

Naser Khader (KF):

Hele integrationsloven bygger på, at de kommuner, der gør en indsats for integrationen, bliver belønnet for den ekstra indsats med hensyn til sprog eller beskæftigelse. Der er en belønning i det for kommunerne. Det kan vi undersøge bagefter.

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er yderligere en kort bemærkning fra hr. Henrik Dam Kristensen.

Kl. 18:54

Henrik Dam Kristensen (S):

Skal jeg forstå hr. Naser Khader på en sådan måde, at for hver person, der eksempelvis kommer igennem en sprogtest, får kommunerne i dag en konkret kontant belønning? Er det den måde, systemet fungerer på? Jeg spørger, fordi jeg synes, at jeg har prøvet at følge med på det her område, og jeg var sådan set ikke klar over, at man har det her princip i mange andre sammenhænge inden for integrationsområdet. Er det sådan, det rent faktisk hænger sammen?

Kl. 18:54

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 18:54

Naser Khader (KF):

Der er et princip om, at de kommuner, der gør en ekstra indsats for bedre at integrere folk – det gælder sprog og beskæftigelse – bliver belønnet. Det sker ikke på samme måde som med tilskudsordningen i forbindelse med repatriering. Men princippet om bonus gør sig også gældende for andre typer af integrationsindsats. Det gør det.

Kl. 18:55

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, og den næste ordfører er den radikale ordfører, fru Marianne Jelved.

Kl. 18:55

(Ordfører)

Marianne Jelved (RV):

Tak. 25.000 kr. i præmie for en udrejst udlænding – det minder mig næsten om en cowboyfilm. Og hr. Naser Khader kalder det en ekstra indsats, der giver bonus for et resultat. Men i virkeligheden taler vi jo om, at de medarbejdere, der er ansat i kommunerne og har med integrationsindsatsen og beskæftigelsesindsatsen at gøre, får løn for det arbejde, de laver i forvejen. Nu stiger de altså i løn – eller rettere, det er desværre ikke dem, der stiger i løn, det er kommunerne, der får udbytte af deres medarbejdere på en helt ny måde. Det er godt nok et nyt økonomisk incitament, vi har fået ind her. Det kunne man godt have glæde af at brede lidt længere ud: Alle de lærere, som sørger for, at deres elever får over 7, får en eller anden bonus til kommunen. Det var måske et nyt initiativ til den nye undervisningsminister, når nu den gamle undervisningsminister er så ked af, hvordan det går i folkeskolen. Ja, ja, man skal lære hele tiden.

Det, der er problemet, er, at der er noget etik i det her; der er noget med tilliden til de mennesker, som skal vejlede en, og de interesser, som de varetager samtidig. Og derfor er der altså i virkeligheden en meget stor forskel på rollerne i den situation, hvor man sidder og samtaler med en udlænding, som har skrevet under på en integrationsaftale, og som skal hjælpes igennem et forløb, og samtidig giver vejledning i, hvordan vedkommende kan repatrieres. Det er altså ikke den mest tillidsskabende situation at være i, når man er sårbar og fremmed i landet. Og hvordan vil regeringen kontrollere at det sker? Skal vi så, næste gang vi skal have den her sag på bordet, kontrollere, hvordan det sker, fordi antallet af bonusser på 25.000 kr., der leveres til kommunerne, ikke stiger, sådan som Dansk Folkeparti foresætter det gerne skulle? Det her kan man virkelig kalde revylovgivning, hvis ikke det var så alvorligt.

Så sker der også det, at målgruppen for repatriering udvides til nu også at gælde børn af indvandrere, der er kommet til Danmark før 1983. Mange af dem er født i Danmark, har gået i skole her og har ikke skrevet under på nogen integrationsaftale. Hvordan skal kommunens medarbejdere nu rende rundt i kommunen for at finde dem, som de ikke møder i øvrigt, for at vejlede dem i, hvordan de lykkeligt kan repatrieres, så de kan få penge med oven i købet? Det synes jeg er en interessant betragtning. Der er stort set ikke nogen mennesker i dette land med et fremmed navn – et, der ikke klinger dansk – som ikke er udset til at kunne repatrieres. Jeg har i hvert fald ikke fået øje på dem – bortset fra dem, der er blevet statsborgere. De er så uheldigvis kommet i en gruppe, som ikke giver bonus. Det her er et beklageligt lovforslag.

Kl. 18:58

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til den radikale ordfører. Vi går videre i ordførerrækken, og den næste ordfører er så Enhedslistens ordfører, fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 18:58

(Ordfører)

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Der er to store problemer ved det her lovforslag. For det første, at kommunerne skal belønnes med en check på de her 25.000 kr., hvis det lykkes dem at få et menneske til at forlade landet, hvilket jo i øvrigt bare finansieres af kassen i forvejen, og for det andet, at man med den her check på de 25.000 kr. sender et signal til udlændinge i Danmark om, at de ikke er velkomne. Altså, regeringen vil faktisk så gerne af med udlændinge, at man giver økonomisk belønning til kommunerne, hvis det lykkes at få nogle til at forlade Danmark. Selv om beløbet ikke er særlig stort, for det er jo ikke afgørende i en kommunekasse, om man får en check på 25.000 kr., sender det jo et klart signal til kommunerne om, at man hellere vil have dem til at arbejde for at få udlændinge til at forlade Danmark end arbejde for en vellykket integration.

Det undrer mig, som jeg forsøgte at få hr. Naser Khader til at svare på, at man på side 8 i høringsnotatet fra integrationsministeren skriver i fjerdesidste afsnit, at regeringen ønsker at belønne de kommuner, der gør en særlig indsats på repatrieringsområdet, og man skriver, at det her resultattilskud på de 25.000 kr. indføres for at understrege betydningen af, at kommunerne medvirker til, at den enkelte udlændings muligheder afklares, herunder muligheden for repatriering. Som jeg sagde til hr. Naser Khader – og jeg fik aldrig noget, der mindede om et svar – at hvis målet virkelig var afklaring, hvorfor er det så kun den beslutning, der fører til, at man forlader Danmark, der bliver belønnet med 25.000 kr. Det er vel i lige så høj grad et udtryk for afklaring, at man finder ud af, at man rigtig gerne vil leve i det danske samfund, være en del af det danske samfund.

Det andet store problem ved det her lovforslag er, at man forpligter jobcentre til at vejlede om repatriering. Det mener jeg faktisk er direkte skadeligt. For det første betyder det, som bl.a. Dansk Socialrådgiverforening påpeger i deres høringssvar, at der skrues endnu mere op for bureaukratiet. I høringssvaret fra Dansk Socialrådgiverforening skriver man, at det er svært at forestille sig, at det her ikke vil blive fulgt af en eller anden form for krav om dokumentation.

For det andet kan man jo ikke sætte hvem som helst til at vejlede om repatriering. Medarbejderne på de danske jobcentre ved rigtig meget om det danske arbejdsmarked, uddannelsesmuligheder, men ikke nødvendigvis noget som helst om mulighederne for f.eks. en sikker tilbagevendende til Afghanistan. Så der følger altså også en efteruddannelsesopgave, hvis man virkelig mener, at medarbejderne på de danske jobcentre skal kunne give en kvalificeret vejledning om repatriering til alle dem, der kommer derind.

For det tredje risikerer vi jo, at der opstår mistillid til medarbejderne, for når man dukker op på jobcentrene og beder om at få hjælp til at finde et arbejde, bliver man pludselig præsenteret for muligheden for, at man også bare kunne forlade Danmark og få en check på 100.000 kr. med til det, hvis man altså bliver væk så længe, at den danske opholdstilladelse udløber.

Det er da noget underligt noget. Jeg kan godt forstå, at man som borger kan tænke, at den der medarbejder på jobcenteret da nok ikke vil hjælpe mig i arbejde. Det virker da, som om han eller hun bare gerne vil have mig ud af Danmark, og som Dansk Socialrådgiverforening skriver i deres høringssvar: Forslaget vil bestemt ikke styrke jobindsatsen, men bare øge bureaukratiet og svække samarbejdet om integrationen. Altså helt ærligt, det svarer nogenlunde til, at et ungt menneske dukker op hos studievejlederen og siger: Jeg vil gerne være pædagog. Så siger studievejlederen: Jamen det er fint, hvis du vil være pædagog, kan du gøre sådan og sådan, men du kan også vælge at repatriere og forlade Danmark i stedet for at tage en uddannelse. Det giver altså ikke mening.

Enhedslisten støtter ikke forslaget.

Kl. 19:02

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Simon Emil Ammitzbøll, som ordfører for Liberal Alliance.

Kl. 19:02

(Ordfører)

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

For den skarpe iagttagelse, der har fulgt med i offentligheden, vil det ikke være nogen overraskelse, at Liberal Alliance egentlig ikke synes, at L 211 er noget særlig godt lovforslag. Vi synes faktisk, at det er et rigtig dårligt lovforslag, som kun har en effekt, og det er øgede offentlige udgifter.

Derfor vil det måske komme som en overraskelse, at Liberal Alliance stemmer for det pågældende lovforslag, men det gør vi for til gengæld at have lavet en asylaftale med regeringen og Dansk Folkeparti, der sikrer, at en række asylbørn kan komme ud af lejrene på et tidligere tidspunkt end ellers. Når man ved, at disse børn har det dårligt med at være i disse lejre, så synes vi sådan set, at det er en udmærket aftale. Hermed har vi jo så også fået afkræftet dommene om, at Liberal Alliance kun går op i penge, for her stemmer vi for et udgiftskrævende forslag for til gengæld at afbøde nogle lidelser for nogle konkrete mennesker.

Kl. 19:03

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er et par korte bemærkninger. Det er først fru Astrid Krag.

Kl. 19:03

Astrid Krag (SF):

Jeg kvitterer da for ærligheden og klarheden om den tankegang, der får Liberal Alliance til at stemme for det her forslag.

Jeg skal bare lige spørge, om ordføreren ikke deler min opfattelse af, at det ud over at være et forslag, der øger de offentlige udgifter – jeg forstår, at det er hele 10 mio. kr., der skal tages over bloktilskuddet, men det er nok ikke det, der gør den store forskel, men det har vi faktisk også spurgt ind til – er det et forslag, der set med Liberal Alliances øjne, er et bureaukratiserende forslag. Det er jo faktisk en del af den kritik, der bl.a. kommer fra Dansk Socialrådgiverforening og fra jobcentrene, at det her øger bureaukratiseringen og går i modsat retning af det, man ellers i populær tale kalder for væk med bøvl. Er det ikke en bekymring, der også ligger på Liberal Alliances skuldre, når nu de skal støtte det her lovforslag?

- Fjerde næstformand** (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.
- Kl. 19:04 bejde med udbyderen af danskuddannelse er fastsat som mål i integrationskontrakten
Er Liberal Alliance for eller imod den del, der handler om bonusordninger?
Kl. 19:04 Kl. 19:07
- Simon Emil Ammitzbøll** (LA):
Hele lovforslaget ligger på vores skuldre, når vi stemmer for det.
- Kl. 19:04 **Fjerde næstformand** (Helge Adam Møller):
Tak. Det gælder også for hr. Naser Khader, at man skal overholde taletiden. Værsgo til ordføreren.
Kl. 19:07
- Fjerde næstformand** (Helge Adam Møller):
Der er yderligere en kort bemærkning fra fru Astrid Krag.
- Kl. 19:04 **Simon Emil Ammitzbøll** (LA):
Jeg ved ikke helt, om spørgsmålet gjaldt de nugældende regler eller dem, vi tilføjer her.
Jeg vil i hvert fald sige, at en af de store fornøjelser ved at være ordfører for det i de fleste tilfælde sidste parti i ordførerrækken jo er, at man som i dette tilfælde, men det er ikke sjældent, bliver brugt som medie mellem forskellige ordførere fra andre partier, der ønsker at diskutere med hinanden, og det fik hr. Naser Khader så lejlighed til, og det synes jeg er fint.
Kl. 19:08
- Astrid Krag** (SF):
Det, jeg bare gerne vil have ordføreren til at bekræfte, er, at ud over at ordføreren synes, at det her er noget skidt, fordi det øger de offentlige udgifter, er ordføreren også enig i de kritikpunkter, der er rejst i høringssvarene, der går på, at det her også er en øget bureaukratisering. Jeg ved, at partiet, som ordføreren repræsenterer, godt kan lide at snakke meget om, hvorledes vi skal afbureaukratisere den offentlige sektor. Derfor vil jeg bare lige have bekræftet af ordføreren, at man ved at stemme for det her forslag også er med til at øge bureaukratiseringen og bøvlet i den offentlige sektor.
- Kl. 19:05 **Fjerde næstformand** (Helge Adam Møller):
Jeg skal oplyse, inden hr. Naser Khader får sin anden korte bemærkning, at forretningsordenen jo også tillader en anden omgang, hvor man har en taletid på op til 3 minutter, og der kan også være korte bemærkninger. Det er ikke nogen opfordring; det er bare en forbrugeroplysning.
Så er det hr. Naser Khader for en kort bemærkning.
Kl. 19:08
- Fjerde næstformand** (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.
- Kl. 19:05 **Naser Khader** (KF):
Spørgsmålet er meget kort: Er Liberal Alliance for eller imod de bonusordninger, der er i forbindelse med en bedre integrationsindsats?
Kl. 19:08
- Simon Emil Ammitzbøll** (LA):
Det er ikke det, vi har været særlig optaget af i forbindelse med vores modstand mod det pågældende lovforslag. Jeg skal bare sige, at det er klart, at fru Astrid Krag har ret i, at Liberal Alliance vel nok er det parti i Folketinget, som er mest optaget af at afbureaukratisere den offentlige sektor. Jeg kvitterer selvfølgelig for, at SF har bemærket det, og vi håber da, at vi på et tidspunkt kan få et flertal i Folketinget til at være med til et regelstop og et krav om løbende afregulering af det danske samfund, som vel må være et af de mest overregulerede samfund i hele verden.
Så vil jeg bare sige, at vores princip har været, at vi stemmer for det her lovforslag, fordi vi til gengæld har fået en asylaftale, som vi er morderlig glade for.
- Kl. 19:06 **Fjerde næstformand** (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.
Kl. 19:08
- Fjerde næstformand** (Helge Adam Møller):
Der er en kort bemærkning fra hr. Naser Khader.
- Kl. 19:06 **Simon Emil Ammitzbøll** (LA):
Vi har ikke planer om at stille forslag om at ændre dem.
Kl. 19:08
- Naser Khader** (KF):
Jeg er glad for, at Liberal Alliance stemmer for.
Jeg vil gerne spørge til den del, der handler om at give kommunerne bonus for at gøre en ekstra indsats i forhold til vejledning. Da jeg var på talerstolen, blev jeg stillet et spørgsmål af den socialdemokratiske ordfører om, hvilke andre dele af integrationsloven der giver bonus. Nu har jeg fået fat i integrationsloven. Der står i § 45, stk. 8:
Kommunalbestyrelsen får ved introduktionsperiodens udløb 44.000 kr., hvis udlændingen inden for introduktionsperioden kommer i ordinær beskæftigelse og fortsætter i ordinær beskæftigelse. Kommunen får 44.000 kr. i bonus, hvis udlændingen inden for introduktionsperioden påbegynder et studium. Kommunen får 33.000 kr. i bonus, hvis udlændingen inden for introduktionsperioden indstiller sig til prøve i dansk og senest ved første prøvetid efter introduktionsperiodens udløb består prøve i dansk på det niveau, der i samarbejde med udbyderen af danskuddannelse er fastsat som mål i integrationskontrakten.
Kl. 19:09
- Fjerde næstformand** (Helge Adam Møller):
Tak til ordføreren ... Nej, undskyld, der er fru Marianne Jelved for en kort bemærkning.
Kl. 19:08
- Marianne Jelved** (RV):
Jeg hørte, at hr. Simon Emil Ammitzbøll i sit indlæg sagde, at Liberal Alliance vist nok var det parti, der var mest for afbureaukratisering, men alligevel ville stemme for det her. Sådan går det jo nogle gange. Men til gengæld havde Liberal Alliance fået en asylaftale, som partiet var meget glad for. Hvad går den ud på?
Kl. 19:09
- Fjerde næstformand** (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.
Kl. 19:09
- Simon Emil Ammitzbøll** (LA):
Det var et meget konkret spørgsmål. Jeg vil gerne gå ind i det, det har også været offentliggjort på forsiden af Jyllands-Posten, så det kan jeg sådan set henvise til, hvis ikke der er svartid nok. Men jeg vil godt gå i gang. Det, det går ud på, er, at der for afviste asylansø-

gere skal gå maks. 18 måneder, efter at man har fået afslag, før man bliver hjemsendt. Hvis man ikke er hjemsendt efter 18 måneder, får man mulighed for, hvis man har børn, at bo uden for asylcentre. Sådan er det i dag for folk fra, så vidt jeg husker, Somalia og Iran efter 3 år. Fremover vil det være alle nationaliteter og efter 18 måneder.

Kl. 19:10

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det fru Marianne Jelved for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 19:10

Marianne Jelved (RV):

Jeg skal bare lige høre, om jeg har hørt helt rigtigt. Det vil sige, at fra afgørelsen er truffet, kan asylansøgeren maks. være 18 måneder i et asylcenter. Hvis det er rigtigt forstået, kan asylansøgere have været her 18 måneder, inden de fik deres sag færdigbehandlet og fik deres afgørelse. Er det korrekt forstået? Og hvori består så den jublende glæde, Liberal Alliances sejr på det punkt?

Kl. 19:10

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 19:10

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Det er korrekt forstået, at dette element er således. Nu ved jeg ikke, om der lige kan gå 18 måneder; der kan sikkert også gå kortere tid, skal man bare være klar over.

Men der er det at glæde sig over, at i dag er det sådan, at det for iranere og somaliere er 18 måneder længere, de skal være her, før de har mulighed for at flytte ud af asylcentre, og for alle andre nationaliteter vil det være en mulighed, som der ikke er i dag. Så det synes jeg da er noget at glæde sig over. Jeg går ud fra, at fru Marianne Jelved kan bekræfte, at det er en forbedring i forhold til de nuværende forhold.

Kl. 19:11

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Det får fru Marianne Jelved ikke mulighed for at bekræfte, i hvert fald ikke i en kort bemærkning, da de er opbrugt. Tak til ordføreren. Så er det integrationsministeren.

Kl. 19:11

Integrationsministeren (Søren Pind):

Jeg tror på, at frivillig repatriering kan være en rigtig god løsning for mange flere. Det gælder både for flygtninge, hvor omstændigheder i deres hjemland nu gør, at de kan vende tilbage, fortsætte den tilværelse, de som følge af krig og forfølgelse blev tvunget til at afbryde, og det gælder for indvandrere, som har været mange år i Danmark, og som nu kan have et ønske om at tilbringe alderdommen sammen med familien i hjemlandet. Vi bør heller ikke være blinde for, at der i det danske samfund i dag er en restgruppe af udlændinge, som står uden uddannelse, uden job, uden for samfundet i øvrigt, og som enten ikke kan eller ikke har et ønske om at blive integreret og blive en aktiv del af det danske samfund. Også for dem kan en fremtid i hjemlandet udgøre et bedre alternativ frem for en fortsat tilværelse i yderkanten af det danske samfund. Det er derfor vigtigt, at kommunerne har øjnene åbne for de muligheder, som repatrieringsloven giver.

Det er heldigvis i dag sådan, at mange kommuner har blik for mulighederne her og vejleder udlændinge, både når de selv henvender sig og af egen drift. Men omvendt kan jeg forstå, at der er kommuner, som ikke er sig deres vejledningsforpligtelser bevidst, og hvor udlændinge er vendt tilbage til deres hjemland uden at få den

støtte, som de efter loven har ret til, simpelt hen fordi hverken sagsbehandleren eller udlændingene selv kendte til muligheden for at få støtte hertil. Det skal vi gøre noget ved. Det er bl.a. derfor, der med lovforslaget foreslås indført tiltag, der skal styrke kommunernes indsats for aktivt at vejlede om mulighederne for at vende tilbage til hjemlandet med økonomisk støtte efter repatrieringsloven. Vejledning er relevant, for at den enkelte udlænding kan blive afklaret om, hvorvidt hans eller hendes fremtid ligger i Danmark eller i hjemlandet. Den afklaring er en vigtig forudsætning for, at integrationen kan lykkes. Men for at en udlænding kan stilling til, om repatriering er den rette løsning, kræver det, at vedkommende har det rigtige grundlag at træffe afgørelsen på, og det er derfor, kommunernes vejledning er så afgørende.

Vi har så dertil føjet et ønske om at belønne kommuner, som gør en særlig indsats. Det kan være en særlig indsats for at få ledige i arbejde, eller det kan være en særlig indsats for at lære udlændinge dansk og blive godt integreret. Det er kun naturligt, at kommuner, der gør en særlig indsats på repatrieringsområdet, også belønnes herfor. Vi ønsker med tilskuddet at signalere vigtigheden af, at kommuner yder udlændinge en god vejledning, der kan danne grundlag for den enkelte udlændings stillingtagen til repatriering og dermed hjælpe udlændingen med den afklaring, der er så vigtig for den enkelte og bredere set, for at integrationen kan lykkes.

Jeg synes, at vi i Danmark allerede har en rigtig god og veludbygget repatrieringsindsats. Det betyder ikke, at der ikke er rum for forbedringer, og med dette lovforslag synes jeg, vi er kommet endnu et langt stykke ad vejen for at optimere den brede indsats. Jeg vil derfor gerne benytte lejligheden til at takke for den livlige debat, og så glæder jeg mig til, at Danmark også fremadrettet kan bevare pladsen som foregangsland på repatrieringsområdet.

Kl. 19:14

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er par korte bemærkninger. Først er det fru Astrid Krag.

Kl. 19:14

Astrid Krag (SF):

Jeg spurgte også om det i min ordførertale, og det er helt fair, hvis ministeren vil vente med at svare, til der kommer et skriftligt spørgsmål, men det ligger jo lidt antydning i forslaget, at man ikke mener, at kommunerne har løftet deres rådgivningsfunktion i forhold til borgerne godt nok i dag. Det er ikke min oplevelse, når jeg snakker med vores lokale folk.

Min oplevelse er, at det er rigtigt, at der medfølger et stort rådgivningsansvar, hvis man også vil få repatrieringsordningen til at blive en succes, men min oplevelse er samtidig, at den opgave har kommunerne taget på sig, og at de har taget den meget alvorligt. Derfor vil jeg bare høre, om det ikke er en opfattelse, som ministeren deler.

Kl. 19:15

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 19:15

Integrationsministeren (Søren Pind):

Det er helt givet, at der er en del kommuner, som gør det her rigtig fint, og som gør det, de skal. Men sådan, som det er blevet oplyst over for mig, er der også eksempler på det modsatte. Og når nu så mange i øvrigt har tilkendegivet, at man finder, at repatrieringen er et godt instrument, kan jeg ikke se, at der skulle være noget forgjort i at prøve på at styrke den indsats. Men det er helt klart noget, som jeg også vil glæde mig over at kunne vende tilbage til mere konkret under udvalgsbehandlingen.

Kl. 19:15

Kl. 19:18

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er yderligere en kort bemærkning fra fru Astrid Krag.

Kl. 19:15

Astrid Krag (SF):

Når jeg spørger ind til det, er det jo ikke bare, fordi jeg selv mener det, men jeg mener også at kunne se ud fra høringsvarene, at der er flere parter, der mener, at den her særlige tilskudsordning, den her bonus, faktisk vil være en ulempe og en svækkelse af den her ordning, bl.a. fordi det, som KL selv siger, kan skade tilliden til den kommunale vejledning. Derfor synes jeg, at der grundlæggende bør være nogle ting, man er utilfreds med, i den måde, ordningen varetages på i kommunerne nu, når man vil ændre det på den her måde. Og derfor ser jeg frem til et mere konkret skriftligt svar fra ministeren på, hvor det ikke fungerer.

Men jeg vil bare spørge ministeren, om det slet ikke gør indtryk, når både Dansk Socialrådgiverforening, der jo konkret repræsenterer de mennesker, der skal varetage og i dag sidder og varetager en del af den her rådgivning, og KL, som jo er kommunernes samlede tale- rører, siger, at med den måde, man har skruet den her bonus, den her særlige tilskudsordning, sammen på, kommer man på en måde til at underminere hele hensigten i det her lovforslag, fordi det kommer til at underminere tilliden til, at den kommunale vejledning, folk får, får de ud fra, hvad der er bedst for dem selv, og ikke ud fra, hvad der kan udløse en bonus til den pågældende kommune.

Kl. 19:17

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 19:17

Integrationsministeren (Søren Pind):

Jamen som ordføreren selv har sagt det, får vi jo rig lejlighed til at se på præcis det under udvalgsbehandlingen, så det vil jeg også se frem til.

Kl. 19:17

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der en kort bemærkning fra fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 19:17

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Jeg vil gerne spørge ind til det, jeg også forsøgte at få et svar på fra hr. Naser Khader, nemlig at man på side 8 i fjerdesidste afsnit i høringsnotatet skriver, at det med de 25.000 kr. handler om at belønne kommunerne for at have gennemført eller sikret en afklaring for den enkelte udlænding. Så er det, at det undrer mig, at man kun vil give en bonus – eller et resultattilskud, som jeg tror ministerens eget ord er – på 25.000 kr., hvis afklaringen fører til, at vedkommende rejser ud af Danmark, og ikke, hvis afklaringen fører til, at man finder ud af, at man rigtig gerne vil leve i Danmark og være en del af det danske samfund.

Så hvis målet er afklaring, og hvis det, man gerne vil belønne, er afklaring, hvorfor er det så kun den afklaring, der fører til, at folk forlader Danmark, der udløser en check på 25.000 kr.?

Kl. 19:18

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Integrationsministeren (Søren Pind):

Med den form for argumentation ville grænsen for de offentlige kasser vist være bundløs, kan man sige, for så skulle der udbetales penge i alle mulige sammenhænge.

Det, det her handler om, er selvfølgelig at sikre, at kommunerne finder det relevant at gøre det stykke arbejde, det er at tilrettelægge et repatrieringsforløb så godt som muligt for udlændinge, og det er det, vi har ønsket at signalere med det her forslag.

Kl. 19:18

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er yderligere en kort bemærkning fra fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 19:18

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Nu overlader man det jo faktisk ikke til kommunerne at lade dem vurdere, om de finder det relevant – man pålægger jobcentrene, at de skal vejlede om repatriering. Så det med at finde det relevant er vist ikke så passende i denne sammenhæng.

Men jeg synes egentlig ikke, ministeren svarede. Hvis det er rigtigt, hvad man skriver i høringsnotatet, er målet ikke at få flere til at forlade Danmark, men at få en afklaring. Og er det ikke fuldstændig korrekt, at en afklaring lige så godt kan føre til, at man finder ud af, at repatriering ikke er en mulighed?

Hvis målet er en afklaring, hvorfor er det så kun den afklaring, der fører til udrejse, der belønnes?

Kl. 19:19

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 19:19

Integrationsministeren (Søren Pind):

Nu er det jo ikke hensigten med det her lovforslag at skabe en mulighed for kommunerne til at spekulere i at tjene penge. Det her er en kombination af at skabe et fornuftigt repatrieringsforløb for en udvandrer, om jeg så må sige, samtidig med at kommunerne skal have et fornuftigt incitament til at foretage det. Den pengemaskine, som fru Johanne Schmidt-Nielsen vil etablere i kommunerne, tror jeg vi vil afstå fra at understøtte – det vil jeg i hvert fald.

Kl. 19:19

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ministeren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingerne sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

8) 1. behandling af lovforslag nr. L 212:

Forslag til lov om ændring af udlændingeloven. (Skærpede regler for udenlandske studerende).

Af integrationsministeren (Søren Pind).
(Fremsættelse 01.06.2011).

Kl. 19:20

Forhandling

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Forhandlingerne er åbnet, og den første, der får ordet, er Venstres ordfører, hr. Troels Christensen.

Kl. 19:20

(Ordfører)

Troels Christensen (V):

Lovforslag nr. L 212 skærper de eksisterende regler for udenlandske studerende, og hovedpunkterne i forslaget er jo en forhøjelse af beløbet til selvforsørgelse, det er en skærpelse af dokumentationskravet og en udvidelse af rækken af uddannelser, hvor der stilles krav om dokumentation for selvforsørgelse.

Med forslaget her hæves beløbet til selvforsørgelse fra 4.200 kr. til 5.486 kr., altså svarende til den højeste SU-sats, og de studerende skal med kontoudskrift eller med en bankudskrift så løbende kunne bevise at have det her beløb. I modsætning til i dag skal den studerende nu ved indgivelse af en ansøgning vedlægge dokumentation for at have bestået en anerkendt sprogtest.

Generelt kan man sige, at dygtige udenlandske studerende er en gevinst for Danmark, de kommer hertil med nye ideer, nye tankesæt, de bringer inspiration, de bringer innovation. Derfor har Venstre siden 2006 arbejdet for at tiltrække flere dygtige studerende fra udlandet, og det vil vi fortsat gøre. Men vores uddannelsessystem er desværre i for høj grad blevet misbrugt af udlændinge, der ikke ønsker at komme hertil for at studere, men ofte for at vælge illegalt arbejde, og det er vores opfattelse, at tiltagene i det her lovforslag vil være med til at løse en del af de problemer, som vi bliver påført af udlændinge, der misbruger uddannelsessystemet. Det er kun fair, at vi stiller krav til, at de studerende kan forsørge sig selv, og når vi stiller det her krav, er det også logisk, at vi beder de studerende om at kunne dokumentere det.

Når de studerende kommer til Danmark for at følge undervisningen, kræver vi, at de behersker sprogene dansk og engelsk på et bestemt niveau, men vi kræver også dokumentation for, at de studerende rent faktisk kan det her på det niveau, ellers snyder vi jo både den studerende og os selv.

Siden 2001 har Venstre stået for en fast og fair udlændingepolitik, og det er min opfattelse, at punkterne i dette forslag er udtryk for netop fasthed og fairness, og jeg er sikker på, at forslaget vil være med til at sikre, at vi får dygtige og mere motiverede udenlandske studerende og på længere sigt også mere og dygtigere arbejdskraft. Venstre støtter forslaget.

Kl. 19:23

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er den socialdemokratiske ordfører, fru Maja Panduro.

Kl. 19:23

(Ordfører)

Maja Panduro (S):

De andre sager, vi har behandlet her i salen i dag, er jo alle sammen afledt af, at de er dele af den betaling, som Dansk Folkeparti skulle

have, for nu at være med til at forringe efterlønnen og folkepensionen for rigtig, rigtig mange mennesker i det her land.

Det her lovforslag er sådan set en udmøntning af den finanslovtale, som Dansk Folkeparti lavede med regeringen sidste år, og på den måde er det ikke en del af betalingen, men så alligevel gammel gæld, kan man måske sige, i hvert fald er det en lille smule påfaldende, at det skal hastefremsættes netop nu. Man kunne have fremsat det når som helst siden november sidste år, da man lavede aftalen, eller man kunne have ventet, fordi man jo egentlig ikke foreslår, at det skal træde i kraft før januar næste år.

Så når nu statsministeren – ikke integrationsministeren og ikke uddannelsesministeren, men statsministeren – i ellefte time, nemlig mens vi stod og havde afslutningsdebat her i salen, kom ræsende og ville have hastebehandlet det her lovforslag med dertil hørende korte høringsfrister og en gevaldig risiko for lovsjusk, synes jeg det er nærliggende at tænke, at det må være udtryk for, at der var noget gammel gæld, som skulle betales, inden man rigtig kunne få lov til at stifte ny gæld, og særlig også, når ministerens begrundelse for at fremsætte det, som det i hvert fald fremgår af den skriftlige fremsættelsestale, er, at det er efter politisk ønske, at det nu skal hastes igennem. Man kommer egentlig ikke med nogen saglig begrundelse for det.

I Socialdemokratiet betragter vi i lighed med uddannelsesinstitutionerne og med erhvervslivet det at have udenlandske studerende som en styrke for Danmark, men det forudsætter selvfølgelig også, at de rent faktisk studerer, når de er her på et studentervisum. Og i Socialdemokratiet har vi også hørt historierne om, at der er politifolk, der har oplevet at træffe studerende, som ikke engang kunne besvare simple spørgsmål på engelsk, og vi har også hørt historierne om, at folk, der var her på et studentervisum, arbejdede i 50 timer om ugen nede på grillen eller ved at gå med aviser, og det er naturligvis ikke meningen. Derfor har vi også tidligere været med til at stramme op på det her område.

Vi vil også rigtig gerne være med til at drøfte, hvordan vi kan skærpe sprogkravene, for man skal selvfølgelig have et vist sprogligt niveau, et vist niveau i engelsk, hvis man skal tage en uddannelse på engelsk. Og derfor vil vi også stille forslag om, at man kunne opdele det her lovforslag i to dele.

Lovforslagets anden del, hvor man skærper dokumentationskravet til udenlandske studerendes selvforsørgelse, som det hedder, kan vi ikke støtte, og når vi ikke kan det, er det især på grund af noget, som man skal læse lovforslaget et par gange for helt at få klarhed over, synes jeg, men det er det element, hvor man nu igen, må jeg desværre sige, fra V, K og Dansk Folkepartis side gør sig skyldig i det værste uddannelsessnobberi. For nu skal der stilles større krav, og det skal være dyrere, hvis man gerne vil læse på en erhvervsakademiuddannelse her i Danmark, end hvis man vil læse på et universitet eller på en af professionsbacheloruddannelserne. Og det fremgår af både side 5 og 7 i bemærkningerne til lovforslaget, at hvor det for de studerende på professionsbacheloruddannelserne og universiteterne vil være nok som dokumentation for selvforsørgelse, at man har betalt den studieafgift, der er, vil det ikke være sådan for dem, der søger om opholdstilladelse, fordi de gerne vil deltage i en erhvervsakademiuddannelse.

Det synes vi at ministeren, Dansk Folkeparti og Konservative skylder en rigtig god forklaring på. I princippet sidestiller vi jo de tre videregående uddannelser, men hvorfor er det, at det nu skal være sværere, dårligere og dyrere at være studerende på en erhvervsakademiuddannelse end på en universitetsuddannelse eller professionsbacheloruddannelse?

Som sagt – tiden er ved at løbe fra mig – kan vi ikke støtte den del af lovforslaget, men vi vil meget gerne gå ind i drøftelserne om sprogkravet, og derfor beder vi om, at lovforslaget her splittes op, og at vi altså fremover behandler det i to separate dele.

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er en kort bemærkning til hr. Martin Henriksen.

Kl. 19:28

illegalt? Jeg går ud fra, at ordføreren er enig med mig i, at de gør det, fordi de skal ud og have nogle penge til deres forsørgelse. Jeg forstår det bare ikke.

Kl. 19:30

Kl. 19:28

Martin Henriksen (DF):

Når nu den socialdemokratiske formand fru Helle Thorning-Schmidt har sagt, at der ikke er behov for at stramme mere, og der så kommer et initiativ, kan jeg igen undre mig over, at man så alligevel godt kan se, at der er behov for at stramme lidt, i hvert fald på nogle områder.

Jeg kunne godt tænke mig at høre, om den socialdemokratiske ordfører fru Maja Panduro egentlig ikke synes, at det er sund fornuft, at når udenlandske studerende kommer til Danmark, har vi sikkerhed for, at de er i stand til at forsørge sig selv i løbet af det studieforløb, som de er her i.

I dag bliver der jo ikke stillet de store krav til selvforsørgelse, så hvorfor er det, man ikke støtter den del, når nu man i sin argumentation for at støtte den andel faktisk fremhæver, at der er nogle, der arbejder illegalt, hvilket jo indikerer, at de ikke er i stand til at forsørge sig selv, når de studerer i Danmark.

Kl. 19:28

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 19:29

Maja Panduro (S):

For det første føler jeg mig ikke overbevist om, at det, at man kan fremvise nogle penge, nødvendigvis viser, at man har motivation. Men hvis hr. Martin Henriksen hørte, hvad jeg sagde, ville han have hørt, at det, jeg især er bekymret over, sådan set er den forskelsbehandling, som Dansk Folkeparti nu igen støtter, mellem universitetsstuderende og erhvervsakademistuderende.

For det andet forstår jeg faktisk ikke, at Dansk Folkeparti, som påstår, at de også er talerør for det arbejdende folk og for folk på vores tekniske uddannelser og erhvervsuddannelser, vil være med til den her form for uddannelsessnobberi, hvordan man vil være med til at sige: Jamen det skal da være nemmere at læse og tage en universitetsuddannelse eller en professionsbacheloruddannelse, når man kommer hertil som udlænding, end på en erhvervsakademiuddannelse. Det håber jeg meget at Dansk Folkepartis ordfører vil redegøre for nu eller når han selv skal på talerstolen.

Kl. 19:29

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Martin Henriksen for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 19:30

Martin Henriksen (DF):

Det er der jo altid mulighed for at stille spørgsmål til, når jeg kommer op på talerstolen.

Men jeg kunne godt tænke mig at høre om logikken i Socialdemokraternes linje her. Den socialdemokratiske ordfører brugte jo som argument for at stemme for den del af lovforslaget, der omhandler sprogkrav, at det var vigtigt, at de studerende var i stand til at forsørge sig selv. Det har jo sådan set ikke noget at gøre med sprogkravet, det har jo noget at gøre med den del, der omhandler forsørgelseskravet.

Man siger, at man fra socialdemokratisk side har erfaret, at der er problemer med studerende, der kommer til Danmark og f.eks. arbejder illegalt – det må de jo så gøre, fordi de ikke er i stand til at forsørge sig selv – men hvorfor vil man så ikke stemme for den del, der omhandler en skærpelse af forsørgelseskravet, når man bruger i sin argumentation, at der er nogle, der kommer til Danmark og arbejder

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 19:30

Maja Panduro (S):

Vi mener, at når man kommer hertil for at studere, så skal man studere. Derfor vil vi gerne være med til at skærpe sprogkravet, så vi sikrer, at man rent faktisk har det sproglige niveau, der er forudsætningen for, at man overhovedet kan tage uddannelsen. Og derfor har vi også tidligere – det var faktisk det allerførste lovforslag, som jeg selv var ordfører på tilbage i efteråret 2009 – været med til at bemyndige ministeren til at stille aktivitetskrav til de studerende, således at man fra uddannelsesinstitutionernes side kan sikre sig, at de studerende rent faktisk deltager i uddannelsen og netop ikke løber rundt og arbejder på grillen eller lignende. Det tror jeg er den rigtige måde at gøre det på.

Så glæder jeg mig meget til at høre Dansk Folkepartis forklaring på det andet, og jeg er også vældig spændt på ... nu løber min tid ud. Jeg stiller spørgsmål til ordføreren, når han kommer på, for jeg er jo også spændt på at høre hans reaktion på Finansrådets høringssvar, angående om det overhovedet er praktisk muligt at foretage de her ændringer, der betyder, at man nu skal have en dansk bankkonto. Hvordan gør man det, når man først kan få en dansk bankkonto, efter man har fået et cpr-nummer, og man skal have været her i 14 dage og skal indgive ansøgningen før osv.? Det synes jeg er ganske spændende.

Kl. 19:32

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til den socialdemokratiske ordfører. Så er det Dansk Folkepartis ordfører, hr. Martin Henriksen.

Kl. 19:32

(Ordfører)**Martin Henriksen (DF):**

I Dansk Folkeparti kan vi støtte lovforslaget. Grunden til, at vi bragte det på bane i forbindelse med de finanslovforhandlinger, der var sidste år, var, at vi jo har den holdning, at udlændingepolitikken er et område, som der løbende er behov for at følge, og når man opdager, at der er delområder inden for udlændingepolitikken, hvor der er nogle, der benytter huller i lovgivningen, så er det Folketingets opgave forsøge at lukke de huller.

Det er jo et eller andet sted meget logisk, at når vi har lukket ned for nogle bestemte områder i udlændingepolitikken, vil der være andre områder, som nogle, der meget gerne vil ind i Danmark, søger hen til. Vi kan se, at der desværre har været en tendens til, at i takt med at der kommer flere udenlandske studerende ind på de danske uddannelser, er der også nogle, som ikke studerer, og som ikke følger deres studium. Det er derfor, vi ad flere omgange rent faktisk har foretaget os noget på området. Bl.a. er der stillet krav om, at man på nogle uddannelser skal sørge for, at de studerende også følger undervisningen, og om, at udlændingemyndighederne bliver bedre til at have fokus på, at der også leves op til de betingelser, som gælder for opholdstilladelsen. Til trods for det er det sådan, at myndighederne en gang imellem støder på udenlandske studerende, som f.eks. ikke er i stand til at svare på helt almindelige spørgsmål på engelsk, til trods for at de følger et undervisningsforløb på engelsk.

Det har op til flere gange i medierne igennem årene været beskrevet, at der rent faktisk er problemer. F.eks. bliver studerende fra tredjeverdenslande lokket hertil – det er sådan set synd for dem – un-

der falske forudsætninger af studieagenter i deres hjemlande. At de kommer til Danmark og arbejder illegalt, kan hverken være i vores interesse eller i deres interesse. Derfor hilser vi i Dansk Folkeparti velkommen, at det her lovforslag er blevet fremsat. Vi synes, det er helt rimeligt, at man stiller de her sprogkrav. Vi synes, det er helt rimeligt, at man stiller nogle krav om, at hvis man ønsker at få opholdstilladelse i Danmark, skal det selvfølgelig være sådan, at man er i stand til at forsørge sig selv. Det er betingelserne for opholdstilladelsen, og derfor skal vi selvfølgelig også sikre, at dem, der kommer, også lever op de betingelser.

Kl. 19:34

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er en kort bemærkning fra fru Maja Panduro.

Kl. 19:34

Maja Panduro (S):

Synes Dansk Folkeparti også, at det er helt rimeligt, at der skal gøres så stor forskel på studerende på en erhvervsakademiuddannelse i forhold til studerende på universitetsuddannelser og professionsbacheloruddannelser – og hvorfor?

Kl. 19:34

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 19:34

Martin Henriksen (DF):

Det er desværre erfaringen, at en del af de studerende, der kommer til Danmark, og som ikke lever op til betingelserne for at studere, faktisk går på nogle af de nævnte erhvervsuddannelser. Og det synes jeg er et meget godt argument for, at man går ind og differentierer i de krav, som man rent faktisk stiller. Så er det jo helt oplagt, at man løbende følger udviklingen, når lovforslaget forhåbentlig bliver vedtaget. Men det synes jeg er en god grund til, at man har den forskel, som der er i lovforslaget.

Kl. 19:35

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er yderligere en kort bemærkning fra fru Maja Panduro.

Kl. 19:35

Maja Panduro (S):

Så fordi der er nogle, der har snydt, skal det altså gå ud over alle fremtidige studerende, som gerne vil ind på erhvervsakademiuddannelsen. Tror hr. Martin Henriksen, at det er måden? Selvfølgelig skal man studere, når man er her på studentervisum, og det er vi alle sammen enige om, tror jeg. Derfor er det jo, at vi faktisk stiller aktivitetskrav; derfor er det, tror jeg, at der er en relativt bred enighed om, at vi også gerne vil skærpe sprogkravene.

Men synes hr. Martin Henriksen, at det er rimeligt? Hvis man gerne vil studere på en erhvervsakademiuddannelse, skal man betale den studieafgift, der som minimum udgør betalingen for det første semester, og den vil en studerende på en professionsbacheloruddannelse eller en universitetsuddannelse kunne – i gåseøjne – nøjes med, for det er jo et ganske stort beløb. Men hvis man er fra en erhvervsakademiuddannelse, skal man ud over den store afgift også lægge den her garanti for, at man kan forsørge sig selv, og nu bliver den endda væsentlig forhøjet. Synes hr. Martin Henriksen, at det er rimeligt, at der på den måde bliver gjort forskel på, om man vil tage en erhvervsuddannelse eller læse på universitetet, og hvorfor er det, at universitetsstuderende bare er bedre mennesker end andre?

Kl. 19:36

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 19:36

Martin Henriksen (DF):

Det var da noget pudsigt noget at sige. Det var, som da ordføreren for Socialistisk Folkeparti tidligere talte om, at repatrieringsloven handlede om at løbe efter folk med en anden hudfarve. Jeg kan forstå, at nu handler det her lovforslag om at sige, at folk, der går på universitetet, er bedre mennesker. Jeg ved slet ikke, hvor venstrefløjnen får alle de der ting fra. Det er meget mystisk. Det er sådan noget, man hiver op af skuffen en gang imellem ved festlige lejligheder og til debatter i Folketingssalen. Jeg synes, det kunne være utrolig befriende, hvis man en gang imellem kunne have en debat i Folketingssalen, der faktisk forholdt sig lidt til substansen i lovforslaget.

Lovforslaget går ud på, at udenlandske studerende, der kommer til Danmark for at studere, rent faktisk reelt er studerende. Det er det, lovforslaget handler om. Vi har behov for at skærpe de betingelser, der er, fordi vi har kunnet konstatere, at der er folk, der kommer til Danmark som udenlandske studerende, som laver alt mulig andet end at studere. Lad mig bare gøre op med det der med, at der skulle være nogle uddannelser, der er bedre end andre, eller at nogle, der er i bestemte fag, er bedre end andre. Det her handler jo ikke om, at nogle danskere bliver pålagt noget bestemt. Det handler om, at udenlandske studerende bliver pålagt noget bestemt.

Rent faktisk er det jo i de danske studerendes interesse – og i øvrigt også i de udenlandske studerendes interesse, som passer deres studier – at vi holder dem ude, som ikke studerer, men som laver alt mulig andet. For det forringer jo sådan set uddannelserne, og det forringer også Danmarks omdømme som et rigtig godt uddannelsesland, også for udlændinge.

Kl. 19:37

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der en kort bemærkning fra fru Astrid Krag.

Kl. 19:38

Astrid Krag (SF):

Jamen jeg synes slet ikke, at hr. Martin Henriksen behøver at blive så fornærmet over fru Maja Panduros spørgsmål. Det var jo sådan set et meget relevant spørgsmål, der blev rejst i forlængelse af nogle høringssvar. Jeg står f.eks. med høringssvaret fra Københavns Erhvervsakademi foran mig, som siger, at de på det kraftigste vil indstille, at alle tre former for videregående uddannelser underlægges de samme vilkår for et studieophold i Danmark, for ellers er der altså tale om konkurrenceforvridning og positiv særbehandling af professionsuddannelserne og universitetsuddannelserne, som man jo populært sagt kan sige ligger i tråd med et uddannelsessnobberi, som man så kan være mere eller mindre enige om finder sted.

Men er hr. Martin Henriksen slet ikke enig i de bemærkninger, der er fremkommet i høringssvarene, om, at det er en urimelig forskelsbehandling af uddannelserne, at det sender et sært signal, og at det i det hele taget stiller erhvervsakademierne ringere?

Kl. 19:38

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 19:38

Martin Henriksen (DF):

Nej, jeg er ikke enig i, at der er nogen, der bliver stillet ringere med det her lovforslag, ud over de fupstuderende, som kommer til Danmark under dække af at være studerende og så reelt ikke er det. Det er jo dem, det handler om. Og jeg forstår ikke, at det kan være så vanskeligt at forstå det, for det er jo forholdsvis enkelt.

Når man kommer til Danmark og søger om at komme ind på en uddannelse, skal det være sådan, at man forinden har bestået en

sprogprøve; det skal være sådan, at man kan dokumentere, at man har, hvad der svarer til 1 års SU, stående på sin konto; og man skal hele tiden i løbet af sin studieperiode have, hvad der mindst svarer til 1 års SU, stående på sin konto, medmindre der er kortere tid tilbage af ens uddannelse. Det er cirka, hvad der svarer til 5.000 kr. om måneden.

Det er da et meget rimeligt krav at stille taget i betragtning, at det trods alt koster noget at leve i Danmark.

Kl. 19:39

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det fru Astrid Krag for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 19:39

Astrid Krag (SF):

Men, vil jeg sige til hr. Martin Henriksen, jeg prøver sådan set ikke at gå ind i en diskussion om, hvorvidt kravet er rimeligt eller ej – det skal jeg nok komme til i min egen ordførelse. Jeg prøver alene at få hr. Martin Henriksen til at reflektere over den pointe, der også blev fremhævet i flere af høringssvarene, nemlig at man altså stiller uddannelsesretningerne jævnt ulige med det her. Og det er jo ikke kun et spørgsmål om evnen til at tiltrække udenlandske studerende. Med det følger også muligheden for at skabe et internationalt studiemiljø.

Vi må bare sige – og det tror jeg at alle, der arbejder på uddannelsesområdet, ved – at der da sker en konkurrence mellem de forskellige uddannelsesretninger, om det er universitets- eller professionsbacheloruddannelser eller erhvervsakademierne, om at tiltrække de unge studerende. Det går jeg ud fra at hr. Martin Henriksen anerkender.

Så vil jeg bare bede hr. Martin Henriksen reflektere over, når vi nu hører fra erhvervsakademierne, at de mener, at det her er udtryk for en negativ særbehandling af dem, altså at de stilles ringere, om det slet ikke er et element, der kan bekymre hr. Martin Henriksen.

Kl. 19:40

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Ordføreren.

Kl. 19:40

Martin Henriksen (DF):

Jeg har jo redegjort for, hvorfor jeg synes, det er rimeligt, at der er den forskel. Det er, fordi det erfaringsmæssigt tyder på, at det faktisk er der, hvor vi har haft nogle af de store problemer i forhold til udenlandske studerende, der er kommet under forudsætninger, som de så ikke har levet op til. Derfor synes jeg at det giver meget god mening.

Derudover giver det faktisk også rigtig god mening, at vi strammer kravene, for det sikrer jo, at de udenlandske studerende, der så kommer, er ressourcestærke. Når de har bestået en sprogprøve, inden de kommer, så fortæller det også meget godt om, at de har gode forudsætninger for at følge den uddannelse, som de rent faktisk er skrevet ind på.

Det kan jo være med til det, som vel er hele pointen med, at man får udenlandske studerende til Danmark, nemlig at man får et bedre uddannelsesmiljø, at man får løftet uddannelserne rent fagligt, fordi man er sikker på, at de udenlandske studerende, der kommer, uanset om det er på et erhvervsakademi, en erhvervsuddannelse eller på et universitet, rent faktisk også er nogle, der bidrager til at udvikle uddannelserne. Det er almindelig sund fornuft.

I øvrigt handler det jo om, som jeg også har været inde på flere gange, at når vi kan se, at der er et hul i udlændingelovgivningen, som nogle forsøger at misbruge, så er det selvfølgelig Folketingets opgave at sørge for, at man går ind og lukker det hul – om ikke andet i hvert fald forsøger at begrænse det. Det er selvfølgelig beklageligt, at bl.a. Socialistisk Folkeparti, men også Socialdemokraterne, ikke ønsker at deltage i det arbejde.

Kl. 19:41

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, og så er det SF's ordfører, fru Astrid Krag.

Kl. 19:42

(Ordfører)

Astrid Krag (SF):

Jeg må indledningsvis sige, at jeg er meget enig med Socialdemokraternes ordfører i det tankevækkende i, at et forslag fra en aftale indgået mellem regeringen og Dansk Folkeparti tilbage i november sidste år nu pludselig skal hastes igennem, men sådan skal det åbentbart være.

Lovforslaget her handler jo i hvert fald om at stramme op i de tilfælde, hvor en studieopholdstilladelse i Danmark bliver brugt til andet end at studere. Vi har desværre set eksempler på skruppelløse agenter, der har udnyttet unges lyst til at få en uddannelse i Vesten, og vi har også set eksempler på unge, der skulle have været studerende, men som ender med at arbejde illegalt og på den måde deltager i social dumping og det uorganiserede pres på danske lønninger. Det er alvorlige problemer, og dem medvirker vi meget gerne til at løse i SF.

Forslaget her vil dels centralisere sprogkravene til udenlandske studerende, så ministeren fastsætter dem som betingelse for at få en opholdstilladelse, dels stramme op på kravet om, at studerende kan forsørge sig selv, hvis de ikke har noget stipendium.

Se, hvis det var med de to greb, vi løste de problemer, jeg skitserede før, så ville vi være for det uden at blinke, men vi er usikre på, om det er det, man opnår med forslaget. Vores bekymring bliver ikke mindre af, at vi i høringssvarene kan se, at den usikkerhed deles af Dansk Arbejdsgiverforening, FTF, Copenhagen Business School, Danske Studerendes Fællesråd, Københavns Universitet og Aarhus Universitet – for nu at nævne nogle af de aktører, der peger på, at de skærpede krav kan udgøre en barriere for rekrutteringen af udenlandske studerende og forskere til Danmark.

Det er afgørende for SF, at Danmark som land kan tiltrække og fastholde unge studerende fra resten af verden, både for deres egen skyld og for Danmarks skyld. Et godt internationalt studiemiljø er med til at løfte de danske uddannelsesinstitutioner og desuden gøre en ubetalelig god reklame for Danmark. Bedre ambassadører for vores land end unge studerende, der har haft en god oplevelse fagligt og menneskeligt på et studieophold i Danmark, skal man lede længe efter.

Endelig giver det internationale studiemiljø også et godt afsæt for, at flere danske studerende vælger at tage en del af deres uddannelse i udlandet. Det er de positive effekter, vi kan risikere at sætte over styr, hvis ikke lovforslaget rammer rigtigt.

Lovforslagets første element, de centraliserede krav til engelskundskaber tilpasset niveauerne på de forskellige uddannelses typer, kan da være meget fornuftigt. Det er helt afgørende, hvordan indholdet og niveauet i prøven bliver fastlagt, hvordan det bliver administreret, og om man sørger for at få inddraget de enkelte uddannelser i tilstrækkelig grad. Ellers risikerer man at blande sig uhensigtsmæssigt i de fagligt funderede optagelsesprocedurer, der er på de forskellige uddannelsesinstitutioner.

Af teksten til lovforslaget fremgår det nu, at en række studerende kan undtages, og vi vil i udvalgsbehandlingen undersøge, om det kunne være relevant med andre, ligesom vi også vil have belyst, hvor meget testen forventes at komme til at koste i egenfinansiering.

Lovforslagets andet element er vi til gengæld mere bekymrede over. Her har man skruet en model sammen for økonomisk sikkerhedsstillelse, der giver flere problemer. Det ene problem påpeges også af flere af høringssparterne, herunder Aarhus Universitet, Danske Studerendes Fællesråd og Finansrådet, nemlig at modellen virker

meget besværlig at udmønte og håndhæve. Hvordan opretter man en konto i en dansk bank, når man hverken har dansk cpr-nummer eller folkeregisteradresse, og hvordan vil man løbende holde øje med, at spærringen af kontoen fastholdes?

Det andet problem er langt mere grundlæggende og påpeges også af en række af høringsparterne. Det er spørgsmålet om forskelsbehandling af uddannelserne, når deponering af midlerne kun gælder erhvervsakademiuddannelserne. Det er ikke rimeligt at skabe så markant forskellige konkurrencevilkår for universitets- og professionsbacheloruddannelserne på den ene side og erhvervsakademiuddannelserne på den anden side.

Da regeringen i høringsnotatet ikke lader til at have noget ønske om at imødekomme denne kritik i den videre behandling af lovforslaget, har vi svært ved at se, hvordan vi kan støtte den del af forslaget. Vi vil ligesom Socialdemokraterne bede om, at vi kan få forslaget splittet op, så vi får mulighed for at forholde os til de to dele af lovforslaget hver for sig, da vi som sagt er positive over for den første del, men ikke kan være med til at gennemføre den anden del.

Kl. 19:45

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er en kort bemærkning fra hr. Martin Henriksen.

Kl. 19:45

Martin Henriksen (DF):

Tak. Altså, jeg forstår simpelt hen ikke argumentationen, for hvis man virkelig mener, at det er rigtig vigtigt, at de studerende, der kommer til Danmark, er de bedste og de mest ressourcestærke, sådan at vi kan videreudvikle vores uddannelsessystem, så Danmark kan stå sig godt som et sted, hvor udenlandske studerende kan komme og studere, fordi der netop er høj kvalitet i uddannelserne, hvordan kan det så være, at det lige præcis er det krav, der handler om, at man skal sørge for, at de er i stand til at forsørge sig selv, man ikke kan støtte? For der er vel ikke noget helt ekstremt urimeligt i at antage, at et beløb på ca. 5.000 kr. om måneden nok er det, der passer meget godt med, hvad der skal til, for at man er i stand til at forsørge sig selv, mens man f.eks. studerer i Danmark.

Er det helt væk fra fru Astrid Krag's univers at se logikken i, at når vi sorterer nogle fra, som ikke er rigtige studerende, så vil det jo også være sådan, at dem, der så kommer, har bedre forudsætninger for at være med til at løfte de uddannelser, vi har i Danmark, og sådan set tiltrække flere udenlandske studerende?

Kl. 19:47

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 19:47

Astrid Krag (SF):

Jeg må starte med at sige til hr. Martin Henriksen, at jeg altså bliver nødt til at sige, at jeg ikke tror, man nødvendigvis kan afgøre, hvem der er de bedste studerende, ud fra, hvem der har den største pengepung. Jeg er helt med på, at vi skal kræve selvforsørgelse, men det vil være en meget forsimplet tilgang at sige, at de bedste og mest ressourcestærke også er dem, der er i stand til at deponere flest mulige penge på en lukket konto.

Så må jeg bare spørge igen til det sidste: Er det ikke rigtigt forstået, at med det her lovforslag skal det altså være en bankkonto med en spærring, dermed forstået, at det altså ikke er en bankkonto, man kan bruge til at dække sine løbende leveomkostninger? Er det mig, der har misforstået lovforslaget, eller er det ikke rigtigt, at det bliver slået fast, at det skal være en konto med en spærring?

Kl. 19:47

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er yderligere en kort bemærkning fra hr. Martin Henriksen.

Kl. 19:47

Martin Henriksen (DF):

Jamen spærringen bliver jo ophævet, så man netop har mulighed for løbende at hæve ydelserne. Og så er det i øvrigt tanken, at man løbende skal have ydelser stående på sin konto, som svarer til 1 års SU, medmindre der er kortere tid end 1 år tilbage af ens uddannelse.

Derfor forstår jeg bare ikke, hvad det urimelige er i, at man siger, at en studerende, som kommer til Danmark, som udgangspunkt skal have ca. 5.000 kr. at leve for om måneden. Det forstår jeg simpelt hen ikke det urimelige i. Det er da almindelig sund fornuft, så man kan være sikker på, at dem, der kommer, er i stand til at forsørge sig selv, og så vi netop undgår det, som bl.a. den socialdemokratiske ordfører var inde på, nemlig at vi har set eksempler på, at der er nogle, der kommer som studerende og så f.eks. arbejder illegalt. Det er ikke til gavn for dem, og det er heller ikke til gavn for det danske samfund.

Der er nogle, der bliver fuppet til at komme herop, f.eks. fra Nepal og andre lande, det har vi jo set en række eksempler på. De bliver jo snydt til at komme herop. Det er skidt for dem, og det er sådan set også skidt for det danske samfund, fordi vi risikerer at komme ud i, at de presser lønningerne osv.

Så der er da mange forskellige gode argumenter for at støtte det her lovforslag, og jeg forstår simpelt hen ikke, at man synes, det er urimeligt, og at det, at en studerende skal have ca. 5.000 kr. til at leve for om måneden, er for meget at stille som krav.

Kl. 19:48

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 19:49

Astrid Krag (SF):

Jeg kan sige til Dansk Folkepartis ordfører, at det også var mig selv, der i min ordførertale snakkede om de unge mennesker, der bliver fuppet til Danmark af skruppelløse uddannelsesagenter, og om de studerende, der faktisk arbejder illegalt heroppe og dermed deltager i social dumping og pres på danske lønninger. Det nævnte jeg selv i min ordførertale, fordi jeg tager det her meget alvorligt. Jeg sagde jo også, at hvis jeg havde nogen garanti for, at det var med de her to greb, vi løste det, ville jeg være for det uden at blinke. Men det er lige præcis det, vi bliver nødt til at have klarhed over, når vi ser, hvad der er af mulige negative konsekvenser, som rigtig mange af høringsparterne peger på.

Så må jeg bare sige, at det, jeg har problematiseret her, og som jeg stadig ikke har fået noget svar på hvordan Dansk Folkepartis ordfører principielt stiller sig til, jo er, hvorvidt det er rimeligt at forskelsbehandle vores erhvervsakademier i forhold til de krav, der stilles til vores professionsbachelorskoler og vores universiteter. Det er altså uddannelsesinstitutioner, der konkurrerer om de samme studerende, og det er uddannelsesinstitutioner, der skal kunne tilbyde deres studerende de samme gunstige uddannelsesmiljøer, herunder internationale uddannelsesmiljøer. Derfor synes jeg jo, at vi er svar vældig skyldige, når f.eks. Københavns Erhvervsakademi spørger, hvordan det kan være rimeligt, at de skal underlægges så forskellige krav.

Kl. 19:50

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til SF's ordfører. Vi går videre i ordførerrækken. Så er det hr. Naser Khader som konservativ ordfører.

Kl. 19:50

(Ordfører)

Naser Khader (KF):

Danmark skal forblive et åbent og attraktivt land for dem, som gerne vil bidrage til samfundet. Og Danmark er åbent i kraft af mange ordninger. Vi har mange fremragende ordninger til at få opholdstilladelse i Danmark. En af de gode ordninger, vi har, og som der er blevet givet rigtig mange opholdstilladelser i henhold til, er studieopholdstilladelser. Jeg synes, det er en god ordning, som vi skal bevare, men også værne om, for det er jo sådan, at de, der kommer og studerer i Danmark, senere hen i deres oprindelige hjemland bliver gode ambassadører for Danmark; det er der faktisk rigtig mange eksempler på.

Men det er som sagt en god ordning, der ikke skal misbruges. Ordningen skal kun bruges af dem med de rette kompetencer til at gennemføre en uddannelse. Bl.a. derfor har regeringen allerede gennemført en række initiativer, der skal medvirke til at sikre, at kun reelle udenlandske studerende kommer til landet. Desværre er der yderligere brug for initiativer til at hindre misbrug, og derfor foreslås det i lovforslaget, at de udenlandske studerende fremover skal have de fornødne sproglige kompetencer til at klare en uddannelse. Desuden skal det også sikres, at de udenlandske studerende har tilstrækkelige midler til at forsørge sig selv, initiativer i lovforslaget, som vi i Det Konservative Folkeparti støtter.

Kl. 19:52

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, og den næste ordfører er den radikale ordfører, og det er fru Marianne Jelved.

Kl. 19:52

(Ordfører)

Marianne Jelved (RV):

Jeg skal indledningsvis beklage, at Folketinget skal udmønte en aftale indgået for 8 måneder siden imellem tre partier i Folketinget. Det burde regeringen selv have sørget for var sket i den såkaldte ordinære samling, hvis man må kalde den det.

Dernæst vil jeg godt understrege, at statsministeren havde et indlæg på et vækstforum, tror jeg det hed, for godt et års tid siden, hvor statsministeren gjorde meget ud af at love, at nu ville regeringen sætte stærkt ind på at tiltrække kvalificerede udenlandske studerende og gøre rigtig meget for at fastholde dem i Danmark. Siden er der ikke sket noget på det område før dette lovforslag. Jeg ved ikke, om det er det rette lovforslag som svar på det, statsministeren talte om på en måde, som glædede selv en radikal. Jeg synes, at tonen og den måde, man har valgt at udmønte bestemmelsen om, at Integrationsministeriet skal have hånd i hanke med udenlandske studerende på, er uhensigtsmæssig.

Først har vi en tradition for – og den ser Det Radikale Venstre i hvert fald meget gerne at vi fastholder – at det er universiteterne, der har ansvar for adgangskravene. Det er også universiteternes opgave at kontrollere, at adgangskravene opfyldes. Nu indføres der altså noget mere bureaukrati på det her område. Man fratager faktisk universiteterne et ansvarsområde, som burde fastholdes på de institutioner. Det gælder i princippet også for professionsbacheloruddannelserne og erhvervsakademiuuddannelserne.

Dernæst synes jeg, at det er et trist krav, at deponering af 1 års SU skal ske på en konto i en dansk bank. Det er temmelig vanskeligt at skulle opnå det, når man ikke har et cpr-nummer, og at skulle gøre det fra udlandet. Det gælder så ikke EU-borgere. Dernæst synes jeg, det er meget, meget skrap, at man i bemærkningerne understreger, at når den frivillige spærring af kontoen er ophævet – underforstået på lovlig vis efter lovforslaget og bemærkningerne her, og så fortsætter jeg citatet – og den udenlandske studerende indrejser i medfør

af en studieopholdstilladelse, vil den pågældende være forpligtet til at have et beløb svarende til tilstrækkelige midler på en konto. Det læser jeg på den måde, at myndighederne i Danmark løbende skal kunne kontrollere, at der er det tilbage på kontoen, som svarer til det antal måneder, den pågældende har tilbage, hvis vedkommende skal være i landet.

Hvis det er den måde, det skal forstås på, synes jeg, det er grænseoverskridende, altså det, at man skal blande sig i den måde, hvorpå almindelige ansvarlige voksne mennesker er kommet til et dansk uddannelsessted, som er optaget efter de adgangskrav, dette uddannelsessted har, og at det er kontrolleret, at de faktisk opfylder disse adgangskrav. Der er alt for meget mistillid rettet mod mange institutioner i Danmark i det her lovforslag. Det synes jeg er dybt beklageligt.

Vi tager stærkt forbehold over for, hvordan vi forholder os til det her lovforslag. Hvis jeg skal svare i dag, bliver det et nej, for jeg bryder mig ikke om den måde, det her bliver beskrevet på.

Kl. 19:55

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken. Så er det fru Johanne Schmidt-Nielsen som ordfører for Enhedslisten.

Kl. 19:56

(Ordfører)

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Vi er også meget kritiske over for det her forslag. Måske skulle jeg bare sådan for at følge traditionen starte med at beklage den korte høringsfrist. Som mange af høringsvarene også giver udtryk for, er vi bekymret for, om det her kommer til at betyde færre udenlandske studerende i Danmark, og det kommer altså til at gøre vores studiemiljøer fattigere, fordi internationalisering ikke kun er, at danske studerende rejser ud i verden. Internationalisering er også, at der kommer udenlandske studerende her til Danmark, og vi er som sagt meget bekymret for, om det her forslag vil betyde, at der er færre, der vælger at komme til Danmark og uddanne sig.

Vi stiller os også fuldstændig uforstående over for den forskelsbehandling, som regeringen lægger op til. Jeg synes, at det er noget underligt noget, at man bliver stillet over for skrapere krav, hvis man søger optagelse på f.eks. et erhvervsakademi, end hvis man søger optagelse på et universitet, hvilket bl.a. Socialdemokraterne også har påpeget. Vi kan sige, at man jo helt følger linjen fra pointsystemet, nemlig uddannelsessnobberiet. Det her uddannelsessnobberiet er åbenbart noget, man er blevet vild med i regeringen, hvor man giver særlige krav til dem, der har længere uddannelser med sig.

Så må jeg sige, at det øgede bureaukrati, som også følger med lovforslaget, er jeg også uforstående over for, ikke mindst i forhold til de gebyrer, som man jo regner med skal betales af de studerende. Det vil igen kunne betyde, at færre har mulighed for at komme her til Danmark og læse.

Afslutningsvis vil jeg bare sige, at vi er fuldstændig enige med De Radikale om, at det er en rigtig god idé, at det er uddannelsesinstitutionerne selv, der får lov til at fastsætte adgangskravene, og det synes jeg sådan set ikke man skal sidde herinde på Christiansborg og blande sig i. Så vi er meget kritiske over for det her forslag.

Kl. 19:58

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Så er det ordføreren fra Liberal Alliance, og det er hr. Niels Høiby.

Kl. 19:58

(Ordfører)

Niels Høiby (LA):

Mange tak. Danmark er jo et ganske lille land, som er fuldstændig afhængigt af, at vi kan interagere, handle og have samspil med ud-

landet, ellers kan vi ikke overleve. Den bedste baggrund for det samspil er personlige forhold, hvor man kender hinanden, og en af de bedste måder at lære hinanden at kende på er at studere i et andet land, det være sig, mens man er meget ung, det være sig, når man er lidt længere fremme, men på den måde opnår man et godt forhold til landet og lærer landets måde at være på og ligeledes også, hvordan dets befolkning og dets kultur er.

Det er faktisk baggrunden for et fremtidigt samspil mellem Danmark og udlandet. Danske studerende, der tager til udlandet, kommer tilbage og har fået forbindelser, som ofte holder resten af livet. Udenlandske studerende, der kommer til Danmark, har det på nøjagtig samme måde. Jeg har selv fra mit civile erhverv haft meget at gøre med udenlandske studerende, bl.a. fra Kina og også fra Japan, hvor der jo er en ganske anden slags kultur, og hvor man ærer sin læremester meget, hvilket gør, at man ofte er meget høflige og ofte giver læreren og omgivelserne ret, og det vil sige, at man ofte misforstår de studerende og omvendt. Derfor skal man være tæt på hinanden, og det skal man være igennem længere tid. Det er det, der er det mest værdifulde ved udveksling af studerende.

Jeg kan sige, at Liberal Alliance er meget enig med hr. Naser Khader i de bemærkninger, der blev fremført fra Det Konservative Folkeparti. Vi har på mange måder samme indstilling til det. Hr. Naser Khader kender jo også til, hvordan forholdene er i udlandet, lige som jeg altså gør fra mit civile erhverv.

Hvad angår sprogetesten, er problemet også, at man somme tider får studerende fra udlandet, som ikke kan det engelske sprog, men høfligheden gør, at det er vanskeligt at gennemskue. De vil ofte, når man vejleder dem, taler med dem, underviser dem, nikke forstående, og man tror, at de har forstået det, og det har de ikke. Derfor er det helt afgørende, at de har gennemgået en sprogtest, inden de kommer hertil. Hvis det er på universitetsniveau, kan man godt stole på, at det universitet, der sender de studerende, har testet de studerende, men ellers kan det være vanskeligt, så vi støtter kraftigt, at denne sprogtest bliver gennemført. Ellers vil det være spild, og der vil opstå mange misforståelser.

Hvad angår det økonomiske, er det også min erfaring, at nogle af de studerende kan overbevise deres omgivelser om, at de på det nærmeste kan leve på en sten, hvilket de naturligvis ikke kan i Danmark, som er et dyrt land. Derfor mener vi også, det er nødvendigt, at der bliver stillet krav til, at den nødvendige økonomiske baggrund for studiet er til stede.

Der kan være detaljer i forslaget om en spærret dansk konto, som har været fremme flere gange i debatten, som kan forekomme lidt vanskelige at løse, idet det måske kan være vanskeligt for en udenlandsk studerende at få en konto i et dansk pengeinstitut, men det må være en teknikalitet, som jeg formoder måske kan belyses nærmere i udvalgsarbejdet.

Men generelt vil jeg sige, at Liberal Alliance vil stemme for forslaget.

Kl. 20:01

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Det var så hr. Højby's jomfrutale og tillykke med den.

Der er ikke nogen korte bemærkninger. Så er det integrationsministeren.

Kl. 20:02

Integrationsministeren (Søren Pind):

For det første vil jeg sige noget om det med en dansk bank. Jeg medgiver oppositionen, at man her skal nærstudere bemærkningerne for at forstå sagens rette sammenhæng, for det ene sted i bemærkningerne er der en gengivelse af aftalen, som den forelå på det tidspunkt. I mellemtiden – apropos disse berømmelige EU-regler og grænsesætninger – er det blevet klargjort, at man også i den sammenhæng skal overholde EU-reglerne og derfor ikke kan forbeholde dette til en

dansk bank. Dette fremgår – om end lidt kringlet – af betragtningerne om EU-retten i bemærkningerne. Sådan er det. De samme sikringer i relation til at trække på den pågældende konto alene skal de dog selvfølgelig leve op til. Jeg håber, det har opklaret det, men ellers kommer udvalgsarbejdet jo, hvor vi kan tage fat på den side af sagen.

Jeg vil godt sige tak for den gode og grundige debat. Atter en gang må jeg konstatere, at vi jo ikke alle har været enige, men det havde jeg nu heller ikke forventet. Jeg synes, jeg har svaret på det, der sådan umiddelbart har optaget diskussionen, men ellers er jeg selvfølgelig villig til at svare på spørgsmål.

Jeg synes, det er vigtigt for mig at få understreget, at det er vigtigt for Danmark at tiltrække dygtige udenlandske studerende til Danmark. Vi har siden 2001 gennemført en række justeringer af udlændingepolitikken, og det har virket, og derfor er det jo faktisk sådan, at mange, også mange flere, i dag kommer hertil for at studere end før 2001. Og det er godt, det er til gavn for Danmark. Højt kvalificerede udenlandske studerende bidrager positivt til studentermiljøet, det indgår i rekrutteringsgrundlaget for forskeruddannelser og kan bidrage til at sikre danske virksomheder højt kvalificeret arbejdskraft osv. Men det er også vigtigt at sikre, at de udenlandske studerende bliver reelle studerende. Vores uddannelsessystem skal jo ikke, om jeg så må sige, kunne bruges som indgangsportal til Danmark for mennesker, som egentlig ønsker at arbejde ulovligt frem for at studere, og derfor skal det sikres, at udlændinge, der får opholdstilladelse for at studere i Danmark, rent faktisk også gør det.

Kl. 20:04

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er en kort bemærkning fra fru Astrid Krag.

Kl. 20:04

Astrid Krag (SF):

Jeg vil så bare spørge ministeren, om han på den måde vil sige, at de bekymringer, der er i høringssvarene for, at de her skærpede krav kan udgøre en barriere for rekrutteringen af udenlandske studerende – de kom fra, som jeg også nævnte i min ordførertale, bl.a. Dansk Arbejdsgiverforening, FTF, Copenhagen Business School, Københavns Universitet og Aarhus Universitet, altså nogle parter, som man må gå ud fra sidder med fingrene ret meget nede i materien her – ikke er nogen, som ministeren overhovedet deler.

Kl. 20:05

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 20:05

Integrationsministeren (Søren Pind):

Jeg vil gerne tilsikre, og det skal jeg faktisk huske sige fra talerstolen, at vi selvfølgelig vil evaluere det her, men vores vurdering er, at det vil ramme folk, som misbruger systemet, men ikke andre.

Kl. 20:05

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er yderligere en kort bemærkning fra fru Astrid Krag.

Kl. 20:05

Astrid Krag (SF):

Det vil jeg da vældig gerne kvittere for, hvis det betyder, at vi får et ændringsforslag fra ministeren med en revisionsbestemmelse. Det synes jeg ville være rigtig godt.

Så vil jeg bare spørge ind til det andet element, nemlig den her principielle diskussion omkring forskelsbehandling af uddannelsesretningerne, altså af universiteterne, professionsbacheloruddannelserne og erhvervsakademierne. Mener ministeren ikke, at der er no-

get at komme efter, i forhold til at det her stiller de tre uddannelsesretninger ulige i konkurrencen, både når det kommer til at kunne rekruttere udenlandske studerende, og når det kommer til at kunne tilbyde det internationalt orienterede studiemiljø, som jo er af betydning, når danske unge vælger, hvor de vil studere?

Kl. 20:06

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 20:06

Integrationsministeren (Søren Pind):

Vores betragtning på det felt har været, at fordi det er de uddannelser, det er nemmest at komme ind på, hvorfor det også er der, forventningen om misbrug må være størst, er de derfor undtaget. Dernæst vil jeg sige om revisionsbestemmelsen, at det jo er et spørgsmål om teknik. Jeg har forstået, at en ministertilkendegivelse er rigelig i den her sammenhæng.

Kl. 20:06

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der en kort bemærkning fra fru Maja Panduro.

Kl. 20:06

Maja Panduro (S):

Jeg vil gerne høre lidt mere om begrundelserne for, hvorfor der skal laves forskelsbehandling nu på de forskellige videregående uddannelsesinstitutioner. Kan ministeren ikke bekræfte, at de tre former for videregående uddannelser på institutionerne, altså erhvervsakademiuddannelsen, professionsbacheloruddannelsen og universitetsuddannelsen er underlagt de samme krav fra regeringen og Folketingets side om internationalisering både i deres tilrettelæggelse og orientering?

Kl. 20:07

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 20:07

Integrationsministeren (Søren Pind):

Med al respekt for spørgeren har jeg lige akkurat besvaret det spørgsmål til den forrige spørger.

Kl. 20:07

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det fru Maja Panduro.

Kl. 20:07

Maja Panduro (S):

Ministeren må undskylde, at jeg bare ikke rigtig er tilfreds med svaret. Altså, man skulle jo tro, at det så måtte være, fordi det var dyrere at gå på erhvervsakademiet, men det er altså simpelt hen, fordi det er nemmere at komme ind, og så mener man, at der vil snydes der.

Kunne man så ikke forestille sig, at der var nogle andre steder, hvor det var smartere at sætte ind, f.eks. i forhold til sprogkrav, som vi jo sådan set gerne vil være med til at tale om. Jeg formoder da også, at de aktivitetskrav, som vi relativt bredt har været med til at indføre, netop bør kunne finde anvendelse her. Men jeg kan slet ikke forstå, at det nødvendigvis skulle være udtryk for nogen større motivation, at man kan rejse flere penge, og at der skulle være nogen som helst rimelighed i, at fordi det er en erhvervsakademiuddannelse og ikke en professionsbacheloruddannelse eller en universitetsuddannelse, skal man rejse langt, langt flere penge, end de andre skal. Jeg kan godt se, at ministeren står og kigger sig lidt omkring nu og klapper i hænderne og synes, at jeg er irriterende, og det beklager jeg. Men jeg kan simpelt hen ikke forstå, at ministeren kan betragte

det som rimeligt, at fordi nogle har snydt, skal det så fra nu og i al evighed være væsentligt sværere for de unge studerende, som gerne vil tage en erhvervsakademiuddannelse.

Kl. 20:08

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 20:08

Integrationsministeren (Søren Pind):

Jeg har en lumsk mistanke om, at jeg aldrig får tilfredsstillet fru Maja Panduro, med hensyn til hvad der nu måtte ligge. Jeg vil sige, at svaret på, hvorfor den her sondring er opstået, har jeg givet. Men vi tager da også gerne en nærmere drøftelse af de forhold under udvalgsbehandlingen. Sagen er altså den, at den sondring er indført, fordi det er nemmere at komme ind på de pågældende uddannelser, og derfor har vi fundet det formålstjenligt.

Kl. 20:09

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til integrationsministeren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingerne sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Kl. 20:09

Meddelelser fra formanden

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes på tirsdag den 21. juni 2011, kl. 10.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside. Jeg skal i øvrigt henvise til ugeplanen, der fremgår af Folketingets hjemmeside.

:

Mødet er hævet. (Kl. 20:09).